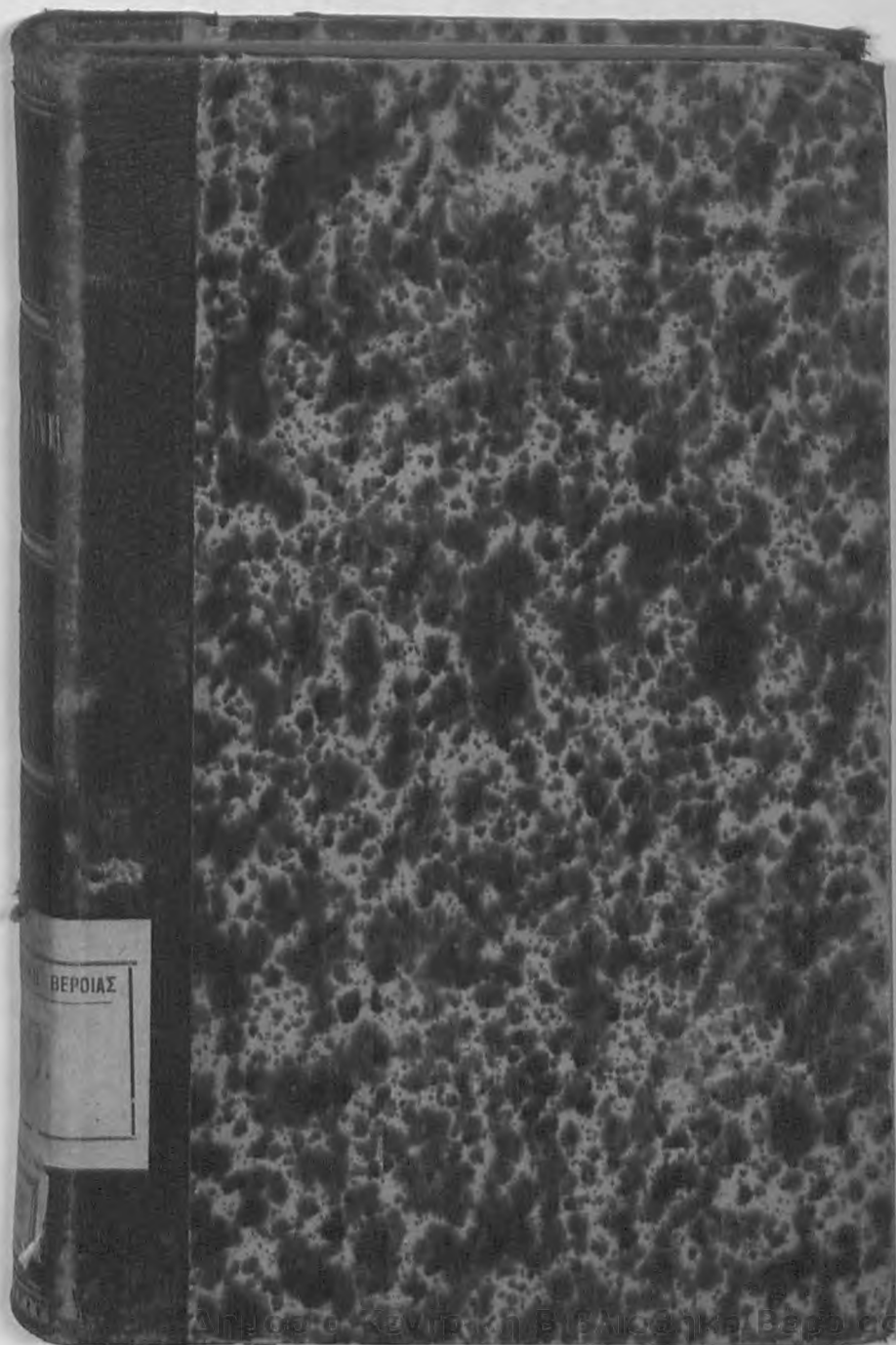

ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

+ 8001
Αρχαία

*Αριθ. ετο.

441 968

ΔΩΡΕΑ

Αφοραβόλιν

GR.VER. - 00091

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ARISTOPHANIS
COMOEDIA.

EDIDIT

THEODORUS BERGK.

VOL. I.

CONTINENS

ACHARNENSES EQUITES NUBES VESPAS PACEM.

EDITIO ALTERA CORRECTOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVII

1857

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

PRAEFATIO.

In altera hac fabularum Aristophaniarum editione idem consilium quod ante sedulo secutus sum, et quantum quidem licuit per temporis angustias operam dedi, ut aliquanto emendatiora praeclara haec summi ingenii monumenta legantur: quamquam ea est conditio librorum manuscriptorum, ut plurima vulnera, quae hominum vel temeritas vel negligentia inflixit poetae reliquisset, aegre vel omnino non possint curari. Vel sic tamen spero vel mea vel aliorum opera haud pauca vitia aut sublata aut certe aperta esse. Quae alii homines docti annis proximis superioribus de his comoediis commentati sunt, nisi forte quaedam me fugerunt, diligenter examinavi: et inter nostrates quidem in primis mihi commemorandus est *Engerus*, qui in Museo Rhenano et in Jahni Annalibus philologicis identidem de locis Aristophanis difficilioribus scripsit: porro editione Cantabrigensi, quam H. A. *Holden* anno MDCCCXLVIII curavit, usus sum, pariter atque adnotationibus, quibus F. L. *Vibe* Avium interpretationem patrio sermone scriptam (Christianiae anno MDCCCLVI) adornavit. Denique quae *Cobet* aliique Batavi et in Variis Lectionibus et in Mnemosynes voluminibus quinque ad Aristophanis comoedias emendandas in medium protulerunt, sub iudicium vocavi omnia, et quamvis grato animo profitear inprimis Cobetum, virum doctrinae copia non minus quam ingenii acumine insignem, multa probabiliter correxisse, et melius, quam ceteros omnes, de Aristophane meritum esse, tamen cum ad Atticismi leges, quas saepe non tam ipse indagavit quam pro imperio scripsit, poetae sermonem revocat, mihi haud raro ab illius sententia fuit recedendum. Verum dicetur de hac re alio loco. Illud

ipse modo in his fabulis corrigendis expertus sum, cum animadverti multa, quae ante viginti fere annos in Aristophane emendaveram, his proximis annis, ubi praeter Dindorfium de Aristophane optime meritum alii quoque homines docti ad hujus poetae fabulas emendandas et explicandas accesserunt, ab aliis occupata esse.

Sedulo autem operam dedi ut oratio Aristophanea quam maxime ex librorum optimorum auctoritate restitueretur, itaque haud raro malui locum aperte depravatum intactum relinquere quam pro arbitrio aut praeceptorum opinionum gratia immutare. In adnotatione autem alia praeterea, quae verisimilia videbantur, proposui, multo plura additurus, si per ejusmodi editionum institutum liceret rationem accurate reddere eorum, quae quis corrigenda censeret: nam si sic simpliciter quid scribendum tibi videatur significaveris, semper verendum, ne aut non satis intelligatur, quid sibi velit emendatio quamve sit necessaria, aut etiam ea quae per se sunt plana et perspicua maligne simulent se ignorare. In versuum denique numeris describendis pauca admodum immutavi, nam certius de his rebus tum demum judicari potest, ubi accuratius in leges, quas poetae scenici sint secuti, fuerit inquisitum. Addidi praeterea priori huic volumini ea, quae veteres Grammatici et de comoedia Attica et de Aristophane commentati sunt. Perditarum autem comoediarum reliquias non recepi, cum jam ante undecim annos in Meinekii editione poetarum Comicorum illas reliquias explicare et corrigere studuerim, quamquam nunc alia vel addi vel emendari poterant. Quod si opera nostra in Aristophanis comoediis posita hominibus antiquarum litterarum studiosis non prorsus improbata fuerit, fortasse alias ea quae nunc tanquam *πάρεργον* in nos recepimus, secundis curis iterabimus.

Scripsi Marburgi Chatterum die VIII mensis Junii
MDCCCL.

Theodorus Bergk.

IN PROLEGOMENIS DE COMOEDIA HAEC QUAE
MUTAVI, NOTANDA SUNT.

I. Platonius §. 3 τὸν φόβον ἐξήρει] ἐξήρει τὸν φόβον. — §. 11 (κενόν) deerant cancelli. — ἀργός] ἀργῶς. — ἀποστροφὴν hic et §. 12 expectaveras στροφὴν vel ἀποστροφὴν. — §. 16 ἤλθον] ἤλθεν. — §. 17 τοῦ Ὀμήρου] Ὀμήρου. — §. 18 χοροῦς] χορηγούς. — χορηγῶν] χορῶν. — §. 20 προσώποις, fort. προσώπειοις.

II. §. 2 κατὰ τὰς Ἀρχιλόχων ζητήσεις, fort. κατὰ τὰς Ἀρχιλόχων ξηλώτησ. — πολὺς δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς] πολλῆς δὲ καὶ τῆς τροπῆς. Fort. ποικίλος δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς. — §. 3 ἐλήλανε, conject. εἰλήχε. — Εὐπόλιδος, malim τοῦ Εὐπόλιδος.

III. §. 7 πέ, fort. π'. — §. 9 νικᾷ ἐπὶ θεάτρῳ γινόμενος, ὁ δὲ ὑποκριτής, fort. νικᾷ ἐπὶ Θεοδῶρον, γενόμενος δὲ ὑποκριτής. — αὐ, fort. ἀπὸ. — §. 10 lacunam indicavi. — φράδμονος] Φράδμονος. Scribendum Πολυφράδμονος: nam de tragici poetae morte sermo est. — §. 12 Ἀθηναίων hand dubie corruptum, fort. ἀγγινοία, quod Thomas Mag. vit. Arist. legisse videtur. — §. 12 ξηλῶν, fort. ξηλοῖ. — πρῶτος, fort. πρῶτον. — τοὺς λοιποὺς ἐπιγραφόμενος, fort. τοῦ λοιποῦ αὐτοῦ ἐπιγρ. — §. 13 Ἀντιφάνης καὶ Στέφανος, hic plura nomina exiiderunt. — §. 16 πρῶτος, fort. πρῶτον. — ἐπὶ Διουκλέους, rectius ἐπὶ Φιλοκλέους. — νβ'] νξ, vid. Gruter Thes. DCCUXVIII, 12 et MXXVII, 2. collato Mus. Rheu. III. 466.

IV. §. 2 ὥστε πλουσίους, fort. αἰτε πλ. — §. 4 οὐκίτε] οὐ. — §. 6 ἴδιον vulgo deest.

V. §. 1 τὸ δὲ μέσον cancellis sepsi. — λόγῳ] λέγειν. — ὅλη δὲ... καθό. Probabiliter Meineke supplevit: ὅλη δὲ, καθό ἢ μὲν νέα οὐκ ἀληθεῖς ἔχει τὰς ὑποθέσεις, ἢ δὲ παλαιὰ ἀληθεῖς. μέτρῳ δὲ καθό ἢ μὲν νέα κτλ. quamquam longe aliam sententiam proficitur grammaticus supra III. §. 3. — §. 3 στήσας] συστήσας. — §. 4 τῶν μεθ' ἑαυτοῦ] τῆς μεθ' ἑαυτοῦ. — οὕτω καὶ οὕτω, fort. καὶ οὕτως. — νεωτέρως] νέας.

VI. §. 1 διαφοροῦμενος, fort. διαφοροῦμένοις. — δεύτερον κατὰ] δευτερον καὶ κατὰ. — παρωνυμίαν] περιωνυμίαν. — ἔξωθεν τις ἀπῆται, f. ἔξωθεν τι συνάπτεται. quamquam hoc non sufficit. — §. 3 ἠνάγκαζεν λέγοντας ἔπη πρὸς τὸ θεατρον] ἠνάγκασεν ἐπὶ τὸ μέτρον.

VIII. Legitur apud Cram. Anecd. Par. I. 3 seqq. unde receptum

in edit. schol. Parisin. (IX. a.) Haec, quae Byzantinus aliquis grammaticus maximam partem ex antiquorum commentariis descripsit, in suum usum, ut solet, convertit Johannes Tzetzta in Prolegomenis ad Aristophanis Plutum, quorum duplicem recensionem ex cod. Ambrosiano edidit H. Keil in Mus. Rhen. VI. 108 seq., his Tzetzae prolegomenis rursus est usus philologus Italus, qui saec. XV. scholion illud Plantinum concinnavit. Minime enim probandum est, quod Keilio videtur, hoc Parisinum Anecdoton ex Tzetzta descriptum esse, unguis et sordibus quibus iste gaudet detractis. — §. 2 *ἐπείσχεον*] *ὀπείσχεον*. — §. 3 *πολλοῖς* — *αἰσχυνομένοις*] *πολλάνις* — *αἰσχυνομένους*. — §. 4 *τρύγα*] *τρύγα*. — §. 8 *φανερῶς οὕτω*] *φανερῶς*. — §. 11 *τρύγα*] *τρύγα*. — §. 12 *ἔστι δὲ*] *ἔστι δὲ καὶ*. — *μίμησις πράξεως καθαρῶτερος παθημάτων*, scribendum *μίμησις πράξεως γελοίας, καθαυτάτης παθημάτων*. — §. 13 *ἀπαγγελίαν*] *ἐπαγγελίαν*. — §. 15 *ὅλη* δὲ lacunam indicavi. — §. 16 *μόνος*] *μόνος*. — §. 17 *διαφοροῦμενον*, vid. ad VI. §. 1. — *μίμαξ*, *Μίμαξ* videtur Phrygium nomen, ut *MIMEFAIZ* legitur in titulo Phrygio quem Stevart edidit. — §. 18 *ψύλλης*] *ψυχῆς*. — §. 20 *ἐπέθετο*, fort. *ἀπέθετο*. — *ἐπεγράφετο*, malim *ἀνεγράφετο*. — §. 22 *οὕτως*, aut librarius aut scriptor commentarioli quaedam hic omisit. — *ἄλλων ὄντων τούτων τῶν ἐπὶ Πτολεμαίου διορθωσάντων* scriptor de suo quemadmodum omnino anilem illam fabulam de LXXII grammaticis videtur addidisse. — *τὴν ἐπὶ Πεισιστράτῳ*, legebatur *τῶν ἐπὶ Πεισιστράτῳ*. Quod in margine additum est (*ἑπικύλην Κορδυλλίων*) fortasse auctorem a quo hujus rei memoria propagata est significat. Et conjecti in archetypo scriptum fuisse: *οἱ δὲ τριεὶ τὴν ἐπὶ Πεισιστράτῳ διορθώσαν ἀναφέρονσιν Ὀρφεὶ Κροτωνιάτῃ, Ζωπύρῳ Ἡρακλείῳ, Ὀνομακρίτῳ Ἀθηναίῳ, ὡς Ἀθηναῖος ἐπικύλην Κορδυλλίων*. — §. 23 *πλείστον*, legebatur *πλείστον*. — §. 24 *μέχρις* *μέτ'*. — §. 25 *συμβολικῶς*, fort. *συμβολικά*. — §. 28 *διθυράμβοι*, fort. *διθυράμβικοι*. — §. 31 *ἀναπαίστους*, consulto hic et alibi nihil tentavi. — §. 32 *ἐπεὶ ἢ μὲν στροφή*] *ἐπεὶ δὲ ἢ μὲν στροφή*. — §. 38 *οὐδ' αὖ*, fort. *τοῦ ὀρθοῦ*.

IX. Legitur in scholiis ad Dionysii Thracis gramm. ap. Bekker. An. III. 747 seq. unde receptum in schollor. edit. Paris. — §. 1 *ἐπαγγελίαν*] *ἐπαγγελίαν*. — §. 7 *ἐπικρατὲς οὐ αὐτὸ*] *τὰ ἐπὶ τὰ* legebatur.

X. Legitur apud Bekker. Anecd. III. 1461, unde receptum in edit. schol. Parisinam. — *ἢ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης*, fort. *ἢ δὲ μέση συμβολικὴ τις καὶ αἰνιγματώδης*. sed vitium inveteratum. — *Ἀφ' ἑρῶν*] *Ἀφ' ἑρῶν*. — *Μαμμένανθος*] *Μαμμένανθος*. — *ἀναστροφὴ ὁ Τερέντιος*, fort. *καταστροφὴ*, deinde autem delendum ὁ Τερέντιος: haec enim de nova comedia dicta.

XI. Legitur ap. Cramer. Anecd. Paris. I. 403, unde receptum in scholiorum editionem Parisinam. Sunt autem haec fortasse ex Andronici Rhodii, philosophi Peripatetici, opere petita, unde etiam

superior particula (X) descripta est: et ex eodem hoc opere pleraque, quae quidem alicujus pretii sunt, quae in his commentariolis περί κομωδίας leguntur, videntur derivata esse. Cum peripateticorum certe doctrina maximam partem haec conveniunt, et quae disputavit Bernays in Mus. Rhén. VIII. 361 seqq. — §. 1 ὑψηλή et θεωρητική subjungebantur τῇ ιστορίῃ, quod correxi. — ἀπαγγελτικόν, legebatur ἐπαγγελτικόν. — §. 2 verba graviter depravata non tantum librarii negligentia, sed etiam, ut videtur, inscitia brevioris, in hunc fere modum redintegranda sunt: κομωδία ἐστὶ μίμησις πράξεως γελοίας καὶ ἀλοιδόρου, μεγέθους τελείου (vel potius μέγεθός ἐχούσης τέλειον), ἡδυσμένω λόγῳ χωρὶς ἐκείτω τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἡδονῆς καὶ γέλοτος περιέχουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων καθάρσιν. — μετρία, fort. πετρία. — συνομοτυμίαν, fort. συνωνυμίαν. — παρὰ προσέθεσιν καὶ ἀφαιρέσιν nescio an post ὑποκόρισμα sint collocanda, quam παρ' οὐνοῦ sive παρ' οὐρανόμασις nullo pacto recte apte his verbis describitur. — ἐξαλλαγή, legebatur ἐξαυλλαγή. — §. 3 χρήσει, fort. τμήσει. — φανότατος, legebatur φανότῃ. — §. 6 Συμμετρία, legebatur σύμμετρα. — §. 7 πῶστις, delevi quae in codice addita sunt non ab epitomae auctore, sed a librario aliquo,

ὡς (legendum ε' vel πέντε)

ἄρκοι συνθήκαι μαρτυραὶ βάζονται νόμοι.

— τὴν δὲ ἐπιχώριον αὐτῷ ἐκείνῳ, fort. αὐτῷ τῷ ξένῳ. similiter Bernays. — τὴν συμφωνίαν, fort. εἰς τὴν ψυχαγωγίαν.

XII. §. 1 κομωδιοποιός] κομωδοποιός. — τῶν δῆμων] τὸν δῆμον. — καταστήσασθαι] μεταγαγεῖν. — §. 3 ὁ Ἀριστοφάνης] Ἀριστοφάνης. — §. 4 καὶ cancellis circumscripsi. — §. 5 φασιν εἶναι] φασί. — §. 7 αὐτῶν cancellis sepsi. — §. 8 σφόδρα δευσι vulgo. — ἐπειδὴ διὰ τῶν αὐτῶν] ἐπειδὴ διὰ τῶν ἐαυτοῦ. — τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων] τὴν τῶν Ἀθηναίων πολιτείαν. — τοῦτον οὐν χάριν] τοῦτον χάριν. — ἐκεῖνα τὰ] ἐκεῖνα. — Ὀνομασθῆ... Ἀριστοφάνειον cancellis sepsi. — §. 10 χρηγίμων] χρηγίμων. — διὰ τούτων αὐτῶν, fort. διὰ ταῦτα. — κομωδίας τινὰς omissum erat. — §. 11 πάλιν δὲ... Ἀριστοφάνους cancellis sepsi. — φθιγγόμενος, conjeci καίπερ οὐ φθιγγόμενος, — οὕτως ἐπιγράφοντας] ἐπιγράφοντας οὕτως. — §. 12 δι' οὐ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλούτον cancellis sepsi. — §. 13 μδ', fort. μγ', ut est in cod. Ven. — Νίβος] Νίβρις. — §. 14 legebatur post §. 15. — σχῆμα] ὕνομα. — §. 16 ἡδόμενον] διδόμενον.

XIII. §. 1 μητρός δὲ Ζηνοδώρας vulgo desunt. — τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηναίος] τὸν δῆμον Κυδαθηναίους. — §. 4 μηδέποτε] οὐδέποτε. Ceterum fort. leg. ὡς μηδενὸς τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρῆς τῆς μηδέποτε ἀποσχέσθαι τὸ μὴ οὐ σκόπτειν. — ὅθεν καὶ] ὅθεν.

XIV. Ἀντίπατρι ἐπίγραμμα exiat in Anth. Pal. IX. 186. — V. 5 Ελλάδος ἡθεσιν] ἡθεσιν Ἑλλάδος.

XV. Diodori epigramma legitur etiam Anth. Pal. VII. 38. — V. 2 *μῦμα*, fort. *σχῆμα*.

Ceterum non recepi scholion illud Plantinum a Ritschelio editum, neque nugae Tzetzianas *περὶ διαφορᾶς ποιητῶν* et *περὶ κωμῳδίας*, neque vitam Aristophanis ex codice Veneto 474 (in schol. edit. Parisina XII) neque quae Suidas et schollasta Platonis de comico illo memoriae prodiderunt, nec denique Tricliniana de metris, quae si quis requirat, adeat illam scholiorum editionem.

ACHARNENSES.

Argum. I. *ἐκκλησία ἐφέστηκεν*] *ἐκκλησία ὑφέστηκεν*. — *ἐπὶ Εὐθύδημον ἀρχόντος*, rectius *Εὐθύμων*, vid. Clinton Fasti Hellenici.

Argum. II. v. 6 *αὐτὸ τὸ ψῆφ.* et quae seq. cancellis sepsi, satisque perturbata sunt, nisi quod v. 9 fort. scrib.: *κοὺ τὸν Λάκωνα τῶνδε πάντων αἰτιον, σπονδὰς λῶσιν δὲ τῶν ἐφ. κ.*

V. 2 γε] *δέ*. — V. 3 *ψαμμοκοσιογάραρα*] *ψαμμα*. — V. 10 *κεχήνη*] *κεχητη*. — V. 13 *Μόσχῳ*] *μόσχω*. — V. 31 *λογίζομαι*] fort. *λυγίζομαι*. — V. 35 *ῥῖδει*] *ῥῖδην*. — V. 45 Locus aperte corruptus: non potuit Amphitheus interrogare *ῥῖδη τις εἶπε*; sed pertinent haec quoque verba ad praeconis orationem; latet autem in his sive viri nomen proprium sive potius tribus; coniecio igitur *Ἀλκων τις εἶπε*. nam necessario dicendum fuit prytanes ad populum retulisse, antequam quæri potuit *τίς ἀγορεύειν βούλεται*. — V. 53 *ἄνδρες*] *ῶνδρες*. — V. 68 *διὰ Καῦστρίων πείδιον*] *παρὰ Καῦστρίων πείδιον*. — V. 71 *τῶρ*] *γάρ*. — V. 78 *τοὺς πλείστα δυνάμεις φαγεῖν*, conieci *τοὺς πλείστ' ἐθέλοντας καταφαγεῖν*. — V. 79 γε] *τε*. — V. 93 *τε*] *γε*. — V. 100 *λαρτάραν ξεαρξας ἀπιστονα σάτρα*] *λαρταρὰν ξεαρξ' ἀναπισσάναι σάτρα*. — V. 104 *Ἰᾶον, αὐτ'*] *Ἰαοναὺ*. — V. 119 *ἐξυρημένε, τοιόνδε*] *ἐξυρημένε τοιόνδε*. — V. 131 *ποίησαι*, fort. *ποίησον*. — V. 133 *κεχήματα*] *κεχηματα*. — V. 152 *ἐντανθοῖ*] *ἐντανθί*. — V. 172 *ἐνην*] *ἐνην*. — V. 176 *γε πρὶν γ' αὖ*] *γε πρὶν αὖν*. — V. 194 *σπονδαί*] *γάρο σοι*. — V. 197 *καὶ μὴ πιτρεῖν*, fort. *καὶ μὴ παγεῖν*. — V. 198 *ὄπη*] *ὄποι*. — V. 200 Videntur post hunc versum duo versus excidisse, qui erant Amphithei, — V. 206 *μηνύσατε*] *μηνύετε*. — V. 220 *Λακρατεῖδη*] *Λακρατίδη*. — V. 221 *ἐγγάνοι*] *ἐγγάνη*. — V. 231 Lacuna non est explenda in hunc modum: *καὶ σχολαψ ὄξυς ὀδυνηρὸς ἐπίκωπος, ἵνα*, quod Klotzius probavit, nam nullo modo epitheton *ἐπίκωπος* ad *σχολον* aut *σχόλοπα* referre licet, sed scripsit poeta: *ὄξυς, ὀδυνηρὸς, ἐπὶ ὧ τ' αὖ* (vel *θ' αὖ*) *ἐπίκωπος*. cf. Hegych. *ἐπίκωπα*: *ἐπήρετμα* et *ἐπήρετμοι*: *ἐπίκωποι*. — V. 242 *πρόθ' ἐς*] *πρότῳ* s. — V. 244 *Ματρί* vulgo tribuitur, sicut etiam v. 253—58, qui Dicaeopolidis sunt, ut Mater nihil omnino dixerit. — V. 247 *ἔστ' ὦ*] *ἔστ' ὦ*. — V. 256 *ἦτον*, fort. *ἦττον*. — V. 278 *δοφήσεις τρύβλιον*] *δοφήσει τρυβλίον*. — V. 282 *πᾶς*] *παῖς*. —

V. 292 ἀκούσας] οὐκ οἶδαι. — V. 296 πρὶν ἂν γ'] πρὶν γ' ἂν.
— V. 307 πῶς δέ γ'] πῶς δ' ἔτ'. Praeterea λέγοις ἂν eorum
videatur, conieci πῶς δέ γ' ἂν καλῶς, Ἀνάκτωρ εἶπερ ἐσπείσῃ γ'
ἄπαξ. — V. 317 λέξω] λέγω. — V. 318 τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν,
conieci τὴνδ' ἔχων ὑμῖν λέγειν. — V. 325 δῆξομ' αὐ'] δῆξα-
μάρ. — V. 326 ὑμῖν] ὑμῶν. — V. 336 ἀπολαῖς αὐ' ὁμηλικα] ἀπο-
λαῖς δα τὸν ἡλικα. — V. 338 εἴ τοι δοκεῖ σοι, τὸ Λακεδαιμόνιον
αὐτῷ ὅτῳ τῷ τρόπῳ σοῦσσι φίλος. — V. 347 ἐμέλλετ'
αὐ' ἀπάντες ἀνασελεῖν βοήν, conieci ἐμέλλετ' ἀρα πάντες ἀνήσαν
τὴν βοήν. — V. 406 Χολλιδῆς] Χολλίδης. — V. 413 ἐλευνῆν]
ἐλευνήν. Praeterea fort. scrib. ἀτάρ τί τὰ δάκ'; ἢ κ' τραγωδίας
ἔχεις ἐσθ' ἢ ἐλευνῆν; — V. 415 τοῦ, fort. τοῦ. — V. 428 ἀλλὰ
κακείνος μὲν, fort. ἀλλὰ μὴν κακείνος. — V. 434 ἰδοὺ ταυτὶ λαβὲ
Beerius Euripidi dedit, vulgo sunt Cephisophonthis. — V. 436 α' eun-
cellis liberavi. — V. 441 ὄσπερ] ὄσπερ. — V. 452 λιπαρῶν τ',
fort. λιπαρῶν. — V. 460 ἰσθι δ'] ἰσθ'. — V. 463 σπαγγίω]
σπαγγίω, fort. σπαγγίω. — V. 487 αὐτῇ σοι] αὐτῇ σοι. — V. 528
οὐκ ἠθέλομεν δ'] οὐκ ἠθέλομεν. — V. 542 φήνας, conieci
ἀφ' ἧνας i. e. ἀποδείρας. — V. 546 περὶ τοιμηράχου βαῆς, fort.
περιτομηράχου β. — V. 548 στοᾶς] στοιάς. — V. 549 κἀδὸς
ἀπομένον, conieci καὶ δὲ δὴν δυνονμένον. — V. 563 οὐτε]
οὐδέ. — V. 569 εἴτ' ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγός ἢ] εἴτε τις ἔστι
ταξίαρχος τις ἢ. — V. 575 ΗΜΙΧ] ΔΙΚΑΙ. — V. 576 ΗΜΙΧ]
ΧΟΡ. — V. 580 ΔΙΚ. οὐκ οἶδα. ΑΛΜ. πῶς; ΔΙΚ. ὑπὸ] ΔΙΚ.
οὐκ οἶδά πω ὑπὸ. — V. 588 πτίλον γάρ ἐστιν—ΔΙΚ. ἐπὶ μοι]
ΔΙΚ. πτίλον γάρ ἐστιν; εἰπέ μοι. — V. 591 οὐ σὴν κατ' ἰσχυρὸν
ἐστιν scripsi, legebatur αὐ γὰρ κ. ἰ. ἐ. Sed etiam ἀπεψώλησας
versu proximo corruptum, conieci ἀπεψώλησας vel αἰ malis ἀπε-
πώλησας. — V. 610 πολὺς ὢν ἐγγι] πολὺς ὢν; ἐνφ. — V. 613
εἶδεν] οἶδεν. — V. 651 κἀν τῷ πολέμῳ] καὶ τῷ πολέμῳ. — V. 672
μάττωσιν, fort. μυτωτόν. — V. 674 ἀγροικότερον] ἀγροικότε-
ρον. — V. 732 μάδδαν] μάδδαν. — V. 733 ἀκούστον δῆ, fort.
ἀκουε δῆ. — V. 739 φέρειν] φέρειν. — V. 743 λιμῶ] λιμῶ. —
V. 746 γουλιξέετε] γουλιξέετε. — V. 750 ἀγορασσοῦντες] ἀγορά-
σοιτες. — V. 755 τῷ] τῇ. — V. 757 ἀπαλλάξεσθε, fort. ἀπηλλά-
ξεσθε. — V. 759 ἀμέ] ἀμέ. — V. 766 fort. cum Fritzschio corrig.
ἀντειναι, αἰ λῆς. ΔΙΚ. ὡς παλαιὰ καὶ καλῇ, τοῦτ' εἴη τὸ πρῶ-
μα; — V. 772 θυματιδᾶν] θυματιδᾶν. — V. 778 οὐ χοῖσθα;
σιγῆς, ὡ κακίστ' ἀπολουμένα;] οὐ χοῖσθα σιγῆν, ὡ κ. ἀπολου-
μένα. — V. 779 τῷ] τ. — V. 782 ἐσθ' αἰν' ἐσθ' ἐσθ', ΜΕΓ. σῶφ']
ἐσθ' αἰν' ἐσθ' ἐσθ', ΜΕΓ. πέντ' ἐσθ', σῶφ'. — V. 790 τῶνδ' αὐ] τῶνδ' αὐ.
— V. 791 αἰ δ' αὐ] ἀλλ' αὐ. — κἀναχνησθῆναι Διόφους, γ. κἀναχνησθῆ-
ναι. — V. 795 γίνεσθαι] γίνεσθαι. — V. 798 Ποσειδᾶν] Ποσειδᾶ.
— V. 800 χοῖρος, χοῖρος. fort. χοῖρος, χοῖρος: vid. Ael. Dionys. ap. Eustath.
Od. 1752, 32 χοῖρος, ἐπίφθονος πρὸς τοὺς ὄς, quamquam ipse Eusta-

thius deinde ex comico affecti χοῖρε τρώοις ἂν ἰσχύδας, Adh. Hesych. χόρρα· οὕτως εἰώθασι ταῖς ὕλην ἐπιφθέγγεσθαι. — V. 801 fort. τρώοις ἐρεβίνθους, εἰπέ μοι; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ. — V. 802 ἰσχύδας suspectum. — V. 803 ΔΙΚ. τί δαί; σὺ καὶ τρώοις ἂν αὐτὰς; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ. omissa sunt vulgo. — V. 808 Τραγασαίῃ] τραγασαῖα. — V. 809 recte Hirschlii Megarensi tribuit, qui vulgo est Diacaeopolidis. — οὐτῇ] οὐχί. — V. 817 ἔμαντοῦ] ἔμαντῶ. — V. 823 φαντάζομαι. ΔΙΚ. ὑπὸ τοῦ; τίς] φαντάζομαι ὑπὸ του, ΔΙΚ. τίς — V. 833 πολυπραγμοσύνης· νῦν ἐς κεφαλὴν τρέποιτό μοι] πολυπραγμοσύνη νῦν ἐς κ. τρέποιτ' ἑμοί. — V. 835 μάδδαν] μάδδαν. — V. 849 αἰ κεκαρμένος, fort. ἐγκεκαρμένος. — V. 853 Τραγασαίου] τραγασαίων. — V. 866 Χαιριδεῖς] Χαιριδῆς. — V. 867 ἐπιχαρίτω γ' ἐπιχαρίττω γ'. Ἐπιχαρίτω, (boeotica forma, ut φράττω pro φράζω.) Boeoti dixisse videntur cum gratias agerem et salutarent aliquem. — V. 868 Θείβαθι, fort. Θείβαθε. — V. 869 τάνθειαι, fort. τάνθια. — V. 874 ψιάθους] ψιάθως. — V. 875 κολοιώς] κολοιούς. — V. 876 τροχίλους. κολύμβους] τροχίλους, κολύμβους. — V. 880 ἐνύδριας] ἐνύδρας. — V. 884 τῶδε, fort. τεῖδε vel τῶδε. — κήπιχαρίττε] κήπιχαρίττα. — V. 899 ἄξις BOI. ἰώ; ὅ τι γ' ἄξις ἰών; BOI. ὅτι γ'. — V. 910 τῶδ' ἑμά, fort. τῶδ'; ἑμά monstrans duas sarcinas suas et Ismeniae. — V. 912 ταῦτα. BOI. τί δαί κακόν] ταυταγέ. BOI. τί δαί. — V. 914 ἀδικειμένος, fort. ἀδικείμενος. — V. 916 θουαλλίδας] θουαλλίδα. — V. 917 διὰ θουαλλίδα] καὶ θουαλλίδα. — V. 928 [ῶσπερ κέρμας, ἵνα μὴ καταγῇ φοροῦμενος] vulgo omisus. Ceterum v. 927: δός μοι φορὸν, ἔν' αὐτὸν ἐνδήσας πέρω fort. est Boeoti, chori autem verba sic videntur corrigenda: ἐνδήσον, ὦ βέλτιστε τῶν ξένων, καλῶς τὴν ἐμπολὴν αἴτω γ' ὅπως ἂν μὴ πέρω κατὰ ἔξῃς. Sed fortasse nihil mutandum, nisi ut v. 927 πέρω pro πέρω scribatur. — V. 945 ἐκ, nullum κακ. — V. 948 θροῖδδεν] θροῖδδεν. — V. 949 συνθήριξε καὶ [τοῦτον λαβών] καὶ τοῦτον λαβών. — πρόσβαλλ' ὅποι] πρόσβαλλ' ὅπον, ubi ὅποι Fritzschius conjecit. Ceterum admodum dubita an Boeoti in hoc carmine fuerint partes, fort. ΧΟΡ. ἤδη καλῶς ἔχει σοι; per interrogationem, tum ΔΙΚ. μέλλω γέ τοι θροῖζειν, in quo verbum deliterescere videtur, cui explorandi inest notio: conjeci aliquando μέλλω γ' εἰ τοῦ θροῖζειν, ut hoc prorsus quemadmodum καθιδιόνειν proprie de equis explorandis dictum sit; tunc possis reliqua sic conformare: ἄλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συντάνθρουξε. καὶ [τοῦτον λαβών] πρόσβαλλ' ὅποι. — V. 955 εὐλαβούμενος, fort. εὐλαβανόμενος. — V. 960 ἐκέλευε] ἐκέλευε. — V. 967 ταρίζει] ταρίχη. — V. 970 κηλῶν] κηλῶν. — V. 979 Πόλεμον] πόλεμον. — V. 983 κανέτραπε] κανέτραπε. — V. 988 Fort. (εἶδες ὦ) τῶνδ'; ἐπέλγει περὶ τὰ δειπνον, vel etiam Οἶ' ἐπέλγει περὶ τὸ δειπνον, ut v. 971 alterum εἶδες ὦ deleatur. — V. 997 ὄσον] ὄσχοι. — V. 1032 τοῦ] τοῦς. — V. 1037 ἐνεύρηκεν] ἀνεύρηκεν. — V. 1048 fort. ΠΑΡ. Δικαιόπολι, Δικαιο-

πολι. ΔΙΚ. τίς αὐτοσί; — V. 1057 τι σοί] τί σοι. — V. 1071 et 73 ΑΓΓ. Α] ΚΗΡΤΞ. — V. 1085 ΑΓΓ. Β.] ΚΗΡΤΞ. — V. 1092 ἱερία] ἱερία. — V. 1102 δημοῦ] δὴ παῖ. — V. 1111 et 12 ἀλλ' ἢ — κατέφαγον; ἀλλ' ἢ — κατέδομαι; ἀλλ' ἢ — κατέφαγον. ἀλλ' ἢ — κατέδομαι. Correxīt Hartong. — V. 1142 videtur temere ex duobus versibus conglutiatuſ esse. — V. 1149 γε] τε, correxit Reiske. — V. 1155 ἀπέλυσ'] ἀπέκλεισ'. — V. 1158 τραπέξῃ] τραπέξῃς. fort. ἐπὶ τῶ γήνοον. — V. 1166 τὴν κερκόλην] τῆς κερκόλης. — V. 1179 παλίντορον] παλίντορον. — V. 1181 cancellis sepsi. — V. 1182 πεσόν, conieci λιπών. — V. 1183 πέτραισι, δεινόν] πέτραισι δεινόν. — V. 1184 et 85 excidisse nonnulla puto. — V. 1188 videtur scripsisse δραπέταις· ληστές δ' ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δουρὶ — ὅδι δὲ καὶ τὸς, ut adventu Lamachū impeditus sit, quominus pergat, nisi forte unus alterve versus excidit. — 1190 et 1198 ἀτταται, fort. ἀ παπαῖ. — V. 1191 τὰδε γε] τὰδε, sed malim γε τὰδε. — V. 1195 μοι fort. delendum. — V. 1196 ἄν εἴ μ' ἄν μ'. — V. 1197 ἐγγάνοι] ἐγγινεῖται. — V. 1201 κἀπιμανδάλωτόν, conieci: τὸ μανδάλωτόν, postea autem senarius excidisse videtur, item ante v. 1206. Fortasse nihil excidit, ut versu trajecto legendum sit: (ΔΙΚ.) Ὡ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἱμῶν κακῶν. Τὸν γὰρ χάα πρώτος ἐκέπεινα. ΑΔΜ. Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπαδύνων. Siliens ista per Ironiam dicit Dicaeopolis. — V. 1207 conieci: ΑΔΜ. στυγερός ἐγώ. ΔΙΚ. τί με σὺ κρυεῖς; ΑΔΜ. μογερός ἐγώ. ΔΙΚ. τί με σὺ δάκρυς; — V. 1210 [τῆς ἐν μάχῃ] vulgo omīssa. — V. 1211 τοῖς χουσί γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο; conieci: τοῖς Χουσί τις ξυμβολὰς σ' ἐπράττεν; deinde fort. Ἰὼ ἰὼ Παιάν ἰὼ Παιάν ἰὼ. — V. 1328 καλεῖς γ' ἢ καλεῖς. fort. καλεῖς μ'.

EQUITES.

Argum. I. διαβαλῶν adieci. — εἰς τοῦμφανὲς γεγονότα προάγοντος, fort. γεγονότα εἰς τοῦμφανὲς προάγοντος. — Argum. III. v. 4 καὶ παραλογισμῶ] καὶ παραλογισμοῖς. — V. 5 εὐθέως τε σκοτοφάγον, πεισθέντα τ' ἐπιθίσθαι σὺν ἱππεῦσιν τισιν, fort. σκοτοφάγον τιν' εὐθέως πεισθέντ' ἐπιθίσθαι κτλ. — V. 7 ἐν τῶ] τοῖς ἐν. — V. 8 κατηγορεῖ, fort. κατηγορεῖν.

V. 8 δεῦρο δὴ] δευρόνυν. — V. 9 Οδλύμπου νόμον, fort. ἢ Ολύμπου νόμον. — V. 13 In loco corrupto nihil novavi, qui videtur personis aliter distinctis et duobus versibus trajectis (v. 16 puto ante v. 15), denique verbis parum aptis ἵνα μὴ μάχωμαι leviter inmutatis sic scribendus:

ΝΙΚ. τίς σὺν γένοιτ' ἄν; ΔΗΜ. λέγε σὺ. ΝΙΚ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε, ἵνα μὴ χανῶμαι. ΔΗΜ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν σὺ.

ΝΙΚ. πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις, ἂν γὰρ χρὴ λέγειν.

ΔΗΜ. Ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἰτα κἀγὼ σοι φράσω.

ΝΙΚ. Ἀλλ' οὐκ ἐνι μοι τὸ θρόεττε· πῶς ἂν σὺν κτλ.

— V. 15 *καὶ γὰρ σοὶ*] *καὶ γὰρ σοὶ*. — V. 23 *φάσθ' ἢ*] *φάσθ' ἢ*. — V. 25 *κατεπαύσαν*] *κατεπαύσαν*. — V. 31 *τοῦ*] *ποῦ*. — V. 32 *ποῖον βρέτας*] *ποῖον βρέτας θεῶν*; — V. 35 et 36 Demostheni tribui, secutus Hermannum, vulgo *ΔΗΜ. Εὐ προσβιβάζεις μ' ΝΙΚ.* ἀλλ' ἐτέρῳ πῇ σχεπέον. *ΔΗΜ.* βούλει κτλ. — V. 55 *ἐν Πύλῳ*, C. Fr. Hermann conjecit *ἐν πνέλῳ*. — V. 56 *παραδραμῶν*] *περιδραμῶν*. — V. 62 *μεμακκοκότα*] *μεμακκοηκότα*. — V. 66 *ταδὶ*] *τάδε*. — V. 68 *ἀναπέσῃ*] *ἀναπέσσει*. — V. 72 *νό*] *νό*. — V. 73 *ἦν*] *τῇν*. — V. 75 *οὗτος*] *αὐτός*. — V. 80 *ἀλλὰ σκόπει* et v. 81 Demostheni tribui, cum vulgo continuarentur Niciae, deinde v. 82. 83. 84 Niciae dedi, cum vulgo esset v. 82 Demosthenis, v. 83 et 84 Niciae. Correxerit Sauppe. — V. 81 *ἀποθάνωμεν*] *ἀποθάνοιμεν*. — V. 87 *πόταν*] *ποτῶ*. — V. 89 *κρονοχοχτρολημαῖος εἰ*, haud dubie scribendum *κρονοχοχτρολημαῖος εἰ*, ut est in proverbio *χύτραις λημαῖς καὶ κολονύταις* (Diogenian. V. 63), quamquam fuit, cum praeterea *Κρονοχοχτρολημαῖος εἰ* conjicerem, ut est in Plauto 581 *Κρονοκαῖς λημαῖς λημαῖς*. — V. 90 *ἀπόνοιαν*] *ἐπίνοιαν*. — V. 92 *ἀνθρώποι*] *ἀνθρώποι*. — V. 97 *πότῳ*] *ποτῶ*. — V. 107 Hermannum secutus tribui Demostheni una cum v. 108, cum vulgo 107 Niciae orationi esset additus. — V. 159 *Ἀθηναίων*] *Ἀθηναίων*. — V. 173 *παράβαλλ'*] *παράβαλλ'*. — V. 174 *Καρχηδόνα*] *Καρχηδόνα*. — V. 178 *ἐγὼ*, conjeci *μέγας*. — V. 190 *ἐβάνον*, potius *ἔσωσεν* exspectaveram. — V. 197 et 204 *ἀγκυλοχλήης ἀγκυλοχλήης*. — V. 207 *ὁ δράκων γὰρ ἴσθι μακρόν ὁ τ' ἄλλος*] *ὁ δράκων μακρόν γὰρ ἴσθι μακρόν ὁ τ' ἄλλος*. — V. 210 *αἶε*, fori. *αἶεα* ut Meineke conj. — V. 218 *ἀγοραίος*] *ἀγοραῖος*. — V. 219 *ἐκεί*] *ἐκεί*. — V. 226 *ἀνδρῶν*] *ἀνδρῶν*. — V. 262 *ἀγκυροῖαι*] *ἡγκυροῖαι*. — V. 266 *ἀνδρῶν*] *ἀνδρῶν*. — V. 268 *ἰσάνα*] *ἰσάνα*. — V. 269 *ὑπέρχεται ὥσπερ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται*] *ὑπέρχεται ὥσπερ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται*. — V. 274 videtur nota versus excidisse, qui ad Chori orationem pertinebat, quod Sauppe quoque conjecit. — V. 275 *ΚΑ.*] *ΑΛΛ.* — V. 276 *μὲν τόνδ' ἢ μὲν τοι γέ.* — V. 277 *παρέλθ' σ'*] *παρέλθ' σ'*. — V. 278 *ὑδελάννυμι*] *δελάννυμι*. — V. 294 *γούξεις*] *γούξει*. — V. 300 *φαίνω*] *φανῶ*. — V. 303 *καὶ κεράντα*] *καὶ κατεκεράντα*. — τῶν cancellis sepal: ceticis respondet dipodia trochaica, cf. v. 322. — V. 313 *Θυνοποκίων*, fori. *Θυνοποκίους*. — V. 319. 20. 21 Choro tribui, vulgo Niciae sunt. Schol. tribuit Demostheni, τοῖς δημόταισι διαβολὴ τῶν Ἀθηναίων, εἰ καὶ δοῦλος παρ' αὐτοῖς ὁ δημός ἀπαγγέλλεται, ubi apparet *Δημοσθένης* scribendum esse, ut Demosthenis fuit Aphidnaeus. — V. 319 *τῇ Δία*] *τῇ Δία*. — V. 323 *τῶν ἐπὶ τῶν*] *ἐπὶ τῶν*. — V. 340 *καὶ μὴν*] *καὶ μὴν*. — V. 344 *σὺ Hermann*, vulgo *τι*. — V. 346 *οἷσθ' ὅπερ*] *οἷσθ' ὅ μοι*. — V. 354 *ἀκράτον*] *ἀκράτον*. — V. 359 *προσέταλ με*, τῶν πραγμάτων ὅτι] *προσέταλ με τῶν πραγμάτων, ὅτι*. — *ἐκροφήσεις*] *ἐκροφήσει*. — V. 359

et 365 XOP.] ΔΗΜ. — V. 366 καμέ τάρ'] καμέ γάρ. — V. 367 οἶον
displicet, schol. οἶον, sed fortasse antea versus excidit: quamquam
non necesse est talia accurate exaequari, velut etiam infra sex versus
391—96 respondent octo versibus 314—321. — V. τῶ] τῷ. — V. 374
πρηγορεῶνα] πρηγορεῶνα. — V. 386 ἦν ἄρ' οὐ, fort. οὐκ ἄρ' ἦν.
deinde versus fort. sic redintegrandus: φανῶλον ὧδ' οὐδ' ἐλα-
φρόν. — V. 388 ποίει, fort. ποιοῦ. — V. 397 Longe aliter He-
liodorus hunc locum in suis libris legit: ὥς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδρῆσι
| καὶ μεθίστησι τοῦ χαρματός | τοῦ παρεστώτος. — V. 400 εἰ
σε] εἰ σε. — κῶδιον] κώδιον. — V. 401 προσάδειν, conjicio παρ-
άδειν. Locum obscurum pessime interpretati sunt grammatici,
Aristophanes poesin Cratini, non mores aut morbos exagitat: ἐν
Κρατίλῳ nihil aliud est quam ἐν Κρατίλῳ κωμωδία: respicit autem
poeta Cratini Dionysalexandrum, quae comoedia videtur paro-
dia fuisse tragicodiae, qua Morsimus Paridis fortunam tractaverat. —
407 πυροπίπην] πυροπίπην. — V. 416 Κυνοκράλλω] κυνοκ-
ράλλω. — V. 418 μαγειροὺς ἐπιλέγων, fort. μαγειροῦς καὶ λέγων.
— V. 427 XOP, fort. ΔΗΜ. — V. 428 καὶ κρέας, fort. τὸ κρέας
θ'. — V. 436 et 440 XOP.] ΔΗΜ. cf. v. 433. — V. 437 ἦδη]
ἦτοι. — V. 441 Demosthenis orationi adjeci, vulgo praemittitur ΑΔ.,
Isiciarium sane aliquis exspectaverit responsurum esse, sed ista certe
dicere nullo pacto potuit, et supra quodque v. 365 Cleon, quamvis
nihil responderit Isiciarios, minitari pergit. Sed ne sic quidem locus
persanatus: Demosthenis oratione dimetros inchoari parum est pro-
babile: itaque censeo hunc versum: τὸ πνεῦν Πλάτων γένηται
nihil nisi dittographiam proximi hemistichii ἀνὴρ ἂν ἡδῶς λάβοι
esse. Jam si hunc versum sustuleris, et deinde scripseris

φενῶν γραφὰς ἐκαστὸν τάλαν

aequalitas systematum restituta erit. Credo tamen potius poetam
scripsisse:

ἐάν δὲ μή, φενῶν γραφὰς

ἐκαστοῦ τάλαντος τετραγας.

— V. 464 ἐν Ἀργείοις εἰ] ἐν Ἀργεὶ οἶα. — V. 468 XOP. Οἶμαι,
οὐδ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξοπηγῶν λέγεις hic inservi orationi Isiciarii, so-
cetus Hermannum et scholiastem, cum vulgo ante v. 465 οὐκ οὖν
κτλ. legeretur, ut quinque deinceps versus essent Isiciarii. — V. 483
τότε] ποτέ. — V. 487 κράγων] κραγόν. — V. 488 ξυνώμνυτε] ξυν-
ομνυτε. — V. 490. 93. 94. 95 ΔΗΜ.] XOP, — V. 494 τάν] τᾶν.
— V. 498 XOP. adjeci. — V. 503 προσέχετε] πρόσχετε. — V. 507
Heliodorus parabasin versu aucliozem in suis reperit libris. — V. 514
ἐκέλευε] ἐκέλευσε. — V. 526 ὅς πολλῶ δυνάσας πατ' ἐπαίρω διὰ
τῶν ἀφελῶν πιδίων ἔρρει. Conjeci ὡς πολλῶ βροίας πατ'
ἐπαίρω διὰ τῶν φελλέων πιδίων (nisi malis πεδίων δ') ἔρρει,
et βροίας legendum esse vidit etiam Kayser. Cf. Hom. II. A. 492.
N. 137. — V. 544 εἴνεκα] οὖνεκα. — V. 600 καὶ σκόραθα καὶ
κρόμνα, fort. σκόραθ', ἐλάας, κρόμνα. — V. 614 ἡγωνίσω, fort.

ἡγώνισαι. — V. 615 νικόβουλος, fort. rectius Hermann Νικόβουλος, qui videtur vir fortis fuisse, ejusque epitaphium conjicias etiam nunc superesse Corp. Inscr. I. 175 Νικόβουλος Μυνηύχου Ελευκίας Σὴν ἀρετῆς ἔστηκεν ἐν Ἑλλάδι πλείστα τροπαία. quod sub sinem belli Peloponnesii inscriptum esse videtur. — V. 628 ἐρείδων, fort. ἐρεκτων. — V. 643 πρώτος] πρώτων. — V. 646 τῶν δ' — διεγαλήνησεν] οἱ δ' — διεγαλήνησαν. — V. 648 ποιησάμενος, ταχὺ ἴνα] ποιησάμενος ταχὺ, ἴνα. — V. 650 τρύβλια] τρυβλία. — V. 654 ἦδη μοι, fort. ἦ καμῶ. — V. 659 διακοσάσαι, fort. restituendum διηκοσῆσαι, sed de his et similibus accuratius alias quaerendum. — V. 660 χιλίων] χιλίων. — V. 668 λέγει, fort. λέγη. — V. 669 σπονδῶν] λέγων. — V. 669 σπονδῶν λέγων. sed fort. σπονδῶν πάλιν legendum, ut de iterata Lacedaemoniorum legatione sit sermo. — V. 700 εἰ μὴ' κ' ἀγάγῃς μ'] εἰ μὴ' ἀγάγῃς. — V. 707 ἐπὶ τῷ φάγαίῃ ἡδιστ' ἄν, conjeci γήτει' ἄν. — βαλλαντίῳ] βαλαντίῳ. — V. 711 κἀγὼ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ, fort. κἀγὼ δέ σ' ἔλκων διαβαλῶ γε. — V. 741 μοι] νυν. — V. 742 τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου, O. F. Hermann conj. ἀποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου. — V. 750 καθεζομένη] καθιζομένη. — V. 751 ὡς τὸ πρόσθε] ἔς τὸ πρόσθε. — V. 754 καθήται] κάθηται. — V. 756 νῦν δὴ σε πάντα δεῖ] νῦν δεῖ σε πάντα δὴ. — V. 759 εὐμήχανος πορίζειν] εὐμηχάνους πορίζων. — V. 761 προσκείσθαι σοι, πρότερος σὺ] προσιδέσθαι σου, πρότερον σὺ. — V. 763 Ἀθηναίῃ] Ἀθηναίῃ. — V. 787 γέ τοι σου, fort. γέ τοῦστί. — V. 798 πενταβάλον] πεντάβολον. — V. 823 ἐλελήθεις] ἐλελήθης. — V. 851 μὴ' γέννηται] μὴ' ᾗ γέννηται. — V. 853 περιουκοῦσι, fort. περιουκλοῦσι. — V. 877 τὸν Γρύττον, fort. τὸν γρυπόν. — V. 878 οὐκ οὐκ σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστὶ πρωτοτοτρεῖν. Aristophanem scripsisse pulo οὐκ οὐκ σε ταῦτα δεινὸν ἐστὶ πρωτοτοτρεῖν, sive οὐκ οὐκ σε δεινὸν ταῦτα δεινὸν ἐστὶ πρωτοτοτρεῖν malis. — V. 893 περιήμισαχεν] περιήμπεσεν. Fortasse: καὶ τοῦτο σ' ἐπὶ τέθες γε περιήμισαχε, σ' ἴν' ἀποπύξῃ. — V. 896 ἔσπευδ'] ἔσπευδ'. — V. 899 Κόπρειας] κόπρειος. — V. 903 ἀλαζονεῖαι] ἀλαζονεία. — V. 905 τρύβλιον] τρυβλόν. — V. 919 ΑΛΑ.] ΧΟΡ. — V. 921 δαδίων, fort. δαλλίων. — V. 940 ἐναποπνιγείης] ἐναποπνιγείης. Fort. ἀπ' οὐν πνιγείης. — V. 941 Fuit fort. tetrameter anapaesticus, ut γε sit delendum, et in fine exciderint tres syllabae. — V. 969 διώξεις] διώξει. — V. 971 δῆ] νυν. — V. 972 ἰδοῦ, nisi unus alterve versus excidit, ferri nequit. Conjeci hic quoque personarum notas perturbatas esse, ut sit scribendum:

ΚΑ. καὶ μὴν ἐνεγὰ' αὐτοὺς ἰὼν, ἴν' οὐτοσί
αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΛΑ. πάνν γε καὶ σὺ δὴ φέρε.

ΚΑ. ἴω; ΑΛΑ. ἴω; ΔΗ. νῆ τὸν ΔΙ', οὐδὲν κωλύει.

— V. 974 καὶ τοῖς ἀποῦσιν, ἱκανομένως ἦν] πᾶσιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις, ἦν. — V. 989 ἂν ἀρμύττεσθαι] ἐναρμύττεσθαι. —

V. 991 *μαθεῖν*] *λαβεῖν*. — V. 996 *δωροδοκητέ*] *Δωροδοκησί*. — V. 1010 *περὶ πάντων πραγμάτων*] τὸ πᾶς οὐτοσί δάκτοι, quibus usus sum ad restituendum versum 1029, nam est haec lectionis varietas antiquitas jam errore hoc translata, cum codicis singulae paginae undevicenis versus, ut videtur, continerent. — V. 1013 *αἰτός*] *αἰτός*. — V. 1018 *χάσκων*, fort. *λάσκων*. — V. 1019 *δράς*] *δρά*. — V. 1026 *σὺν*] *σὺ*. — V. 1029 τὸ πᾶς οὐτοσί δάκτῃ] ὁ περὶ τῶν κυνὸς δάκτῃ. — V. 1032 *ποῖ*] *πὸν*. — V. 1036 *τῶν*] *τῶν*. — V. 1037 *ὅτ*] *τε*. — V. 1039 *φύλασσε*] *φυλάξαι*. — V. 1044 *ἐλελήθεις*] *ἐλελήθης*. — V. 1046 *ἐστὶ τειχὸς*] *τειχὸς ἐστὶ*. Fort. ὁ μόνος αἰδηροῦν τ (vel αἰδηροῦν τ) ἐστὶ τειχὸς καὶ ἐρύλων. — V. 1049 *ἐκέλευ' ἐν*] *ἐκέλευε*. — V. 1052 *ὥς σοι*] *ὥς σοι*. — V. 1056 *ἀναθνήσκει*] *ἀναθνήσκει*. — V. 1062 Isiciario tribui, ut coniungatur cum v. 1063. 64. vulgo v. 1062 est Populi. — *αὐτός*] *αὐτός*. — V. 1088 *καὶ γῆς*, conieci *καὶ λῆς*. — V. 1093 *γλαυξ*] *γλαυξ*. — V. 1108 *νῦν μὲ μᾶλλον ἐν ποιῇ* cum Hermannō scripsi, vulgo *ἐν μὲ μᾶλλον ἀπὸ ποιῇ*, nisi malis: *μᾶλλον ἐν μὲ νῦν ποιῇ*. — V. 1132 *εἴ σοι πυκνότης ἐνεστ'*, coniecio *καὶ σοι πυκνότης ἐνεστ'*. — V. 1157 *βδελύττομαι σφῶν*] *βδελύττομαι σφῶν*. — V. 1163 *νῆ Δ'* *ἢ γὰρ θρόνῳμαι*, conieci *ἢ διαρραγήσομαι*. — V. 1193 *βαλλάντια*] *βαλλάντια*. — V. 1203 Lacunam indicavi, exiecit Cleonis versus, tum scripsi *ΑΛΛ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνισα*. *ΚΑ. ἐγὼ δ' ὠπησά γε*, vulgo *ΚΑ. ἐγὼ δ' ἐκ. ΑΛΛ. ἐγὼ δ' ὠπ. γε*. — V. 1217 *βάδιζε νῦν*, legebauer *βάδιζε γὰρ νῦν*. — V. 1218 *ὄρες*] *ΔΗ. ὡς μοι ὄρες τὰ δ'* *ΔΗ. οἶμοι*. — V. 1221 *πρότερόν σ'*] *πρότερον*. — V. 1230 *δεήσει μ'*] *χρεῶν ἐμ'*. Fort. *δεήσει μ'*. — V. 1242 *ΑΛΛ. ἡλλαντοπώλων καὶ τι καὶ βινσοκόμην*] *ΑΛΛ. ἡλλαντοπώλων καὶ ΚΑ. τίς ΑΛΛ. καὶ βινσοκόμην*. — V. 1250 *καὶ σ' ἄκων*] *καὶ σ' ἄκων*. — V. 1254 seqq. Choro tribui, quod etiam scholiasta confirmat, vulgo sunt Demosthenis. — V. 1270 *δακρύοις*] *δακρύοις*. — V. 1271 *Πυθῶνι δὲ μὴ κακῶς*] *Πυθῶνι ἐν δὲ κακῶς*. — V. 1296 *ὅμοιος*. — V. 1297 *ἐλατῶν*] *ἐλατῶν*. — V. 1303 *Καρχηδόνος*] *Καρχηδόνος*. — V. 1324 fort. delendus. — V. 1336 *ἀρεφῆσας*. *ΑΓΩ. ἐγὼ*] *Ἄλλ' ὡς μὲλ'* aperte vitiosa sunt, fort. *ἀρεφῆσας νῦν*. *ΑΓΩ. ἄλλ' ὡς*, quamquam etiam *ἔθι*, *λοῦ* alia conieci possunt. — V. 1339 *ἦν*] *ἦ*. — V. 1341 *ἐραστὴς τ'*] *ἐραστὴς*. — V. 1347 *γὰρ*] *γὰρ*. — V. 1350 *καὶ νῆ Δ'* *εἴ σοι δύν*] *καὶ νῆ Δ'* *εἴ γε δύο*. — V. 1369 *ὀπλίτης*] *ὁ πολίτης*. — V. 1373 *οὐδ' ἀγορεύσει*] *γὰρ ἀγρεύσει οὐδ'* *ἐν ἀγορᾷ* Hermann, vulgo *οὐδ' ἀγορεύσει οὐδὲ ἐν ἀγορᾷ*. — V. 1379 *καὶ σαφὴς*, Hermann *κἀσαφὴς*. — V. 1393 *λαβὼς*] *λαβὼς*. — V. 1408 desunt Chori aliquot versus.

NUBES.

In indice personarum *Μαθητὴς Σωκράτους* scripsi pro vulg. *μαθηταὶ Σωκράτους*, nam ad unum omnia sunt referenda, quam-
ARISTOPH. I. b

quam v. 1493 seqq. res deinceps loqui creduntur. Χαιρεφών can-
cellis sepsi, nam nullus hic illi locus: poeta si Chaerephontis per-
sona uti voluisset, certe plus ei quam versiculum 1505, qui vulgō
ejus esse creditur, tribuisset.

In argum. I his locis discessi εισηγήτο] εισηρχετο. — λογιέω
λογίζω. — πρὸς τὴν σκηνὴν ἀρρωῶ] εἰς τ. σκ. εὐρώ. — πάλιν
τετραμέτρο] πάλιν τετραμέτρον. — εἰ μὲν τις] ἢ μὲν τις. — καὶ
μοῦθοδιδάσκαλος ἡμᾶς ἠνάγκαζεν] καὶ. ὃς ἡμᾶς ἠνάγκαζε. —
III. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, fort. ἐκκλυθείσης. — Σωκρα-
τικῶν] Σωκρατιστῶν. — IV. nihil novavi in depravato hoc argu-
mento, nisi quod τὸ δὲ δράμα τοῦτο κτλ. cum versibus his juncti,
cum conjungatur vulgo cum seq. — V. ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρας
καὶ] ἀναδιδάξας τὰς δευτέρας. — VI. παραπέπλεκται] πέπλεκται.
— τὰ δὲ ὀλοσχεροῦς] ὃ δὲ ὀλοσχερῇ. — τοιαῦτα ὄντα cancellis cir-
cumscripsi. — αὐτίκα μὲν] αὐτίκα. — VII. τῆς ἀπ' ἐκείνου ἐπι-
δος] τῆς ἐκ' ἐκ. ἐλ. — οὐδὲν οὐν] οὐδὲν γὰρ. — ἐν γήραος οὐδῶν]
ἐπὶ γ. οὐ. — βοῶν] βοῶ. — X. adjecti ex Dübneri editione
Scholiorum. — ταῦτον ἔνεκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν τοῦ δράματος] τοῦθ'
ἐνεκεν κτλ.

V. 40 εἰς] ἐς. — V. 64 Χαίριππον] Χάριππον. — V. 71
φελλέως] Φελλέως. — V. 87 πιθόν μοι. ΦΕΙ. τί δὲ πίθωμαι
δητὰ σοι ex C. Fr. Hermanui emendatione, nisi πιθῶ τί μοι. Τί
πίθωμαι δ. σ. malis, vulgo πιθῶ, ΦΕΙ. τί οὐν π. δ. σ. — V. 139
σκινδαλάμους] σκινδαλάμους. — V. 148 πῶς τοῦτο διεμύησας]
πῶς δήτα τοῦτ' ἐμύησας. — V. 179 ἐκ τῆς καλαίστρας θοῖματιον
ὑφίσλετο librorum scripturam, quae jam antiquo satis tempore vitium
contraxit, intactam reliquit: scripserat Aristophanes: ἐκ τῆς πάλης
θυσιαημάτων ὑφίσλετο i. e. clam ex cineribus coenulam sive
serculum protulit. πάλῃ idem est quod supra λεπτὴ τέφρα. Phere-
crates Ἰανῶ fr. 5: Ἀνέπλησε τῷφθαλμῷ πάλῃς φρυγῶν τὸ πύρ.
— V. 182 μοι τὸν Σωκράτην] μὲν τὸν Σωκράτη. — V. 189
τοῦτό γ' ἐστὶ] τοῦτογ. Sed fort. scribendum τοῦτό γ' ἐκφροντι-
ζετε. — V. 195 ἡμῖν] ἡμῖν, quod aegre defendi potest. — V. 215
τοῦτό νυν] τοῦτο πᾶν. — V. 217 ΜΑΘ. Ἀλλ' οὐχ οἶόν τε. ΣΤΡ.
Νῆ Δί', οἰμώξεσθ' ἄρα.] ΜΑΘ. Ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νῆ Δί'. ΣΤΡ.
Οἰμώξεσθ' ἄρα. — V. 238 ἔνα μ' ἐκδιδάξῃς] ἔνα με διδάξῃς. —
V. 248 τῷ γὰρ ἤμυν;] ἢ αἰδαρόοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ mani-
festo sunt interpolata, poeta scripserat ἢ νομίξετε αἰδαρόοισιν,
ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ; — V. 261 ἀτρεμεῖ] ἀτρεμ. ib. φεύσει, fort.
φεύδει. — V. 268 μὴδὲ κινῆν, fort. μὴ κινῆην. — V. 272 ἀρῶ-
εσθε προχοῖαν] ἀρῶεσθε πρόχουσιν. — V. 274 ἐπακούσατε] υπα-
κούσατε. — V. 282 ἀρδομένην θ'] ἀρδομένην. — V. 296 σκώ-
ψῃς] ποιήσῃς] σκώψει. — V. 329 ἥδεις] ἥδης. —
V. 333 cancellis sepsi. — V. 343 δ' οὐν] γοῶν. — V. 350 εἰκασαν]
ἤκασαν. — V. 377 κατακορηνόμεναι πληρεῖς ὀμβρον δι' ἀνάγκην,
εἰτα βαρεῖαι, fort. εἰτα βαρεῖαι κατακορηνόμεναι κτλ. — V. 384

εἰς ἀλλήλας, fort. ἀλλήλαιαν. — V. 394 ad Strepsiadis orationem revocari, vulgo Socratis orationi additus est. — V. 412 ἀνθρώποι] ἀνθρώποι. — V. 420 ἔνεκεν γε, malim εἵνεκα γε. — V. 422 ἀρέλει, θαρρῶν εἵνεκα] ἀρέλει θαρρῶν, οὐνεκα. — V. 423 ἄλλο τι θήτ' οὐν νομίζεις κτλ. interpunctionem addidi. — V. 436 θαρρῶν παράδος] παράδος θαρρῶν. — V. 437 ταυθ'] τουθ'. — V. 439 νῦν οὐν * *] χρῆσθαι ἀτεχνῶς] νῦν οὐν χρῆσθαι. — V. 442 δαίρειν] δαίρειν. — V. 444 τοῖς τ' ἀνθρώποις] τοῖς ἀνθρώποις τ'. — V. 451 ματιόλοιχος] ματιολοιχός. — V. 482 βούλομαι ἢ] βούλομαι, εἰ. — V. 484 μὲν γὰρ] μὲν γ'. — V. 495 ἐπειτ'] καπειτ' — V. 511 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 523 πρῶτους corruptum, conjeceram: καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν, τῶν ἐμῶν κωμωδίων πρῶτεϊ, ἡξίως ἀναγνῶς ὑμᾶς. nunc vero malim πρῶτην, quod alii quoque conjecerunt, sed parum recte interpretati sunt. — V. 526 et 555 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 557 ἐποίησεν εἰς Τερέβωλον, fort. ἐπῆδησεν, nam ἐπαιέησεν id est ἐπαιεῖν exempla caret. — V. 575 προσέχετε] πρῶσχετε. — V. 595 ἀμφὶ μοι εὔτε, fort. ὅμοι μοι αὐτῷ. — V. 638 πότερον περὶ μέτρων ἢ θυμῶν ἢ περὶ ἐπῶν] πότερον περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ θυμῶν. — V. 652 ΣΤΡ. κατὰ δῶντολον; ΣΩ. νῆ τὸν Δί'. ΣΤΡ. ἀλλ' οἶδ'. vulgo omnia tribuuntur Strepsiadi, corr. Hirschig. — V. 654 ἐπ'] ἔτ'. — V. 664 φέρε, πῶς; fort. φέρ', ὅπως. — V. 679 ΣΤΡ. τὴν καρδῶπην; ΣΩ. θήλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις] ΣΤΡ. τὴν καρδῶπην θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς κτλ. — V. 681 ἐτι δὴ γε, malim ἐν γ'] ἐτι δέ. — V. 696 ἱκετεύω ὑταυδά γ'] ἱκετεύω σ', ἐνθαδ'. — V. 705 lacunam indicavi. — V. 707 ἀτταταὶ ἀτταταὶ] λατταταὶ λατταταὶ. — V. 723. 24. 26. 27 tribueram in precedenti ea, quas Socratis sunt, Μαθητῇ. Offendit in primis πρότον v. 731, sed in fabula inchoata magis quam perfecta talia non sunt (sentienda. — V. 744 κατὰ, fort. καὶ κατὰ. — V. 748 ΣΤΡ. εἰπὲ δὴ νῦν μοι — ΣΩ. τὸ τί; ΣΤΡ. γυναικα] ΣΤΡ. εἰπὲ δὴ νῦν μοι τοδ', γυναικα. Deinde fort.: ΣΩ. εἰτα εἰ; ΣΤΡ. καυτήν καθείροξίμ'. — V. 786 νῦν δὴ] νυνί. — V. 814 ἐνταυθαί] ἐνταυθί. — V. 821 ἀρχαῖνά] ἀρχαῖνα. — V. 823 τι πρῶγμ' ὃ μαθῶν] πρῶγμ' ὃ σὺ μαθῶν. — V. 825 νῦν δὴ] νυνί. — V. 832 τοσούτον] τοσούτο. — V. 843 ἐνταυθαί] ἐνταυθί. — V. 847 τουτονί τι] τοῦτον τίνα. — V. 869 χρημαστροῶν] χρημαθῶν. — V. 876 καίτοι γε] καίτοι. — V. 884 et 85 cancellis circumscripsi. — V. 886 αὐτὸς — ἀπειμι (vulgo ἀπείσομαι) Socrati tribui, τοῦτό νυν (vulgo τοῦτο γούν) Strepsiadi, itaque etiam Beer statuit, vulgo v. 886 Socrati, v. 887. 88 Streps. tribuuntur. Deinde ΧΟΡΟΤ addidi. — V. 916 post φοιτᾶν aliquid excludi. — V. 918 γνωσθήσει τοι] καὶ γνωσθήσει. — V. 925 ΑΔ. ὦμοι σοφίας — ΔΙΚ. ὦμοι μανίας — ΑΔ. ἡς ἐμνήσθης. ΔΙΚ. τῆς σῆς] ΑΔ. ὦμοι σοφίας, ἡς ἐμνήσθης. ΔΙΚ. ὦμοι μανίας τῆς σῆς. — V. 933 κλαύσει, εἰ τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις] κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβάλλης. Reslitui prociemiacum, quem agnoscebat Heliodorus, ma-

hui autem synizesi admissa κλαύσει, εἰ scribere, quam asyndetos κλαύσει· τὴν χειρ' ἐπιβάλλεις; — V. 945 ἀναγρῶν] ἀναγρῶν. — V. 951 ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται, numerum sic restituas: Αἰγεῖν ἀμείνων πότερος φανήσεται. — V. 964 εἰς] ἐς. — V. 968 ἐνταυμάμενος, fort. ἐνταυμάμενος, nam ἐνταυμάμενος parum probabile videtur, — V. 975 ἀνιστάμενον ἀνιστάμενος. — V. 986 Μακροθυρομάχους] Μακροθυρομάχας. — V. 981 [μετρίοισι διδάσκεις] μετρίοις προδιδάσκεις. — V. 995 ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τάγαλμ' ἀναπλήσειν] ὅτι τ. Αἰ. μέλλεις τάγ. ἀναπλάττειν. — V. 1010 καὶ πρὸς τοῦτοις προσέχης τὸν νοῦν, hand dubie scribendum καὶ πρὸς τουτοιαισι ἐχης τὸν νοῦν. — V. 1040 τοῖσιν νόμοις] καὶ τοῖς νόμοις. — V. 1047 σ' ἔχω μέσον] σε μέσον ἔχω. — V. 1064 τὸ] γε. — V. 1073 κυχλισμῶν] καχασμῶν. — V. 1083 videntur nonnulla excidisse. — V. 1105 Ante hunc versum hand dubie addendum est ΧΟΡΟΥ, Quae in proxima scena Socrates loquitur, in praecedenti tribui τῷ ἀδίκῳ λόγῳ, v. 1112 Phidippidi. — V. 1112 αἰμαὶ γε] ἔργωγε. — κακοδαίμονα, conjeci βλεπεδάμονα, cf. Hesychium. — V. 1119 τε καὶ τὰς] τεκόντας. — V. 1122 προσεχέτω] προσχέτω. — V. 1134 ἔσθ' ἔνη] ἔστ' ἔνη. — V. 1136 φησι, conjeci τηθε. Deinde corrig. putō; ἐμοῦ δὲ μέτρια καὶ δικ. (pro ἐμοῦ μέτροι, ἄττα καὶ δ.) — V. 1154 fort. βοάσομ' ἄρα τῶν ὑπέρτονον βοᾶν. ἰὼ ἰὼ. — V. 1165. 66, qui vulgo etiam Strepsindis sunt, addidi Socrati. — V. 1178 ἔνη ubique in seqq. scripta pro ἔνη. — V. 1179 ἔνη γὰρ ἐστὶ καὶ νέα τίς; ΣΤΡ. ἡμέρα, εἰς ην] ἔνη γ. ἔ. κ. νέα τις ἡμέρα; ΣΤΡ. εἰς ἦν. — V. 1199 ὁπως] ἴν' ὡς. — V. 1206 μακάρι δ' Στρεψιάδες, fort. μακάρι vel μακάριαι, — V. 1215 εὐθὺς ἦν] ἦν εὐθὺς. — V. 1233 ΣΤΡ. παύσης θεούς; ΠΑ. ὅν ἂν κλείσω γωγέσε, τὴν Δία.] ΣΤΡ. παύσης θεούς; ΠΑ. τὸν Δία. — V. 1246 ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δρᾶσιν; ἀποδώσειν σοι δοκεῖ; ΠΑ. τί σοι δ. δοκ.; ΜΑΡΤΥΣ. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ. — V. 1260 cancellis sepsi. — V. 1275 σὺ γ' αὐτὸς ὕμναιεις, fort. σὺ γ' αὐθις ὕμναιεις. — V. 1286 ἀπόδοτε] ἀπόδος γε. — V. 1296 ἀποδώξεις] ἀποδώξει. — V. 1307 τι λήψεται] λήψεται τι. — V. 1308 τούτων, fort. τουτονί. — V. 1310 ἀνθ' ὧν] ὧν. ib. κακῶ λαβεῖν τι] λαβεῖν κακὸν τι. — V. 1312 ἐπῆται] ἐπέξει. — V. 1315 ἀπαντας cancellis sepsi. — V. 1316 πεμπόνηρ] πεμπόνηρ. Fort. πόνω πονηρά. — V. 1350 δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τῶνδ' ὅσων, fort. δῆλον τὸ λῆμα τῶνδ' ὅς. — V. 1352 ἡδὴ λέγειν πρὸς τὸν χορὸν] ἡδὴ λέγειν χορὸν πρὸς χορὸν. — V. 1356 Κριὸν] κριόν. — V. 1359 graviter interpolatus. — V. 1366 cancellis sepsi, poeis scripserat καὶ θ' οὗτος εἰπ' ἐκλινον ψόφον πλέων. — V. 1376 κάπνυνε καπνέειβεν, fort. κάθλιβε κάπνυνγεν. — V. 1396 λαβόμεν ἂν ἄλλ' οὐδ' ἐρεβίνθον, fort. λάβοιμ' ἂν οὐδ' ἐρεβίνθον. — V. 1402 ἦν] ἦ. — V. 1410 εὐνοῶν γε] εὐνοῶν τε. — V. 1412 τύπτειν τ'] τυπτειν. Ceterum versum cancellis sepsi, nam manifesta hic ut alibi inepti hominis fabulam hanc interpolantis vestigia deprehenduntur. —

— V. 1416 σὺ γε. — V. 1418 τοῦ νέου ἔσσι] ἢ νέους τι. — V. 1443 τί δ' ἦτα φῆς σὺ;] τί φῆς; τί φῆς σὺ; — V. 1448 τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταῦτ' ἦν ποιῆς] τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταῦτ' ἦν ποιῆς. — V. 1458 ὅταν τινά] ὅταν, fort. ἦν τινα. — V. 1465 Σωκράτην] Σωκράτη. — V. 1466 μετελθών] μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ'. — V. 1473 δέον] δεῖνον. — V. 1477 Σωκράτην] Σωκράτη. — V. 1493 et 95 tribuacbanium Μαθητῇ A., 1497 μαθ. B., 1499 μαθ. Γ., 1503 Chærephonti: omnia referenda sunt ad eundem Socratis discipulum, qui statim ab initio fabulae interfuit. — V. 1495. 6 et v. 1499—1501 Θεράποντι tribuī, vulgo Strepsiadis sunt: vocatur sane servus ille Xanthias, sed quoniam in exordio fabulae simpliciter Θεράπων dicitur, idem hic quoque secutus sum. — V. 1506 μαθόντας] μαθόντες. — ib. ὑβρίζετε — ἐσκοπεῖσθε] ὑβρίζετην — ἐσκοπεῖσθον. — V. 1508 et 9 Choro tribuī, vulgo Strepsiadis orationi adhaerent. Sed fortasse v. 1508 Strepsiadi tribuendus, ita ut πλῆγών συνέκιν' αὐτίκα scribatur, versus autem 1509 prorsus delendus, et Heliodorus in extrema parte fabulae XV tantum trimetros reperit.

VESPAE.

Argum. I. τὸ πρῶγμα εἶναι σπουδαῖον] εἶναι τὸ πρῶγμα σπουδαῖον. — ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι Dindorf cancellis sepsit.

V. 7 ἦδη] ὕπνον. — V. 21 ΞΑΝ. πῶς δῆ; ΣΩ. προερεῖ — ἀσπίδα. legebatur ita ut omnis Sosiae orationi v. 20 adhaeressent: πῶς δῆ; προερεῖ — ἀσπίδα; per interrogationem. Praeterea fort. ὅ τι ταῦτον προ ὅτι ταῦτόν. — V. 34 τοῖς προβάταις] τοῖσι προβάταις. — V. 48 γενόμενος] γινόμενος. — V. 49 ἀνθρώπος ὃν εἶπ' ἐγένετ', fort. ἀνθρώπος εἶ τις ἐγένετ'. — V. 53 αὐτὸς ὑποκρινόμενον, fort. αὐτὰς ὑποκρινόμενον. — V. 61 ἀνασελγαιόμενος] ἀνασελγαιόμενος. — V. 62 οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε, conieci οὐδ' εἰ Κλέων' ἔγλαψε. — V. 68 αὖτις, fort. ὕπνω. — Post v. 76 indicavi lacunam, personarum autem distributio admodum incerta, fort. ΣΩ. v. 73. 74, ΞΑΝ. v. 76, ΣΩ. vers. qui excidit, ΞΑΝ. v. 77, ΣΩ. v. 78. 79 — αὐτόν, ΞΑΝ. v. 79. 80, ΣΩ. v. 81. 82, ΞΑΝ. v. 83—135. — V. 90 καθέζεται] καθίσταται. — *V. 100 ὅς, fort. ὡς. — ἀφ' ἢ ἐφ'. — V. 119 τοῦτ' ταῦτ'. — V. 125 ἐξεφροίμεν] ἐξεφροίμεν. — V. 142 ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 147 οὐκέτ' οὐκ. — V. 152—155 cum Becrio adieci Bdelycleonis orationi, vulgo Sosiae tribuuntur. — πᾶς, τὴν θύραν] τὴν θύραν. Fort. τίς τὴν θύραν ᾤσσε; — V. 154 ἐπιμύλον, καὶ τοῦ μύλου φύλακτ' ἐπιμύλου καὶ τοῦ μύλου, φύλακτ'. — V. 158. 161. 163. 165 ΞΑΝ.] BAE. Correx. Beer. — V. 159 νῦν] νῦν. — V. 173 ΦΙΛ. ἀλλὰ, vulgo Bdelycleoni haec continuantur. — V. 175* ἴνα θύττον] ἴν' αὐτόν. — V. 177 ἔξαγ' ἔνδοθεν. Ὅπως δ' ὁ γέρον μὴ τῆδε παρακλῆσαι πάλιν.] ἔξαγειν δὲ καὶ, ὅπως δὲ ὁ γέρον μὴδε παρακλῆσαι πάλιν. — V. 179 ΞΑΝ.] vulgo haec continuantur Bdelycleoni usque ad v. 181 Ὀδυσσεά τιν;

— V. 190 ἡσυχός] ἡσυχον. — V. 196 et 200 εἰς] ἐς. — V. 202 προσκύλιε γ', fort. προσκύλισον. — ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 203 βωλίον] βώλιον. — V. 204 ΒΔΕΑ.] ΞΑΝ. — V. 205 ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 207 ΒΔΕΑ.] ΞΑΝ. — στρούθος] στρουθός. — V. 209 αὐτὴ ν. Δ' vulgo ΒΔΕΑ. quod deleui. — V. 211. 216. 221. 228 ΞΑΝ.] ΣΩ. vide de his Beerinum. — V. 220 ἀρχαιομελί] ἀρχαιομηλη. — V. 233 haec vix integra: conieci sed dubitanter: Εὐεργίδης πάρεστι ποῦ νταυθὶ Χάβης θ' ὁ Φίλευς. Ω Στρομόδορε Κονθυλεύ, βέλτιστε συνδικαστῶν, πάρεσθ' κτλ. — V. 247 λίθος τις] λαθῶν τις. — V. 256 τουτουλ' τουτουλ. — V. 259 μάραρος] βόρβορος. — V. 277 εἰτ' ἐφλέγμηνεν, fort. ἐπεφλέγμηνε δ'. — V. 282 ἐξαπατῶν καὶ λέγων, fort. ἐξαπατῶν τ' ἔλεγεν. — V. 308 Ἑλλὰς] ἐρεῶν] Ἑλλὰς ἱρὸν εἰπεῖν. — V. 313 ΧΟΡ., vulgo Pueris continuantur haec: contra Pueris tribui v. 314. 15. 16, vulgo ΧΟΡ. 314. 15. ΠΑΙ. 316. — V. 318 οἶός τ' εἰμ' οἶός τ' ἐτ' εἰμ'. — V. 323 ἀλλ' ὦ Ζεῦ μεγαβρόντα] ἀλλ' ὦ Ζεῦ Ζεῦ μέγα βροντήσας. — V. 334 τῇ θύρᾳ] τὰς θύρας. — V. 339 καὶ τίνα] τίνα. — V. 378 ταῖν θεαῖν] τῶν θεῶν. Fort. ταῖν θεαῖν. — V. 379 καλῳδίων] καλῳδιον. — V. 382 κἀνασπαστῶν] κἀνάσπαστον. — V. 383 ἅπαντ' ἐκαλέσαντες] ἅπαντες καλέσαντες. — V. 395. 398. 397 ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 407 ἐνέτατ' ὅξν, fort. ἐνέταται δέξως. — V. 413 δοτεῖς] ὅτι. — V. 415 κευράγατε] κευράγετε. — V. 416 ΒΔΕ. ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι. ΧΟΡ. ταῦτα, vulgo omnia continuantur Choro. — V. 418 ὦ πόλι] ὦ πόλις. — V. 419 ἡμῶν, fort. ἡμῶν. — V. 422 αὐτοῖς] αὐθις. — V. 433 Μασοντία, fort. Μασιντία, ut nomen non diversum fuerit a Μαντιῆς. — V. 452 ἀνεγ, fort. ἀφεγ. — V. 454 οἶός ἐτε'] οἶόν ἐστ'. — V. 457 ΒΔΕ. ἀλλά, vulgo Xanthiae haec continuantur, Eidem Bdelycleoni tribui versus proximios, vulgo v. 458 notam ΣΩ. ΣΙΔΣ praes se fert, sed 459 Xanthiae est. — V. 465 λάθρα] λῶθρα. — ἐλάμβαν'] ἐλάνθαν'. — V. 472 ἐλθομεν] ἐλθωμεν. — V. 474 ἐραστά] ἐρών. — V. 480 μὲν γ'. — V. 485 σοι, legebatur μοι. — V. 496 ἡδύσματα] ἡδυσμά τε. — V. 522 ΦΙΔ. et 521 ΒΔΕΑ., vulgo omnia Bdelycleoni continuantur. — V. 526 νῦν δέ, malim νῦν σέ. — V. 530 Bdelycleoni continuavi, vulgo est Philocleonis. — ποῖός τις—παρεκλήνη] ποῖός τις—παρεκλήνη. — V. 533 ἐστ' ἀγῶν] ἐστὶν ἀγῶν. — V. 535 γένοντο, νῦν οὗτος [θῆλει] γένουθ', οὗτός σ' ἐθέλει. — V. 542 σκοπτόμενοι δ' ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις] σκοπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς. — V. 544 καλοῖμεθ' ὃ] καλούμεθ'. — V. 551 ζῶον] ζῶον. — V. 570 συγκύπτουτ' ἀμβληχταὶ] συγκύπτουθ' ἀμ βληχταί. — V. 508 σὲ μόνον] σεμνόν. — V. 601 σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἶων, conieci σκέψαι δέ μ' ὅσων ἀγαθῶν οἶων τ. — V. 602 καὶ ὑπηρεσίαν] χυπηρεσίαν. — V. 606 κἀπειθ' ἤκονθ' ὃ] καθ' ἐισήκονθ'. — V. 609 παπίζονσ'] παπίζονσ'. — V. 612 καὶ μὴ με δεήσῃ, fort. καὶ μὴ με δεήσῃ. — V. 619 καὶ τοῦ Διός] καὶ τῆς τοῦ Διός, ut dicitur duo essent. — V. 634 οὐκ, ἀλλ', haud dubie ἀλλ' οὐκ scribendum. — V. 636

ὡς δὲ πάντ' ἐπελήληθεν] ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήληθεν. — V. 643 BAE., vulgo Philoleoni versus continuatur. — V. 647 post χαλεπὸν Dindorf lacunae signa posuit. — V. 649 ἦν μοι τι, legebatur ἦν μη τι. — V. 659 μισθὸς καὶ δημιόπρατα, fort. μισθώσεις, δημ. — V. 661 τοῦτον] ταύταν. — V. 664 ἐγγίνεθ' ὁ μισθός, fort. ἐγγίνετο μισθός. — V. 684 ἀγαπᾷς, οἷς] ἀγαπᾷς, οὗς. — V. 691 δραχμὴν, fort. δραχμῆν. — V. 694 πρίονες] πρίων. — V. 695 κωλαγρέτην] κωλακρέτην. — V. 698 καὶ τοῖσιν ἄπασιν, conjeci ἄγαθ' οἷσιν ἄπασιν. — V. 702 ἔλαιον] ἄλεονον. — V. 703 εἵνεκ' οὐνεκ'. — V. 704 ἐπισέλη ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν', ἐπιρροῦξας ἀγρόσι] ἐπισέλι, ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρροῦξας, ἀγρόσι. — V. 710 πῶρ] πῶρ. — V. 719 εἵνεκ' οὐνεκ'. — V. 724 κωλαγρέτον] κωλακρέτον. — V. 738 αἰσῶσαν] αἰσῶσαν. — V. 749 τί βοᾷς] τί μοι βοᾷς. — V. 770 πάντως δὲ] πάντως γε. — V. 772 εἴλη, κατ' ὄρθον ἡλιάσει] εἴλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει. Praeterea pro ἡλιάσει fort. ἡλιάσει εἰ v. 773 fort. νεῖρη pro νεῖρη. — V. 789 διεκερματίζετ'] διεκερματίζετ. — V. 790 ἐπέθηκε, fort. ἐνέθηκε. — V. 795 καταπίψεις Hirschlig, legebatur κατέψεις. — τῶν γούριον] ἀργύριον. — λέγων, fort. γελῶν. — V. 800 ἡχηκόειν] ἡχηκός. — V. 806 δασπερ] δασπερ γ'. — V. 808 ἐπὶ τοῦ πατῆρος, fort. ἐκ. — V. 822 Bdelycleoni tribui, vulgo Philoleoni continuatur. — V. 823 ΦΙΛ.] ΣΩ. — V. 827 τί τίς] τί τις. — V. 832 ΦΙΛ., v. 834 BAE., vulgo omnia Bdelycleoni continuantur, correxit Beer. — V. 837 εἰς] ἐς. — V. 842 εἰσαγγή] εἰσαγγή. — V. 844 BAE. — ΦΙΛ.] ΦΙΛ. — BAE. — V. 845 BAE. — ΦΙΛ.] ΦΙΛ. — BAE. — V. 847 delevi Philoleonis nomen. — V. 849 διατρέψεις] διατρέψεις. — V. 865 λέξομεν, fort. ἔξομεν. — V. 869 Πύθιε, legebatur Πύθι' adjuncto versu sequente. — V. 875 προσθεν παραπλάγιον] προσθύνον παραπλάγιον. — V. 880 τοὺς φεύγοντας τ' ἐλκεῖν, fort. καὶ τοὺς φεύγοντας ἐλκεῖν. — V. 885 ταῦτα addidi. — V. 886 εἵνεκα] ἔνεκα. — V. 889 ἥσθ' ἀμεσθα, fort. ἥσθημεσθα. — V. 893 ΦΙΛ. τίς ἐσ' ὁ φεύγων; BAE. οὗτος. ΦΙΛ. ὅσον ἀλώσεται] ΦΙΛ. τίς ἐσ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται. — V. 894 BAE.] ΞΑΝ. — v. 903 ΦΙΛ., continuabatur hic versus et 904 Bdelycleoni. — Ἀβῆς, fort. Ἀβῆς. — V. 905 BAE.] ΣΩ. — V. 907 Quae Xanthias hic et in his, quae sequuntur, dicit, Beer ad Κύνα reduxit. — V. 917 et 18 Philoleoni tribui, legebatur ΦΙΛ. Οὐδὲν μετέδωκεν; ΞΑΝ. οὐδὲ τῷ κοινῷ γ'. ἔμοι. ΦΙΛ. θεομῶς κτλ. — V. 922 μὴ νυν ἀφῆτε γ' αὐτόν, ὡς ἔστι αὐτὸν πολὺ, fort. ἀφῆτε τοῦτον, ὡς αὐτὸν ἐν πόλει. — V. 934 ὠλεκτροῦν] ὠλεκτροῦν. — V. 935 ὁ θεομοθέτης ποῦ σθ'; οὗτος. ἀμίδα μοι δάτω.] ὁ θεομοθέτης. ποῦ σθ' οὗτος; κτλ. — V. 936 BAE.] ΣΩ. — V. 937 τρυβλίον] τρυβλίον. — V. 967 ἐλέει] ἐλε. — V. 973 τί κακὸν ποτ' ἔσθ', fort. τί δὴ ποτ' ἔσθ'. — V. 978 αἰτεῖς, fort. αἰτεῖσθε. — V. 991 αὐτῇ νταθ' ἐν] αὐτῇ ντενθ' ἐν. — V. 993 φέρ' ἐξέρῳ. ΦΙΛ. πῶς] ΦΙΛ. φέρ' ἐξέρῳ, πῶς. — V. 1004 πανταχοῦ] πανταχοί. — V. 1012 μὲν fort. delendum, et deinde

ἐξενλαβείσθε scribendum. — V. 1015 προσέχετε] προσέχετε. — V. 1050 ἐσβάλλετε τ'] ἐσβάλλετε δ'. — V. 1060 μὲν χοροῖς] μὲν ἐν χοροῖς. — V. 1062 τοῦτο μόνον] δὴ μόνον τοῦτ'. — ἀλκιμω-
τατοί] ἀνδρικώτατοι. — V. 1064 δῆ, fort. δῆθ'. — V. 1073 ἡ
τὴς ἡμῶν ἢ πύνοια τῆσδε τῆς ἐγκ.] ἡ τὴς ἡμῶν ἐστὶν ἡ πύνοια
τῆς ἐγκ. — V. 1085 ἐσώμεσθα] ἀπώμεσθα, — πρὸς ἐσπέραν
πρὸς ἐσπέρα. — V. 1087 ἐσπόμεσθα] εἰσόμεσθα. — V. 1091 ἦν
ἦ. — πάντα μὲ] πάντα μὴ. — V. 1093 κείσε] ἐκείσε. — V. 1104
ζῶν] ζῶον. — V. 1110 ξυμβεβραμένοι πυκνόν, ρεύοντες] ξυμβε-
βραμένοι, πυκνὸν ρεύοντες. — V. 1115 ἐνδον τὸν ὄρον τὸν πό-
νον κατεσθίουσιν] ἡμῶν τοῦ ὄρου τὸν γόνον κατεσθίουσιν. —
V. 1138 αἰσῦραν] αἰσῦραν. — Θυμαίτιδα] Θυμαίτιδα. — V. 1149
δικαιώτερόν γ'] δικαιώτερον. — V. 1150 καὶ στήθ' γ' ἀμπισχό-
μενος, fort. καὶ στήθ' ἐναμπισχόμενος. — V. 1161 ποτ'] ποδ'. —
V. 1167 ἐπὶ γῆρας] ἐπὶ γῆρα. — V. 1169 διασαλκωνισον, fort.
διασαλκωνισον, alii διασαλκωνισον legisse videntur. — V. 1188 οὐδα-
μὸν] οὐδαμῶς. — V. 1190 γ' ἀντίκα, conjeci τη νίκα. — V. 1192 ἡδὴ
γέρον ὦν καὶ πολὺς, fort. ἡδὴ γέρον καὶ πολὺς ὦν. — V. 1193
βαθιτάτην] βαθιτάτην. — V. 1195 πῶς ἂν] πῶς δ' ἂν. — V. 1208
προμάνθανε] προμάνθανε. — V. 1222 δέξει. ΦΙΛ. καλῶς. ΒΔΕΑ.
ἀληθες; ΦΙΛ. ὡς οὐδεὶς] δέξει καλῶς. ΦΙΛ. ἀληθες, ὡς οὐδεὶς. —
V. 1226 ἐγένετ' Ἀθηναῖς] ἐγένετ' Ἀθηναῖος. — V. 1227 οὐδ' addidi.
— V. 1231 ἔτερον, fort. ἔτερον. — V. 1240 τοῦτο τε λέξεις ἀκόλιον,
malim δέξει. Deinde pro ὥδικῶς nescio an ὥρικῶς legendum
sit. — V. 1245 βίαν] βίαν. — V. 1248 διεκόμεπας] δινομίας.
— V. 1261 ἀπολχεται, fort. ἀπέρχεται. — V. 1264 ΒΔΕΑ, vulgo
continabatur Philocleonī. — V. 1274 ἐλάττων, fort. ἐλαττον. —
V. 1280 Num forte Aristophanes ὃν ὁ πατὴρ ὥμοσε scripsit? —
V. 1283 Hic fortasse excidit versus, quem deesse atrophae comparatio
docet, est autem oratio hic plane obscura, ut quid poeta dicere
voluerit, indagari nequeat. Et veteres quoque critici hoc intellexerunt,
quod colligi potest ex scholio ad v. 1283 quod sic est emen-
dandum: Μετὰ τοῦτο διάλειμμα στίχων ὁ νεαστάτων ἐστὶ τῶν
πλείστων δὲ εὖρον ἔνδεκα· τὰ δὲ τριακοντα παλλάκις εἰπον, οἱ
ὑπολαμβάνω ἐν τοῖς πρώτοις ἀντιγράφοις φθαρμένα, ὅτι μὲν το-
σαῦτα ἦν τὸν ἀριθμὸν γνωσθῆναι, οὐ μὴν τίνα. Μετὰ τὸ διά-
λειμμα ἐν πολλοῖς φέρονται στίχοι (παλαιωνικοί) ἐπὶ τῷ
καὶ τετραμέτρῳ (τραχαϊκῷ), ὃν ὁ νοῦς οὐ προσπί-
πτει. Ἡλιόδαρος. — Μετὰ τὸν στίχον τὸν γλωττοποιεῖν εἰς τὰ
πορνεῖ εἰσιόνθ' ἐκαστοτε εἰσι τόποι ἐπτά, ἔχοντες στιγμαῖς [καὶ]
ἀλόγους. — V. 1310 ἀχνῶνας, fort. ἀχνῶνον. — V. 1332 ΒΔΕΑ,
hoc aperte falsum, loquitur unus ex iis qui injuria laessiti erant,
haud dubie comitante caterva illorum, qui post redeunt, possis igitur
ΚΑΤΗΓΟΡΩι tribnere. — V. 1335 ἡ ἑν, videtur bis ἑν scribend-
um. — V. 1340 οὐκ ἄπει σὺ; * * πού' στίγ ἡμιασσης; fort. οὐκ
ἄπει σὺ; πού' στίγ ὅδ' ὁ φιληλιασσης; — V. 1347 εἶνεκ']

οὔνεκ'. — V. 1348 οὐδ' ἐφιαλεῖς] οὐδὲ φιαλεῖς. — V. 1380 το-
μίσας α'] νομίσας. — V. 1391 τέτταρας, fort. τετάρων. — V. 1401
Αἰώπων, fort. Αἰώπων. — V. 1405 μοι δοκοῖς, fort. μούδοκεις.
— V. 1413 γυναικί κλητεῖον, ἔοικας θαψίνῃ Ἰνοί] γυναικί κλη-
τεῖνι ἔοικας θαψίνῃ, Ἰνοί. — V. 1423 δευρί, πότερον ἐπιτρέ-
πεις] δευρί πρότερον, ἐπιτρέπεις. — V. 1442 ἐντανθοῖ] ἐντανθί.
— V. 1443 οἶσω σε] ἐγώ σε. — V. 1454 ἡ μέγα τι μεταπισσεύεται]
ἡ μέγα πεύσεται τι. — V. 1455 τρυφᾶν] τρυφῶν. — V. 1487
ῥώμης, fort. ῥύμης. — V. 1491 βαλλήσεις, fort. βαλλήσει. —
V. 1496. 1500, 1501, 1504, 1507, 1510 ΞΑΝ.] ΒΔΕΔ. correxit
Bscr. — V. 1507 καρκίνου] καρκίνους. — V. 1519 θαλασσίον
Θεοῦ] θαλασσίον. — V. 1521 ἀτρογγέτοιο] ἀτρογγέτον. — V. 1536
ἡμᾶς] ἡμᾶς.

P A X.

In indice Personarum ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ scripsi pro ΚΡΑΝΟ-
ΠΩΛΗΣ, quod nescio unde Dindorfius habet, deinde pro ΔΟΦΟ-
ΠΟΙΟΣ rectius se habere ΟΠΛΟΠΟΙΟΣ vel etiam ΟΠΛΟΠΩ-
ΛΗΣ; ceterum ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ pariter atque ΔΟΡΤΕΟΣ inter
κωφὰ πρόσωπα referendus est; denique ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ et
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ prorsus removendi, sed non ausus sum quid-
quam mutare, vid. ad v. 1210.

Argum. I. πυνθανομένης τᾶ] πυνθανομένης τε τὰ. — οὔσα
ἐν τῷ προφανεί, fort. οὔσης ἐν τῷ προ. — Argum. III. φαίνεται]
φύρεται. — Argum. IV. ex editione scholiorum Parisina adject. V. 1
καὶ addidi. — V. 2 ἀναπέτεσθ' addidi et ἐθίων pro θέλων
(ἐλθών) scripsi. — V. 5 τὸν Πόλεμον βρύθῃται ἀπηροτημένον ἀέριος.
conjectio: τὸν μὲν Πόλεμον θύειαν ἐξηροτημένον ἀέρι. —
V. 6 πρὸς κακονχίαν τὴν πρότερον. Εἰρήνην δὲ] πρὸς κακον-
χίαν τὴν πρότερον Εἰρήνην δέ. — V. 8 Fortasse: ἣν ἡνέκυσαν
οἱ κατ' ἀγροῦς παύσαν ποιεῖν πολέμον· βαδίζουσιν δ' ἥδ' ἐπέ-
νευσεν, sive malis πολέμον ποιεῖν ἀναπαύσαν αὐτοῖς· ἥ δ' ἐπέ-
νευσεν. Possis etiam ἐκ τοῦ βύθου ἀνάπαλιν ἐλθεῖν· ἥ δ' ἐπέ-
νευσεν.

V. 2 et 3 tribui ΟΙΚ. Β., vulgo ΟΙΚ. Β. Ἰδοῦ, ΟΙΚ. Α. Δὸς
αὐτῷ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ. ΟΙΚ. Β. Καὶ μήποτ' κτλ. —
V. 5 et dimidium v. 6 tribui ΟΙΚ. Β., alterum hemistichium una cum
v. 7 et 8 ΟΙΚ. Α., vulgo ΟΙΚ. Β. Ἰδοῦ μάλ' αὐθις. ΟΙΚ. Α.
ποῦ. . . κατέφωγεν; ΟΙΚ. Β. Μά τόν. . . παδαίν. ΟΙΚ. Α.
Ἄλλ' ὡς τάχιστα. . . Ceterum v. 6 pro οὐ κατέφαγεν conjecti:

κατέφωγεν; ΟΙΚ. Α. οὐ μὰ τὸν Δία. —

V. 12 φησιν, fort. φασιν. — V. 18 ΟΙΚ. Α., vulgo ΟΙΚ. Β.
continuatur. — V. 19 ΟΙΚ. Β.] ΟΙΚ. Α., eidemque continuari, quae
sequuntur v. 20, quibus vulgo nota ΟΙΚ. Β. praemissa est. — V. 41
ΟΙΚ. Α. οὐ μὴν Χωρίτων γε. ΟΙΚ. Β. τὸν γὰρ ἐστ'; ΟΙΚ. Α.

οὐκ ἔσθ' ὅπως — καταιβάτον. OIK. B. οὐκοῦν scripsi, vulgo adhaeret OIK. B. οὐ μὴν Χαρίτων γε., tum OIK. A. τοῦ γὰρ ἔστ'; OIK. B. οὐκ ἔσθ' — καταιβάτον· οὐκοῦν κτλ. quamquam personarum distributio hoc loco non satis certa. — V. 48 τὴν σπατίλῃν] σπατίλῃν. — V. 76 ὦ Πηγάσειον, φησὶ] ὦ Πηγάσιόν μοι φησὶ. — V. 87—89 mihi videntur collocandi esse post v. 91 σῆμα, σίγα, neque reformidandus hiatus, qui erit in fine v. 86, si continuus v. 90 subsequatur. — V. 98 τοῖς τ' ἀνθρώποις] τοῖς ἀνθρώποις τε. — V. 112 λάθρα] λάθρα. — V. 114 ἄρ'] ἡ ῥ'. — V. 132 ζῶν] ζῶον. — V. 155 χρυσοχάλινον] χρυσοχάλινον. — V. 161 ὀρθός] ὀρθῶς. — V. 176 φνιάξει] φνιάξεις. — V. 193 post ἡλθες quaedam deesse videntur. — V. 196 ὅτ' οὐδὲ μέλλεις, fort. ὅτ' οὐδ' ἐμελλεις. — V. 210 εἴνεχ' οὐνεχ'. — V. 214 ἄττικων] ἄττικων. — δίκην] δίκην. — V. 215 πρόξαιτ'] πράξαιτε. — ἄττικωνικοί, exspectaveras ἄττικωνικοί. — V. 217 εὐθύς· ἐξαπατωμεθα νῆ τὴν Ἀθηνῶν cancellis sepsi. — V. 219 πόλιν] Πύλον. — V. 251 Trygaeo tribui, vulgo ad Πολέμον orationem refertur. — V. 254 τετρωβόλον, fort. τετρωβόλον. — V. 257 οἴμ' οἴμοι] οἴμοι μοι. — V. 261 σὺ] γε. — V. 273 ἡ πρὶν γε τὸν μετῴτων ἡμῖν ἐγχείαι om. Dindorf. Fort. πρὶν τόνδε (i. e. Πόλεμον) τὰν μ. ἡμῖν ἐγχείαι. — V. 329 ὀρχήσεσθ' ὀρχήσησθ'. — V. 344 συμβολεῖν, olim conjeci συμβαλλεῖν, cf. Hesych. v. Συμβαριτικαῖς, sed neque hoc neque συμβολεῖν vel συμβοιάζειν satis probabile. — V. 346 ταύτην με] ταύτην μέ ποτε. — V. 349 οὐδὲ δύσκολον, conjeci οὐ δύσκολον ut versus similis fuerit mesodi v. 388, nam antistrophae versus 587 excidit; sed non opus est ejusmodi mutatione. — V. 385 μηδαμῶς, μηδαμῶς] μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς. — V. 389 νόμιξ', fort. νόμισον. — τῶδε] τούτω. — V. 402 κλέπτει γὰρ εἰσι νῦν γε μάλλον] κλέπτει τε γὰρ νῦν μάλλον εἰσιν. — V. 409 ἵνα δὴ τί] ἵνα τί δέ. — V. 412 ἡμᾶς] ὑμᾶς. — V. 413 λαβοῖεν αὐτοῖς] αὐτοὶ λαβοῖεν. — V. 415 ἀμαρτωλίας] ἀμαρτωλίας. Cf. Antiattic. Bekk. I, 79. 10: Ἀμαρτωλία Ἀριστοφάνης Εἰρήνη, Εὐπολις Μαριχά. — V. 418 καὶ σοί] καὶ σοί. — V. 421 ἄλλαι, fort. ἄλλαί. — V. 432 ἔργω φιαλοῦμεν] ἔργω φιαλοῦμεν. — V. 433. 34 Trygaeo continuavi, cum Mercurio tribuerentur. — V. 435 εὐχόμεσθα] εὐχόμεσθα. — V. 439 διαγαγεῖν] διάξειν. — V. 453 TPTΓ., 454 XOP., 455. 56 TPTΓ., sed vulgo v. 453 continuatur choro, v. 454 TPTΓ., v. 455 XOP., v. 456 TPTΓ. Deinde v. 457 post Ἄρει δὲ μὴ εἰ μὴδ' Ἐνναλίῳ γε punctum posuī, vulgo interrogandi signum. Personarum autem distributio etiam in iis, quae sequuntur, incerta, sed nihil novavi. — V. 469 ἀλλ' ἔγχετον, ξυνεφέλκετε καὶ σπῶ, sive ἄγετε malis, vulgo ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον * * καὶ σπῶ. — V. 479 EPM.] XOP. — V. 481 TPT.] EPM. — V. 484 XOP.] TPT. — V. 490 XOP.] EPM. — V. 491 fort. οὐκοῦν δεινὸν δῆτα τὸδ', ὑμῶν. — V. 494 νυν] νῦν. — V. 500 EPM.] TPTΓ. — V. 528 TPTΓ.] XOP. — V. 531 τραγωδῶν, fort. τραγῶδων.

— V. 532 EPM.] TPTT. — V. 536 κόλπον, conjecti κάλπη. — V. 542 καάθους] καάθοις. — V. 543 et priorem partem v. 544 Mercurii orationi adieci, vulgo sunt Trygaei. — V. 544 TPT.] EPM., et deinde vulgo v. 548 praemittitur nota TPT., quam suscepi. — V. 570 γῆδιον] γῆδιον. — V. 582 ὡς ἀσμένουσιν ἡλθεῖς] ὡς ἡλθεῖς ἡμῖν ἀσμένους. — V. 587 lacunam indicavi. — V. 589 πᾶσιν ὁπόσοι γεωργὸν βίον ἐκρίβομεν μόνῃ γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις. Dindorfius vero:

***** μόνῃ γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.

πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐ-

κρίβομεν γεωργικόν.

— V. 605 αὐτῆς ηῤῥεῖν] ἤρξεν αὐτῆς. Corruptela antiqua latet, poeta scripserat

πρῶτα μὲν γὰρ αὐτίχ' εἰρξεν Φειδίας πρῶτας κακῶς.

— V. 608 post πόλιν plene interpretari. — V. 610 ἐξεφύσησεν] κατέφύσησεν. — V. 616 ἡκηκόειν] ἡκηκόη. — V. 628 τῇ] καί. — V. 637 κεκαάγμισιν, fort. καὶ καάγμισιν. — V. 674 ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ, fort. ποῖός τις εἶναι σοὶ δοκεῖ. — V. 675 ψυχῇ γ'] ψυχῇ. — V. 678 videntur aliquot versus excidisse, in quibus κακονοίας (v. 671) exemplum aliquod illustrabatur. — V. 679 νῦν] νῦν. — V. 711 κατελάσας, conjicio κατελάσαι. — V. 716 δοφῆρεῖς] δοφῆσαι.

— V. 720 fort. ὦ κάκθαρ, ἔθι δευρ' οἰκαδ' ἀποπετώμεθα.

— V. 741 seq. τοὺς δ' Ἡρακλέας τοὺς μάτιοντας καὶ τοὺς πεινώντας ἐκείνους ἐξήλας ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες scripsi iusto versuum ordine restituto: legebatur τοὺς δ' Ἡρακλέας τοὺς μ. καὶ τ. π. ἐκείνους, τοὺς φεύγοντας κάξ. καὶ τυπ. ἐπίτηδες ἐξήλας ἀτιμώσας πρ. καὶ τ. δούλους παρέλυσεν. Sed praeterea alteruter versus aut 743 aut 744 plane tollendus. — V. 760 εἰνεκα] οὐνεκα. — V. 774 ἀνδρὸς, conjici λαμπρόν vel ἀδρόν.

— V. 801 ἡδομένη] ἐξομένη. — V. 824 hic versus unus alicui excidisse videtur. — V. 831 ἐνδιαφραντο] ἐνδιαφραντο. — V. 834 ΟΙΚ. καὶ τίς ἐστιν ἀστήρ νῦν ἐκεί] ἰων ὁ Χίος; TPT. ὅστις; ἐποίησεν] ΟΙΚ. καὶ τίς ἐστιν ἀστήρ νῦν ἐκεί; TPT. ἰων ὁ Χίος, δοπερ ἐποίησεν. — V. 836 ei 37 Λοῖαν, malim Λόον. — V. 860 γέρον] γέρον. — V. 872 ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι. ΟΙΚ. Ταυτηνί, τί φῆς;] ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηνί. ΟΙΚ. τί φῆς. — V. 891 τουτέ δ' ὁρᾷ ὀπιάνιον ἡμῖν] τουτέ δ' ὅρα τοῦπιάνιον ἡμῖν.

— V. 892 ei 93 cum Becrio tribui sermo, vulgo referuntur ad Trygaei sermonem. — κακάπνιεν ἄρ' ἐντεῦθεν γὰρ ἦν... ποτέ. — V. 906 θείας] θεία.

— V. 909 πολίταις] πολίτης. — V. 921 [ὄμιλον] ομίσηον vulgo.

— V. 922 Trygaeo conuolunt, vulgo est Chori. — V. 923 ΟΙΚ.] TPT. — V. 926 δέη] δέοι. — V. 928 Θωαγένους] Θωογένους.

— V. 931 ἐπίτηδες γ', ἔν' ὁπότ' ἐν τῇ κλησίῳ ὡς χοῦ πο-

λεμειν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι] ἐπίτηδες οὖν, ἐν' ἐν τῇ κλησίᾳ ὡς χορὴ πολεμειν λέγων τις οἱ καθήμενοι. — V. 939 fort. ὡς πάνθ' ὅσα, ἂν θεὸς θέλῃ γε deletis verbis χῆ τὴν κατορθοί, cf. ad v. 1023. — V. 951 ὁλές, legebatur ὑμάς. — V. 952 ἀκλήτος ἀνλῶν] ἀνλῶν ἀκλήτος. — V. 959 Locus corruptus: videtur versu trajecto reliquis autem leniter mutatis scribendum esse:

Φέρε δὴ, τὸ δαλίον τὸδ' ἔμβραψον λαβών.
αὐτὸς τε χειρὶ πτόν' παρὰ δὸς ταύτην ἔμοι.
σεῖον σὺ ταχέως κτλ.

— V. 964 ὅσοι πέρ εἰσι, fort. ὅσοι πάρεσαι. — V. 973 verba εὐχομένησθα δὴ Choro tribui, vulgo Trygaeo continuantur. Quamquam etiam priorem versus partem Choro, posteriorem Trygaeo tribuere possis. — V. 978 ΧΟΡ.] ΟΙΚ. — V. 1000 etiam scholiasta docet nonnulla excidisse, conjeci καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν ἐμπλησθῆναι πάντων τε καλῶν, ἐκ μὲν Μεγάρων μεγάλων σκουρόδων. — V. 1023 σέ τοι θύρασι χορὴ μένοντα τοῖωνν, fort. τοῖωνν delendum. — V. 1029 χορῶν ἐστίν] χορῶν. — V. 1046 ΤΡΥ. σὺ μὰ Δε', ἀλλ' Ἱεροκλῆς οὗτος γέ τοι σὸδ' ὁ χρησμολόγος] ΤΡΥ. Οὐ μὰ Δε', ἀλλ' Ἱεροκλῆς. ΟΙΚ. οὗτος γέ ποὺ σὸδ' ὁ χρησμολόγος. — V. 1048 ΟΙΚ.] ΤΡΥ. — V. 1050 ΤΡΥ.] ΟΙΚ. — V. 1051 ΟΙΚ.] ΤΡΥ. — ΤΡΥ.] ΟΙΚ. — V. 1066 ΤΡΥΓ. — ΙΕΡΟΚΛ. — ΤΡΥΓ.] ΟΙΚΕΤ. — ΤΡΥΓ. — ΟΙΚΕΤ. — V. 1086 et 1114 τρηχύν] τραχύν. — V. 1109 πρόσφερε τὴν γλώττων' σὺ δὲ τὴν σαντοῦ γ' ἀπένεγκον σπονδῆν καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ δάκτυον scripsi et omnia Trygaeo continuavi. Vulgo: ΙΕΡ. πρόσφερε τὴν γλώττων' ΤΡΥ. σὺ δὲ τὴν σαντοῦ γ' ἀπένεγκον. ΙΕΡ. σπονδῆ. ΤΡΥ. καὶ ταυτὶ κτλ. — V. 1122 κωδίων] κωδίων. — V. 1135 ἐκπεπνευσμένα] ἐκπεπνευσμένα, quod si quis tueri velit, in antistr. v. 1168 λαβὼν πύλων scribendum. — V. 1165 πύλων] φρεν. — V. 1201 δραχμῶν, fort. δραχμῶν. — V. 1209 ὅπλων κἀπηλος, si personae notatio ΑΟΦΟΠΟΙΟΣ recte se haberet, expectaveris λόφων κἀπηλος, at potius ΟΠΑΠΟΙΟΣ vel etiam ΟΠΑΠΩΛΗΣ scribendum, nam mercator armorum est, quocum Trygaeus omnes hos sermones usque ad v. 1264 confert, huic igitur omnia tribuenda, nam duo opifex, qui eum comitantur, (vid. v. 1213) δραχξός et κρανοποιός, minime personae sunt; etenim si v. 1257. 58 μάθη pro μάθης restitutum est, jam ne κρανοποιός quidem quidquam dicit; Θωρακοπόλῃ autem et σελευργοποιῷ nullus omnino est locus, sed nolui quidquam novare. — V. 1229 παῖσαι μ' ὑβρίζων, conjeci παῖσαι ὑνυβρίζων. — V. 1251 κἀντί] γ' ἀντί. — V. 1256 ἀλλὰ τί; ἐτ' ἐστὶ] ἀλλὰ τί ἐτ' ἐστί. — V. 1264 τὰν] τῶν. — V. 1266 σὺνρησόμενα corruptam videtur, quandoquidem deinde consilium itineris indicatur, expectaveram μιν νυρηζόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἐν αὐτῷ ἄσεται προαναβλήται μοι δοκεῖν. quamquam medinae formae

exemplum non novi; possis etiam ὁρθοῖσθαι conicere. — V. 1271 ἄδων] ἄδον. — V. 1275 μεμνημένος] μεμνημένον. — V. 1278 ἄδων] ἄδον. — V. 1307 ἐμβάλλει] ὦ] ἐμβάλλεται. — V. 1312 Choro continuavi, vulgo nota TPT. praemittitur. — V. 1316 TPT.] XOP. — V. 1317 ἀπικελεύειν] ἀπικορρεύειν. — V. 1329 Trygaeo continuavi, vulgo TPT. nota praemittitur, deinde post v. 1331 epiphonema adieci. — V. 1344 et 1351 Trygaei personam deleui, ut omnia sint Chori. — V. 1349 Lacunam indicavi, unus deest versiculus. — V. 1350 Post hunc versum epiphonema addidi.

PROLEGOMENA DE COMOEDIA.

I.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΩΜΩΔΙΩΝ.

1. Καλὸν ἐπισημῆνασθαι τὰς αἰτίας δι' αἷς ἡ μὲν ἀρχαία κωμῳδία ἰδίῳ τινι τύπον ἔχει, ἡ δὲ μέση διάφορος ἐστὶ πρὸς ταύτην. 2. ἐπὶ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος χρόνων τὰ τῆς δημοκρατίας ἐκράτει παρ' Ἀθηναίους καὶ τὴν ἐξουσίαν σὺνπασαν ὁ δῆμος εἶχεν, αὐτὸς αὐτοκράτωρ καὶ κύριος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὑπάρχων. 3. τῆς ἰσηγορίας οὖν πᾶσιν ὑπαρχούσης ἄδειαν οἱ τὰς κωμῳδίας συγγράφοντες εἶχον τοῦ σκώπτειν καὶ στρατηγούς καὶ δικαστὰς τοὺς κακῶς διὰζόντας καὶ τῶν πολιτῶν τινὰς ἢ φιλαργύρους ἢ συζῶντας ἀσελγείας. ὁ γὰρ δῆμος, ὡς εἶπον, τὸν φόβον ἐξῆρει τῶν κωμωδουμένων, φιλοτίμως τὸν τοῦτο βλασφημοῦντων ἀκούων. ἴσμεν γὰρ ὡς ἀντίκειται φύσει τοῖς πλουσίοις ἐξ ἀρχῆς ὁ δῆμος καὶ ταῖς δυσπραγίαις αὐτῶν ἡδέται. 4. ἐπὶ τοίνυν τῆς Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος κωμῳδίας ἀφόρητοί τινες κατὰ τῶν ἐμαρτανόντων ἦσαν οἱ ποιηταί. 5. λοιπὸν δὲ τῆς δημοκρατίας υποχωρούσης ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀθήνας τυραννικῶν καὶ καθ' ἱσταμένης ὀλιγαρχίας καὶ μεταπιπτούσης τῆς ἐξουσίας τοῦ δῆμου εἰς ὀλίγους καὶ κρατυνομένης τῆς ὀλιγαρχίας ἐπέπιπτε τοῖς ποιηταῖς φόβος· οὐ γὰρ ἦν πινὰ προφανὲς σκώπτειν δικὰς ἀπειτούντων τῶν ὑβριζομένων παρὰ τῶν ποιητῶν. 6. ἴσμεν γοῦν τὸν

Εὐπολὺν ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας ἀποπνεύγντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὲρ ἐκείνων εἰς αὐτὸς καθήκει τοὺς Βάπτας. 7. καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρότεροι πρὸς τὰ σκώμματα ἐγένοντο, καὶ ἐπέλιπον οἱ χορηγοί· οὐ γὰρ ἐπὶ προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς χορηγούς· τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτακύνει. 8. τὸν γὰρ Αἰολοσίωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικά μέλη, τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτυννομένων καὶ τῶν χορευτῶν οὐκ ἔχοντων τὰς τροφὰς υπεξήρεθ' ἡς κωμωδίας τὰ χορευτῶν μέλη καὶ τῶν ὑποθέσεων ὁ τρόπος μεταβλήθη. 9. σκοποῦ γὰρ ὅτιος τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ τοῦ σκώπτειν ὄληρους καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγούς, παρὲς ὃ Ἀριστοφάνης τὸ συνήθως ἀποσκώπτει διὰ τὸν πολὺν φόβον Αἰόλου τὸ δράμα τὸ γραφὲν τοῖς τραγωδοῖς ὡς κακῶς ἔχον διασκεῖ. 10. τοιοῦτος οὖν ἐστὶν ὁ τῆς μέσης κωμωδίας τύπος, οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατῖνον καὶ πλείους τῶν παλαιῶν δραμάτων οὐτε χορικά οὔτε παραβάσεις ἔχοντα.

11. Παραβάσεις δὲ ἐστὶ τοιοῦτοι· μετὰ τὸ τοὺς ὑποκριτὰς τοῦ πρώτου μέρους πληρωθέντος ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀναχώρησαι, ὡς ἂν μὴ (κενόν) τὸ θέατρον ἢ καὶ ὁ ὄχλος ἀργὸς καθέξηται, ὁ χορὸς οὐκ ἔχων πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διαλέγεσθαι ἀπόστροφον ἐποιεῖτο πρὸς τὸν ὄχλον. 12. κατὰ δὲ τὴν ἀπόστροφον ἐκείτην αἱ ποιηταὶ διὰ τοῦ χοροῦ ἢ ὑπὲρ ἐαυτῶν ἐπελογούντο ἢ περὶ δημοσίων πραγμάτων εἰσηγοῦντο. 13. ἢ δὲ παραβάσεις ἐπληροῦτο ὑπὸ μελυσθῶν καὶ κομματίων καὶ στροφῆς καὶ ἀντιστροφῶν καὶ ἐπιρροήματος καὶ ἀντεπιρροήματος καὶ ἀναπαύσεων. 14. τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τὰς παραβάσεις κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐδιδάχθη καθ' ὃν ὁ ὄχλος ἐκράτει, τὰ δὲ οὐκ ἔχοντα τῆς ἐξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δήμου μεδισταμένης καὶ τῆς ὀλιγαρχίας κρατούσης. 15. αἱ δὲ τῆς μέσης κωμωδίας ποιηταὶ καὶ τὰς ὑποθέσεις ἡμῶν καὶ τὰ χορικά μέλη παρέλιπον, οὐκ ἔχοντες τοὺς χορηγούς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας. ὑποθέσεις μὲν γὰρ τῆς μὲν παλαιᾶς κωμωδίας ἦσαν αὗται, τὸ στρατηγὸς ἐπιτιμᾶν καὶ δικασταὶ οὐκ ὀρθῶς δικάζουσι καὶ χρήματα συλλέγουσιν ἐξ ἀδικίας τισὶ καὶ μοχθηρὸν ἐπανηρημένοις βίον. 16. ἢ δὲ μέση κωμωδία ἀφῆκε τὰς ταιαύτας ὑποθέσεις, ἐπὶ δὲ τὸ σκώπτειν ἱστορίας ὀηθίσας ποιηταῖς ἤλθον. ἀνεσθάνον γὰρ τὰ τοιοῦτον, οἷον διασφύρειν Ὀμηρον εἰπόντα τι ἢ τὸν δεῖνα τῆς τραγωδίας ποιητήν. 17. τοιαῦτα δὲ δράματα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίᾳ ἐστὶν εὐφύν, ἅπερ τελευταῖον ἐδιδάχθη λοιπὸν τῆς ὀλιγαρχίας κρατυνθείσης. οἱ γοῦν Ὀδυσσεῖς Κρατῖνον οὐδενὸς ἐπιτίμησιν ἔχουσι, διασφύρον δὲ τῆς Ὀδυσσεύς τοῦ μύθου. 18. Ὅτιοιναὶ γὰρ αἱ κατὰ τὴν μέσην κωμωδίαν ὑποθέσεις εἰσὶν· μύθους γὰρ τινες τιθέντες ἐν ταῖς κωμωδίαις τοῖς παλαιότεροις ἐρηγμένοις διέσπον ὡς κακῶς ὀηθέντας· καὶ τὰς παραβάσεις παρήσαντο, διὰ τὸ τοὺς χοροὺς ἐπιλείψαι χορηγῶν οὐκ ὄντων. 19. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ πρῶτα ὅμοιοτρόπως τοῖς ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίᾳ κατεσκευασμένοις εἰσῆγον. ἐν

μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ εἰκαζον τὰ προσωπεῖα τοῖς κωμωδομένοις, ἵνα, πρὶν τι καὶ τοὺς ὑποκριτὰς εἰπεῖν, ὁ κωμωδοῦμενος ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὕψεως κατάδηλος ᾗ· ἐν δὲ τῇ μέσῃ καὶ νέῃ κωμωδίᾳ ἐπέτηδες τὰ προσωπεῖα πρὸς τὸ γελοιότερον ἐδημιουργήσαν, δεδοικότες τοὺς Μακεδόνας καὶ τοὺς ἐπηροτημένους ἐξ ἐκείνων φύβους, ἵνα μὴδὲ ἐν τύχῃ τινὸς ὁμοιότης προσώπου συμπέσῃ τινὶ Μακεδόνων ἀρχόντι καὶ δοξᾷς ὁ ποιητὴς ἐκ προαιρέσεως κωμωδεῖν δίκας ὑπόσχη. 20. ὁρῶμεν γοῦν τὰς ὁφρὺς ἐν τοῖς προσωποῖς τῆς Μενάνδρου κωμωδίας ὅποιας ἔχει καὶ ὅπως ἐξεστραμμένον τὸ στόμα καὶ οὐδὲ κατ' ἀνθρώπων φύσιν.

II.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

1. Κρατῖνος ὁ τῆς παλαιᾶς κωμωδίας ποιητὴς, ἔτι δὴ κατὰ τὰς Ἀρχιλόχον ζητήσεις ἀνστήρως μὲν ταῖς λαιδορδαῖς ἐστίν, οὐ γὰρ ὥσπερ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπιτρέχειν τὴν χάριν τοῖς σκώμμασι ποιεῖ, τὸ φορτικὸν τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ ταύτης ἀναρῶν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τίθησι τὰς βλασφημίας κατὰ τῶν ἀμαρτανόντων. πολλὸς δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς τυγχάνει, εὐστοχος δὲ ὢν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν δραμάτων καὶ διασκευαῖς, εἴτα προῖον καὶ διωσπῶν τὰς ὑποθέσεις οὐκ ἀκολούθως πληροῖ τὰ δράματα. 2. Εὐπόλις δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς ὑπερβολὴν ἐστὶ κατὰ τὰς ὑποθέσεις, τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας τῶν δραμάτων ποιῆται, καὶ ἤντερ ἐν τῇ παραβάσει φαντασίαν κινουμένη οἱ λαιποὶ, ταύτην ἐκείνος ἐν τοῖς δράμασιν, ἀναγγεῖν ἱκανὸς ὢν ἐξ Αἰδοῦ τομοθτιῶν πρόσωπα, καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως, ὥσπερ δὲ ἐστὶν ὑψηλός, οὕτω καὶ ἐπίχαρις, καὶ περὶ τὰ σκώμματα λίαν εὐστοχος. 3. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν μέσον ἐλήλακε τῶν ἀνδρῶν χαρακτήρα. οὔτε γὰρ μικρός, λίαν ἱστὶν ὥσπερ ὁ Κρατῖνος οὔτε χαρίεις ὥσπερ ὁ Εὐπόλις, ἀλλ' ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἀμαρτάνοντας τὸ σφοδρὸν τοῦ Κρατῖνου καὶ τὸ τῆς ἐπιτροχούσης χάριτος Εὐπόλιδος.

III.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

1. Τὴν κωμωδίαν ἠρῆσθαι φασὶν ὑπὸ Σουσαρίωνος· τὴν δὲ ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς κώμας, περιμόντες ἦσαν καὶ ἐπεδείκνυντο, μήτις πόλεων οὖσων, ἀλλ' ἐν κώμας οἰκούντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀντιλέγοντές φασὶ μὴ κώμας καλεῖσθαι παρὰ Ἀθηναίους, ἀλλὰ δήμους, καὶ κωμωδίαν αὐτὴν καλοῦσιν, ἐπεὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώμαζον. 2. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ τρυ-

γωδίαν φασί διὰ τὸ τοῖς εὐδοκμοῦσιν ἐπὶ τῷ Ἀθηναίῳ γέλασθαι δίδοσθαι, ὅπερ ἐκάλουν τρυγὰ, ἢ ὅτι μῆλα προσωπεῖαν ἡγορημάτων τρυγὴ διαχρίοντες τὰ πρόσσωπα ὑπεκρίνοντο. 3. γέγονασι δὲ μεταβολαὶ κωμωδίας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία, ἡ δὲ νέα, ἡ δὲ μέση. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ οὐχ ὑπαθίστατοι ἀληθεύς, ἀλλὰ παιδείας εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλωταὶ τοῦς ἀγωνίας ἰσχύον, καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δράματα τέξε' ὅν τοις ψευδεπιγράφοις. 4. τούτων δέ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἐπίχαρμος Μάγνης Κρατῖνος Κρατὺς Φερεκράτης Φρόνιχος Εὐπολὺς Ἀριστοφάνης. 5. (Ἐπίχαρμος.) οὗτος πρῶτος τὴν κωμωδίαν διεγερμένην ἀνενετήσατο πολλὰ προσφιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν οὔ' Ὀλυμπιάδα, τῇ δὲ ποιήσῃ γνωμικὸς καὶ εὐρετικὸς καὶ φιλοτεχνος, σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'. 6. Μάγνης δὲ Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας ἴσχευε. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται. τὰ δὲ ἐπιπερούμενα ἔστιν ἑννέα.

7. Κρατῖνος Ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν πέ' Ὀλυμπιάδα, τελευτᾷ δὲ Ἀκεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλόντων τὸ πρῶτον. ὧς φησὶν Ἀριστοφάνης,

ὠρεκιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο

ἰδεῖν πῖθον καταγνύμενον αἶνον πλῖον.

γέγονε δὲ ποιητικώτατος, κατασκευάζων εἰς τὸν Ἀσχύλου χάρακτῆρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κα'.

8. Κρατὺς Ἀθηναῖος, τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶ γεγονέναι τὸ πρῶτον, ὧς ἐπιβέβληκε Κρατῖνῳ, πᾶν γέλοιος καὶ ἱερὸς γινόμενος, καὶ πρῶτος μεθύοντας ἐν κωμωδίᾳ προήγαγε. τοῦτον δράματα ἔστιν ἑπτὰ.

9. Φερεκράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ θεάτρον γινόμενος, ὃ δὲ ὑποκριτὴς ἐξήλωκε Κρατῆρτα, καὶ αὐτὸς μὲν λαιδορεῖν ἀπέστη, πράγματα δὲ εἰσηγούμενος καινὰ ἠθροαίμει, γετόμενος εὐρετικὸς μύθων.

10. Φρόνιχος, . . φράδμονος ἕθανεν ἐν Σικελίᾳ.

11. Εὐπολὺς Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπὶ ἀρχοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρόνιχος, γρονῶς δυνατὸς τῇ λέξει καὶ ἡρώων Κρατῖνον, πολὺ τὸ λαιδορεῖν τε καὶ σκαιὸν ἐπιφύεται. γέγραπται δὲ αὐτοῦ δράματα ἰδ'.

12. Ἀριστοφάνης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακρολογώτατος Ἀθηναίων καὶ εὐφρόνα πάντας ὑπεραίρων, ἡρώων δὲ Εὐριπίδην, τοῖς δὲ μέλει λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἐπὶ ἀρχοντος Διοτίμου διὰ Καλλιστράτου. τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς τοῦτο φασὶν αὐτὸν διδόναι, τὰ δὲ κατ' Εὐριπίδην καὶ Σοκράτους Φιλανίδην. διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοὺς λοιποὺς ἐπιγραφόμενος ἐνέειπε. ἔπειτα τῷ νῦν ἰδόντων τὰ δράματα, ὅσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ὧν νόθα δ'.

13. Τῆς δὲ μέσης κωμωδίας οἱ ποιηταὶ πλάσματός μὲν οὐχ ἦσαν τοῦ ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνηθούς ὄντες λαλῶς λογικῶς

ἔχουσι τὰς ἀρετὰς, ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακτήρα παρ' οὗτοις. κατασχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑποθέσεις, τῆς μὲν ὅταν μίσης κωμωδίας εἶσι ποιηταὶ νβ', καὶ τούτων δράματα χξ'. τούτων δὲ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἀντιφάνης καὶ Στεφάνος. 14. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου Ἀθηναῖος· καὶ ἦρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ξη' Ὀλυμπιάδα. καὶ φασὶν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσαλίας ἐκ Ακαρίσσης, παρεγγραφῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημοσθένους. γενέσθαι δὲ λίγοναὶν αὐτὸν εὐφρόνιστον εἰς τὰ γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Χίῳ καὶ τὰ οὐκ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη, τῶν δὲ κωμωδιῶν αὐτοῦ νηὺς καὶ ὁ Στεφάνος ἐδίδαξεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ δράματα αθ'.

15. Τῆς δὲ νέας κωμωδίας γεγόναισι μὲν ποιηταὶ ξδ', ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων Φιλήμων Μενανδρὸς Ἀφίλος Φιλιππίδης Πασιδίππος Ἀπολλόδορος. Φιλήμων μὲν οὖν Ἀρκαῖος Συρακοῦσιος, μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας, ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ργ' Ὀλυμπιάδος. σῶζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἑπτὰ πρὸς τοὺς ἐνενηκόντα. 16. Μενανδρὸς δὲ Διοπιδανὸς υἱός, Ἀθηναῖος, λαμπρός καὶ βίῳ καὶ γένει, συνδιατρέφας δὲ τὰ πολλὰ Ἀλέξανδρῳ ὑπὸ τούτων δοκεῖ παιδευθῆναι. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἑφηβος ὢν ἐπὶ Διοκλῆους ἀρχόντος. γέγονε δ' εὐφρόνιστος πάνν, γέγραφε δὲ πάντα δράματα ρη'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἑτῶν ὑπάρχων νβ'. 17. Ἀφίλος Σινωπεὺς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρῳ, τελευτᾷ δὲ ἐν Σμύρῃ. δράματα δὲ αὐτοῦ ς'.

IV.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

1. Τὸ παλαιὸν οἱ ἐν ταῖς κώμαις ἀδικοῦνται ὑπὸ τῶν πολιτῶν νυκτὸς ἀπὸρχαντο παρὰ τὴν δῆμον ἐκείνην ἐνθα ὁ ἀδικήσας ἦν, καὶ ἔλεγον οὐ ἔστι τις ἐνταῦθα ποιῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς τὰδε. καὶ τοῦτο ποιοῦντες υπερχώρου λέγοντες καὶ τοῦτομα. μεθ' ἡμέραν δὲ ὁ δράσας ἐξητάετο, καὶ οὕτως αἰσχυρόμενος ἀνιστάετο τοῦ ἀδικεῖν. 2. ὁρῶντες οὖν οἱ πολῖται τοῦτο χρησίμῳ τῇ πόλει καὶ ἀδικίας ἀποτρεπτικόν, ἐκέλευσαν τοὺς ἀδικουμένους ἐπὶ μίσης ὀργὰς τοὺς ἀδικήσαντας κωμῶδειν. οἱ δὲ διειδότες αὐτοὺς ὥστε πλουσίους πηλῶ χρίοντες καὶ τρυγίᾳ ἐπὶ μίσης ἄγορας τοὺς ἀδικοῦντας ἐκωμῶδουν. 3. ἐπεὶ δὲ μέγала ἡ πόλις ἀφελείτο ἐκ τούτου, ποιητὰς ἐτίεον ἐπὶ τούτῳ, κωμῶδειν ὃν ἂν βούλωνται ἀκωλύτως. 4. ἐπεὶ δὲ ἡ κακία προέκοπται, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἀρχοντες μὴ βουλόμενοι κωμῶδισθαι, τοῦ μὲν φανερώς κωμῶδειν ἐκέλευσαν, ἐκέλευον δὲ κρυφῶ οἷον αἰνιγματωδῶς. εἴτα δὴ καὶ τούτοις ἐκέλευσαν, καὶ πτωχοὺς ἐκωμῶν, εἰς δὲ πλουσίους καὶ ἐνδόξους οὐκέτι. 5. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμωδίας ἀριστος τεχνίτης οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης καὶ Εὐπόλις, τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, τῆς δὲ τρίτης Μενανδρὸς. 6. κωμῶδις οὖν, ἥ ὅτι οἱ ἀπὸ

κωμῶν συναγόμενοι ἦδον ταῦτα, ἢ ὅτι ἐν καιρῷ κώματος ἦδον· ἔστι δὲ ταύτην εἰπεῖν καὶ τραγωδίαν, οἷον εἰ τραγωδίαν τινα οὖσαν, ὅτι τραγῖα χριόμενοι ἐκωμῶδουν. καὶ τῆς μὲν τραγωδίας τὸ εἰς ἔλεον κινήσαι τοὺς ἀκροατὰς ἴδιον, τῆς δὲ κωμωδίας τὸ εἰς γέλωτα. διὸ φασιν, ἢ μὲν τραγωδία λυεῖ τὸν βίον, ἢ δὲ κωμωδία συνίστησιν.

V.

ΛΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

1. Τῆς κωμωδίας τὸ μὲν ἐστὶν ἀρχαῖον, τὸ δὲ νέον, [τὸ δὲ μέσον.] τῆς δὲ νέας διαφέρει ἡ παλαιὰ κωμωδία χρόνῳ, διαλέκτῳ, ὕλῃ, μέτρῳ, διασκευῇ. χρόνῳ μὲν καθὼς ἡ μὲν νέα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, ἡ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν εἶχε τὴν ἀκμὴν. διαλέκτῳ δὲ καθὼς ἡ μὲν νέα τὸ σαφέστερον ἔχει, τῇ νέᾳ κεχορημένη Ἀττικῇ, ἡ δὲ παλαιὰ τὸ θεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγου, ἐνίοτε δὲ ἐπιτηδένει καὶ λέξεις τινάς. ὕλῃ δὲ * * * * * καθὼς ἡ μὲν νέα κατὰ τὸ πλείστον στρέφεται περὶ τὸ λαμβικόν, σπανίως δὲ μέτρον ἕτερον. ἐν δὲ τῇ παλαιᾷ πολυμετρία τὸ σπουδαζόμενον. διασκευῇ δὲ, ὅτι ἐν μὲν τῇ νέᾳ χοροὺς οὐκ ἔδει, ἐν ἐκείνῃ δὲ δεῖ, 2. καὶ αὐτῇ δὲ ἡ παλαιὰ ἑαυτῆς διαφέρει. καὶ γὰρ οἱ ἐν Ἀττικῇ πρῶτον συνησάμενοι τὸ ἐπιτηδένεια τῆς κωμωδίας (ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σουσαρίωνα) καὶ τὰ πρόσωπα εἰσήγον ἀτάκτως, καὶ μόνος ἦν γέλως τὸ κατασκευαζόμενον. 3. ἐπιγεγόμενος δὲ ὁ Κρατῖνος κατέστησε μὲν πρῶτον τὰ ἐν τῇ κωμωδίᾳ πρόσωπα μέχρι τριῶν, στήσας τὴν ἀτάξιαν, καὶ τῷ χαρίεντι τῆς κωμωδίας τὸ ωφέλιμον προσέθηκε, τοὺς κακῶς πράττοντας διαβάλλον καὶ ὥσπερ δημοσίᾳ μάλιστα τῇ κωμωδίᾳ κολάζων. 4. ἀλλ' ἐτι μὲν καὶ οὐτως τῆς ἀρχαιότητος μετείχε καὶ ἡρέμα πως τῆς ἀτάξιας. ὁ μὲντοι γὰρ Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τεχνικώτερον τῶν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν κωμωδίαν ἐνέλαμψεν ἐν ᾧ πᾶσιν ἐπίσημος ὁρθεὺς οὕτω καὶ οὕτω πᾶσαν κωμωδίαν ἐμελέτησε. καὶ γὰρ τὸ τοῦτον δράμα ὁ Πλούτος νεωτερίζει κατὰ τὸ πλᾶσμα. τὴν τε γὰρ ὑπόθεσιν οὐκ ἀληθὴν ἔχει καὶ χορῶν ἐστέρηται, ἅπερ τῆς νεωτέρας ὑπῆρχε κωμωδίας.

VI.

ΛΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

1. Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμωδίας ἐκ τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν οὐσίαν. ἐκ μὲν τῆς λέξεως κατὰ τὸν τρόπον ἑπτά. πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν, ὥς τὸ διαφραζόμενος, οἷον τὸ μέτρον. δεύτερον κατὰ συνωνυμίαν, ὥς τὸ, ἢ κω δὲ καὶ κατέρχομαι· ταυτὸν γὰρ ἐστίν. τρίτον κατὰ ἀδολεσχίαν, ὥς ὅταν τις τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρῆσθται. τέταρτον κατὰ παρωνυμίαν, ὅταν τῷ κυρίῳ

ἔξωθεν τις ἄπτηται, ὥς τό, Μῶμαξ καλοῦμαι Μίδας. πέμπτον κατὰ ὑποκορισμόν, ὥς τό Σωκρατίδιον, Εὐριπίδιον, ἔκτον κατὰ ἐξαλλαγὴν, ὥς τό, ὦ Βδεῦ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ. ἑβδομον κατὰ σχῆμα λέξεως· τοῦτο γίνεται ἢ φωνῇ, ἢ τοῖς ὁμογενέσιν. 2. ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων κατὰ τρόπους δύο. πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὥς Στρεψιάδης πεισθεὶς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ ψύλλης λόγους. δεύτερον κατὰ ὁμοίωσιν. ἡ δὲ ὁμοίωσις εἰς δύο τέμνεται, ἢ εἰς τὸ βέλπιον, ὥς ὁ Ξανθίας εἰς Ἡρακλῆα, ἢ εἰς τὸ χεῖρον, ὥς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν.

3. Ὁ χορὸς ὁ κωμικὸς εἰσέγεται ἐν τῇ ὀρχήστρῃ, τῷ νῦν λεγόμενῳ λογιῳ, καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διαλέγεται, πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφεώρα, ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαύσοντας διεξήκει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ λαμβεῖα τετραμέτρα. εἴτα τὴν ἀντίστροφον προσάδοντες πάλιν τετραμέτρα ἐπέλεγον ἴσων στίχων. ἦν δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰς'. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἡ δὲ ὅλη πάροςδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παρὰβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεύσιν, „εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς ἠνώγκασεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.“

VII.

ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΑ.

Θεοπόμπου δράματα ιζ', Στράτιδος δράματα ις', Φερεκράτους δράματα ιη', Κράτητος δράματα η', Πλάτωνος δράματα κη', Τηλεκλείδου δράματα ε', Φρυνίχου δράματα ι'.

VIII.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

1. Κωμῳδαὶ λέγονται τὰ τῶν κωμικῶν ποιήματα, ὥς τὰ τοῦ Ἀριστοφάνους, Κρατίου, Μενάνδρου καὶ τῶν ὁμοίων. 2. Τὸ κωμικὸν ἐν ταῖς κώμας ἀδικούμενοί τινες ὑπὸ τῶν Ἀθηνησὶ πολιτῶν καὶ θέλοντες ἐλέγχειν αὐτοὺς κατήσαν εἰς τὴν πόλιν καὶ νυκτὸς καθισθόντων πάντων παριόντες παρὰ τὰς ἀγυῖας ἔλεγον ἀνωνύμως τὰς βλάβας, αἷς ἔπασχον ὑπ' αὐτῶν, τοιαῦτα λέγοντες· „ἐνταῦθα μένει τις τάδε καὶ τάδε ποιῶν τισὶ τῶν γεωργῶν καὶ οὐ μετρίως βλάβας ἐπιφέρει αὐτοῖς.“ ὥστε τοὺς γετιμωμένους ἀκούοντας ἡμέρας γιγνομένης πρὸς ἀλλήλους λέγειν ὃ νύκτωρ παρὰ τῶν γεωργῶν ἤκουσαν. 3. ἐπανιδίεστον δὲ ἦν τοῦτο τῷ

c*

ἀδικούντι· ὥστε καὶ πολλοῖς τῶν ἀδικούντων τὸ τοιοῦτον διορθώσας γέγονεν αἴτιον αἰσχυρομένοις τὴν ὕβριν· ὅθεν τοῖς τῆς πολιτείας ἐδοξεν ἐπ' ἀγαθῶ γεγονέναι τὸ ἐγκρίσθημα τῶν ἀγροῦσιων· καὶ ἀναζητήσαντες αὐτοὺς ἠνάγκασαν καὶ ἐπὶ θεάτρῳ ταῦτα ποιεῖν· 4. οἱ δὲ δειλιότες τοῦτο ποιεῖν ἐπιφανῶς τρυγὶ περιχρόνους τὰ ἑαυτῶν ὄψεις οὕτως εἰσέρεσαν· ὅθεν καὶ τοῖτον μάλλον τῶν ἀδικούντων ἐλεγχόμενων ἐπὶ θεάτρῳ συστολὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο· 5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις ἐκ τούτου μεγάλως ἀπήλυσεν ὠφελείας ποιητάς· ἐτάξαν ἐπὶ τούτῳ κωμῳδεῖν, οὗς ἂν βούλωνται ἀκωλύτως· 6. Πρώτον οὖν Σουσαρίων τις τῆς ἐμμέτρον κωμῳδίας γέγονεν ἀρχηγός· οὗ τὰ μὲν ποιήματα λήθη κατενεμήθη, δὴ αὖτε ἢ τρεῖς λαμβοὶ ἐπὶ μνήμῃ φέρονται τούτου· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ἀκούετε λέως, Σουσαρίων λέγει τάδε, νῖος Φίλιππον, Μεγαρόθεν, Τριποδίσκιος· κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὃ δημόται, οὐκ ἔστιν αἰεὶν αἰεὶν ἀνευ κακοῦ.

ἀρχὴν οὖν λαβόντες τοῦ πράγματος πολλοὶ γέγονασιν κωμικοὶ ἐλέγχοντες τοὺς κακῶς βιούντας καὶ ἀδικίας χαίροντας· καὶ ἐντεῦθεν ὠφέλουν κοινῇ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων. 8. ἐπὶ δὲ τὸ μὲν παρόνομον ἐπινοήσαντες, ὅτι αἰεὶ τὰ χαίροντα νικᾷ, τὰ δ' ἀγαθὰ ταχέως ἀφίσπεται, οὐ μετὰ πολὺν χρόνον οἱ πλοῦστοι καὶ οἱ ἄρχοντες οὐ βουλόμενοι κωμῳδεῖσθαι, ἤρξαντο κωλύειν τοὺς κωμικοὺς τοῦ φανερώς οὕτω καὶ ὀνομαστὶ ἐλέγχειν τοὺς ἀδικούντας, ἐντεῦθεν ἀδικούντες μὴ ἐλέγχονται ὑπ' αὐτῶν· ὅθεν ὥσπερ αἰνιγματωδῶς καὶ οὐ φανερώς ἠλέγχοντο ὑπὸ τῶν κωμικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον προαίτιος τῆς κακίας ἐκωλύθησαν καὶ τοῦ αἰνιγματωδῶς κωμῳδεῖν. διὸ εἰς ξένους καὶ πτωχοὺς ἐκωλύοντο, εἰς δὲ πλοῦσιους καὶ ἐνδόξους οὐκέτι. 9. διὸ καὶ τρεῖς διαφορὰς ἔδοξεν ἔχειν ἡ κωμῳδία· ἡ μὲν γὰρ καλεῖται παλαιά, ἡ ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα· ἡ δὲ μέση, ἡ αἰνιγματωδῶς· ἡ δὲ νέα, ἡ ἐπὶ ξένων καὶ πτωχῶν, ὡς εἴρηται. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμῳδίας ἀριστος τεχνίτης οὗτός τε ὁ Ἀριστοφάνης καὶ Εὐπολις καὶ Κρατίδης· τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, οὗκ ὁ φιλόσοφος· τῆς δὲ νέας Μένανδρος.

10. Κωμικοὶ οὖν ἐκλήθησαν ἢ ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν κωμῶν συναγόμενοι ταῦτα ᾄδον, ὡς εἴρηται, ἢ ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κώματος ἢ τοῦ ὕπνου (λέγεται γὰρ κῶμα ὁ ὕπνος) ᾄδον. 11. Ἔστι δὲ τῆν κωμῶν διὰ καὶ τραγωδίαν εἰπεῖν, οἷον εἰ τραγωδίαν τινὰ οὖσαν, ὅτι τρυγὶ χροῖμενοι κωμῳδοῦν. 12. Ἔστι δὲ ἡ κωμῳδία μίμησις πράξεως καθαρωτέρας καθημέριων, συστατικὴ τοῦ βίου, διὰ γέλωτος καὶ ἡδονῆς τυπομένη. 13. διαφέρει δὲ τραγωδία κωμῳδίας, ὅτι ἡ μὲν τραγωδία ἱστορίαν ἔχει καὶ ἀπαγγελίαν πράξεων γενομένων καὶ ὡς ᾗδη γνωστέας σχηματίζει αὐτάς· ἡ δὲ κωμῳδία πλάσματα περιέχει βιωτικῶν πραγμάτων· καὶ ὅτι τῆς μὲν τραγωδίας σκοπὸς τὸ εἰς θρόνον κινήσαι τοὺς ἀκροτάτους, τῆς δὲ κωμῳδίας εἰς γέλωτα. 14. Καὶ καὶν καὶ ἑτέραν διαίρεσιν τῆς κωμῳδίας

τὸ μὲν ἔστιν ἀρχαῖον, τὸ δὲ νέον, τὸ δὲ μέσον. διαφέρει οὖν τῆς νέας ἡ παλαιὰ κωμῳδία χρόνῳ, διαλέκτῳ, ὕλῃ, μέτρῳ, διασκευῇ. 15. χρόνῳ μὲν. καθὼς ἡ μὲν νέα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἦν, ἡ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν εἶχε τὴν σκῆψιν. διαλέκτῳ δὲ, καθὼς ἡ μὲν νέα τὸ σαφιστικὸν ἔλαχε, τῇ νέᾳ κερχομένη Ἀττικῇ, ἡ δὲ παλαιὰ τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγου. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπιτηδεύουσα λέξεις τινας. ὕλῃ δὲ, καθὼς ἡ μὲν νέα τῷ ἱαμβικῷ μέτρῳ ἐπὶ πλείστον χοῖται, σπανίως δὲ καὶ ἑτέροις μέτροις, τῇ δὲ παλαιᾷ πολυμετρία τὸ σπονδαζόμενον. διασκευῇ δὲ, ὅτι ἐν μὲν τῇ νέᾳ χοροὶ οὐκ ἔδει, ἐν ἐκείνῃ δὲ καὶ μάλιστα. 16. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ παλαιὰ ἑαυτῆς διαφέρει· καὶ γὰρ οἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ πρῶτον ἀνστήσαντες τὸ ἐπιτηδεύμα τῆς κωμῳδίας — ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σουσαρῶνα — τὰ πρόσωπα εὐτελεῖς εἰσήγαγον καὶ γέλωτος ἦν μόνος τὸ κατασκευαζόμενον. ἐπιγεγνημένος δὲ Κρατίδης κατέστησε μὲν πρῶτον τὰ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ πρόσωπα μέχρι τριῶν, στήσας τὴν ἀγέαν καὶ τῷ χαρίεντι τῆς κωμῳδίας τὸ ὠφέλιμον προσέθηκε τοὺς κακῶς πράσσοντας διαβάλλων καὶ ὡς περ δημοσίᾳ μάστιγι τῇ κωμῳδίᾳ καλῶν. ἀλλ' ὅτι μὲν καὶ οὗτος τῆς ἀσχετοῦτος μετέχευε καὶ ἥσυχον πῶς τῆς ἀταξίας. ὁ μὲν γὰρ Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τεχνικώτερον τὴν κωμῳδίαν, ἐν ταύτῃ διέλαμψεν ἐν ἅπασιν ἐπίσημος φανείς.

17. Ὁ δὲ γέλωτος τῆς κωμῳδίας ἔκ τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν· ἐκ μὲν τῶν λέξεων κατὰ τρόπον ἐπὶ, πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν, ὥς τὸ διαφοροῦν μανον· σημάζει γὰρ τὸ τε διαφοροῦσι οὕσι καὶ τὸ ἐπικερδέει. δεύτερον κατὰ συνωνυμίαν ὥς τὸ Ἦκω τε καὶ κατέρχομαι· ταῦτόν γάρ ἐστι. τρίτον κατὰ ἀδολογίαν, ὥς ὅταν τις τῷ αὐτῷ ὀνόματι πολλὰς χρήσεται, τέταρτον κατὰ παρωνυμίαν, ὥς ὅταν τῷ αὐτῷ ἔξωθεν τι κατέσθῃ, ὥς τὸ μέμνη καλοῦμαι Μίδας. πέμπτον καθ' ὑποκορισμὸν ὥς τὸ Σωκράτιδον, Εὐριπίδον. ἕκτον κατ' ἐναλλαγὴν ὥς τὸ ὦ Βάκχ' εἰσποτα ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ. ἑβδόμην κατὰ σχῆμα λέξεως· ταῦτο δὲ ἡ φωνὴ γίνεται ἢ τοῖς ὁμογενέσιν. 18. ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων κατὰ τρόπον δύο, πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὥς Στρεψιάδης πεισθεὶς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ φύλλης λόγους· δεύτερον καθ' ὁμοίωσιν· ἡ δὲ ὁμοίωσις εἰς δύο τίσνεται ἢ εἰς τὸ βέλτιον ὥς ὁ Ξανθίας εἰς Ηρακλῆν, ἢ εἰς τὸ χείρον ὥς ὁ Διώνυσος εἰς Ξανθίαν.

19. Ἰστέον ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Ἀλκιῶδης καὶ Ἀντιόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου προτραπέντες τὰς σκηνικάς διώρθωσαν βίβλους, Ἀντιόφρων μὲν τὰς τῆς κωμῳδίας, Ἀλέξανδρος δὲ τὰς τῆς τραγωδίας, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς σατυρικάς. 20. ὁ γὰρ Πτολεμαῖος φιλολογώτατος ὢν διὰ Ἀθηναίων τοῦ Φαληρέως καὶ ἑτέρων ἑλλογίμων ἀνδρῶν διαπάντας βασιλικαῖς ὅπαιταχόθεν τὰς βίβλους εἰς Ἀλεξάνδρειαν συνήθροισεν καὶ οὐοὶ βιβλιοθήκῃς ταύτας ἐπέθετο, ὧν τῆς ἐκτὸς μὲν ὀριθμὸς τετρακισμύρια διαχίλια ὀκτακόσια, τῆς δὲ τῶν ἀνακτόρων ἐκτὸς

συμμιγῶν μὲν βιβλίων ἀριθμὸς τεσσαράκοντα μυριάδες, ἀμιγῶν δὲ καὶ ἀπλῶν μυριάδες ἑνὲς· ὧν τοὺς πέντε καὶ ὕστερον Καλλιμαχος ἐπεγράψατο. 21. Ἐρατοσθένης δὲ ἡλικιώτῃ Καλλιμάχῳ παρὰ τοῦ βασιλέως τὸ τοιοῦτον ἐνεπιστεύθη βιβλιοθηκείων. 10 δὲ συνηθροισμένα βιβλία οὐχ Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἔσθων· ἦσαν δὲ καὶ τῶν Ἑβραίων αὐτῶν. τὰς δὲ αὐτῶν τῶν ἄλλων ἔσθων σοφοῖς ἀνδράσι τὴν τε οὐσίαν φωνήν τὴν τε τῶν Ἑλλήνων καλῶς εἰδόσι τὰς ζῆ ἐκάστην ἐγγχειρσας οὐτως ἐρμηνεύσθηναι αὐτὰς πεποίηκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνήν. τὰς δὲ σκηνικὰς Ἀλέξανδρος τε, ὡς ἐφθην εἰπὼν, καὶ Ἀνυκόφρων διωγράφσαντα. 22. Καίτοι τὰς Ὀμηρικὰς ἐβδομήκοντα δύο γραμματικοὶ ἐπὶ Πεισιστράτῳ τοῦ Ἀθηναίων τυράννου διέθηκον οὐ τῶσι σποράδην οὐσας τὸ πρῶν. ἐπεκρίθησαν δὲ κατ' αὐτὸν ἕκαστον τὸν καιρὸν πρὸ Ἀριστάρχου καὶ Ζηναδότου, ἄλλων οὐτῶν τοιῶν τῶν ἐπὶ Πτολεμαίου διαρθώσαντων. οἱ δὲ τεσσαρεσὶ τῶν τὴν ἐπὶ Πεισιστράτῳ διόρθωσιν ἀναφέρουσιν Ὀμφεῖ Κροτωνιάτῃ, Ζωπύρῳ Ἡρακλεΐτῃ, Ὀνομακρίτῳ Ἀθηναίῳ καὶ κατ' ἐπὶ κογκυλῷ. 23. ὕστερον δὲ ταύτας ἀπῶσας σκηνικὰς τε καὶ ποιητικὰς πλείστοι ἐξηγήσαντο, Αἰδύμας, Τρύφων, Ἀπολλωνίος, Ἡρωδιανός, Πτολεμαῖος Ἀσκαλωνίτης καὶ οἱ φιλόσοφοι Πορφύριος, Πλούταρχος καὶ Πρόκλος, ὡς καὶ πρὸ αὐτῶν πάντων Ἀριστοτέλης.

24. Ἐτι ἰστέον ὅτι καὶ πρώτη κωμῳδία, ἧς τὰ σκώμματα φανερὰ κατὰ πάντων ἦσαν πολιτῶν, μέχρι Εὐπολίδος διήρκεσαν ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς εἰς Ἀλκιβιάδην ὕβρισεν ὄντα τότε στρατηγὸν καὶ διελιοδουρήσατο αὐτῷ, ὧν τότε Ἀλκιβιάδης ἐμπαρόσκουτος πρὸς πόλεμον ὡς ναυμαχίας προσδοκώμενης κτελεῖν τοῖς στρατιώταις συλλαβεῖν αὐτόν· οἱ δὲ συλλαμβάνοντες αὐτόν, ὡς μὲν τινας φασίν, παντελῶς ἀπέπνιξαν αὐτόν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δὲ ἄλλοι, διδιδμένον αὐτόν σχολίῳ ἀνήγον τε καὶ κατήγον εἰς τὴν θάλασσαν, αὐ μὲντοι καὶ ἀπέπνιξαν παντελῶς, τοῦ Ἀλκιβιάδου λέγοντας βάπτε με σὺ θυμέλαις, ἐγὼ δέ σε ἀλυμοῖς ὕδασι κατεπνύσω. καὶ οὕτω δὴ ἡ διασφαιρέντος τοῖς κύμασι παντελῶς ἡ καὶ περισφαιρέντος, ψήφισμα ἔθετο Ἀλκιβιάδης μηκέτι φανεροῖς, ἀλλὰ συμβολικῶς κωμῳδεῖν. 25. τότε δὲ αὐτὸς τε Εὐπολὶς καὶ Κρατίτος καὶ Φερεκράτης καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸς τὰ συμβολικῶς μετεχειρίσατο σκώμματα, ἧ δὲ δευτέρῃ κωμῳδίᾳ ἔλεγτο, μέχρις οὐ μὴδὲ συμβολικῶς ἐφελόντων τῶν πολιτῶν σκώπτεσθαι, εἰς δούλους μόνους καὶ ξένους ἐσκόπων, ἡ δὲ τρίτῃ ἡν κωμῳδία, ἀνέθηται ἐπὶ Μενάνδρῳ καὶ Φιλήμακῳ.

26. Ἴδιον δὲ κωμῳδίας μὲν τὸ μειγμένον ἔχει τοῖς σκώμμασι γέλωτα, τραγῳδίας δὲ πένθη καὶ συμφοράς· σατυρικῆς δὲ οὐ τὸ ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰς ἀπαντᾶν, ὡς ὁ Εὐριπίδης Ὀρέστης καὶ Ἀλκίνοος καὶ ὁ Σοφοκλῆς Ἠλέκτρα, ἐκ μέρους, ὥσπερ τι νῆς φασίν, ἀλλ' ἀμιγῇ καὶ χαρίεντα καὶ θυμεικῶν ἔχει γέλωτα. 27. οἷον Ἡρακλῆς προθεῖς τῷ Σολεῖ ὡς γεωργὸς δούλος ἐσθλῶτα

εἰς τὸν ἄγρον τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι, ἄνεσπακὼς δὲ δικέλλη προσερίζους τὰς ἀμπέλους τωτοφορήσας τε αὐτὰς εἰς τὸ οἶκημα γεωργοῦ τοῦ ἄγρου, ἄρτους τε μεγάλους ἐποίησεν καὶ τὸν κρείττω τῶν βοῶν θύσας καὶ τὸν πιθεῖονα διαορήξας καὶ τὸν κάλλιστον πίδον ἀποκωμάσας τὰς θύρας τε ὡς τρώπεζαν θεῖς ἡσθίε τε καὶ ἔπιεν ἄδων, καὶ τῷ προσεστώτι δὲ τοῦ ἄγρου δορυὸν ἐνοσφῶν φέρειν ἐκέλευεν ὡραία τε καὶ πλακοῦντας καὶ τέλος ὅλον ποταμὸν πρὸς τὴν ἔκπυλιν τρώπας τὰ πάντα κατέκλυσεν. 28. ἔστι δὲ τὸ ταυοῦτον Εὐριπίδου δρᾶμα· τοιαῦτα δὲ εἰσι τὰ σατυρικά δράματα. τέλος δὲ τραγωδίας μὲν λήγει τὸν βίον, κωμωδίας δὲ συνίσταν αὐτόν, σατυρικῆς δὲ τοιοῦτοις θυμολογικοῖς χαριεντισμοῖς καθηδύνειν αὐτόν. λυρικοὶ δὲ, οἳ καὶ κυκλικοὶ καὶ διδυράμβοι, ἢ ἀθλητὰς ἀγῶσι νικῶντας ἐπήνουν ἢ τὸν Διόνυσον ἑμνοῦν ἢ ἐτέρους θεοὺς.

29. Ἐπὶ ἰστέον ὅτι κατὰ Διονύσιον καὶ Κράττητα καὶ Εὐκλείδην μέρη κωμωδίας εἰσὶ τέσσαρα, πρόλογος, μέλος χάρον, ἐπεισόδιον καὶ ἐξοδος· καὶ πρόλογος μὲν ἐστὶ τὸ μέχρι τοῦ χοροῦ λεγόμεν ὅῃσις, μέλος καλεῖται χοροῦ, ἐπεισόδιον δὲ ἐστὶ μέρος μετὰ ξυμέλων καὶ ὁῃσιων δύο χοροῦ. ἐξοδος δὲ ἐστὶν ἡ πρὸς τῷ τέλει τοῦ χοροῦ ὅῃσις. 30. Μέρη δὲ παραβάσεως ἐπὶ τὰς ἐκτάσεις γὰρ ὁ χορὸς ὠρχεῖτο, ἐπειδὴν εἰς τὴν ὀρχήστραν εἰσῆρχετο, ἢν δὴ καὶ λογεῖον καλοῦσιν. ἢ μὲν οὖν πρώτη ὀρχησις κομμάτιον ἐλέγετο, ἢ δὲ δευτέρα παράβασις ὁμωνύμως τῷ γένει ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ τὸ ὅλον τοῦτο ἐπὶ ἀστροφῶν σχῆμα παράβασις ἐκαλεῖτο· ἢ δὲ τρίτη μακρόν· ἢ δὲ τετάρτη ὠδή καὶ στροφή· ἢ δὲ πέμπτη ἐπίρρημα· ἢ δὲ ἕκτη ἀντιῶδὴ καὶ ἀντίστροφος· ἢ δὲ ἑβδόμη ἀντεπίρρημα. 31. εἰσαλθὼν οὖν ὁ χορὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν μετὰ τοὺς τιὰ διελέγετο τοῖς ὑποκριταῖς καὶ πρὸς τὴν σκηνὴν ἰώρα τῆς κωμωδίας. ὃν οὖν ὡς ἐκ πόλεως ἐβιάδιζε πρὸς τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερῆς ἀψίδος ἐβαίνειν, ὃν δ' ὡς ἀπ' ἄγρου, διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐτραγωνιζόμενός τε ὁ χορὸς πρὸς μόνους τοὺς ὑποκριτὰς· ἀπελθόντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέρη τοῦ ἀθήμου ἡρώων ἐκ τετραμέτρου δεκάτῃ στίχῳ ἀναπαίστους ἐφθέγγετο καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή· εἴτα ἑτέρους τοιοῦτους ἐφθέγγετο καὶ ἐκαλεῖτο ἀντίστροφος, ὥστε ἀμφοτέρω οἱ παλαιοὶ ἐπίρρημα ἔλεγον· ὅλη δὲ ἡ πρόσδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. 32. συμβαίνει δὲ τὸ ἐπίρρημα πέντε σημαίνειν, αὐτὸ τε τὸ οἰκτεῖον σημασιώμενον καὶ τὴν στροφήν καὶ ἀντίστροφον καὶ ὠδὴν καὶ ἀντιῶδην, ἐπεὶ ἢ μὲν στροφή τὴν ὠδὴν σημαίνει, ἢ δὲ ἀντίστροφος τὴν ἀντιῶδην. 33. γένοιο δ' αὖν σαιπεστέρη· τῶν τοιούτων διδασκαλίᾳ ὡδὶ πάς, ἐν ἱερῶν καὶ ῥῶ πολλοτέλει δαπάναις κατεσκευάζετο ἢ σκηνὴν τοιμαρφοῖς οἰκοδομήμασι, πεπαικιμένην παραπτεῖσθαι καὶ ὀνόματι λευκαῖς καὶ μελαῖναις, βύρσαις τε παταγούσαις καὶ χειροτινέαις πυρὶ, ὀρυγμασί τε καταγνίσις καὶ ὑπογναίσις καὶ ὑδάτων θεξίμενοις εἰς τύπον θαλάσσης, τερπάρου, ἄδων, κερκινῶν καὶ βροντῶν, γῆς καὶ νυκτός, αἰθέρος, ἡμέρας καὶ ἀνακτόρων καὶ πάν-

των ἁπλῶς· ἀλλὰς τε οὐ μικρὰς εἶχεν ἐξειργασμένας καὶ ἀφίδας εἰς τύπον ὁρίων. διὰ μὲν οὖν ἀριστεραῖς ἀφίδας ἐχώρουν, εἰ ὡς ἐν πόλει ἦσαν ὀδεύοντες ὡς πρὸς ἀγροὺς ἢ θεάτρῳ, ἐν δὲ πρὸς πόλιν ὡς ἐκ θεάτρου ἢ ἀπ' ἀγροῦ, διὰ δεξιᾶς. τοιαύτη μὲν ἡ τῆς σκηνῆς ἐργασία.

34. Τὰ σκηνικά δ' ἀπ' αὐτῆς καλούμενα δράματα καὶ πραγματικῶς ἐτελείτο καὶ λογικῶς· αὐταῖς δὲ τούτων ὑπῆρχε τὰ τῶν ὑποκριτῶν πρόσωπα. ταῦτα δὲ τοῖς μὲν τραγικοῖς καὶ σατυρικοῖς ἀνὰ δεκαεῖς ἦσαν· ὁ κωμικὸς δὲ εἶχεν εἴκοσι τέσσαρα· ἃ δὲ πρόσωπα ὑποκριτικά τῶν τριῶν σκηνηκῶν ποιημάτων, τὰ οἰκεία τῷ καθ' ἑνὲ αὐτῶν καὶ οἰκείῳ ἡθροισμένῳ δρῶντι, ὁ χορὸς ἐκαλείτο. 35. διαιρεθεῖς δὲ ὁ χορὸς εἰς τμήματα δύο, ἡμιχορία ὀνομάζετο, παρὰ χορησιακῶς δὲ καὶ χορὸς· εἰ δὲ καθ' ἓνα ἐτέμνετο, ὑποκριταὶ ἐκαλοῦντο κοινῷ ὀνόματι διὰ τὸ μὴ δύνανσθαι μίς κλῆσει περιειληφθῆναι, ὡς ὁ χορὸς καὶ τὰ ἡμιχορία. διαιροῦνται γὰρ τὰ μερικά ταῦτα εἰς πολλά, εἰς προλογίζοντας, εἰς ἀγγέλους, εἰς ἐξαγγέλους, εἰς κατεσκόπους, εἰς φύλακας, εἰς ἥρωας, εἰς θεοὺς καὶ εἰς ἄλλα μύρια.

36. Τούτων οὖν προσώπων τὸ ὅλον ἄθροισμα, ὃ καὶ χορὸς ἐκαλείτο, εἰσελθὼν εἰς τὴν ὀρχήστραν, ἣν ἔφασαν καὶ λογεῖον (ἐκαλείτο δὲ ἡ εἰσέλθουσι εἰσόδος, καὶ ἐπ' ἡλυσίς καὶ ἐπίβασις καὶ πάροδος καὶ παρόβασις), εἰσελθὼν οὖν καὶ παραβὰν εἰς τὴν ὀρχήστραν πρὸς τοὺς ὑποκριτάς τὸν λόγον ποιοῦμενον, τὸ πρόσωπον βλέπον εἶχε πρὸς τὴν σκηνήν· ἐξελθόντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν, πρὸς τὸ τοῦ δήμου μέρος ἐστρέφετο ἢ τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν· καὶ πόλιν ἀντεστρέφετο πρὸς τὸ θέτρον καὶ ἐλεγέ τι ἐκαστέρῳ τοῖς μέρεσι· εἴτα ἐξήρχετο καὶ τέλος τὸ δράμα ἱλάμβανεν. ταῦτα μὲν οὖν ἦσαν πραγματικὰ τέσσαρα μέρη τοῦ δράματος, παρόβασις, στροφή, ἀντίστροφος καὶ ἐξόδος. 37. καὶ λογικά δὲ μέρη αὐτῆς τέσσαρα, ἀντὶ παραβάσεως ἦγον πρώτης βάσεως πρόλογος, ἀντὶ στροφῆς καὶ ἀντιστροφῶν ὠδή καὶ ἀντὶ ὠδῆς, ἐπίορημα καὶ ἀντεπίορημα, ἀντὶ δὲ ἐξόδου ὠδή καὶ ῥῆμα ἐξετηριον. ταῦτα μὲν τὰ τέσσαρα μέρη πραγματικὰ καὶ λογικά τῶν δραματικῶν ποιημάτων ὑπῆρχε. 38. τῶν δὲ λογικῶν συγγραμμάτων τρία ἦσαν τὰ μέρη, στροφή, ἀντίστροφος καὶ ἐξόδος ἢ ἐξέλευσις, πραγματικὰ· λογικά δὲ ὠδή, ἀντὶ ὠδῆς καὶ ἐπώδους, ἢ οὖν ἀντὶ ὠδῆς ἰσαριθμοῦς ἔχει στίχους καὶ ταῖς αὐτοῖς μέτροις ἐκαστέρῳ χρῆται· ὁ δὲ ἐπώδους διάφορα ἐκείνων ἔχει καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῇ ποιότητι οὐδαμῶν. 39. ἐφ' ἐγγοντο δὲ καὶ οἱ λογικοὶ πρὸς ἐκάτερα μέρη τοῦ δήμου ὁρῶντες, πρῶτον μὲν τὴν ὠδήν, εἴτε τὴν ἀντιὠδήν, εἴτε δὲ τῷ ἔλει τοῦ ἐπώδου ἦγον νάτερωδὴν τε καὶ ἐπίλογον, εἰς εὐχάς τὸ πλεῖστον αὐτῶν περιελίοντες. προοίμιον δὲ τούτοις οὐκ ἦν ὡς ἐκείνοις, οἱ ἅμα τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ θέατρον πρὸς τὸν δήμον στραφέντες ἅμα τὸ αὐτὸ ἔλεγον καὶ στροφήν καὶ προοίμιον.

IX.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

1. Κωμῳδία ἐστὶν ἡ ἐν μίῳ λαοῦ κατηγορία ἥσων δημοσίων· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κῶμη καὶ τὸ ᾠδή· ἐστὶ δὲ εἶδος ποιήματος ἐν κωμῳίᾳ κατὰ τὸν βίον ᾠδοῦντων, διὰ τοῦτο καὶ „βιωτικῶς“ λέγεται, τοῦτάτιν ἱστώσας, ὡς ἂν εὖ ζαιτοῖ τις βιώναι, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡδονῇ καὶ γέλωτι. διὲ οὖν τῷ τῇν κωμῳδίαν ὑποκειμένη μετὰ γέλωτος καὶ πολλῆς ἀστείότητος καὶ ἱεροῦ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι. ἡ „βιωτικῶς“ κατὰ μίμησιν τοῦ βίου, ἵνα, ἂν μὴ ὑπόκειται γέρον, μιμησώμεθα τὴν φωνὴν τοῦ γέροντος· εἰ δὲ γυνή, μιμησώμεθα τὴν φωνὴν τῆς γυναικός. διαφέρει δὲ κωμῳδία τραγῳδίας, ὅτι ἡ τραγῳδία ἱστορίαν ἔχει καὶ ἀπαγγελίαν πράξεων γενομένων, ἡ δὲ κωμῳδία πλάσματα περιέχει βιωτικῶν πραγμάτων. — 2. Κωμῳδία λέγεται τὰ τῶν κωμικῶν ποιήματα, ὡς τὰ Μενάνδρου καὶ Αἰστωφάνους καὶ Κρατίνου καὶ τῶν ὁμοίων. ἐπεφύθη δὲ ἡ κωμῳδία, ὡς φασιν, ἐκ τινος τοιούτης αἰτίας. βλέπόμενοι τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν πολιτῶν τῶν ἐν Ἀθηναῖς καὶ θίλωντες ἔλιγγον αὐτοὺς κατήσαν ἐν τῇ πόλει καὶ περὶ τὸν καιρὸν τοῦ καθ' ὅσον περιούρτες περὶ τὰς ἀγυῖας ἔλεγον ἀνωνυμί τὰς βλάβας, ἃς ἔπαζον ὑπ' αὐτῶν. ἵνα δὲ σαφίστερον εἴπωμεν, τοιαῦτα τινα ἔβωον, „ἐνταῦθα μένει τις τάδε καὶ τάδε τισὶ ποιῶν τῶν γεωργῶν καὶ οὐ μετρίως βλάβας ἐπιφέρων αὐτοῖς“ ὥστε τοὺς γιγνισκόμενους ἡμέρας γενομένης πρὸς ἀλλήλους λέγειν ἅτινα νύκτωρ παρὰ τῶν γεωργῶν ἤκουσαν. 3. ἐπονείδιστον δὲ ἦν τῷ ἀδικούντι, τὸν δὲ ἑμψανίζομενον τοῖς τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι καὶ πένεσθαι τῆς τοιαύτης ἀδικίας. τοῦτοις πολλὰκις παρακολουθήσαντες ἄλλοι πολλοὺς τῶν ἀδικούντων ἀνέστησαν. ὅθεν τοῖς τῆς πόλεως ἔδοξεν ἐπ' ἀγαθῷ γενέσθαι τὸ ἐγχείρημα τῶν κωμικῶν καὶ ἀναζητήσαντες αὐτοὺς ἠνάγκασαν καὶ ἐπὶ ἀνίστατον τοῦτο ποιῆν. 4. οἱ δὲ αἰδούμενοι, μᾶλλον δὲ φοβούμενοι τρυγία περιχρίαντες αὐτῶν τὰς ἡμέρας οὕτως εἰσησαν, καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐλεγχόμενων τῶν ἀδικούντων ἐπὶ θεάτρῳ ἀνοχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο τῆς αἰδοῦς ἐπὶ συντοκίᾳ τοῖς ἀνδράσι. ἔδοξεν οὖν τοῖς τῆς πόλεως τὸ ἐγχείρημα καλὸν ὑπάρχειν καὶ λογίους ἀνδρας αὐτὸ μετεῖναι. 5. πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις τῆς ἑμμέτρον κωμῳδίας ἀρχηγὸς ἐγένετο. οὗ τὰ μὲν δράματα λήθη κατενεμήθη, δύο δὲ ἢ τρεῖς λαμβοὶ τοῦ πρῶτον δράματος ἐπιμνήμη φέρονται. εἰσὶ δὲ οὗτοι·

ἀκούειν λεῶς, Σουσαρίων λέγει τάδε,
 ὡς Φιλίου, Μεγαρόθεν Τριποδίου,
 καὶ ἄνθρωποι· ἀλλ' ὅμως, ὡς ἀνθρώποι,
 οὐκ ἔστιν οὐκ εἶν οὐκ εἶν ἀνὴρ κακῶς.

6. ἀρχὴν οὖν δεξαμένην τοῦ πράγματος πολλοὶ γεγονῶσι κωμῳδοὶ ἐλεγχοντες τοὺς κακῶς βιούντας καὶ τοὺς τὰς ἀδικίας ζυγίζοντας, ἀναστρέλλοντες τὰς ἀκαίρους καὶ ἀδίκους αὐτῶν πράξεις καὶ ὠφελούντες κοινῇ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων. 7. ἐπειδὴ

δὲ τὸ μὲν παράνομον ἐπικρατές, ὅτι αἰεὶ τὰ χειρόνα νικᾷ, το
δὲ καλὸν ταχέως ἀρίπταται τῆς τῶν ἀνθρώπων πολιτείας, οἱ
μετὰ πολὺν χρόνον οἱ ἄρχοντες Ἀθηναίων ἤρξαντο κωλύειν τοὺς
κωμικοὺς τοῦ μὴ φανερώς οὕτω καὶ ὀνομαστὶ ἐλέγχειν τοὺς ἀδι-
κούντας. αὐτοὶ γὰρ θέλοντες ἀδικεῖν καὶ μὴ ἐλέγχεσθαι τοῦτο
χάριν ἐπετίμων αὐτοῖς. ὅθεν ὥσπερ αἰνιγματώδως καὶ οὐ φανε-
ρώς ἐλέγχοντο ὑπὸ τῶν κωμικῶν. ἔτι δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖον προδόν-
της καὶ ἐπικρατούσης τῆς κακίας ἐκωλύθησαν τοῦ καὶ αἰνιγματω-
δῶς ἐλέγχειν καὶ ὑβρίζειν τοὺς κρατοῦντας καὶ ἄρχοντας τῆς πό-
λεως. 8. διὸ καὶ τρεῖς διαφορὰς εἶδομεν εἶχειν ἢ κωμῶδιᾳ. καὶ ἡ
μὲν καλεῖται παλαιά, ἣ ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἣ δὲ μίση
τις καὶ αἰνιγματώδης, ἣ δὲ νέα μὴδ' ὅλως τοῦτο ποιοῦσα πλη-
ἐπὶ δούλων ἢ ξένων, καὶ τῆς μὲν παλαιᾶς πολλοὶ γέγονασιν, ἐπι-
σημος δὲ Κρατῖνος, ὁ καὶ πρᾶττόμενος· μετέσχον δὲ τινος χρόνου
τῆς παλαιᾶς κωμῶδας Εὐπόλις τε καὶ Ἀριστοφάνης. 9. τῆς δὲ
μέσης καὶ αὐτῆς μὲν πολλοὶ γέγονασιν, ἐπίσημος δὲ Πλάτων τις,
οὐχ ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ἕτερός τις. ὁμοίως κατέλινον τὰ δράματα
οὐ φαίνεται. 10. τῆς δὲ νέας ὁμοίως πολλοὶ γέγονασιν, ἐπίσημος
δὲ ὁ Μένανδρος, ὃς ἄστρον ἐστὶ τῆς νέας κωμῶδας, ὡς μεμαθη-
καμεν. εἰρηται δὲ κωμῶδιᾳ ὁφείλει ἐπὶ τῷ κόμῳτι ᾧδῃ, καὶ γὰρ
περὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου ἐφευρέθη· κῶμα γὰρ ὁ ὕπνος· ἢ ἢ
τῶν κωμητῶν ᾧδῃ· κῶμαι γὰρ λέγονται οἱ μεζονες ἄγροί.

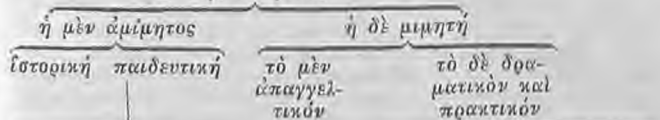
X.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΤ ΠΕΡΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΟΙΗΤΩΝ.

Κωμικῶν δὲ ὁ γένος μετὰ τοῦ καὶ χορευτὰς εἰσάγειν καὶ πρόσω-
πα τοικυα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὐπόλις, Φερεκράτης. ἀλλ'
ἡ μὲν κωμῶδιᾳ τρεῖς ἔχει τὰς διαφορὰς καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία
ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἥς ἐπίσημοι Ἀριστοφάνης, Κρατῖ-
νος, Εὐπόλις· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἥς ἐπίσημος Πλά-
των ὁ τὸν χαρακτῆρα λαμπροτάτος, οὐχ ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ἕτερός
τις καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οὗτινος τὰ δράματα τὰδε λέγονται, Γού-
πες Κλεοφῶν Πρεσβεις Παιδίον Σοφιστὰι Συμμαχία Σακευὰ Ἀδω-
νις Ἀφ' ἱερῶν Σαίδαλος Ἑλλὰς Βορταὶ Εὐρωπῇ Ζεὺς κασιγόμενος
Ἰὼ Λάιος Λύκωνες Μύρμηκες Μέτοικοι Μενέλως Μαμμᾶκνθος
Σάντοροι Νίκαι Νύξ μακρὰ Πελσανδρος Περιαλγῆς Ποιητῆς Σύ-
φας Τέρεβος. ἡ δὲ νέα μὴδ' ὅλως αἰνιγματώδης πλὴν ἐπὶ δού-
λων καὶ ξένων, ἥς ἐπίσημος Μένανδρος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις Τε-
ρέντιος καὶ Πλάυτος. χρῆται δὲ προτάσει καὶ ἐπιτάσει καὶ ἀν-
στροφῇ ὁ Τερέντιος καὶ εἰς πέντε σκηναὶς διαιρεῖ τὸ δράμα. Πλά-
υτος περιοχὴν ποιεῖ τῆς αὐτοῦ κωμῶδας, Τερέντιος δ' οὐ.

XI.

1. Τῆς ποιήσεως

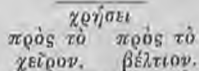

ὑφηγητική θεωρητική κωμωδία τραγωδία μίμους σατύρους.

ἡ τραγωδία ὑφαίρει τὰ φοβερά παθήματα τῆς ψυχῆς δι' οἴκτου, καὶ ὅτι συμμετοίαν θέλει ἔχειν τοῦ φόβου· ἔχει δὲ μητέρα τὴν λύπην.

2. Κωμωδία ἐστὶ μίμησις πράξεως γελίου καὶ ἀμύρου μεγέ-
θους τελείου, χωρὶς ἐκείνου τῶν μορίων ἐν τοῖς εἶδεσι δρωόντος, καὶ
δι' ἐπαγγελίας, δι' ἡδονῆς καὶ γέλωτος περαινόμεναι τὴν τῶν τοι-
ούτων παθημάτων καθάρσιν· ἔχει δὲ μητέρα τὸν γέλωτα. γίνεται
δὲ ὁ γέλως ἀπὸ τῆς λέξεως κατὰ ὁμωνυμίαν, συνομο-
νυμίαν, ἀδολεσχίαν, παρωνυμίαν (παρὰ προσθεσιν καὶ
ἀφαίρεσιν), ὑποκορίσμῳ, ἑξ ἀλλαγῇν (φωνῇ, τοῖς ὁμογενέσι),
σχημῳ λέξεως.

3. ἐκ τῶν πραγμάτων γέλωτος ἐκ τῆς ὁμοιωσεως

ἐκ τῆς ἀπάτης, ἐκ τοῦ ἀδυνατοῦ, ἐκ τοῦ θνητοῦ καὶ ἀνα-
κολούθου, ἐκ τοῦ παρὰ προσδοκίαν, ἐκ τοῦ χρησθαι φρο-
νιῇ ὀρχήσει, ὅταν τις τῶν ἐξουσιῶν ἐχόντων κυρεῖς τὰ μι-
γιστα φρονιότατα λαμβάνῃ, ὅταν ἀσυνάρτητος ὁ λόγος ἢ καὶ μη-
δεμία ἀκολούθια ἐλθῇ.

4. Διαφέρει ἡ κομωδία τῆς λαιδορίας, ἐπεὶ ἡ μὲν λαιδορία ἀπαρκαλύπτως τὰ προσόντα κατὰ διέξειςιν, ἡ δὲ δεῖται τῆς καλουμένης ἐμφάσεως.

5. Ὁ σκώπτων ἐλέγχει θίλει ἁμαρτήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

6. Συμμετρία τοῦ φόβου θέλει εἶναι ἐν ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῦ γελοίου ἐν ταῖς κωμωδίαις.

7. Κωμωδίας ὅλη, μῦθος, ἦθος, διάνοια, λέξις, μέλος, ὅψις. Μῦθος κωμικός ἐστὶν ὁ περὶ γελοίας πράξεις ἔχων τὴν σύστασιν. Ἡθῃ κωμωδίας τὰ τε βιωμολόγια καὶ τὰ εἰρωνικά καὶ τὰ τῶν ἀλαζόνων. Διανοίας μέρη δύο, γνώμη καὶ πίστις. Κωμική ἐστὶ λέξις κοινὴ καὶ δημώδης. δεῖ τὸν κωμωδοποιὸν τὴν πάτριον αὐτοῦ γλῶσσαν τοῖς προσώποις περιτιθεῖναι, τὴν δὲ ἐπιχώριον αὐ-

τῷ ἐκείνῳ. Μέλος τῆς μουσικῆς ἔστιν ἴδιον· ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς ἀντοτελείς ἀφαρμὰς δεήσῃ λαμβάνειν. Ἡ ὄψις μεγάλην χορὸν τοῖς δράμασι τὴν συμφωνίαν παρέχει. Ὁ μῦθος καὶ λέξις καὶ τὸ μέλος ἐν πάσαις κωμωδίαις θεωροῦνται, διάνοιαι δὲ καὶ ἦθος καὶ ὄψις ἐν ὀλίγαις.

8. Μέρη τῆς κωμωδίας τέσσαρα· πρόλογος, χορικόν, ἐπεισόδιον, ἐξοδός. Πρόλογός ἐστι μόριον κωμωδίας τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ. Χορικόν ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ χοροῦ μέλος ὁδόνων, ὅταν ἐξῇ μέγεθος ἱκανόν. Ἐπεισόδιόν ἐστι τὸ μετὰ ξὺ δύο χορικῶν μελῶν. Ἐξοδός ἐστι τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ.

XII.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΒΙΟΣ.

1. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππου τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Κυδαθηναίους, Πανδιανίδου, φυλῆς· ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμωδίαν ἐπὶ πλαναμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον καταστήσασθαι, πικρότερον τε καὶ αἰσχυρότερον Κρατίων καὶ Εὐπόλιδος βλασφημιῶν τῶν ἡ ἔδει, πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμωδίας τὸν τρόπον ἐπέδινξεν ἐν τῷ Κωικάῳ, ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλήμων ἐδραματούργησαν. 2. εὐλαβῆς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν, ἄλλως δὲ εὐφυής, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Λωυίδου καθίει δράματα, διὰ καὶ Ἰσώππου αὐτὸν Ἀριστάννους τε καὶ Ἀμειψίας, τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις πονοῦνται. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσαστο. 3. διεχθρύνσας δὲ μάλιστα Κλέων τῷ δημαγωγῷ καὶ γραψας κατ' αὐτὰς τοὺς Ἰππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τετραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκευοποιῶν τολμῶντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σκευάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβον, ἅτε δὴ τυραννικῷ ὄντος, μηδὲ μὴν ὑπακρίνασθαι τινος τολμῶντος, δι' ἑαυτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίλτω χρίσας, καὶ αἰτίας αὐτῷ γέγονε ζημίας πέντε ταλάντων, αἷ ὑπὸ τῶν Ἰππέων καταδικασθῇ, ὡς ἦσαν ἐν Ἀχαρνέσιν.

Ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γὰρ τὸ κέαρ ἠνθράνθην ἰδῶν,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.

4. διεχθρυνε δὲ αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ γραφὴν ἔθετο, [καὶ] ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίους διέβαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων. 5. ὡς ξένον δὲ αὐτὸν ἔλεγε παρόσον οἱ μὲν αὐτὸν φασιν εἶναι Ρόδιον ἀπὸ Λίνδου, οἱ δὲ Αἰγινήτην, στοχαζόμενοι ἐκ τοῦ πλείστον χρόνον τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι αὐτοῦ, ἢ καὶ ὅτι ἐκείνητο ἐκεῖσε. κατὰ τινὰς δὲ, ὡς ὅτι ὁ πατήρ αὐτοῦ Φίλιππος Αἰγινήτης. ἀπολυθῆναι δὲ αὐτὸν εἰπόντα ἀστείως ἐκ τοῦ Ὀμήρου τὰντα

Μήτηρ μὲν τὲ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ πῶ τις ἔδον γόνον αὐτὸς ἀνιγνώ.

6. δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπίσχυε, καὶ οὕτω φανερός κατὰσταθεὶς πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος, ὅθεν φησιν „Αὐτὸς δ' ἑμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄτι' ἔπαθον ἐπισταμαι δη" καὶ τὰ ἐξῆς. 7. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐδοκιμῆσαι συκοφαντίας καταλύσαντα" οὗς ὠνόμαζον ἡπιάδους ἐν Σφῆξιν, ἐν οἷς φησὶν „Ὀ τοὺς πατέρας [αὐτῶν] ἤγχιον νικῶν, καὶ τοὺς πάππους ἀπὲ πνιγον.“ 8. μάλιστα δὲ ἐπηνέβη καὶ ἡγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα, ἐπειδὴ διὰ τῶν αὐτοῦ δραμάτων ἐσπουδάσας δείξει τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων ὡς ἐλευθέρην τέ ἐστί καὶ ὑπ' αὐθεντοῦς τυράννου δουλαγωγουμένην, ἀλλ' ὅτι δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλευθερός ὢν ὁ δῆμος ἄρχει ἑαυτοῦ, τοῦτον οὖν χάριν ἐπηνέβη καὶ ἐσταφανώθη θαλλῶ τῆς ἰερᾶς ἐλαίας, ὥς νερόμιστοι λοστomos χρυσῶν στιφάνω, εἰπὼν ἐκείνῳ τὰ ἐν τοῖς Βαράχοις περὶ τῶν ἀνέμων „Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ χρηστὰ τῇ πόλει συμπαραίνειν.“

[Ὀνομάσθη δὲ ὥπ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐνδοξάν, τὸ μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον.] 9. οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ ποιητοῦ ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διήκειν καὶ τὸν βασιλέα Περσῶν πνευθάνεσθαι παρ' ὀποτέρους εἰη ὁ κωμωδιοποιός, φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ θυράνῳ βουλευθέντι μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους ποιήσαν [τὴν κατὰ Σουκράτους ἐν Νεφέλαις κατηγορίαν] καὶ συμβουλευσάι τὰ δράματα αὐτοῦ ἀσκηθέντα μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. 10. ἐγένετο δὲ καὶ αἰτίος ἐξήλον τοῖς νέοις κωμικοῖς, λέγω δὲ Φιλῆμονι καὶ Μένανδρῳ. ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγικοῦ ὥστε μὴ δυναστέει κωμῶδειν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν, καὶ παντάπασιν ἐκλειοπνίας τῆς ὕλης τῶν κωμωδιῶν διὰ τούτων αὐτῶν, αἵτιον γὰρ κωμῶδίας τὸ σκώπτειν τινας, ἔγραψε [κωμῶδίας τινας] Κῶμαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορῶν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τάλλα πάντα ἃ ἐξήλωσε Μένανδρος. 11. [πόλλιν δὲ ἐκλειοπνίας καὶ τοῦ χορηγεῖν τὴν Πλοῦτον γράψας, εἰς τὸ διαναπαύεσθαι τὰ σκηνικὰ πρόσωπα καὶ μετεσκευάσθαι ἐπιγράψαι χορῶν, φθιγγόμενος ἐν ἐκείνοις, ἃ καὶ ὁρῶμεν τοὺς νέους οὕτως ἐπιγράφοντας ἐξῆλ' Ἀριστοφάνους.] 12. ἐν τούτῳ δὲ τῷ δράματι συνέστησε τῷ πληθεὶ τὴν υἱὸν Ἀραρότα, καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ἑμῶννον τῷ πάππῳ καὶ Νικίστρωτον καὶ Ἀραρότα, [δι' οὗ καὶ εἰδίδεξε τὸν Πλοῦτον.] τινὲς δὲ ἀπὸ φασὶ, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη

Τὴν γυναῖκα δὲ

αἰχλύνουμαι τῷ τ' οὐ φρονεῖντε παιδίω,

ἴσως αὐτοὺς λέγων.

13. Ἐγραψε δὲ δράματα μδ'. ὧν ἀντιλέγεται τέσσαρα ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ τὰντα, Πολέμους Νεραγὸς Νήσοι Νίσβος, ἃ τινὲς ἔφασκαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου.

14. Ὁ κωμικὸς χορὸς συνίστηεν ἐξ ἀνδρῶν κδ'. καὶ εἰ μὲν ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἤρχετο ἐπὶ τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀψίδος εἰσῆι, εἰ δὲ ὡς ἀπὸ ἀγροῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς τοὺς ὑποκριτάς. ἀναχωροῦντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν ἐπιτάκεις ἐστρέφετο ὁ χορὸς, προσέχων ἐφ' ἐκάτερα μέρη τοῦ θεάτρου. ἐκάλειτο δὲ τῷ γένει τοιοῦτον σχῆμα τῆς ὀρχήσεως παραβάσις, ^{***} ὁμωνύμως τῷ γένει, τὸ τρίτον μακρόν, τὸ καὶ πύργος. τέταρτον στροφὴ ἢ ὥδή. τὸ πέμπτον ἐπίστροφμα, τὸ ἕκτον ἀντίστροφος ἢ ἀντῶδή. τὸ ἕβδομον ἀντεπίστροφμα.

15. Ὑποκριταὶ Ἀριστοφάνους Καλλίστρατος καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικά, διὰ δὲ Καλλίστρατου τὰ ἰδιωτικά.

16. Πύσα μέρη κωμωδίας. α'. πρόλογος τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρος. β'. χορικὸν τὸ τοῦ χοροῦ ᾄδόμενον μέρος. γ'. ἐπεισόδιον τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. δ'. ἔξοδος τὸ ἐπὶ τέλει λυγόμενον τοῦ χοροῦ. εἰρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως, ἢ δὲ παραβάσις τοῦ χορικοῦ.

XIII.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

1. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ Φιλίππον, μητὴρ δὲ Ζηροδώρας, τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηναῖος, Πανδιονίδος φυλῆς. πάντῳ δὲ ὦν εὐφυῆς καὶ ἀγγλῆους ἐπὶ τοσοῦτον ἐν νέᾳ καμνιδῇ τῇ ἡλικίᾳ ἠθροκίμησεν ἐν κωμωδίαις, ὡς οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῶραι· μάλλον δὲ οὐδὲ τοῖς ἐπιγινωσκόμενοις παρήκειν ὑπερβολήν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος παρήλθεν. 2. οὐκ ἂν ἀνεφάνη τις ὕστερον Ἀριστοφάνει παραπλήσιος, διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι αὐτοῖς ἀξιοῦται θαυμάτος. 3. δράματα δὲ τέσσαρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα γέγραπεν, ἅπαντα εὐμοσίας καὶ χάριτος Ἀττικῆς μεστιά, καὶ περὶ θοῦτα τοὺς ἀκούοντας θαυμάζειν τε καὶ κροτεῖν. 4. οὕτω δὲ τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὥς μηδένα τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης μηδέποτε ἀποσχέσθαι τοῦ σιωπέειν, εἰ ἀδικούντος ᾗσθετο. ὅθεν καὶ τὴν παρηγοίαν αὐτοῦ δεδιότες οἱ τοιοῦτοι μετρίους σφῶς αὐτοὺς παρῆγον αἰεὶ καὶ τῷ δήμῳ λυσιτελοῦντας. 5. ἔσχε δὲ τρεῖς υἱούς, Φιλίππον, Νικαστράτον καὶ Ἀραρότα. ἀποθανόντα δὲ οὗτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἐπιγράμματι ἠρωελεγγίῳ

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅτερ οὐχὶ πεσεῖται

ἕητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

6. Ἰστέον ὅτι κωμωδία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐν κώμῃς ᾄδεσθαι τὰς κωμωδίας (κώμας δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς) ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς κωμάσεσι τοῦ Διονύσου πρῶτον ἐπινοηθῆναι παντῶς, ἢ πικρὰ τὸ κῶμα, ὁ ὕμνος. 7. φασὶ γὰρ ὡς πρὸ τοῦ

εὐρεθῆναι τοὺς κωμικοὺς ποιητὰς ἀδικούμενοί τινες ὑπὸ τινων ἀφανῶς ἤρχοντο ἐν νυκτὶ ἐπὶ τοὺς τῶν ἀδικούντων στενωπούς, βοῶντες, ὃ δεῖνα ἀδικίᾳ χαίρει καὶ τὰ καὶ τὰ πράττει, θεῶν ὄντων καὶ νόμων· καὶ τούτων λεγομένων οἱ συνειδότες ἑαυτοῖς ταῦτα, σῶφρονες ἐγίνοντο τοῦ λοιποῦ. 8. ἐπεὶ οὖν ἄριστα τοῦτο ἔχον ἐδόκει καὶ τῇ πολιτείᾳ συνοῖσον, ἅτε τῆς μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν παντάπασιν ἀναιρουμένης, δικαιοσύνης δὲ ἀντεισαγομένης καὶ τρόπων χρηστῶν, ἐτάχθησαν ἐπὶ τοῦτο οἱ κωμικοὶ ποιηταί, ἐν μέρει παιδιᾷς σκώμματα τε τῶν ἀδικούντων καὶ διδαχὴν ὧν προσῆκεν ἐργαζόμενοι. ἤδοντο δὲ κωμωδία ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς ἔαρος ὥρα.

XIV.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΝ.

Βίβλοι Ἀριστοφάνευσ, θεῖος πόνος, αἷσιν Ἀχαρνέος
 κισσὸς ἐπὶ χλοερῇν πούλῳς ἔσεισε κόμην.
 ἥνιδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δὲ μῦθοι
 ἤχεῦσιν φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
 ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ Ἑλλάδος ἦθεσιν ἴσα
 κωμικὴ καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας.

XV.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἐπιτύμβιον.

Θεῖος Ἀριστοφάνευσ ὑπ' ἑμοὶ νέκυσ, εἰ' τινα πεύθῃ
 κωμικόν, ἀρχαίης μνάμα χοροστασίης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
Α Χ Α Ρ Η Σ.

ARISTOPH. I.

1

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἦκοντες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑ θυγατέρε τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΤΡΥΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Ἐκκλησία ἐφίστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερωῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἔξαπα-
 τώντας Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται.
 τούτου δὲ διὰ τινος, Ἀμφιδέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ'
 ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα
 προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύ-
 οντα τὸν Δικαιοπόλιν ὀρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιαῖ-
 οῖς καταλεύσειν ὀρῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τῇν
 κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ᾧτ', ἐν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια
 λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσασθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐρυπιδὴν αἰ-
 τεῖ πτωχικὴν στολὴν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου δακρύμασι
 παρῶδε τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαρπτόμενος Περι-
 κλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος, παροξυνθέντων δὲ τι-
 νων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα
 ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρη-
 κότος, ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυβεῖν πειράται. εἴτα γενομένου
 διεκχυσμοῦ κατεντχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν καὶ
 πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ
 ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρή-
 νην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδίᾳ ἑαυτοῦ διεσκευασμένα
 εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον
 ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνου
 ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συνοφαν-
 τῶν συλλαβόμενος τινὰ ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις καὶ βάλλων εἰς
 σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν
 παραδίδωσι, καὶ προσεγόντων αὐτῷ πλείονων καὶ δεομένων με-
 ταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ
 Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν
 ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν
 ὀπλῶν τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπόλιν παρὰ τοῦ Διο-

νύσον τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Αἰ-
καιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δράμα
τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην
προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου ἄρχοντος ἐν Αθηναίοις
διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμα-
ζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὐπολις Νουμηνίαις.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονται τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιάν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον·
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἶασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὣν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. [αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησι, καὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακωνίων τῶνδε πάντων αἴτιον,
σπονδὰς λύειν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.]

Α Χ Α Ρ Η Σ.

ΔΙΚ. Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμᾶντοῦ καρδίαν,
 ἦσθην δὲ βαιά, πάνυ γε βαιά, τέτταρα·
 ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάραρα.
 φέρ' ἰδῶ· τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρεθόνοτος;
 ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν, 5
 τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
 ταῦθ' ὥς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
 διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
 ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγωδικόν,
 ὅτε δὴ 'κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον, 10
 ὁ δ' ἀνείπεν εἰσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν.
 πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
 ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
 Δεξιθέος εἰσήλθ' ἄσόμενος Βοιωτίον.
 τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν, 15
 ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
 ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου γὰρ ῥύπτομαι
 οὔτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
 ὥς νῦν, ὅπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
 ἐωθινῆς ἔρημος ἦ πνύξ αὐτῇ. 20
 οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κᾶνω καὶ κάτω
 τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον·
 οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἁωρίαν
 ἤκοντες, εἴτα δ' ὥστιοῦνται πῶς δοκεῖς
 ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου, 25

ἄνθρωποι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
 ἔσται προτιμῶς· οὐδέν· ὦ πόλις πόλις.
 ἐγὼ δ' αἰεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
 νοστώων κάθημαι· κατ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
 στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι, 30
 ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
 ἀποβλέπων εἰς τὸν ἄγρόν, εἰρήνης ἐρῶν,
 στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
 ὃς οὐδέπώ ποτ' εἶπεν, ἄνθρωπος πρῶν,
 οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἥδει πρῶν, 35
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρῶν ἀπῆν.
 νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἤκω παρσκευασμένος
 βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς θήτορας,
 ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
 ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὐτοὶ μεσημβρινοί. 40
 οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐ γὰρ λεγόν·
 εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὥστίλζεται.

ΚΗΡ. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
 πάριθ', ὥς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦ. ἤδη τις εἶπε; ΚΗΡ. τίς ἀγορεύειν βούλεται; 45

ΑΜΦ. ἐγὼ. ΚΗΡ. τίς ὢν; ΑΜΦ. Ἀμφίθεος. ΚΗΡ. οὐκ
 ἄνθρωπος; ΑΜΦ. οὐ,

ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Ἀήμητρος ἦν
 καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
 γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν,
 ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ 50
 ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 σπονδὰς ποιῆσθαι πρὸς Ἀκακδαιμονίους μόνῳ.
 ἀλλ' ἀθάνατος ὢν, ἄνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
 οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. ΚΗΡ. οἱ τοξόται.

ΑΜΦ. ὦ Τριπτολέμε καὶ Κελεέ, περιόψεσθέ με; 55

ΔΙΚ. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν

τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

ΚΗΡ. κάθησο σίγα. ΔΙΚ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ,
ἦν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσῃτέ μοι. 60

ΚΗΡ. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.

ΔΙΚ. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι γὰρ πρέσβεσιν
καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.

ΚΗΡ. σίγα. ΔΙΚ. βαβαιάξ, ὠκβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὥς βασιλέα τὸν μέγαν, 65
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. ΔΙΚ. οἶμοι τῶν
δραχμῶν.

ΠΡ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ Καῦστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἄρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι, 70
ἀπολλύμενοι. ΔΙΚ. σφόδρα τὰρ' ἐσωξόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἐπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.

ΠΡ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙΚ. ὦ Κραναὰ πόλις, 75
ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατὰ γελων τῶν πρέσβεων;

ΠΡ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

ΔΙΚ. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς γε καὶ καταπύγονας.

ΠΡ. ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἦλθομεν. 80
ἄλλ' εἰς ἀπόπατον ὄρχετο, στρατιὰν λαβών,
κᾶχεξεν ὅκτω μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.

ΔΙΚ. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;

ΠΡ. τῇ πανσελήνῳ· κᾶτ' ἀπῆλθεν οἰκαδὲ. 85
εἴτ' ἐξένιξε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙΚ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

- ΠΡ. καὶ ναὶ μὰ Αἴ' ὄρνυ· τρὶς λάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
- ΔΙΚ. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σύ, δύο δραχμας φέρων. 90
- ΠΡ. καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙΚ. ἐκκόψει γέ
κόραξ πατάξας τὸν τε σὸν τοῦ πρέσβεως.
- ΚΗΡ. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙΚ. ὦναξ Ἡράκλεις·
πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς; 96
ἄσχωμ' ἔχεις πον περὶ τὸν ὀφθαλμόν κάτω.
- ΠΡ. ἄγε δὴ σύ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὃ Ψευδαρτάβα.
- ΨΕΤ. ἱερταμὰν ἐξαρχας ἀπισσόνα σάτρα. 100
- ΠΡ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; ΔΙΚ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ
μὲν οὐ.
- ΠΡ. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σύ μείζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
- ΨΕΤ. οὐ λῆψι χρῦσο, χαυνόπρωκτ' Ἰάον, αὐ.
- ΔΙΚ. οἴμοι κακοδαίμων, ὥς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὶ λέγει;
- ΔΙΚ. ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει, 106
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
- ΠΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὃδε γέ χρυσίου λέγει.
- ΔΙΚ. ποίας ἀχάνας; σύ μὲν ἀλαζὼν εἰ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος. 110
ἄγε δὴ σύ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν·
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; —
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων; —
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοί, 115
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονί
ἐργῶδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.

ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
 τοιόνδε δ' ὦ πίδηκε, τὸν πώγων' ἔχων 120
 εὐνοῦχος ἡμῖν ἤλθες ἐσκευασμένος;
 ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπαν Στρατῶν;

KHP. σίγα, κάθιζε.

τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἢ βουλὴ καλεῖ
 εἰς τὸ πρυτανεῖον. *ΔΙΚ.* ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
 κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι; 126
 τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.
 ἀλλ' ἐργάσομαι τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
 ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ'στιν; *ΑΜΦ.* οὐτοσί πάρα.

ΔΙΚ. ἐμοὶ σὺ ταυτασί λαβὼν ὀκτὼ δραχμας 130
 σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
 καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι.
 ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνατε.

KHP. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. *ΘΕΩ.* ὁδὶ.

ΔΙΚ. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται. 135

ΘΕΩ. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἤμεν ἐν Θράκη πολύν,

ΔΙΚ. μὰ Δ' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ' φερες πολύν.

ΘΕΩ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην,
 καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
 ὅτ' ἐνθαδὶ Θέοργις ἡγωνίζετο. 140

τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἐπινον τὸν χρόνον·

καὶ δῆτα φιλαθηναῖος ἦν ὑπερφνωῶς,

ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθής, ὥστε καὶ

ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραψ', Ἀθηναῖοι καλοί.

ὁ δ' υἱός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα, 145

ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,

καὶ τὸν πατέρ' ἡντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρει·

ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων

στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,

ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρεχεται. 150

- ΔΙΚ. *κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὧν εἶπας ἐντανυθοὶ σύ, πλὴν τῶν παρνώπων.*
- ΘΕΩ. *καὶ νῦν ὅπερ μαχिमώτατον Θρακῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙΚ. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.*
- ΚΗΡ. *οἱ Θραῖκες ἴτε δεῦρ', οὗς Θέωρος ἤγαγεν. 155*
- ΔΙΚ. *τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕΩ. Ὀδομάντων στρατός.*
- ΔΙΚ. *ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;*
- ΘΕΩ. *τούτοις ἐάν τις δύο δραχμας μισθὸν διδῶ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην. 160*
- ΔΙΚ. *τοισδὶ δύο δραχμας τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μέντ' αὖ ὁ θρανίτης λεώς,
ὁ σωσίπολις. οἶμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; ΘΕΩ. ὦ μοχθηρὲ σύ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσχοροδισμένοις; 166*
- ΔΙΚ. *ταυτὶ περιεῖδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι 170
διοσημία 'στὶ καὶ θανὺς βέβληκέ με.*
- ΚΗΡ. *τοὺς Θραῖκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔννην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύνουσι τὴν ἐκκλησίαν.*
- ΔΙΚ. *οἶμοι τάλας, μυτιωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαιμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδὶ. 175
χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜΦ. μήπω γε, πρὶν γ' ἂν στῶ
τρέχων·
δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνεάς.*
- ΔΙΚ. *τί δ' ἔστιν; ΑΜΦ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς
φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβῦταί τινες
'Αχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι, 180*

ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι.
 ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὧς μιαιφώτατε,
 σπονδὰς φέρεϊς, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
 καὶ τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων.
 ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον ἀβόων. 185

ΔΙΚ. οἱ δ' οὖν βοῶντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεϊς;

ΑΜΦ. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
 αὐταὶ μὲν εἰσι πεντέτεϊς. γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚ. αἰβοῦ. ΑΜΦ. τί ἐστίν; ΔΙΚ. οὐκ ἀρέσκουσιν
 μ', ὅτι

ὄξουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν. 190

ΑΜΦ. σὺ δ' ἀλλὰ τασθὶ τὰς δεκέτεϊς γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚ. ὄξουσι χαῦται πρέσβειων ἐς τὰς πόλεις
 ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

ΑΜΦ. ἀλλ' αὐταὶ σπονδαὶ τριακοντούτιδες
 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙΚ. ὦ Διονύσια, 195

αὐταὶ μὲν ὄξουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
 καὶ μὴ' πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
 καὶ τῷ στόματι λέγουσι, βαλὺν' ὅπῃ θέλεις.

ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κἀκπίομαι,
 χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας. 200

ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεῖς
 ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιῶν Διονύσια.

ΑΜΦ. ἐγὼ δὲ φευξοῦμαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡ. τῇδε πᾶς ἔπον, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
 τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον 205
 ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύσατε,
 εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς
 φέρων.

ἐκπέφευγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν
 ἐτῶν τῶν ἐμῶν. 210.

204—218. = 219—233.

οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἂν
 θρόνων φορτίον
 ἠκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων, ὥδε φάυλως ἂν ὁ 215
 σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
 ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίστατο.
 νῦν δ' ἐπειδὴ στερερόν ἤδη τοῦμόν ἀντικνημίον
 καὶ παλαιῷ Λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, 220
 οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχείνοι ποτὲ
 μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας.
 ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν
 ἐσπείσατο, 225
 οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὖξεται τῶν
 ἐμῶν χωρίων·

κονὴ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
 ὀξύς, ὀδυνηρός, **** ἐπίκωπος, ἵνα 231
 μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
 ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδ'
 καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὐρεθῇ ποτέ· 235
 ὥς ἐγὼ βάλλων ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙΚ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΟΡ. σίγα πᾶς. ἠκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
 οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
 ἐκποδῶν· θύσω γὰρ ἄνῃρ, ὥς ἔοικ', ἐξέρχεται.

ΔΙΚ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε. 241

πρόθ' ἐς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κληυφόρος·
 ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓ. ὦ μητερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν, 245
 ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦλατῆρος τουτουί.

ΔΙΚ. καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ'· ὦ Διόνυσε δέσποτα,
 κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
 πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν

ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια, 250
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ἄγ', ὦ θυγάτερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὥς μακάριος 255
ὅστις σ' ὀπίσει, κἀκποιήσεται γαλᾶς

σοῦ μηδὲν ἦττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
πρόβαινε, κὰν τῶχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μὴ τις λαθῶν σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

ΔΙΚ. ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὄρθρος ἐκτέος 260
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κληφόρου·

ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φαλλικόν·
σύ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.

Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίον,
ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-

τε, μοιχέ, παιδεραστά, 265

ἔκτω σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἑμάν-
τῳ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς. 270

πολλῷ γάρ ἐσθ' ἡδίων, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
κλέπτουσαν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον,
τὴν Στρυμοδώρου Θραῖτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,
μέσῃν λαβόντ', ἄρα ντα, κατα-
βαλόντα καταγιγαρτίσαι. 275

Φαλῆς Φαλῆς,
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐκ κραιπάλης
ἔσθ' εὖ εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον·
ἢ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φρεσάλῳ κρεμήσεται.

ΧΟΡ. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος. 280
βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,

παῖε πᾶς τὸν μιαιφόν.

οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;

ΔΙΚ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστὶ; τὴν χύτραν συντρίψετε.

ΧΟΡ. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαιφὰ κεφαλῇ. 285

ΔΙΚ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ χαρνέων γεραίτατοι;

ΧΟΡ. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἰ καὶ βδελυρός,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος 290

σπεισάμενος εἴτα δύνασαι πρὸς ἑμ' ἀποβλέπειν.

ΔΙΚ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην ἀκούσατ', ἀλλ' ἀκούσατε.

ΧΟΡ. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατὰ σε χῶσομεν τοῖς
λίθοις. 295

ΔΙΚ. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃτ'. ἀλλ' ἀνάσχεσθ',
ὦ γαθοί.

ΧΟΡ. οὐκ ἀνασχῆσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὥς μεμίσσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν 300

κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι καττύματα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μα-
κρούς,

ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙΚ. ὦ γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε, 305
τῶν δ' ἑμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπει-
σάμην.

ΧΟΡ. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπασι
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίσις οὔθ' ὄρκος μένει;

ΔΙΚ. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄραν ἐγκείμεθα, 309
οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

ΧΟΡ. οὐχ ἀπάντων, ὦ παροῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

ΔΙΚ. οὐχ ἀπάντων οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὅδ'
πόλλ' ἂν ἀποφῆναιμ' ἐκείνους ἐσθ' ἢ κᾶδίκον-

μένους.

- XOP. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον, 315
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
- ΔΙΚ. κἄν γε μὴ λέξω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
- XOP. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ᾧ δημόται,
μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
- ΔΙΚ. οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεσεν. 321
οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἑτεόν, ὧχαρνηλδαι;
- XOP. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙΚ. δεινὰ τάρρα πείσομαι.
- XOP. ἐξολόμην, ἣν ἀκούσω. ΔΙΚ. μηδαμῶς, ὧχαρνηκοί.
- XOP. ὥς τεθνήξων ἴσθι νυνί. ΔΙΚ. δῆξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγὼ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῖν τῶν φίλων τοὺς φιλά-
τους. 326
- ὥς ἔχω γ' ὑμῶν δμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
- XOP. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνηκοῖσιν ἡμῖν; μὴν ἔχει του παιδίον 329
τῶν παρόντων ἔνδον εἰρξας; ἢ πλὶ τῷ θρασύνεται;
- ΔΙΚ. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνδράκων τι κήδεται.
- XOP. ὥς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ θράσῃς ὃ μέλλεις· μηδαμῶς, ᾧ μηδαμῶς.
- ΔΙΚ. ὥς ἀποκτενῶ· κέκραχθ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
- XOP. ἀπολείς ἄρ' ὁμήλικα τόνδε φιλανθρακέα; 336
- ΔΙΚ. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
- XOP. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἰ τοι δοκεῖ σοι, τὸ Λακε-
δαιμόνιον αἰὶτ' ὅτῳ τῷ τρόπῳ σοῦστί φίλον·
ὥς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. 340
- ΔΙΚ. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
- XOP. οὐτοί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατέθου πάλιν τὸ ξίφος.
- ΔΙΚ. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρέβωσιν ἐγκάθηνται που
λίθοι.
- XOP. ἐκσέσεισται χαμᾶξ'. οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;

ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος. 341
ὥς ὅδε γε σειστός ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

ΔΙΚ. ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασελεῖν βοήν,
ὀλγρον τ' ἀπέθανον ἄνδρακες Παρνήσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συγχρὴν 350
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σπηλία.

δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιζήνου λέγειν 355
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅς' ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΧΟΡ. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίζηνον ἐξευεγκῶν θύραξ;
ὅ τι ποτ', ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὸς δεῦρο τοῦπίζηνον ἐργχείρει λέγειν. 365

ΔΙΚ. ἰδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐπίζηνον τοδί,
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέγων οὐτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά· τοὺς τε γὰρ τρόπους 370
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
εἰάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κᾶδικα·
κἂν ταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι·
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι 375
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
αὐτὸς τ' ἐμαντὸν ὑπὸ Κλέωνος ἀπαθόν
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσσι κωμωδίαν.

358—365. = 385—392.

εἰσελκύνσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῇ κατεγλώττιζέ μου 380
καὶ κυκλοβόρει καὶ πλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἴασατε
ἐνσκευάσασθαι μ' οἶον ἀθλιώτατον.

ΧΟΡ. τί ταῦτα στρέφει τεχνάξεις τε καὶ πορίζεις τρι-
βάς; 385

* λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἀἶδος κυνῆν· 390
εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὥς σκῆψιν ἄγων οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.

ΔΙΚ. ὦρα' στίλν' ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὥς Εὐριπίδην.
παῖ παῖ. ΚΗΦ. τίς οὗτος; ΔΙΚ. ἔνδον ἔστ' Εὐ-
ριπίδης; 395

ΚΗΦ. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.

ΔΙΚ. πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗΦ. ὀρθῶς, ὡ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγωδίαν. ΔΙΚ. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη, 400
ὅθ' ὁ δοῦλος οὕτως σοφῶς ὑποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτόν. ΚΗΦ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. ἀλλ'
ὅμως.

οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.

Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ πάποτ' ἀνθρώπων τινί· 405
Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλείδης, ἐγώ.

ΕΤΡ. ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚ. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΤΡ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. ἀλλ'
ὅμως.

ΕΤΡ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαλνεν δ' οὐ σχολή.

- ΔΙΚ. Εὐριπίδην, ΕΤΡ. τί λέλακας; ΔΙΚ. ἀναβάδην ποιεῖς, 41
 ἐξὸν καταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
 ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
 ἐσθ' ἦτ' ἐλεεινὴν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
 ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδην·
 δὸς μοι ῥακίον τι τοῦ παλαιοῦ δράματος. 41½
 δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
 αὕτη δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, φέρει.
 ΕΤΡ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνέως ὁδὸν
 ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
 ΔΙΚ. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου. 42
 ΕΤΡ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; ΔΙΚ. οὐ Φοίνικος, οὐ,
 ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
 ΕΤΡ. ποῖας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
 ἀλλ' ἦ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
 ΔΙΚ. οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. 42½
 ΕΤΡ. ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῇ θέλεις πεπλώματα
 ἢ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χολὸς οὐτοσί;
 ΔΙΚ. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κακῆνος μὲν ἦν
 χολός, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
 ΕΤΡ. οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙΚ. ναὶ Τήλεφον·
 τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα. 431
 ΕΤΡ. ὦ παῖ, δὸς ἀντ' Τηλέφου ῥακώματα.
 κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
 μεταξὺ τῶν Ἰνουῶ. ἰδὸν ταυτὶ λαβέ.
 ΔΙΚ. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ, 435
 ἐνσκενάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
 Εὐριπίδην, πειδίηπερ ἔχαρίσω ταδί,
 κακῆνά μοι δὸς τ' ἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
 τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
 δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον, 440

εἶναι μὲν ὥσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μή·
 τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἐγώ,
 τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
 ὥπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.

ΕΥΡ. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί. 445

ΔΙΚ. εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἄγῳ φρονῶ.
 εὖ γ'· οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
 ἅτᾳρ δέομαι γε πτωχικοῦ βακτηρίου.

ΕΥΡ. τουτὶ λαβὼν ἅπελθε λαίνων σταθμῶν.

ΔΙΚ. ὦ θυμ', ὄρας γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων, 450
 πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
 γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδῃ,
 δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.

ΕΥΡ. τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;

ΔΙΚ. χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. 455

ΕΥΡ. λυπηρὸς ἴσθ' ὦν ἀποχωρήσῃς δόμων.

ΔΙΚ. φεῦ·
 εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.

ΕΥΡ. ἅπελθε νῦν μοι. ΔΙΚ. μάλλ' αἰδοῦμαι δὸς ἐν μόνον
 κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.

ΕΥΡ. φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθι δ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις.

ΔΙΚ. οὐπω μὰ Δι' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά. 461

ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδῃ, τουτὶ μόνον,
 δός μοι χυτρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον.

ΕΥΡ. ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγωδίαν.

ἅπελθε ταυτηνὶ λαβὼν. ΔΙΚ. ἀπέρχομαι. 465

καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνός, οὐ μὴ τυχὼν
 ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδῃ·
 τουτὶ λαβὼν ἅπειμι κού πρόσειμ' ἔτι·
 εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΥΡ. ἀπολεῖς μ'. ἰδοὺ σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. 470

ΔΙΚ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἅπειμι. καὶ γὰρ εἰμ' ἔγαν

ὄχληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους στρυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμεν
ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

Εὐριπίδιον ᾧ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἐν μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.

ΕΤΡ. ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.

ΔΙΚ. ᾧ θυμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.

ἄρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἄγων' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νῦν, ᾧ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆς.
ἔστηκας; οὐκ εἰ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπήνεσ'· ἄγε νυν, ᾧ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκείσε, κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχεις, εἰποῦς' ἅτ' ἂν αὐτῇ σοὶ δοκῇ.
τόλμησον, ἴθι, χώρησον· ἄραμαι καρδίας.

ΧΟΡ. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν
ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς δ' ἀνὴρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τάναντία.
ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ προᾶγμ'. εἰά νυν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε.

ΔΙΚ. μὴ μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῶδιαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῶδια.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γὰρ ἔσμεν οὐπὶ Ἀθηναίῳ τ' ἄγων,
κοῦπω ξένοι πάρεσιν· οὔτε γὰρ φόροι

ἤκουσιν οὐτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 ἀλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός, 510
 σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
 καί μοι γὰρ ἐστὶν ἀμπέλια κεκομμένα.
 ἀτάρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω, 515
 μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
 ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα,
 ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παρὰ ξένα,
 ἐσνυοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
 κεῖ που σίκνον ἰδοιεν ἢ λαγῶδιον 520
 ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἅλας,
 ταῦτ' ἦν Μεγαρικά καπέπρατ' αὐθιμερόν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κάπιχώρια,
 πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μέγαράδε
 νεανία κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι· 525
 καὶ θ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφνυσιγγωμένοι
 ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
 κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
 Ἑλλήσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
 ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης οὐλύμπιος 530
 ἦστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύνεα τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
 ὡς χορὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
 μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.
 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πέλων βάδην, 535
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
 μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστριάς·

οὐκ ἠθέλομεν δ' ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
 κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 ἔρεϊ τις, οὐ χροῖν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἶπατε.
 φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
 ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
 καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
 καὶ κάρτα μέντ' ἐν εὐθέως καθέλκετε
 τριακοσίας ναῦς, ἣν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
 θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 μισθοῦ διδομένου, Παλλιδίων χρυσουμένων,
 στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
 ἄσκων, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
 σκοροδῶν, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
 στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
 τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αὐλῶν κελυστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον
 οὐκ οἴομεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἐνι.

HMIX. ἄληθες, ὦπίτριπτε καὶ μιαρώτατε;
 ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
 καὶ συκοφάντης εἰ τις ἦν, ὠνείδισας;

HMIX. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει
 δίκαια πάντα κούδεν αὐτῶν ψεύδεται.

HMIX. εἴτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρῆν;
 ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

HMIX. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὥς εἰ θενεῖς
 τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

HMIX. ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπᾶς,
 βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανείς,
 ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα·
 εἴτ' ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς ἢ

τειχομάχας ἀνὴρ, βοηθησάτω 570

τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΑΑΜ. πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;

τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΗΜΙΧ. ὦ Λάμαχ' ἦρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 575

ΗΜΙΧ. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἀνθρώπος πάλαι
ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

ΑΑΜ. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;

ΔΙΚ. ὦ Λάμαχ' ἦρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κάστωμυλάμην.

ΑΑΜ. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙΚ. οὐκ οἶδα.

ΑΑΜ. πῶς· 580

ΔΙΚ. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ.

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.

ΑΑΜ. ἰδοῦ. ΔΙΚ. παρὰθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.

ΑΑΜ. κεῖται. ΔΙΚ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ
πετρόν.

ΑΑΜ. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙΚ. τῆς κεφαλῆς νύν μου
λαβοῦ, 585

ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΑΑΜ. οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμείν;

πτίλον γὰρ ἔστιν — ΔΙΚ. εἰπέ μοι, τίνας ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν; ἄρα κομπολακύνθου;

ΑΑΜ. οἴμ' ὥς τεθνήξεις. ΔΙΚ. μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε· 590

οὐ σὴν κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,

τί μ' οὐκ ἀπεψάλησας; εὖοπλος γὰρ εἶ.

ΑΑΜ. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;

ΔΙΚ. ἐγὼ γὰρ εἰμι πτωχός; ΑΑΜ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

ΔΙΚ. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπονδαρχίδης, 595

ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης,

σὺ δ' ἐξ ἴτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης.

ΑΑΜ. ἐχειροτόνησαν γάρ με ΔΙΚ. κόκκυγές γε τρεῖς·
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπείσάμην,
ὄρῳν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν, 60
νεανίας δ' οἷος σὺ διαδεδρακότας
τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχ-
μάς,

Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας·
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι
Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαξόνας, 605
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κὰν Γέλα κὰν Καταρέλα.

ΑΑΜ. ἐχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙΚ. αἰτίον δὲ τί
ὑμᾶς μὲν αἰεὶ μισθοφορεῖν ἀμηνέπη,
τωνδὲ δὲ μηδέν; ἑτεόν, ὦ Μαριλάδῃ,
ἦδη πεπρέσβευκας σὺ πολὺς ὦν ἔνῃ; 610
ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σῶφρων κάργάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος κεῦφοριδῆς ἢ Πρινίδης;
εἰδέν τις ὑμῶν τὰ κβάταν' ἢ τοὺς Χαόνους;
οὐ φασιν. ἄλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτέ, 615
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
ἅπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φίλοι.

ΑΑΜ. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚ. οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΑΑΜ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις 620
αἰεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

ΔΙΚ. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς
πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή. 625

ΧΟΡ. ἄνῃρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείδει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαλ-
στοις ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέσθηκεν τρυγικοῖς ὁ διδά-
 σκαλος ἡμῶν,
 οὐπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὥς δεξιὸς
 ἐστίν·
 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
 ταχυβούλοις, 630
 ὥς κωμῶδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυ-
 βρίζει,
 ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
 βούλους.
 φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιός ὑμῖν ὁ
 ποιητής,
 παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶ-
 σθαι,
 μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χαννοπο-
 λίτας. 635
 πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις
 ἐξαπατῶντες
 πρῶτον μὲν ἰστεφάνους ἐκάλουν· καὶ πειδὴ τοῦτό
 τις εἴποι,
 εὐθύς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγι-
 δίων ἐκάθησθε.
 εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαράς καλέσειεν
 Ἀθήνας,
 εὗρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν πε-
 ριάσας. 640
 ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγέ-
 νηται,
 καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δεῖξας, ὥς δημο-
 κρατοῦνται.
 τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν
 ἀπάγοντες

ἥξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν
 ἄριστον,
 ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ
 δίκαια. 645
 οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἥδη πόρρω κλέος
 ἦκει,
 ὅτε καὶ βασιλεύς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν
 βασανίζων,
 ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ
 κρατοῦσιν·
 εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἶποι κακὰ
 πολλά·
 τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους
 γεγενῆσθαι 650
 ἢ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον
 ἔχοντας.
 διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προ-
 καλοῦνται,
 καὶ τὴν Αἰγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν
 ἐκείνης
 οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν
 ἀφέλωνται.
 ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφῆθ'· ὥς κωμωδήσει τὰ
 δίκαια· 655
 φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐ-
 δαίμονας εἶναι,
 οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ' ἔξα-
 πατύλλων,
 οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλ-
 τιστα διδάσκων.
 πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω
 καὶ πᾶν ἐπ' ἔμοι τεκταινέσθω. 660

τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
 ξύμμαχον ἔσται, κοῦ μὴ ποθ' ἄλλω
 περὶ τὴν πόλιν ὦν ὥσπερ ἐκεῖνος
 δειλὸς καὶ λακαταπύγων.

δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος,
 ἔντονος Ἀχαρνική. 665

οἶον ἐξ ἀνθρώπων πριλίνων φέψαλος ἀνῆλατ',
 ἐρεθιζόμενος οὐρία ῥιπίδι,

ἥνικ' ἂν ἐπανθρακίδες ὧσι παρακείμεναι, 670

οἱ δὲ Θασίαν ἀνακνηῶσι λιπαράμπυκα,

οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος, εὐτο-
 νον, ἀγροϊκότονον,

ὥς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην. 675

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.

οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὦν ἐναυμαχήσαμεν

γηροβοσκούμεσθ' ὑπ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,

οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς

ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελαῶσθαι ῥητόρων, 680

οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους,

οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·

τονθορῶντες δὲ γῆρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,

οὐχ ὀρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.

ὁ δὲ νεανίας ἐαντῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν 685

ἐς τάχος παλεῖ ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·

κατ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστάς ἐπῶν,

ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ

κυκῶν.

ὁ δ' ὑπὸ γῆρως μασταρῶζει, κατ' ὀφλῶν ἀπέρ-
 χεται·

εἰτα λῦζει καὶ δακρῶει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φί-

λους,

690

665—691. = 692—718.

οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίσθαι, τοῦτ' ὄφλῶν ἀπέρ-
χομαι.

ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι πολὺν ἄνδρα
περὶ κλεψύδραν,

πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμε-
νον ἀνδρικὸν ἰδρῶτα δὴ καὶ πολύν, 695

ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;

εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν.

νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
καὶ τα πρὸς ἀλίσκομεθα. 700

πρὸς τὰδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,

τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ; 705

ὥστ' ἐγὼ μὲν ἡλέησα κάπεμορξάμην ἰδὼν

ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
ὃς μὰ τὴν Δήμητρον, ἐκεῖνος ἦν ἡν Θουκυδίδης,

οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιὴν ὁρῶντος ἠνέσχετ' ἄν,

ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐαῖτους δέκα,

κατεβόησε δ' ἂν κεκραγῶς τοξότας τρισχιλλούς, 711

περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγ-
γενεῖς.

ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἔαδ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ἡ

τῷ γέροντι μὲν γέρον καὶ νεώτερος ὁ ξυνηγόρος, 715

τοῖς νέοις δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος ὁ Κλεινίου.

καὶ ξελαύνειν χρή τὸ λοιπόν, καὶ φύγη τις, ξημιοῦν

τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙΚ. ὄροι μὲν ἀγορᾶς εἰσὶν οἷδε τῆς ἐμῆς.

ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίους 720

ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς

ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.

ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
 τρεῖς τοὺς λαχόντας τοῦσδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.
 ἐνταῦθα μῆτε συνοφάντης εἰσίστω 725
 μῆτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπείσάμην
 μέτειμι, ἵνα στήσω φανεράν ἐν τὰγορᾷ.

ΜΕΓ. ἀγορὰ ν' Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
 ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἔπερ ματέρα. 730
 ἀλλ', ὦ πονηρὰ κόρι' ἀθλίου πατρός,
 ἄμβατε ποττὲν μάδδαν, αἶ χ' εὖρητέ πα.
 ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα·
 πότερα πεπρᾶσθαι χρήδδεν, ἢ πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑ. πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι. 735

ΜΕΓ. ἐγὼνγα καὶ τὸς φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
 ὅς ὑμέ κα πρίαιτο, φανεράν ξαμίαν;
 ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
 χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασὼ φέρειν.
 περίθεσθε τάσδε τὰς ὀπλὰς τῶν χοιρίων. 740
 ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἤμεν ἐξ ἀγαθᾶς νός·
 ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, εἴπερ ἴξεῖτ' οἰκαδὶς,
 τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τὰς λιμοῦ κακῶς.
 ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ θυγχία,
 κῆπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε. 745

ὅπως δὲ γουλλιξεῖτε καὶ κοῖξετε
 χῆσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
 ἐγὼν δὲ καρυξὼ Δικαιοπόλιν ὅπα.
 Δικαιοπόλι, ἣ λῆς πρίασθαι χοιρία;

ΔΙΚ. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕΓ. ἀγορασσοῦντες ἱκομεν.

ΔΙΚ. πῶς ἔχετε; ΜΕΓ. διαπεινᾶμεν αἰὲ ποττὸ πῦρ. 751

ΔΙΚ. ἀλλ' ἡδύ τοι νῆ τὸν Δί', ἣν ἀνλὸς παρῆ.

τί δ' ἄλλο πρᾶττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕΓ. οἶα δὴ.
 ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμην,

- ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἐπραττον τᾷ πόλει, 755
ὅπως τάχιστα καὶ κἀκιστ' ἀπολοίμεθα.
- ΔΙΚ. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕΓ. σά μάν;
ΔΙΚ. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
ΜΕΓ. παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἔπερ τοὶ θεοί. 759
- ΔΙΚ. ἄλλας οὖν φέρεις; ΜΕΓ. οὐχ ὑμῆς αὐτῶν ἄρχετε;
ΔΙΚ. οὐδὲ σκόροδα; ΜΕΓ. ποῖα σκόροδ'; ὑμῆς τῶν ἀεί,
ὅκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἀρωραῖοι μῦες,
πάσσανι τὰς ἄγλιδας ἐξορύσσετε.
- ΔΙΚ. τί δαὶ φέρεις; ΜΕΓ. χοίρους ἐγώνωγα μυστικᾶς.
ΔΙΚ. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕΓ. ἀλλὰ μὲν καλαί. 765
ἄντεινον, αἱ λῆς· ὧς παχεῖα καὶ καλά.
- ΔΙΚ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕΓ. χοῖρος ναὶ Δία.
ΔΙΚ. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἦδε; ΜΕΓ. Μεγαρικᾶ.
ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἄδ'; ΔΙΚ. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
ΜΕΓ. οὐ δεινὰ; θῷσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας· 770
οὐ φατι τάνδε χοῖρον ἤμεν. ἀλλὰ μάν,
αἱ λῆς, περίδου μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν,
αἱ μὴ' στίιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.
- ΔΙΚ. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕΓ. ναὶ τὸν Διοκλέα,
ἐμὰ γε. σὺ δέ νιν εἵμεναι τίνος δοκεῖς; 775
ἢ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένης; ΔΙΚ. νῆ τοὺς θεοὺς
ἐγῶ γε. ΜΕΓ. φῶναι δὴ τὸ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα; σιγῆς, ὦ κἀκιστ' ἀπολουμένα;
πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδης.
- ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ. 780
- ΜΕΓ. αὐτὰ στίλ χοῖρος; ΔΙΚ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἔσται πέντ' ἐτῶν.
ΜΕΓ. σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
ΔΙΚ. ἀλλ' οὐχὶ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί. ΜΕΓ. σά μάν;
πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙΚ. κέρκον οὐκ ἔχει.
ΜΕΓ. νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακονμένα 786

ἔξει μεγάλην τε καὶ παχείαν κήρυθράν.
ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἅδε τοι χοῖρος καλὰ.

ΔΙΚ. ὥς ξυγγενῆς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρω.

ΜΕΓ. ὁμοματρία γάρ ἐστι κῆκ τῶντοῦ πατρός. 790
αἱ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνοιανθῇ τριχί,
κάλλιστος ἐστὶ χοῖρος Ἀφροδίτῃ θύειν.

ΔΙΚ. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τὰφροδίτῃ θύεται.

ΜΕΓ. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτῃ; μόνω γὰρ δαιμόνων.
καὶ γίνεται γὰρ τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς 795
ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον.

ΔΙΚ. ἦδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίειεν ἄν;

ΜΕΓ. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν, κἂν ἄνευ γὰρ τῷ πατρός.

ΔΙΚ. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕΓ. πάνθ' ἃ κα διδῶς.
αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙΚ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟΡΑ. κοῖ
κοῖ. 800

ΔΙΚ. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ κοῖ.

ΔΙΚ. τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ.

[ΔΙΚ. τί δαί; σὺν καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ.]

ΔΙΚ. ὥς ὅξυ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν τῶν ἰσχάδων 805
τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώξονται; βαβαί,
οἷον ῥοθιάζουσ', ὧ πολυτίμηθ' Ἡράκλειε.
ποδαπὰ τὰ χοιρὶ; ὥς Τραγασαῖα φαίνεται.

ΜΕΓ. ἀλλ' οὔτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνελόμαν. 810

ΔΙΚ. νῆ τὸν Δί' ἀστείω γε τὸ βοσκήματε·
πόσους πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

ΜΕΓ. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκοροδίων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.

ΔΙΚ. ὦνήσομαι σοι· περίμεν' αὐτοῦ. ΜΕΓ. ταῦτα δὴ.
Ἐρμᾶ ἔμπολαίε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὴν 816
οὔτω μ' ἀποδόσθαι τὰν τ' ἐμαντοῦ ματέρω.

ΣΤΚ. ὦνθρωπε, ποδαπός; ΜΕΓ. χοιροπόως Μεγαρικός.

ΣΤΚ. τὰ χοιρίδια τολύνν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
πολέμια καὶ σέ. ΜΕΓ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν 820
ὄθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμὴν ἔφν.

ΣΤΚ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;

ΜΕΓ. Δικαιοπόλι Δικαιοπόλι, φαντάζομαι.

ΔΙΚ. ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραξ' ἐξείρξετε; 825
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θροναλλίδος;

ΣΤΚ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙΚ. κλάων γε σύ,
εἰ μὴ' τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.

ΜΕΓ. οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.

ΔΙΚ. θάρρει, Μεγαρίκ'. ἀλλ' ἥς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου 830
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. ΜΕΓ. ἀλλ' ἐμὴν οὐκ ἐπιχώριον.

ΔΙΚ. πολυπραγμοσύνης· νῦν ἐς κεφαλὴν τρέποιτό μοι.

ΜΕΓ. ᾧ χοιρίδια, πειρησθε κἄνις τῷ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἄλλ τὰν μάδδαν, αἱ κά τις διδῶ. 835

ΧΟΡ. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἱ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τὰγορᾷ καθήμενος·

κἂν εἰσὶν τις Κτησίας,

ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἱ- 840
μῶζων καθεδεῖται·

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι·

οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπτις τήν εὐρυπρωκτίαν σοι,

οὐδ' ὥστιεῖ Κλεωνύμω·

χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίλει· 845

κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρβολος

δικῶν ἀναπλήσει·

οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τὰγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων

Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,

ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων, 850
 ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
 ὅξων κακὸν τῶν μασχαλῶν
 πατρὸς Τραγασαίου·
 οὐδ' αὐθις αὐτὸ σε σκώπεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
 Ἀνσίστρατός τ' ἐν τὰγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
 ὁ περιαιουργὸς τοῖς κακοῖς, 856
 ὄντων τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
 πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
 τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙ. ἴτω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γὰρ τὰν τύλαν κακῶς, 860
 κατὰθου τὴν τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἴσμηνιά·
 ὑμεῖς δ', ὅσοι θείβαθεν ἀνύληται πάρα,
 τοῖς ὀστένοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙΚ. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
 πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι 865
 ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδεῖς βομβαύλιοι;

ΒΟΙ. νῆ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίτω γ', ὦ ξένε·
 θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθ' ἐμὸν
 τᾶνθ' αἰατὰς τῆς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίσσο, τῶν ἐγὼ φέρω, 870
 τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

ΔΙΚ. ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 τί φέρεις; ΒΟΙ. ὅς' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 ὀρίγανον, γλαχά, ψιαθοὺς, θρυαλλίδας,
 νάσσας, κολιοῦς, ὑτταγᾶς, φαλαρίδας, 875
 τροχίλους, κολύμβους. ΔΙΚ. ὥσπερ εἰ χειμῶν ἄρα
 ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙ. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
 σκάλοπας, ἐχίνους, αἰελούρους, πικτίδας,
 ἰκτίδας, ἐνύδριαις, ἐγγέλεις Κωπαῖδας. 880

ΔΙΚ. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,

δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεις.

ΒΟΙ. πρέβειρα πεντήκοντα Κωπῶδων κορᾶν,
ἐκβαθὶ τῷδε κηπιχάριττε τῷ ξένῳ.

ΔΙΚ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθομένη,
ἤλθες ποθεινὴ μὲν τρυγωδικοῖς χοροῖς,
φίλῃ δὲ Μορύνῳ. δμῶες, ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ὀπίδα.
σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγγελυν,
ἥκουσαν ἔκτῳ μόλις ἔτει ποθομένην. 885
προσεῖπατ' αὐτήν, ὦ τέκν'· ἄνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρῆξω τῇσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' εἰσφερ' αὐτήν· μὴδὲ γὰρ θανῶν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.

ΒΟΙ. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται; 895

ΔΙΚ. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ πον δῶσεις ἐμοί·
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟΙ. ἰὼγα ταῦτα πάντα. **ΔΙΚ.** φέρε, πόσον λέγεις;
ἢ φορτί' ἔτερόν ἐνθ' ἐνδ' ἐκεῖσ' ἄξεις; **ΒΟΙ.** ἰὼ,
ὅτι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή. 900

ΔΙΚ. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
ἢ κέραμον. **ΒΟΙ.** ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ' ἐντ' ἐκεῖ·
ἀλλ' ὅτι παρ' αἰμὴν μὴ' στι, τῷδε δ' αὖ πολὺ.

ΔΙΚ. ἐργῶδα τοῖνυν· σνκοφᾶντην ἔξαγε
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. **ΒΟΙ.** νὴ τῷ σιῷ,
λάβοιμι μέντ' ἂν κέρδος ἀγαθὸν καὶ πολὺ, 906
ἔπερ πίθакον ἀλιτρίας πολλὰς πλέων.

ΔΙΚ. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

ΒΟΙ. μικρὸς γὰρ μακρὸς οὗτος. **ΔΙΚ.** ἀλλ' ἅπαν κακόν.

ΝΙΚ. ταυτὶ τίλος τὰ φορτί' ἐστί; **ΒΟΙ.** τῷδ' ἐμὰ 910
Θεῖσθαι, ἴτω Δεύς. **ΝΙΚ.** ἐγὼ τοῖνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα. **ΒΟΙ.** τί δαὶ κακὸν παθῶν
ὄρνα πετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;

- ΝΙΚ. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟΙ. τί ἀδικεῖμένος;
 ΝΙΚ. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν. 915
 ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.
 ΔΙΚ. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα;
 ΝΙΚ. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
 ΔΙΚ. νεώριον θρυαλλίς; ΝΙΚ. οἶμαι. ΔΙΚ. τίνι τρόπῳ;
 ΝΙΚ. ἐνθελὲς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιωτίας 920
 ἄψας ἂν εἰσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
 δι' ὕδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
 κελπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
 σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. ΔΙΚ. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
 σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος; 925
 ΝΙΚ. μαρτύρομαι. ΔΙΚ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
 δός μοι φορντόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω,
 [ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.]
 ΧΟΡ. ἐνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ
 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολήν 930
 οὕτως ὅπως
 ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
 ΔΙΚ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ
 τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
 πυρορραγὲς
 κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
 ΧΟΡ. τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ; 935
 ΔΙΚ. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
 κρατὴρ κακῶν, τριπτήρ δικῶν,
 φαίνειν ὑπευθύνους λυχνού-
 χος, καὶ κύλιξ
 τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
 ΧΟΡ. πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ- 940
 γεῖν τοιούτῳ χρώμενος

929—939. = 940—951.

3*

κατ' οἰκίαν

τοσόνδ' αἰὲς ψοφοῦντι;

ΔΙΚ. ἰσχυρόν ἐστιν, ὦγάδ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
περ ἐκ ποδῶν
κάτω κάρα κρέμαιο.

945

ΧΟΡ. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟΙ. μέλλω γέ τοι θερίδδεν.

ΧΟΡ. ἄλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συν-
θέριξε καὶ [τοῦτον λαβὼν] πρόβαλλ' ὅποι
βούλει φέρων

950

πρὸς πάντα συκοφάντην.

ΔΙΚ. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιωτίε.

ΒΟΙ. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰὼν, Ἰσμήνιχε.

ΔΙΚ. χῶπῳ κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως·
κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκα.

955

ΘΕΡ. ΛΑΜ. Δικαιοπόλι. ΔΙΚ. τί ἐστι; τί με βωστρεῖς;
ΘΕΡ. ὅ τι;

ἐκέλευσε Λάμαχος σε ταυτησὶ δραχμῇς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἐρχεσθαι.

960

ΔΙΚ. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐρχεσθαι;

ΘΕΡ. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

965

ΔΙΚ. οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἦν δ' ἀπολιγαλνῇ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἔμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
εἴσειμι ὑπαὶ πτερυγῶν κιχλᾶν καὶ κοψίχων.

970

ΧΟΡ. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα,
 τὸν ὑπέρσοφον,
 οἷ' ἔχει σπείσάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διευ-
 πολᾶν,
 ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρόειπε χλι-
 ἀρὰ κατεσθίειν. 975

αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδ' γε πορίζεται.
 οὐδέποτε' ἐγὼ Πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέχομαι,
 οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἔσεται 980
 ξυγκατακλινείς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφην,
 ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
 εἰργάσατο πάντα κακὰ κἀνέτραψε κἀξέχει,
 κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένον,
 πῦνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν, 985
 τὰς χάρακας ἤπτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρί,
 ἐξέχει θ' ἡμῶν βία τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπελῶν.
 ***** ταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἄμα καὶ μεγάλα δὴ
 φρονεῖ, 988
 τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δείγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν
 θυρῶν.

ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύν-
 τροφε Διαλλαγή,
 ὥς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες. 990
 πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβῶν,
 ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
 ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικας με σύ;
 ἀλλὰ σε λαβὼν τρίᾳ δοκῷ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.
 πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν, 995
 εἴτα παρὰ τόνδε νέᾳ μοσχίδια συνκίδων,
 καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄζον, ὁ γέρων ὁδί,
 καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλᾷδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,

971—987. — 988—999.

ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν καὶ με ταῖς νου-
μηνίαις.

KHP. ἀκούετε λεῶ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας 1000

πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπλή
πρωτίστος, ἄσκον Κτησιφῶντος λήψεται.

ΔΙΚ. ᾧ παῖδες, ᾧ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀνάβρύττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε 1005
τὰ λαρῶα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

XOP. ξηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἄνθρωπε, τῆς παρουσίας. 1010

ΔΙΚ. τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας
ὀπτωμένους ἴδητε;

XOP. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.

ΔΙΚ. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

XOP. ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς 1015
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὐτῷ διακουεῖται;

ΓΕΩ. οἴμοι τάλας. **ΔΙΚ.** ᾧ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;

ΓΕΩ. ἀνὴρ κακοδαίμων. **ΔΙΚ.** κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπον.

ΓΕΩ. ᾧ φίλτατε, σπονδαί γάρ εἰσι σοὶ μόνω, 1020
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.

ΔΙΚ. τί δ' ἔπαθες; **ΓΕΩ.** ἐπετρίβην ἀπολέσας τὸ βόε.

ΔΙΚ. πόθεν; **ΓΕΩ.** ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιωτοί.

ΔΙΚ. ᾧ τρισκακοδαίμων, εἴτα λευκὸν ἀμπέχει;

ΓΕΩ. καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην 1025
ἐν πᾶσι βολίτοις. **ΔΙΚ.** εἴτα νυνὶ τοῦ δέει;

ΓΕΩ. ἀπόλωλα τῷ φθαλμῷ δακρύων τὸ βόε.

ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,

1008—1017. = 1037—1046.

ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τῶφθαλμῳ ταχύ.

ΔΙΚ. ἀλλ', ὦ ποιήρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. 1030

ΓΕΩ. ἴθ' ἀντιβόλω σ', ἣν πῶς κομίσωμαι τὼ βόε.

ΔΙΚ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾷε πρὸς τοῦ Πιπτάλου.

ΓΕΩ. σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

ΔΙΚ. οὐδ' ἂν στριβιλικύγῃ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωξέ που. 1035

ΓΕΩ. οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδόειν.

ΧΟΡ. ἀνὴρ ἐνεύρηκέν τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἡδύ, κούκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.

ΔΙΚ. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι· 1040
τὰς σηπίας σταῖνευε.

ΧΟΡ. ἤκουσας ὀρθιασμάτων;

ΔΙΚ. ὀπτᾶτε τὰ γγέλεια.

ΧΟΡ. ἀποκτενεῖς λιμῶ με καὶ
τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων. 1045

ΔΙΚ. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡ. Δικαιοπόλι. ΔΙΚ. τίς οὔτοσὶ τίς οὔτοσί;

ΠΑΡ. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
ἐκ τῶν γάμων. ΔΙΚ. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.

ΠΑΡ. ἐκέλευε δ' ἐγγέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν, 1051

ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βιολή μένων,

ἔς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἔνα.

ΔΙΚ. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μὴ μοι δίδου,
ὥς οὐκ ἂν ἐγγέαιμι χιλιῶν δραχμῶν. 1055

ἀλλ' αὐτῇ τίς ἐστίν; ΠΑΡ. ἡ νυμφεύτρια

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λῆξαι μόνω.

ΔΙΚ. φέρε δῆ, τί σὺ λέγεις; ὥς γελοῖον, ὦ θεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἴκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. 1060

φέρει δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὅτι γυνή' ἐστι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἄξια.

ὑπεχ' ὥδε δεῦρο τοῦ ξάλειπτρον, ὦ γύναι.

οἶσθ' ὥς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,

ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῷ 1065

νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἶνήρῳσιν,

ἵν' οἶνον ἐγγέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ὁδὸς τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακῶς

ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.

1070

ΑΓ. Α. ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.

ΛΑΜ. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δῶματα κτυπεῖ;

ΑΓ. Α. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον

ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·

κᾶπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς. 1075

ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρος αὐτοῖσι τις

ἤγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

ΛΑΜ. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες,

οὐ δεινὰ μὴ 'ξείναι με μὴδ' ἐορτάσαι;

ΔΙΚ. ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.

1080

ΛΑΜ. οἴμοι κακοδαίμων, καταγελᾶς ἤδη σὺ μόν.

ΔΙΚ. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπύλῳ;

ΛΑΜ. αἰαῖ,

οἷαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.

ΔΙΚ. αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

ΑΓ. Β. Δικαιοπόλι. ΔΙΚ. τί ἐστίν; ΑΓ. Β. ἐπὶ δαῖπνον

ταχὺ 1085

βάδιξε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.

ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερὸς μεταπέμπεται.

ἀλλ' ἐγκόνη· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,

κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, 1090

στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα,
 ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
 ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλαί.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα σπεῦθε. *ΑΑΜ.* κακοδαίμων ἐγὼ.

ΔΙΚ. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα. 1095
 σύγκλειε, καὶ δειπνὸν τις ἐνσκευαζέτω.

ΑΑΜ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.

ΔΙΚ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.

ΑΑΜ. ἄλας θυμύτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.

ΔΙΚ. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι. 1100

ΑΑΜ. θρόνον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.

ΔΙΚ. κἄμολ σὺ δημοῦ θρόνον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.

ΑΑΜ. ἐνεργε δεῦρο τῷ πτερῷ τῷ 'κ τοῦ κράνους.

ΔΙΚ. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας. 1105

ΑΑΜ. καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.

ΔΙΚ. καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.

ΑΑΜ. ὦνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.

ΔΙΚ. ὦνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;

ΑΑΜ. τὸ λοφεῖον ἐξένεργε τῶν τριῶν λόφων.

ΔΙΚ. κἄμολ λεκάνιον τῶν λαγῶν δὸς κρεῶν. 1110

ΑΑΜ. ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον;

ΔΙΚ. ἀλλ' ἢ πρὸ δειπνοῦ τὴν μίμαρκυν κατέδομαι;

ΑΑΜ. ὦνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ΔΙΚ. οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χῶ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.

βούλει περιδόσθαι, κἂπιτρέψαι *Λαμάχῳ*, 1115

πότερον ἀκρίδες ἢ διὸν ἐστίν, ἢ κίχλαι;

ΑΑΜ. οἴμ' ὥς ὑβρίζεις. *ΔΙΚ.* τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ.

ΑΑΜ. παῖ παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.

ΔΙΚ. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.

ΑΑΜ. φέρε, τοῦ θύρατος ἀφελκύνσωμαι τοῦ λυτρον. 1120

ἔχ', ἀντέχον, παῖ. *ΔΙΚ.* καὶ σὺ, παῖ, τοῦθ'

ἀντέχου.

- ΑΑΜ. τοὺς κιλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
 ΔΙΚ. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἐκφερε.
 ΑΑΜ. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
 ΔΙΚ. κάμολι πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον. 1125
 ΑΑΜ. ταῦτ' οὐ κατὰ γελῶς ἐστὶν ἀνθρώποις πλατύνει;
 ΔΙΚ. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύνει;
 ΑΑΜ. κατάχει σύ, παῖ, τοῦλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
 ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξομένους.
 ΔΙΚ. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδής γέρον 1130
 κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
 ΑΑΜ. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
 ΔΙΚ. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κάμολι τὸν χόα.
 ΑΑΜ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
 ΔΙΚ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι. 1135
 ΑΑΜ. τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 ΔΙΚ. τὸ δειπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστιδος.
 ΑΑΜ. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἶσω λαβών.
 ΔΙΚ. ἐγὼ δὲ τοιμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
 ΑΑΜ. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών. 1140
 νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πρᾶγματα.
 ΔΙΚ. αἶρου τὸ δειπνον· συμποτικά τὰ πρᾶγματα.
 ΧΟΡ. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν,
 ὥς ἀνομοίαν ἐρχεσθον ὁδόν·
 τῷ μὲν πλύνειν στεφανωσαμένῳ, 1145
 σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν,
 τῷ δὲ καθεύδειν
 μετὰ παιδίσκης ὥραιότατης,
 ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα.
 Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφεῖ, τὸν με-
 λέων ποιητήν, 1150
 ὥς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς·

1150—1161. = 1162—1173.

ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Αἰναια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἄδειπνον. 1155

ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
θεόμενον, ἥ δ' ὠπτημένη
σίξουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη
ὀκέλλοι· κατὰ μέλλοντος λαβεῖν
αὐτοῦ κύων ἀρπάσασα φεύγοι. 1160
τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν· καὶ δ' ἕτερον νυκτερι-
νὸν γένοιτο.

ἡπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ Ἰππασίας βαδίζων, 1165
εἶτα κατὰξιέει τις αὐτοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν
Ὀρέστης

μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
βουλούμενος ἐν σκοτῷ λάβοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον· 1170
ἐπάξειεν δ' ἔχων τὸν μάρμαρον,
καῖπειθ' ἁμαρτῶν βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕΡ. ὦ δμῶες οὐ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάρχου,
ὔδωρ ὔδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε· 1175

ὀθόνη, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυνπηρεά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισεν,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσῶν, 1180
[καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.]

πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ. 1185
τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορροάν πεσῶν
ἀνίσταται τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις
ληστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.

ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑΜ. ἄτταται ἄτταται,
 στυγερὰ τὰδε γε κρυερὰ πάθεα. τάλας ἐγὼ
 διόλλυμαι δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
 ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι,
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ ἂν εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
 καὶ τ' ἐγγάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

ΔΙΚ. ἄτταται ἄτταται
 τῶν τιθίῳν, ὥς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
 φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὃ χρυσίῳ,
 τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν.
 τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωκα.

ΛΑΜ. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

ΔΙΚ. ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον.

ΛΑΜ. στυγερός ἐγώ.

ΔΙΚ. μογερός ἐγώ.

ΛΑΜ. τί με σὺ κυνεῖς;

ΔΙΚ. τί με σὺ δάκνεις;

ΛΑΜ. τάλας ἐγὼ [τῆς ἐν μάχῃ] ξυμβολῆς βαρείας.

ΔΙΚ. τοῖς Χουσί γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

ΛΑΜ. ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.

ΔΙΚ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.

ΛΑΜ. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ,
 προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΔΙΚ. ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσον
 προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΛΑΜ. ἱλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος,
 καὶ σκοτοδιनिῶ.

ΔΙΚ. καὶ γὰρ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι
 καὶ σκοτοβιनिῶ.

1190 ΛΑΜ. θύραξέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
 παωνίαισι χερσίν.

ΔΙΚ. ὥς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βα-
 σιλεύς;

1195 ἀπόδοτέ μοι τὸν ἄσκον.

1225

ΛΑΜ. λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.

ΔΙΚ. ὀρᾷτε τουτοῦ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.

ΧΟΡ. τήνελλα δῆτ', εἵπερ καλεῖς γ', ὧ πρέσβυ, καλ-
 λίνικος.

1200 ΔΙΚ. καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχείας ἄμυστιν ἐξέλαψα.

ΧΟΡ. τήνελλά νυν, ὧ γεννάδα· χῶρει λαβὼν τον
 ἄσκον.

1230

ΔΙΚ. ἔπεσθέ νυν ἄδοντες ὧ τήνελλα καλλίνικος.

205 ΧΟΡ. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν
 τήνελλα καλλίνικον ἄ-
 δοντες σὲ καὶ τὸν ἄσκον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Η Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. [ΔΗΜ.]

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ οὐ ὄνομα

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ. [ΔΗ.]

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Τὸ δράμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώτητος, δουλεύων τῷ δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοι, καὶ κατὰ τινὰ λόγια ποινηθεὶς διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγορακρίτου ἐπαγόνοι, ὡς ἐπιτροπέυσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι Ἰππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὅφ' ὧν προπηλακίζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφῶς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως (διαβαλῶν) πρὸς τὴν βουλὴν ἵεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἰππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινὰ καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις Ἰππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοῖως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδοροῦμενος αὐθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐγκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν δήμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λόγιων υπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ δήμος συμφέλκεται. δέξαντος δὲ τοῦ Κλέωνος καπὶ τὸ ψωμίσειν τὸν δήμον ὀρμήσαντος, ἀντιψωμίσειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ δήμου τὴν ἐκατέρου κίστην συνέντος, εἴτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὐρεθείσης, ἐλεγχείς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ δήμου κλέπτων, εἴκει θατέρω τῆς ἐπιτροπέας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν δήμον ἀφειρήσαντος, εἴτα νεώτερον ἐξαυτῆς ἐς τοῦμφανὲς γεγανότα προαγόντος, Κλέων περιελόμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος,

καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῶ ἁλλαντο-
πώλῃ παραδίδεται. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῶ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρ-
σοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης.
Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιορκοῦν
διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου ὧν στρατηγῶν χρο-
νίσαντων ἐδυσχέρανον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόν-
των αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς
ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἰς αὐτοὺς ἡμερῶν,
εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε, κατὰ τὰς ὑποσχέσεις
οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκῶν Ἀριστο-
φάνης καθίησι τὸ τῶν Ἰππέων δράμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευο-
ποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσσωπον διὰ φόβον.
καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανείς αὐτὸς
ἀνεδίδαξε τὸ δράμα.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ
τὴν Πύλον πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέω-
νος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύ-
λον εἰς αὐτοὺς ἡμερῶν· ὃ καὶ κατωρθώσε δια τὸ πλεῖστα τῆς
ἀλώσεως προπεπονησθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δε-
σποτικῆς ποιῆσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Ἀἴμος, οἰκία
ἡ πόλις. οἰκεῖται δὲ δύο τοῦ Ἀἴμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχον-
τες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν Ἰππέων ἐστίν, οἱ καὶ ἐξημι-
ῶσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἀλόντα. λέ-
γουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν,
ἵνα ὥς ἐκδημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ
εἰς Ἀθήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους, πρῶτος ἐνῖκα· δεύ-
τερος Κρατίνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Πλοφόροις.

Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθη-
ναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ξενύτας καὶ
εἰς θήτας.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παφλαγόνα, καὶ βυρσοπώλην, πικρότατα
 κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χοήματα·
 καὶ παραλογισμῶ διαφέρONT' ἐρρωμένως
 ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον, 5
 πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσιν τισιν,
 ἐν τῷ χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
 ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς. 10

Ι Π Π Η Σ.

ΔΗΜ. Ἰατταταιᾶξ τῶν κακῶν, ἱατταταῖ.

κακῶς Παφλαγὸνα τὸν νεώνητον κακὸν

αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ἔξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,

πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

5

ΝΙΚ. κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων

αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗΜ. ὦ κακόδαιμον, πῶς

ἔχεις;

ΝΙΚ. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗΜ. δεῦρο δὴ πρόσ-

ελθ', ἵνα

ξυनावλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

ΔΗΜ. ΝΙΚ. μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ.

ΔΗΜ. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἔχρην ζητεῖν τινα

11

σωτηρίαν νῦν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;

ΝΙΚ. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ. ΔΗΜ. σὺ μὲν οὖν

μοι λέγε,

ἵνα μὴ μάχωμαι. ΝΙΚ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·

ἀλλ' εἰπέ θαρρῶν, εἴτα καγὼ σοὶ φράσω.

15

ΔΗΜ. πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἀμὲρ χρὴ λέγειν;

ΝΙΚ. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε

εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευρικῶς;

ΔΗΜ. μή μοι γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσης·

ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.

20

ΝΙΚ. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὥδ' ἑυλλαβῶν.

ΔΗΜ. καὶ δὴ λέγω· μόλωμεν. ΝΙΚ. ἐξόπισθε νῦν

αὐτὸ φαθὶ τοῦ μολῶμεν. ΔΗΜ. αὐτό. ΝΙΚ. πάνν
καλῶς.

ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μολῶμεν, εἶτα δ' αὐτό, κατεπάδων πυκνόν. 25

ΔΗΜ. μολῶμεν αὐτὸ μολῶμεν αὐτομολῶμεν. ΝΙΚ. ἦν,
οὐχ ἡδύ; ΔΗΜ. νῆ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέσματι
δέδοικα τουτουὶ τὸν οἰωνόν. ΝΙΚ. τί δαί;

ΔΗΜ. ὁτιῇ τὸ δέσμα δεφομένων ἀπέρχεται.

ΝΙΚ. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν, 30
θεῶν λόντε προσπσεῖν του πρὸς βρέτας.

ΔΗΜ. ποῖον βρέτας*; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεοὺς;

ΝΙΚ. ἔρωγε. ΔΗΜ. ποῖω χρώμενος τεκμηρίω;

ΝΙΚ. ὁτιῇ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;

ΔΗΜ. εὖ προσβιβάξεις μ'. ἀλλ' ἐτέρα πη σκεπτέον. 35
βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

ΝΙΚ. οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἦν τοῖς ἐπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.

ΔΗΜ. λέγοιμ' ἂν ἥδη. νῶν γάρ ἐστι δεσπότης 40
ἄγροικος ὀργήν, κυανοτρώξ, ἀκράχολος,

Δῆμος πυκνότης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νοσηνία
ἐπρίλατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα. 45

οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
ἤκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὴ λέγων·

ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν, 50
ἐνθού, φόφησον, ἐντραγ', ἔχε τριώβολον.

βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότη

Παφλαγῶν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
 μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῇ, 55
 πανουργότατά πως παραδραμῶν ὑφαρπάσας
 αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
 ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοῦκ ἔα τὸν δεσπότην
 ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
 δειπνοῦντος ἔστως ἀποσοβεί τοὺς ῥήτορας. 60
 ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρον σιβυλλίᾳ.
 ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὀρᾷ μεμακκοακότα,
 τέχνην πεπολήται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἀντικρὺς
 ψευδῇ διαβάλλει· κατὰ μαστιγούμεθα
 ἡμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας 65
 αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδί·
 ὀρᾶτε τὸν Ἕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
 εἰ μὴ μ' ἀναπείσῃτ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
 ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 ὑπὸ τοῦ γέροντος ὄνταπλάσια χέζομεν. 70
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὦγαθέ,
 ποίαν ὁδὸν νῶ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.

ΝΙΚ. κράτιστ' ἐκέλευν ἦν μόλωμεν, ὦγαθέ.

ΔΗΜ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
 ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος 75
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τήκκλησίᾳ.
 τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
 ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσι,
 τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.

ΝΙΚ. κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν. ΔΗΜ. ἀλλὰ
 σκόπει, 80

ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.

ΝΙΚ. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
 βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.
 ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.

ΔΗΜ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. 85
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.

ΝΙΚ. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστὶ σοί;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνὴρ;

ΔΗΜ. ἄληθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιος εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἀπόνοιαν λοιδορεῖν; 90

οἶνου γὰρ εὗροις ἂν τι πρακτικώτερον;
ὄρᾳς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χάα, 95
τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚ. οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ πότῳ;

ΔΗΜ. ἀράθ'· ἀλλ' ἐνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἦν γὰρ μεθύσθῳ, πάντα ταυτὶ καταπάσσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων. 100

ΝΙΚ. ὥς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἐνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗΜ. εἶπέ μοι, Παφλαγῶν
τί ὄρᾳ;

ΝΙΚ. ἐπίπαστα λεῖξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.

ΔΗΜ. ἴδι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν 105
σπονδῆν. ΝΙΚ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαί-
μονος.

ΔΗΜ. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
ὦ δαῖμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

ΝΙΚ. εἰπ', ἀντιβολῶ, τί ἐστὶ; ΔΗΜ. τοὺς χρησμούς
ταχὺ

κλέψας ἐνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἐνδοθεν, 110
ἕως καθεύδει. ΝΙΚ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

ΔΗΜ. φέρε νυν ἐγὼ 'μαντῷ προσαγάγω τὸν χάα,

τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚ. ὥς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται, 116
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΗΜ. ὦ σοφώτατε,
φέρ' αὐτόν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔρχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἰδῶ τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια, δὸς μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ. 120

ΝΙΚ. ἰδοῦ· τί φησ' ὁ χρησμὸς; ΔΗΜ. ἑτέραν ἔρχεον.

ΝΙΚ. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔρχεον;

ΔΗΜ. ὦ Βάκι. ΝΙΚ. τί ἔστι; ΔΗΜ. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚ. πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ. 124

ΔΗΜ. ὦ μίαιρ' Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; ΝΙΚ. τιή;

ΔΗΜ. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

ΝΙΚ. καὶ πῶς; ΔΗΜ. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει
ὥς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 130

ΝΙΚ. εἰς οὗτοσὶ πώλης. τί τούντευθεν; λέγε.

ΔΗΜ. μετὰ τοῦτον αὖτις προβατοπώλης δεύτερος.

ΝΙΚ. δύο τῷδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χρή παθεῖν;

ΔΗΜ. κράτειν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυσώτερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται. 135

ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγῶν,
ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

ΝΙΚ. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗΜ. νῆ Δί'. ΝΙΚ. οἶμοι
δείλαιος.

πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος; 140

ΔΗΜ. ἔτ' ἐστὶν εἰς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.

ΝΙΚ. εἰπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστίν; ΔΗΜ. εἰπω; ΝΙΚ. νῆ
Δία.

ΔΗΜ. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελθὼν.

- ΝΙΚ. ἄλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
 φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 145
 ΔΗΜ. ζητῶμεν αὐτόν. ΝΙΚ. ἀλλ' ὅδὲ προσέρχεται
 ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. ΔΗΜ. ὦ μακάριε
 ἄλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε,
 ἀνάβαινε σωτήρ τῇ πόλει καὶ νῦν φανείς.
 ΑΛΛ. τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΗΜ. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ
 ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς. 151
 ΝΙΚ. ἴθι δῆ, κἀκεῖ' αὐτοῦ τοῦλέον, καὶ τοῦ θεοῦ
 τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
 ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέβομαι τὸν Παφλαγόνα.
 ΔΗΜ. ἄγε δῆ σὺ κατὰθου πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί· 155
 ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεοὺς.
 ΑΛΛ. ἰδού· τί ἐστιν; ΔΗΜ. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
 ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὖριον δ' ὑπέρομεγας·
 ὦ τῶν Ἀθηνέων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
 ΑΛΛ. τί μ', ὠγάθ', οὐ πλύνειν ἔας τὰς κοιλίας 160
 πωλεῖν τε τοὺς ἄλλαντας, ἀλλὰ καταγελαῖς;
 ΔΗΜ. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
 τὰς στήλας ὀρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛΛ. ὁρῶ.
 ΔΗΜ. τούτων ἐπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
 καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
 βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγούς κλαστιάσεις, 166
 δῆσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις.
 ΑΛΛ. ἐγὼ; ΔΗΜ. σὺ μέντοι· κοῦδέπω γε πάνθ' ὀρᾷς.
 ἀλλ' ἐπανάβηθι κἀπὶ τοῦλεόν τοδὶ
 καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ. 170
 ΑΛΛ. καθορῶ. ΔΗΜ. τί δαί; τὰμπορία καὶ τὰς ὀλκάδας;
 ΑΛΛ. ἔγωγε. ΔΗΜ. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
 ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν
 τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καρχηδόνα.
 ΑΛΛ. εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι; 175

- ΔΗΜ. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέπονται.
 γίγναι γάρ, ὥς ὁ χρησμὸς οὕτως λέγει,
 ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
 ἀλλαντοπώλης, ὦν ἀνὴρ γενήσομαι;
- ΔΗΜ. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγναι μέγας, 180
 ὅτι πονηρὸς καὶ ἀγορᾶς εἰ καὶ θρασύς.
- ΑΛΛ. οὐκ ἄξιόν 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
- ΔΗΜ. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἄξιον;
 ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν. 184
 μὲν ἐκ καλῶν εἰ καὶ ἀγαθῶν; ΑΛΛ. μὴ τοὺς θεοὺς,
 εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. ΔΗΜ. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
 ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.
- ΑΛΛ. ἀλλ', ὦ γὰρ, οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
 πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
- ΔΗΜ. τουτὶ μόνον σ' ἐβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. 190
 ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
 ἔτ' ἔστιν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
 ἀλλ' εἰς ἀμαθίην καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
 ἅ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
- ΑΛΛ. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμὸς; ΔΗΜ. εὖ νῆ τοὺς
 θεοὺς 195
 καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡνιγμένος.
 'Αλλ' ὁπότεν ἀρόψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχῆλης
 γαμφηλῆσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην,
 δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκορο-
 δάλη,
 κοιλοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει, 200
 αἱ κα μὴ πωλεῖν ἀλλὰ ντας μᾶλλον ἔλονται.
- ΑΛΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἔστιν; ἀναδιδασκέ με.
- ΔΗΜ. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἔσθ' οὕτως.
- ΑΛΛ. τί δ' ἀγκυλοχῆλης ἔστιν; ΔΗΜ. αὐτό που λέγει,
 ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205

ΑΑΑ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΗΜ. τοῦτο περιφανέ-
στατον.

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρόν ὃ τ' ἄλλῃς αὖ μακρόν·
εἰθ' αἵματοπώτης ἔσθ' ὃ τ' ἄλλῃς ᾧ δράκων.

τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσῃν, αἶ' κε μὴ θαλφθῇ λόγοις. 210

ΑΑΑ. τὰ μὲν λόγῳ αἰκάλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἶός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.

ΔΗΜ. φανυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποιεῖ·
τάραττε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πράγματα

ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιουῖ
ὑπογλυκαίνων ζήματ' οἷς μαγειρικοῖς. 215

τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μισαρά, γέροντας κακῶς, ἀγόραιοις εἰ·

ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοὶ τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πνυθικόν. 220

ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·

ᾧ πῶς ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΑΑ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεται μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν ὃ τε πένης βδύλλει λεῶς.

ΔΗΜ. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι
μισοῦντες αὐτόν, οἱ βοηθήσουσί σοι, 225

καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε ἀγαθοί,

καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
ἀγὼ μετ' αὐτῶν ᾧ θεὸς ξυλλήψεται.

καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξηκασμένος. 230

ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν

γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙΚ. οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

ΚΑ. οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσεται, 235
ὅτιν' πλὴν τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλα.

τουτὶ τί ὄρα· τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεισθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μισρωτάτω.

ΔΗΜ. οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς; ὦ γεννιάδα 240
ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ

Σίμων,

ὦ Παναίτι', οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἑγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κάπαναστρέφου
πάλιν.

ὁ κονιορτὸς δηλὸς αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμέ-
νων. 245

ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡ. παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιπρόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ
αὐτ' ἐρῶ.

καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα 251
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κάπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἄσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ΚΛ. ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλον, 255
οὐς ἐγὼ βόσκω κεκραγῶς καὶ δίκαια κᾶδिका,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνω-
μοτῶν.

ΧΟΡ. ἐν δίκη γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κάποσυνάξεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων, 260
κᾶν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κε-
χηνότα,

καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου, διαλαβῶν, ἀγκυρίσας,

εἴτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγ-
ματα. 265

ΚΑ. ξυνεπείκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ἄνδρες, δι' ὑμᾶς
τύπτομαι,

ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὥς δίκαιον ἐν πόλει
ἵσταναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

ΧΟΡ. ὥς δ' ἀλαξῶν, ὥς δὲ μάσθλης· εἶδες οἷ' ὑπέρ-
χεται

ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται; 270

ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῇ πεπλήξεται·

ἦν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρί, τὸ σκέλος κυρηνθάσει.

ΚΑ. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἷων θηρίων γαστρίζομαι.

ΧΟΡ. καὶ κέκραγας, ὥσπερ αἰετὴν τὴν πόλιν καταστρέφει;

ΚΑ. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι. 275

ΧΟΡ. ἀλλ' ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·

ἦν δ' ἀναιδέα παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυρραμοῦς.

ΚΑ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ 'νδείκνυμι, καὶ φῆμ' ἐξ-
άγειν

ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ΑΛΛ. ναὶ μὰ Δία κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ 280

ἐσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

ΔΗΜ. νῆ Δί', ἐξάγων γε τὰ πόρρηθ', ἅμ' ἄρτου καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέους οὐκ ἤξιώθη πώποτε.

ΚΑ. ἀποθανεῖσθον ἀντίκα μάλα.

ΑΛΛ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου. 285

ΚΑ. καταβοήσομαι βοῶν σε.

ΑΛΛ. κατακεκράξομαί σε κράζων.

ΚΑ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῇς.

ΑΛΛ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΑ. περιελῶ σ' ἀλαξονεῖαις. 290

- ΑΛΛ.* ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.
ΚΑ. βλέψον εἰς μ' ἄσκαρδάμυκτος.
ΑΛΛ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
ΚΑ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.
ΑΛΛ. κοπροφορήσω σ', εἴ λαλήσεις. 295
ΚΑ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
ΑΛΛ. νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
καπιορκῶ γε βλεπόντων.
ΚΑ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καί σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν, 300
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱ-
δᾶς ἔχοντα κοιλίας.
ΧΟΡ. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κεκράκτα, [τοῦ] σοῦ θρά-
σους
πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, 305
καὶ τέλη καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὧ
βορβοροτάραξι καὶ
τὴν πόλιν ἄπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς, 310
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννο-
σκοπῶν. 313
ΚΑ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
ΑΛΛ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύ-
ματα, 315
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέσμα μοχθηροῦ βοῶς
τοῖς ἀγροίοις πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι
παχύ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἢν δυοῖν δοχαῖν.
ΧΟΡ. νῆ Δία κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτόν, ὥστε κατάγελων
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχε-
θεῖν. 320

303—313. = 382—390.

πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμ-
βάσιν.

ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναι- 322

δειαν, ἥπερ μόνῃ προστατεῖ τῶν ζητόρων;

ἢ σὺ πιστεῦων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,

πρῶτος ὢν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος. 327

ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ

σοῦ μιαιώτερος, ὥστε με χαίρειν,

ὃς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν, αὐτόθεν,

πανουργία τε καὶ θράσει 331

καὶ κοβαλικεύμασιν.

ἀλλ' ὦ τραφεῖς ὅθεν πέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσίν,

νῦν δεῖξον ὥς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τρα-

φῆναι.

ΑΛΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὐτοσὶ πολίτης. 335

ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἑάσεις; ΑΛΛ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πο-
νηρός εἰμι.

ΧΟΡ. ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέικη, λέγ' ὅτι κακὸν πονηρῶν.

ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἑάσεις; ΑΛΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία.

ΑΛΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ,

ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμα-
χοῦμαι.

ΚΛ. οἶμοι, διαρραγήσομαι. ΑΛΛ. καὶ μὴν ἐγὼ οὐ
παρήσω. 340

ΧΟΡ. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγήναι.

ΚΛ. τῷ καὶ πεποιθὼς ἄξιοις ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;

ΑΛΛ. ὅτιν λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.

ΚΛ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπε-
σόν σοι

ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρη-
στῶς. 345

322—334. = 397—408.

ἀλλ' οἷσθ' ὅπερ πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ
πλήθος.

εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένον μετοίκου,
τὴν νύκτα θυρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῶ,
ὕδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾧ οὐ δυνατός εἶναι λέγειν. ᾧ μῶρε τῆς ἀνοίας. 350

ΑΑΛ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

ΚΛ. ἔμοι γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθύς
θύννεια θερμὰ καταφαγών, κἄτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
οἴνου χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

ΑΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἥνυστρον βοὸς καὶ κοιλιὰν ὕειαν 356
καταβροχθίσας, κἄτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπό-
νιπτος

λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.

ΔΗΜ. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσ-
ίεται με,

τῶν πραγμάτων ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφή-
σεις. 360

ΚΛ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγών Μιλησίους κλο-
νήσεις.

ΑΑΛ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.

ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυνήσω.

ΑΑΛ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν προκτὸν ἀντὶ φύσκης.

ΚΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραξ κύβδα. 365

ΔΗΜ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καμέ τ' ἄρ', ἥνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.

ΚΛ. οἷόν σε δῆσω 'ν τῷ ξύλῳ.

ΑΑΛ. διώξομαι σε δειλίας.

ΚΛ. ἢ βύρσα σου θρανεύσεται.

ΑΑΛ. δερω σε θύλακον κλοπῆς. 370

ΚΛ. διαπατταλευθήσει χαμαί.

ΑΑΛ. περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.

ΚΛ. τὰς βλεφαρίδας σοι παρατιλῶ.

ΑΛΛ. τὸν προηγορεῶνά σου κτεμῶ.

ΔΗΜ. καὶ νῆ Δί' ἐμβυλόντες αὐ- 375
τῷ πάτταλον μὲν εἰρικῶς
εἰς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἐνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εὐ' ἀνδρικῶς
κεχηγνότες 380

τὸν πρωκτόν, εἰ χαλαζᾷ.

ΧΟΡ. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα, καὶ λόγων 385
ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι·
καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ᾧδ' * * *
ἀλλ' ἐπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὥς ἐὰν νυνὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίστα-
μαι. 390

ΑΛΛ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κατ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τᾷλλότριον ἀμῶν θέρους.
νῦν δὲ τοὺς στάχυν ἐκείνους, οὓς ἐκείθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφάνει ἀποδοῖσθαι βούλεται.

ΚΛ. οὐδέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ξῇ τὸ βουλευτήριον 395
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοῦ κατήμενον.

ΧΟΡ. ὥς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεθί-
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἰ σὲ μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400
καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἀνθεσιν ἴζων,
εἶθε φαύλως, ὥσπερ εὖρες, ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν.
ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον. 405
πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς·

τὸν Ἰουλίῳ τ' ἂν οἶμαι, γέροντα πυροπίπτην,
ἡσθέντ' ἡπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ἄσαι.

ΚΛ. οὐ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μὴ ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγε-
νοίμην. 410

ΑΛΛ. ἔγωγε νῆ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ πλὶ πολ-
λοῖς

ἦνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγὰς,
ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἶμαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαρδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.

ΚΛ. ἀπομαρδαλίας ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πῶς
οὖν 415

κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ Κυνοκεφάλῳ;

ΑΛΛ. καὶ νῆ Δί' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαντί·
σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὄραθ'; ὦρα νέα, χελιδῶν.
οἱ δ' ἔβλεπον, καὶ γὰρ ἔν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλε-
πτον. 420

ΧΟΡ. ὦ δεξιότατον κρέας, σοφῶς γε προὔνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.

ΑΛΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις
αὐτῶν,

ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχῶνα τοὺς θεοὺς ἀπώ-
μυνν·

ὥστ' εἰπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο
δρῶντα. 425

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτρο-
πεύσει.

ΧΟΡ. εὖ γε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀτὰρ δὴ λόν γ' ἀφ' οὗ ξυν-
έγνω·

ὅτιν' πιώρκεις θ' ἡρπαικῶς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς
εἴχεν.

ΚΑ. ἐγὼ σε παύσω τοῦ θρασέους, οἶμαι δὲ μᾶλλον
ἄμφω.

ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς, 430
ὁμοῦ ταράττων τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας εἴτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὐρίον, κλέειν σε μακρὰ κε-
λεύσας.

ΔΗΜ. κᾶργ' ἄν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

ΚΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Διμήτηρα καταπροίξει τάλαντα
πολλὰ 435

κλέψας Ἀθηναίων. ΔΗΜ. ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς
παρίει·

ὥς οὗτος ἤδη καικίας ἢ συκοφαντίας πνεῖ.

ΑΛΛ. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

ΚΑ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἔν λαβὼν σιωπᾶν;

ΔΗΜ. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθρόλους παρίει, 440
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΚΑ. φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.

ΑΛΛ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

ΚΑ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη- 445
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

ΑΛΛ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων. ΚΑ. ποίων; φράσον.

ΑΛΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἰππίου.

ΚΑ. κόβαλος εἶ. ΑΛΛ. πανοῦργος εἶ. 450

ΧΟΡ. παῖ' ἀνδρικῶς. ΚΑ. ἰὸν ἰού,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.

ΧΟΡ. παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γᾶστριξε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις, 455
χῶπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχὴν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανείς ἡμῖν τε τοῖς πολλοῖς,
ὥς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.
πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμε-
σθα;

460

ΚΛ. ταυτὶ μὰ τὴν Διὸς θυγατέρα μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

ΑΛΛ. οὐκ οὐν μ' ἐν Ἀργείοις ἅπρῳ λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ.
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.

465

ΧΟΡ. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις;

ΑΛΛ. καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα
ἐγὼ δ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

ΧΟΡ. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλημένων.

470

ΑΛΛ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδούς ἀναπέλσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.

ΚΛ. ἐγὼ μὲν οὖν ἀντίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν
ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἅ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνώμνυτε,
καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυροόμενα.

475

ΑΛΛ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὄνιος;

480

ΚΛ. ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.

ΧΟΡ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα γνώμην ἔχεις;
νυκτὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
εἰς τὰ κοχῶνα τὸ κρέας, ὥς αὐτὸς λέγεις.
θεύσει γὰρ ἄξας εἰς τὸ βουλευτήριον,
ὥς οὗτος εἰσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κρέγον κεκράζεται.

485

ΑΛΛ. ἀλλ' εἰμι· πρῶτον δ', ὥς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

ΔΗΜ. ἔχε νυν, ἄλειπον τὸν τράχηλον τουτῷ, 490
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνη τὰς διαβολάς.

ΑΛΛ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

ΔΗΜ. ἔχε νυν, ἐπέγκαπον λαβὼν ταδί. ΑΛΛ. τί δαί;

ΔΗΜ. ἵν' ἄμεινον, ὦ τάν, ἐσκοροδισμένος μάχη.
καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛΛ. ταῦτα δρῶ. ΔΗΜ. μέμ-
νησό νυν 495

δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χῶπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.

ΧΟΡ. ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξεις
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καὶ σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας 500

αὐθις ἐκεῖθεν πάλιν ὥς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.

ὕμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,

ὦ παντοίας ἤδη μούσης 505
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος
ἡμᾶς

ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παρα-
βῆναι,

οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ'
ὁ ποιητής,

ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δι-
καια, 510

καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐρι-
ώλην.

ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσ-
ιόντας,

καὶ βασανίζειν, ὥς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ'
ἐαυτόν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ
ἀνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρέβειν, ἀλλὰ
νομίζων 515
κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον
ἁπάντων·
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρί-
σασθαι·
ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετελους τὴν φύσιν
ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρῳ
προδιδόντας·
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς
κατιούσαις, 520
ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
τροπαῖα·
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς λείς καὶ ψάλλων καὶ πτερυ-
γίζων
καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατρα-
χείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ
ἐφ' ἡβης,
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπε-
λείφθη. 525
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ δρύσας ποτ'
ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως
παρασύρων
ἐφόρει τὰς δοῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἔχ-
θροὺς προθελύμνους·

ᾄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλήν, Δωροῖ συκο-
 πέδιλε,
 καί, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθη-
 σεν ἐκεῖνος. 530
 νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀργῶντες παραληροῦντ' οὐκ
 ἐλεεῖτε,
 ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ
 ἔτ' ἐνόητος,
 τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρον ὦν
 περιέρρει,
 ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖτον, δίψη
 δ' ἀπολωλώς,
 ὃν χοῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυ-
 τανείῳ, 535
 καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ
 Διονύσῳ.
 οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφε-
 λιγμούς·
 ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέ-
 πεμπεν,
 ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας
 ἐπινοίας·
 χούτος μέντοι μόνος ἀντήρει, τοτὲ μὲν πίπτων,
 τοτὲ δ' οὐχί. 540
 ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν αἰεί, καὶ πρὸς τούτοισιν
 ἔφασκεν
 ἐρέτην χοῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις
 ἐπιχειρεῖν,
 κατ' ἐντεῦθεν προωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους
 διαθρῆσαι,
 κατὰ κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν εἵνεκα
 πάντων,

ὅτι σωφρονικῶς κούκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυ-
 ἄρει, 545
 αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ'
 ἔνδεκα κόπαις,

θόρουβον χρηστὸν ληναῖτην,
 ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπὴν χαίρων,
 κατὰ νοῦν πράξας,
 φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ. 550

ἵππ' ἄναξ Πόσειδον, ᾧ
 χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
 καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
 μισθοφόροι τριήρεις, 555

μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-
 προνομένων ἐν ἄρμασιν
 καὶ βαρυδαιμονούντων,
 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορόν, ᾧ χρυσοτρίαιν', ᾧ
 δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε, 560

ᾧ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
 Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
 τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
 ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.

εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
 ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
 οὔτινες πεξαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες αἰεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.

οὐ γὰρ οὐδεὶς πάποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
 ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμυνίας· 570
 εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὠμὸν ἐν μάχῃ τινί,
 τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἡρνοῦντο μὴ πεπτω-
 κέναι,

551—580. = 581—610.

ἀλλὰ διεπάλαιον αὐτοῖς. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἰς
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτης' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
 νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575
 οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
 προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχαορίοις.
 καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσοῦτον
 μόνον·

ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.
 ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ 581

τῆς ἱερωτάτης, ἀπα-
 σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
 ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
 σης μεδέουσα χάρας, 585

δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
 ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
 ἡμετέραν ξυνεργόν
 Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἑταῖρα,
 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει. 590

νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
 γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
 ση τέχνη πορίσαι σε νί-
 κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.
 ἂ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
 ἄξιοι δ' εἰς' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγ-
 ματα 596

ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.
 ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἔγαν θαυμάζομεν,
 ὥς ὅτ' εἰς τὰς ἵππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
 πριαμένοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμ-
 μνα· 600

εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ

ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν, ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
 ληπτέον μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἔλας, ὦ σαμφορά;
 ἐξεπῆδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτατοι
 ταῖς ὀπλαῖς ὥρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώ-
 ματα. 605

ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, καὶ βυθοῦ θηρώμενοι·
 ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
 δεινὰ γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μὴδ' ἐν βυθῷ δυνή-
 σομαι,

μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.
 ΧΟΡ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε, 611

ὅσῃν ἀπὸν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
 καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
 ἄγγελον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

ΑΔΑ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην; 615

ΧΟΡ. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἔστιν ἐπολολύξαι.
 ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
 ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ-
 θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·

ὥς ἐγὼ μοι δοκῶ 620

καὶ μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
 ὥστ' ἀκουῖσαι. πρὸς τὰδ', ὦ βέλ-
 τιστε, θαρρήσας λέγ', ὥς ἅ-
 παντες ἠδόμεσθά σοι.

ΑΔΑ. καὶ μὴν ἀκουσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
 εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθ' ἐνδ' ἴεμην. 625

ὁ δ' ἄρ' ἐνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη
 τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
 κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων
 πιθανώταθ'· ἢ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροσμένη

616—623. = 683—690.

ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα, 630
 κᾶβλεψε νῆπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
 κᾶγωγ' ὅτε δὴ ἔγνω ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
 καὶ τοῖς φευκισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
 ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἣν δ' ἐγώ,
 Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων, 635
 ἀγορά τ', ἐν ἧ παῖς ὦν ἐπαιδευθὴν ἐγώ,
 νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε
 φωνήν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
 ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνὴρ.
 κἀγὼ προσέκυσσα· κῆτα τῷ πρωκτῷ θένων 640
 τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, ἀναχαυνὼν μέγα
 ἀνέκραγον· ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
 εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν· βούλομαι·
 ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
 οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. 645
 τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλῆνισεν·
 εἴτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ ᾠφρασα
 αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος, ταχὺ
 ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦ βολοῦ,
 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια. 650
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχύνεσαν.
 ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς θ' ἅμα
 οἷς ἦδεθ' ἡ βουλή μάλιστα ῥήμασιν,
 γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελλόμεναις 655
 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
 ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλή πάλιν.
 κἀγωγ' ὅτε δὴ ἔγνω τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
 διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα·
 τῇ δ' Ἀργοτέρῃ κατὰ χιλιῶν παρήνευσα 660
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,

αἶ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦβολοῦ.
 ἐκαραδόκησεν εἰς ἑμ' ἡ βουλή πάλιν.
 ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγείς ἐφληνάφα.
 καὶ θ' εἰλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται. 665
 οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες·
 ὁ δ' ἡντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μείναι χρόνον·
 ἔν' αἶθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
 πύθῃσθ'· ἀφίεται γὰρ περὶ σπονδῶν· λέγων.
 οἱ δ' ἐξ ἐνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον· 670
 νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
 ἦσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
 ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
 εἰθ' ὑπερεπήθων τοὺς θρυφάκτους πανταχῇ. 675
 ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
 ἅπαντα τά τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τὰγορᾷ·
 ἐπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
 ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, καχαριζόμην.
 οἱ δ' ὑπερεπῆνον ὑπερεπύππαζόν τέ με 680
 ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλήν ὅλην
 ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΧΟΡ. πάντα τοι πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα·
 εὖρε δ' ὁ πανοῦργος ἔτερον πολὺ πανουργίαις
 μεῖζοσι κεκασμένον, 685
 καὶ δόλοισι ποικίλοις,
 ῥήμασιν θ' αἰμύλοις.
 ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
 τιξε τὰπίλοιπ' ἄριστα·
 συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
 νους ἐπίστασαι πάλαι. 690

ΑΛΛ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὕτως προσέρχεται,
 ὦθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,

ὥς δὴ καταπιόμενός με. μορμὴ τοῦ θρόνου.

ΚΑ. εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ. 695

ΑΑΑ. ἤσθην ἀπειλαίς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπνύαρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.

ΚΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρά γ', εἰ μὴ σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

ΑΑΑ. εἰ μὴ κφάγῃς μ'; ἐγὼ δέ γ', εἰ μὴ σ' ἐκπίω, 700
κατ' ἐκροφῆσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.

ΚΑ. ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΑΑ. ἰδοὺ προεδρίαν· οἶον ὅψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θρώμενον.

ΚΑ. ἐν τῷ ξύλῳ δῆσω σε νῆ τὸν οὐρανόν. 705

ΑΑΑ. ὥς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἤδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;

ΚΑ. ἔξαρχάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τάντετρα.

ΑΑΑ. ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.

ΚΑ. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην. 710

ΑΑΑ. καὶ γὰρ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.

ΚΑ. ἀλλ', ὦ πονηρέ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.

ΑΑΑ. ὥς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.

ΚΑ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται. 715

ΑΑΑ. καὶ ὥς περ αἱ τιτθαί γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

ΚΑ. καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρύν καὶ στενόν. 720

ΑΑΑ. χῶ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.

ΚΑ. οὐκ, ὦ γὰρ δ', ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. ΑΑΑ. οὐδὲν κωλύει·
ἰδοὺ, βάδιξε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

- ΚΑ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἐξελθε. ΑΑΑ. νὴ Δί', ὦ πάτερ, 725
ἐξελθε δῆτ'. ΚΑ. ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον,
ἐξελθ', ἵν' εἰδῆς οἷα περὶνβορίζομαι.
- ΔΗ. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
τίς, ὦ Παφλαγών, ἀδικεῖ σε; ΚΑ. διὰ σέ τύπ-
τομαι 730
ὑπὸ τουτουί καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗ. τιή;
ΚΑ. ὅτιν φιλω σ', ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμι σός.
- ΔΗ. σὺ δ' εἰ τίς ἐτεόν; ΑΑΑ. ἀντεραστής τουτουί,
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε ἀγαθοί. 735
ἀλλ' οὐχ οἷός τ' ἐσμέν διὰ τουτουί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἰ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλοὺς τε ἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαντὸν δὲ λυχροπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως. 740
- ΚΑ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΑΑ. εἰπέ μοι, τί δρῶν;
ΚΑ. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου,
πλεύσας ἐκέῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
- ΑΑΑ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἔφοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην. 745
- ΚΑ. καὶ μὴν ποιήσας ἀντίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῆς ὁπότερος νῶν ἐστὶ σοι
εὐνότερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήσ.
- ΑΑΑ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλήν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
- ΔΗ. οὐκ ἂν καθεξοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ· 750
ἀλλ' ὥς τὸ πρόσθε χροὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.
- ΑΑΑ. οἴμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρον
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί καθῆται τῆς πέτρας,
κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. 755

ΧΟΡ. νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κάκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν
ἄνδρα. 760

ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκείνον προκεισθαι σοι,
πρότερος σὺ
τοὺς δελφίνας μετεωρίζον καὶ τὴν ἄκατον παρ-
βάλλον.

ΚΑ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεοῦσῃ,
εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων
γενένημαι

βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ
Σαλαβακχῶ, 765

ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυ-
τανέλῳ.

εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀν-
τιβεβηκώς,

ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέ-
παδνα.

ΑΔΑ. κᾶρωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω,
κατατμηθεῖς

ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· κελ μὴ τούτοισι πέ-
ποιθας, 770

ἐπὶ ταυτησί κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ
τυροῦ

καὶ τῇ κρεάγρα τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κερ-
μεικόν.

ΚΑ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γέ-
νοιτο πόλντης;

756—760. = 836—840.

ὅς πρῶτα μὲν, ἥνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα
 πλείστ' ἀπέδειξα
 ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων,
 τοὺς δὲ μεταιτῶν, 775
 οὐ φροντίζων τῶν ιδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χα-
 ριοίμην.

ΑΛΛ. τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ
 τοῦτό σε δρώσω.

ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους
 παραθήσω.

ὥς δ' οὐχὶ φιλεῖς οὐδ' ἔστ' εὖνους, τοῦτ' αὐτό
 σε πρῶτα διδάξω,

ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ' ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς
 ἀπολαύει. 780

σὲ γάρ, ὅς Μῆδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας
 Μαραθῶνι,

καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέ-
 δωκας,

ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε κατή-
 μενον οὕτως,

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ θραψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ'
 ἐπαναίρου,

κᾶτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σα-
 λαμῖνι. 785

ΔΗ. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἐκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου
 τις ἐκείνων;

τοῦτό γέ τοι σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ
 φιλόδημον.

ΚΛ. ὥς ἀπὸ μικρῶν εὖνους αὐτῷ θωπευματίων γε-
 γνήσαι.

ΑΛΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δε-
 λεάσμασιν εἴλες.

ΚΑ. καὶ μὴν εἴ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον
 ἁμύνων 790
 ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφα-
 λῆς περιδόσθαι.

ΑΛΛ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν
 ταῖς πιθᾶκναισι
 καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ
 ἐλεαίρεις,
 ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλέπεις· Ἀρχεπτολέμου
 δὲ φέροντος
 τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπε-
 λάνυεις 795
 ἐκ τῆς πόλεως θάθαπνυρίζων, αἱ τὰς σπουδὰς προ-
 καλοῦνται.

ΚΑ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
 λογίοισιν
 ὥς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλου ἡλιά-
 σασθαι,
 ἣν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ
 θεραπεύσω,
 ἐξευρίσκων εὖ καὶ μισθῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον
 ἔξει. 800

ΑΛΛ. οὐχ ἵνα γ' ἄρχῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος,
 ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
 σὺ μὲν ἀρπάξης καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων·
 ὁ δὲ δῆμος
 ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἅπανουργεῖς μὴ
 καθορᾷ σου,
 ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς
 σε κεχήνῃ.
 εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὔτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος
 διατρίψῃ, 805

καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς
 λόγον ἔλθῃ,
 γινώσεται οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρ-
 ἐκόπτου,
 εἶθ' ἥξει σοι δριμύς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆ-
 φον ἰχνεύων.
 ἂ σὺ γινώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὄνειροπο-
 λεῖς περὶ σαντοῦ.

ΚΑ. οὐκ οὖν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ
 διαβάλλειν 810
 πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλεί-
 ονα χρηστὰ
 νῇ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν
 πόλιν ἤδη;

ΑΑΑ. ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστο-
 κλεῖ ἀντιφερίζεις;
 ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστήν ἐυρὼν ἐπι-
 χειλῇ,
 καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέ-
 μαξεν, 815
 ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρ-
 ἔθηκεν.

σὺ δ' Ἀθηναίους ἐξήτησας μικροπολίτας ἀπο-
 φῆναι
 διατειχίζων καὶ χρησμοδῶν, ὃ Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
 φερίζων.
 κακῆϊνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων
 ἀπομάττει.

ΚΑ. οὐκ οὖν ταυτί δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστίν μ'
 ὑπὸ τούτου, 820
 ὅτι σε φιλῶ; **ΔΗ.** παῦ παῦ, οὗτος, καὶ μὴ σκέρ-
 βολλε πονηρά.

πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθεις
ἐγκρυφιάζων.

ΑΛΛ. μιαιώτατος, ὦ Ἀημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα
δεδρακώς,

ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς κανλοὺς
τῶν εὐθυνοῶν ἐκκαυλίζων 825

καταβροχθίζει, καμφοῖν χειροῖν
μυστιλάται τῶν δημοσίων.

ΚΛ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτουθ'
αἰρήσω γὰρ τρεῖς μυριάδας.

ΑΛΛ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίξεις, 830
μιαρώτατος ἂν περὶ τὸν δῆμον

τὸν Ἀθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω
νῆ τὴν Ἀήμητρ', ἢ μὴ ξῶην,

δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἢ μιν τετταράκοντα. 835

ΧΟΡ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλημα,
ξηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσει,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθ' ἑξέεις
τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρι-
αιναν,

ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.
καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοὶ λαβὴν δέ-
δωκεν. 841

κατεργάσει γὰρ ῥαδίως, πλευράς ἔχων τοιαύτας.

ΚΛ. οὐκ, ὦ γαῖοι, ταῦτ' ἐστὶ πῶ ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γὰρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἀπαξάπαντας τοὺς ἔμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν, 845
ἕως ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

ΑΛΛ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἶπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προ-
νοίας

ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ', ἐν', ἣν σὺ
 βούλῃ 850
 τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ κγέ-
 νηται.

ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
 νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
 καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἐν ἐστὶ συγκεκυφός.
 ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα, 855
 νύκτωρ κατασπᾶσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
 τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗ. οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρῆ,
 ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσι-
 δημῶν.

ΚΑ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἴηθῃς 860
 ἔμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἰς ὧν
 ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καὶ μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
 ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

ΑΑΔ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν· 865
 ἔαν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
 αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἣν τὴν πόλιν ταράττης.
 ἐν δ' εἰπέ μοι τοσούτονι· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
 ἔδωκας ἤδη τουτῷ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
 ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; ΔΗ. οὐ δῆτα μὰ
 τὸν Ἀπόλλω. 870

ΑΑΔ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοὶ
 ξεῦγος πριάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δίδωμι.

ΔΗ. κρίνω σ' ὅσων ἐγώδ' ἀπερὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄρι-
 στον

εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.

ΚΑ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσούτονι δύνασθαι,

ἔμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις 876
ἐπανσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.

ΑΑΑ. οὐκ οὖν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἔστι πρωκτοτρεῖν,
παῦσαι τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἔσθ' ὅπως
ἐκείνους

οὐχὶ φθονῶν ἐπανσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιντο.
τοῦδ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτον, 881
οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Ἀῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτοῦ δίδωμι.

ΔΗ. τοιουτοῦ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν.
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μείζον εἶναι φαίνεται' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος. 886

ΚΑ. οἴμοι τάλας, οἷσις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

ΑΑΑ. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πλυνὼν ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσεῖη,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶ-
μαι. 889

ΚΑ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωξ', ὦ πονήρ'.

ΔΗ. λαιβοῦ.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κἀκίστον ὄζων;

ΑΑΑ. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδες σε περιήμπισχεν, ἵν' ἀπο-
πνίξῃ·

καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ'
ἐκείνον

τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗ. οἶδα μέντοι.

ΑΑΑ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευσ' ἄξιον γενέσθαι, 896
ἵν' ἐσθλοῖτ' ὠνούμενοι, κᾶπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικιστάι.

ΔΗ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κό-
πρειος.

ΑΑΑ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δῆπου' γένεσθε πυρ-
ροί; 900

ΔΗ. καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.

ΚΛ. οἷοίσι μ', ὧ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράτ-
τεις.

ΑΛΛ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονείαις.

ΚΛ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρεῖξιν,
ὧ Δῆμε, μηδὲν δρωῖντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφήσαι.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ κυλίχنيόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι 906
τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλκύνδρια περιαλείφειν.

ΚΛ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κλέγων νέον ποιήσω.

ΑΛΛ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ τῷ φθαλμιδίῳ περιψῆν.

ΚΛ. ἀπομυξάμενος ὧ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν
ἀποψῶ. 910

ΑΛΛ. ἐμοῦ μὲν οὖν. *ΚΛ.* ἐμοῦ μὲν οὖν.

ἐγὼ σε ποιήσω τριη-

ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν

σαντοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',

εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-

ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·

διαμηχανήσομαι θ' ὅπως

ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.

ΑΛΛ. ἀνὴρ παφλάξει, παῦε παῦ'

ὑπερξέων· ὑφελκτέον

τῶν δαδίων, ἀπαρυστέον

τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΛ. δῶσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,

ἱπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.

ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους

σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς. 925

ΑΛΛ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-

δέν, εὐχομαι δέ σοι ταδί·

τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων

ἐφεστάναι σίζον· σὲ δὲ 930

γνώμην ἔρειν μέλλοντα περὶ
 Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
 τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
 ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς
 ἐκκλησίαν ἔλθειν· ἔπει-
 τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
 κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
 βουλόμενος ἐ-
 σθίων ἐναποπνιγείης. 940

ΧΟΡ. εὐ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δή-
 μητρα.

ΔΗ. καὶ μοι δοκεῖ καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφανῶς
 ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνον
 ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ βολοῦ. 945
 σὺ δ', ὦ Παφλαγών, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορό-
 δισας.

καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὥς οὐκ ἔτι
 ἔμοι ταμιεύσεις. ΚΑ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
 εἰ μὴ μ' ἑάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
 ἔμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται. 950

ΔΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὕτοσι
 οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
 ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. ΑΛΛ. φέρ' ἴδω, τί σοι ση-
 μεῖον ἦν;

ΔΗ. δημοῦ βοείου θρίον ἐξωπτημένον.

ΑΛΛ. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. ΔΗ. οὐ τὸ θρίον; ἀλλὰ τί; 955

ΑΛΛ. λάρος κεχηνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ΔΗ. αἰβοὶ τάλας. ΑΛΛ. τί ἔστιν; ΔΗ. ἀπόφερ' ἐκ-
 ποδῶν.

οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
 παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίενέ μοι.

- ΚΑ. μὴ δῆτά πώ γ', ὃ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ, 960
 πρὶν ἂν γέ τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
- ΑΑΛ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΚΑ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
 μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. ΑΑΛ. ἅν γε τουτῶ,
 ψαλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυροῖνου.
- ΚΑ. ἀλλ' οἳ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὥς ἄρξαι σε δεῖ 965
 χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
- ΑΑΛ. οὐμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὥς ἀλουργίδα
 ἔχων κατὰπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
 χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.
- ΔΗ. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἔν' οὐτοσί 970
 αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΑΛ. πάνυ γε. ΔΗ. καὶ σύ νυν
 φέρε.
- ΚΑ. ἰδοῦ. ΑΑΛ. ἰδοὺ νῆ τὸν Δί'· οὐδὲν κωλύει.
- ΧΟΡ. ἥδιστον φάος ἡμέρας
 ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ
 τοῖς ἀποῦσιν, ἱκνουμένως 975
 ἦν Κλέων ἀπόληται.
 καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
 οἴων ἀργαλεωτάτων
 ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
 ἦκουσ' ἀντιλεγόντων, 980
 ὥς εἰ μὴ γένεθ' οὗτος ἐν
 τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦ-
 στην σκευὴ δύο χρησίμω,
 δοῖδνξ οὐδὲ τορύνῃ.
 ἀλλὰ καὶ τόδ' ἐγωγε θαν- 985
 μάξω τῆς ὑομουσίας
 αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
 παῖδες οἱ ξυνεφοίτων
 τὴν Δωριστὶ μόνην ἂν ἄρ-

973—984. = 985—996.

μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
 ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν.
 κατὰ τὸν κιθαριστὴν
 ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
 ειν, ὥς ἁρμονίαν ὁ παῖς
 οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
 ἢν μὴ δωροδοκῇ.

990

995

ΚΑ. ἰδοῦ, θέασαι, κοῦχ' ἅπαντας ἐκφέρω.
 ΑΛΛ. οἴμ' ὥς χεσεῖω, κοῦχ' ἅπαντας ἐκφέρω.
 ΔΗ. ταυτί τί ἐστί; ΚΑ. λόγια. ΔΗ. πάντ'; ΚΑ. ἐθανύ-
 μασας;

καὶ νῆ Δί' ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα.

1000

ΑΛΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερῶον καὶ ξυνοικία δύο.
 ΔΗ. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησιμοὶ ποτε;
 ΚΑ. οὐμοὶ μὲν εἰσι Βάκιδος. ΔΗ. οἱ δὲ σοὶ τίνος;
 ΑΛΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
 ΔΗ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΚΑ. περὶ Ἀθηναίων, περὶ Πύ-
 λου,

1005

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.

ΔΗ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛΛ. περὶ Ἀθηναίων, περὶ
 φρακῆς,

περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
 περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμά-
 των.

1010

ΔΗ. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθαι μοι,
 καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κῆνον ὅπερ ἤδομαι,
 ὥς ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.
 ΚΑ. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
 Φράζεο, Ἐρεχθεῖδη, λογίων ὁδόν, ἣν σοὶ Ἀπόλ-
 λων

1015

ἔαχεν ἔξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.

σώζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κε-
κραγῶς

σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷς ταῦτ', ἀπολείται.
πολλοὶ γὰρ μῖσει σφε κατακράζουσι κολοιοί. 1020

ΔΗ. ταυτὶ μὰ τὴν Ἀήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.

ΚΑ. τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεὶ καὶ κολιοῖς καὶ κυνί;

ΚΑ. ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·

σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.

ΑΑΛ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ 1025

ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.

ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

ΔΗ. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,

ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμός τὸ πῆος οὔτοσι δάκη.

ΑΑΛ. Φράξεν, Ἐρεχθεΐδῃ, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδι-
στήν, 1030

ὃς κέρκῃ σάλινων π', ὑπὸταν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,

ἐξέδεταί σου τοῦτον, ὅταν σὺ ποι ἄλλοσε χάσκῃς·

ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοῦπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν

νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.

ΔΗ. νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι. 1035

ΚΑ. ὦ τάν, ἄκουσον, εἴτα διάκρινον τότε.

Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέοντ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,

ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κῶνωσι μαχέται,

ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκῶς· τὸν σὺ φύλασσε,

τείχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς. 1040

ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; ΔΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ
μὲν οὔ.

ΚΑ. ἔφραξεν ὁ θεὸς σοὶ σαφῶς σώζειν ἐμέ·

ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμὶ σοι.

ΔΗ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις Ἀντιλέων γεγεννημένος;

ΑΑΛ. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκὼν 1045

ὁ μόνον σιδηροῦν ἐστὶ τεῖχος καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Δοξίας.

ΔΗ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραξεν ὁ θεός; ΑΑΛ. τουτοὶ
δῆσαι σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.

ΔΗ. ταυτὶ τελείσθαι τὰ λόγ' ἤδη μοι δοκεῖ. 1050

ΚΑ. μὴ πείθον· φθονεραὶ γὰρ ἐπικραζέουσι κορῶναι.

ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὥς σοι

ἤγαγε συνδήσας Ἀκαεδιαμόνιαν κορακίνους.

ΑΑΛ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυ-
σθεῖς.

Κεκροπίδῃ κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοῦθ-
ρον; 1055

καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθίῃ·

ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιο· χέσαιο γάρ, εἰ μαχέσαιο.

ΚΑ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι
ἔφραξεν.

Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο ΔΗ. τί τοῦτο λέγει, πρὸ
Πύλοιο;

ΑΑΛ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ. 1060

ΔΗ. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.

ΑΑΛ. αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.

ἀλλ' οὔτοσι γὰρ ἐστὶ περὶ τοῦ ναυτικοῦ

ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνν.

ΔΗ. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναῦταισί μου

ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται. 1066

ΑΑΛ. Αἰγείδῃ, φράσσαι κυναλώπεκα, μὴ σε δολώσῃ,

λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολὺδριν.

οἶσθ' ὅ τί ἐστὶν τοῦτο; ΔΗ. Φιλόστρατος ἡ κυνα-
λώπηξ.

ΑΑΛ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε 1070

αἰτεῖ ταχέας ἀργυρολόγους οὔτοσι·

ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Δοξίας.

- ΔΗ. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛΛ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χῶ κύνων ταχύ.
- ΔΗ. πῶς οὖν ἄλωπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί; 1079
- ΑΛΛ. ἄλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤμασεν,
ὅτιν' βότρους τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
- ΔΗ. εἶεν·
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἄλωπεκίοισι ποῦ;
- ΑΛΛ. ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέα-
σθαι 1080
- χρησμὸν Αθηαίης, Κυλλήνην, μὴ σε δολώσῃ.
- ΔΗ. ποίαν Κυλλήνην; ΑΛΛ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτιν' φησ', ἔμβαλε κυλλῇ.
- ΚΑ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνέξατο τὴν Διοπελθους. 1081
- ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ περυνγωτός;
αἰετὸς ὡς γίγνεται καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
- ΑΛΛ. καὶ γὰρ ἐμοί· καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θα-
λάσσης,
- χῶτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστά·
- ΚΑ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μούδοκε ἡ θεὸς αὐτῇ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταλνὴ πλουθυρίαν. 1091
- ΑΛΛ. νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγὼ· καὶ μούδοκε ἡ θεὸς αὐτῇ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαυῆ αὐτῇ πικαθησθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλ-
μην. 1095
- ΔΗ. ἰὸν ἰού.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γερονταγωγεῖν ἀναπαιδεύειν πάλιν.
- ΚΑ. μήπω γ', ἵκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ 1100

- κριθάς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
- ΚΑ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα. 1105
- ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τοῦτον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ σθιε.
- ΔΗ. ἀνύσατέ νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγώ,
ὁπότερος ἂν σφῶν νῦν με μάλλον εὖ ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
- ΚΑ. τρέχοιμ' ἂν εἰσω πρότερος. ΑΛΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ'
ἐγώ. 1110
- ΧΟΡ. ὦ Δῆμε, καλὴν γ' ἔχεις
ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασι σ' ὄσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἰ,
θαυπευόμενός τε χαί-
ρεις καὶ ἀπατῶμενος,
πρὸς τὸν τε λέγοντ' αἰεὶ
κέχηγας· ὁ νοῦς δὲ σου
παρὼν ἀποδημεῖ. 1115
- ΔΗ. νοῦς οὐκ ἐνὶ ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.
αὐτὸς τε γὰρ ἦδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·
τούτον δ' ὅταν ἦ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα. 1125

1111—1130 = 1131—1150.

- ΧΟΡ. χοῦ'τω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὥς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή,
εἰ τοῦσδ' ἐπίτηδες ὥς- 1135
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνί, καὶ ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὅς ἂν ᾗ παχύς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς. 1140
- ΔΗ. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
καὶ μ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἐκάστοτ' αὐ- 1145
τούς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάξω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν. 1150
- ΚΛ. ἅπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν. ΑΛΛ. σύ γ', ὦ
φθόρε.
- ΚΛ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
- ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. 1155
- ΔΗ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαί σφω, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι.
- ΑΛΛ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; ΔΗ. εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.
- ΑΛΛ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗ. δρᾶν ταῦτα
χρή. 1160

ἄπιτον. ΚΑ. ἰδοῦ. ΔΗ. θέοιτ' ἄν. ΑΑΑ. ὑπο-
θεῖν οὐκ ἔω.

- ΔΗ. ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δε' ἢ γὰρ θρῦψομαι.
- ΚΑ. ὀρᾷς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δῖφρον.
- ΑΑΑ. ἀλλ' οὐ τράπεξαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεράλτερος. 1165
- ΚΑ. ἰδοῦ φέρω σοι τήνδε μαξίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
- ΑΑΑ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τήλεφαντίνῃ.
- ΔΗ. ὥς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον. 1170
- ΚΑ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὐχρῶν καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὐθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
- ΑΑΑ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωοῦ πλέαν.
- ΔΗ. οἶει γὰρ οἰκεῖσθ' ἄν εἴ τι τήνδε τὴν πόλιν, 1175
εἰ μὴ φανερωῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
- ΚΑ. τουτὶ τέμαχος σοῦδ' ὤκεν ἡ Φοβεισιστράτη.
- ΑΑΑ. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὼν ἐκ ζωοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἡνύστρου τε καὶ γαστροῦ τόμον.
- ΔΗ. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη. 1180
- ΚΑ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτοῦ φαργῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
- ΑΑΑ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. ΔΗ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; ΑΑΑ. ἐπίτηδες αὐτ' ἐπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνεια ἡ θεός· 1185
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
- ΔΗ. ὥς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
- ΑΑΑ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.
- ΚΑ. λαβὲ νυν πλακοῦντος πλότος παρ' ἐμοῦ τόμον.
- ΑΑΑ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτοῦ. 1191

ΚΑ. ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὁπόθεν δῶς· ἀλλ' ἐγώ.

ΑΑΑ. οἶμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;
ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.

ΚΑ. ὀρᾶς τὰδ', ὦ κακόδαιμον; *ΑΑΑ.* ὀλίγον μοι μέλει
ἐκείνοι γὰρ ὥς ἐμ' ἔρχονται. *ΚΑ.* τίνας; 1196

ΑΑΑ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.

ΚΑ. ποῦ ποῦ; *ΑΑΑ.* τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς
ξένους;

ὦ Δημίδιον, ὀρᾶς τὰ λαγῶ' ἅ σοι φέρω;

ΚΑ. οἶμοι τάλας, ἀδίκως γε τὰμ' ὑφήρπασας. 1200

ΑΑΑ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.

ΔΗ. εἰπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

ΑΑΑ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

ΚΑ. * * * * *

ΑΑΑ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. *ΚΑ.* ἐγὼ δ' ὥπτησά γε.

ΔΗ. ἅπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. 1205

ΚΑ. οἶμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδενθήσομαι.

ΑΑΑ. τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῶν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σέ καὶ τὴν γαστέρα;

ΔΗ. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίω
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς; 1210

ΑΑΑ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βαδάνισον ἅττ' ἐνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· καμέλει κρίνεῖς καλῶς.

ΔΗ. φέρ' ἰδῶ, τί οὖν ἔνεστιν; *ΑΑΑ.* οὐχ ὀρᾶς κενὴν
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γὰρ σοι παρεφόρουν. 1215

ΔΗ. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.

ΑΑΑ. βάδιζε νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὀρᾶς; *ΔΗ.* ἰὼ μοι, τῶν ἀγαθῶν ὧσων πλέα.
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννοντούλ. 1220

ΑΑΑ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' εἰργάζετο·

σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἐαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.

ΔΗ. ὦ μισαρέ, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιζα κἀδωρησάμαν. 1225

ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.

ΔΗ. κατὰθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωλ
αὐτὸν περιθῶ. ΑΛΛ. κατὰθου ταχέως, μαστιγία.

ΚΛ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φράζων, ὅφ' οὐ δεήσει μ' ἡττᾶσθαι μόνου. 1230

ΑΛΛ. τοῦμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.

ΚΛ. καὶ μὴν σ' ἐλέγξει βούλομαι τεκμηρίω,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καὶ σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι·
παῖς ὦν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; 1235

ΑΛΛ. ἐν ταῖσιν εὐστραῖς κονδύλοις ἡρμοττόμεν.

ΚΛ. πῶς εἶπας; ὥς μου χρησμός ἄπτεται φρενῶν.
εἶεν.

ἐν παιδοτριβῶν δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;

ΑΛΛ. κλέπτων ἐπιорκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.

ΚΛ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Ἀνικε, τί ποτέ μ' ἐργάσει; 1240
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;

ΑΛΛ. ἡλλαντοπώλουν καὶ τι καὶ βινεσκόμην.

ΚΛ. οἶμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτὴ τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καὶ μοι τοσοῦτον εἶπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ 1245
ἡλλαντοπώλεις ἐτδὸν ἢ πλὶ ταῖς πύλαις;

ΑΛΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὐ τὸ τάριχος ὦνιον.

ΚΛ. οἶμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θεσφατον.
κνλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, κεῖ σ' ἄκων ἐγὼ 1250
λεῖπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτῆσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

ΑΛΛ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

ΧΟΡ. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχύ, 1255
ὅπως ἔσομαι σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

ΔΗ. ἔμοι δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἶπ'. ΑΛΛ. Ἀγορά-
κριτος·

ἐν τὰγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.

ΔΗ. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἑμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτουί.

ΑΛΛ. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς, 1260
ᾧσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἑμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

ΧΟΡ. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοισιν
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας αἰδεῖν μηδὲν ἐς Αὐσί-
στρατον, 1265

μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ
καρδίᾳ;

καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλόν, αἰεὶ πεινῇ, θαλε-
ροῖς δακρύοις 1270

σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι διὰ μὴ κακῶς
πένεσθαι.

λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν' ἔστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. 1275
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ
κακά,

αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὀρθιον νόμον.

ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγε-
νής, 1280

1264—1289. = 1290—1315.

Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βού-
λεται.

ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθό-
μην,

οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.

τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαί-
νεται,

ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπὴν, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχά-
ρας, 1286

καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.

ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

ἢ πολλάκις ἐννυχίαισι 1290

φροντίσι συγγεγένημαι,

καὶ διεξήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώ-
νυμος.

φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων
ἀνέρων 1295

οὐκ ἂν ἐξελεθῆν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβο-
λεῖν ἂν ὁμῶς·

ἴθ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, εἰσελθε καὶ σύγγνωθι
τῇ τραπέζῃ.

φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λό-
γον, 1300

καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα·

οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ
πόλει;

φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καρχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὁξίνην Ὑπέρβολον·

ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχε-
τόν, 1305

καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐλη-
λύθει.

ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν
με χρῆ,

ὑπὸ τερῆδόνων σαπείσ' ἐνταῦθα καταγρηράσο-
μαι.

οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ
θεοί,

εἴπερ ἐκ πεύκης γε κάρω καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.

ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθήσθαί μοι
δοκεῖ 1311

εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν
θεῶν.

οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐργανεύεται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βού-
λεται,

τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελ-
κύσας. 1315

ΑΓΟΡ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν
ἀπέχεσθαι,

καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἦδε γέ-
γηθεν,

ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίξειν τὸ θέα-
τρον.

ΧΟΡ. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπί-
κουρε,

τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἦκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν
ἀρνιάς; 1320

ΑΓΟΡ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πε-
ποίηκα.

ΧΟΡ. καὶ ποῦ'στιν νῦν, ὦ θαυμαστάς ἐξευρίσκων ἐπι-
νοίας;

ΑΓΟΡ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθή-
ναις.

ΧΟΡ. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος
γεγένηται;

ΑΓΟΡ. οἷός περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυν-
εσίτει. 1325

ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν
προπυλαίων.

ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν
Ἀθήναις

καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυνύμοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Ἀῆ-
μος ἐνοικεῖ.

ΧΟΡ. ὦ τὰ λιπαρὰ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι
Ἀθῆναι,

δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
μόναρχον. 1330

ΑΓΟΡ. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾷν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι
λαμπρός,

οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατὰ-
λειπτος.

ΧΟΡ. χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καὶ σοὶ ξυγχαί-
ρομεν ἡμεῖς.

τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.

ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε. 1335

ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφειψήσας. ΑΓΟΡ. ἐγώ;

ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

ΔΗ. τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖός τις ἦν;

ΑΓΟΡ. πρῶτον μὲν, ὁπότε εἶποι τις ἐν τῇ κκλησίᾳ, 1340

ὦ Ἀῆμ', ἐραστῆς τ' εἰμὶ σὸς φιλιῶ τέ σε

καὶ κήδομαι σου καὶ προβουλεύω μόνος,
τούτοις ὅποτε χρήσαιτό τις προοιμίους,
ἀνωρτάλιξες κἀκερουτίας. ΔΗ. ἐγώ;

ΑΓΟΡ. εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ὥχετο. 1345

ΔΗ. τί φῆς;
ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἡσθόμην;

ΑΓΟΡ. τὰ δ' ὧτα γάρ σου νῆ Δί' ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.

ΔΗ. οὕτως ἀνόητος ἐγγενήμην καὶ γέρων;

ΑΓΟΡ. καὶ νῆ Δία γ' εἰ σοι δύο λεγοίτην δῆτορε, 1350
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακράς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
κατάμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμῶν αὖ ὥχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

ΔΗ. αἰσχύνομαι τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. 1355

ΑΓΟΡ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἷτιος, μὴ φροντίσης,
ἀλλ' οἱ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὲ φράσον·
εἴαν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφριτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην. 1360
τοῦτον τί θράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

ΔΗ. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ἵπέρβολον.

ΑΓΟΡ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρε' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον. 1365

ΔΗ. πρῶτον μὲν ὅπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ντελῇ.

ΑΓΟΡ. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

ΔΗ. ἐπειθ' ὀπλίτης ἐντεθεῖς ἐν καταλόγῳ
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται, 1370
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.

ΑΓΟΡ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.

- ΔΗ. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένηιος οὐδ' ἐν ἀγορᾷ.
 ΑΓΟΡ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
 ΔΗ. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ, 1375
 ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
 σοφός γ' ὁ Φαίλαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανεν.
 συνερκτικός γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
 καὶ γνωμοτυπικός καὶ σαφὴς καὶ κρουστικός,
 καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ. 1380
 ΑΓΟΡ. οὐκ οὐν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
 ΔΗ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
 τούτους ἅπαντας, παυσάμενους ψηφισμάτων.
 ΑΓΟΡ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
 καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἶσει τόνδε σοι. 1385
 καὶν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποιεῖ.
 ΔΗ. μακάριος ἐς τάρχατα δὴ καθίσταται.
 ΑΓΟΡ. φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
 σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ
 ταχύν.
 ΔΗ. ᾧ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὧς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν, 1390
 ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
 πῶς ἔλαβες αὐτάς ἐτεόν; ΑΓΟΡ. οὐ γὰρ ὁ Παφ-
 λαγῶν
 ἀπέκρυπτε ταύτας ἐνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
 νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
 αὐτάς ἵεναι λαβόντα. ΔΗ. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
 ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅτι ποιήσεις κακόν. 1396
 ΑΓΟΡ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμήν ἔξει τέχνην·
 ἐπὶ ταῖς πύλαις ἄλλαντοπωλήσει μόνος,
 τὰ κύνεια μίγνυς τοῖς ὄνειοις πράγμασιν,
 μεθύων τε ταῖς πόρνοισι λοιδορήσεται, 1400
 καὶ τῶν βαλανείων πλέται τὸ λούτριον.
 ΔΗ. εὖ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἔστιν ἄξιος,

πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγένοι,
 καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
 ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός. 1405
 ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
 κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὥς ἐπὶ τὴν τέχνην,
 ἵν' ἰδῶσιν αὐτόν, οἷς ἔλωβ' ἄθ', οἱ ξένοι.

* * *
 * * *

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.

ΑΜΤΝΙΑΣ, δανειστής.

ΜΑΡΤΥΣ.

[ΧΑΙΡΕΦΩΝ.]

(ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.)

I.

Τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὥς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθηναίους, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὥς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προὔκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους.

Ὁ χορὸς δὲ ὁ κωμικὸς εἰσήγето ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τῷ νῦν λεγόμενῳ λογιῶ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγето, πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφεῶρα· ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξήγει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ λαμβεῖα τετράμετρα. εἴτα τὴν ἀντιστροφὴν ἀποδόντες, πάλιν τετράμετρα ἐπέλεγον ἴσων στίχων. ἦν δὲ περὶ τὸ πλεῖστον ἑξ. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἡ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰκπεῦσιν,

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα διασκέψαιτο ποῖοι τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ἠὺλαβοῦντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστάς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μὴδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητήν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμοδιώτατα καὶ δεξιότατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελυκότε. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μειραλίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὥς φησὶν Ἡρόδο-

τος, τεθριπποτρόφος ἦν, καὶ πολλὰς ἀνηρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίαισι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοὶ καὶ Νεμέαι καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσιν. εὐδοκίμοῦσαν οὖν ὄρων ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III.

Α Α Α Ω Σ.

Πρεσβύτες τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδός, δεῖται τούτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥτονα λόγον, εἴ πως δύναίτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδεὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἳ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτεν, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἀέρα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ φρυσιολογῆσαντος οὐκ ἀπίθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστάσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλείονων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτες διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰμαδίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν νῖον συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεποιημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς καταρθωκώς, εὐωχεῖ παραλαβὼν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἰσθῆσι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδός, ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν νῖων ἀντιτυπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν νῖον πῆγκροσσαν ὁ γέρον, καιῶσκάπτει καὶ ἐμπύρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατικῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάντων δυνάτως πεποιημένον.

IV.

ΑΛΛΩΣ.

Πατήρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβῇ
ἐκανή, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοῦναντίον.
χορὸν δὲ Νεφέλων ὡς ἐπωφελῇ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιὼν·
ἄλλαι δ' ὑπ' ἀνδρός· κατηγορεῖται πικραί,
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως.
εἶτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.
τὸ δὲ δράμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιήσεως
κάλλιστον εἶναι φησι καὶ τεχνικώτατον.

V.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ᾗσται ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος
Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκη Πυτίνην, Ἀμειψίας δὲ Κόνινον.
διόπερ Ἀριστοφάνης διαρριφθεὶς παραλόγως ᾤήθη δεῖν ἀναδι-
δάξαι τὰς δευτέρας καὶ ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον, ἀποτυχὼν δὲ
πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσηγάγεν.
αἱ δὲ δευτεραί Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

VI.

Τοῦτο ταυτὸν ἐστὶ τῷ προτέρῳ. διεσκευάσται δὲ ἐπὶ μέρους
ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος,
οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὐδ'
σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγεννημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ πε-
ριήρηται, τὰ δὲ παραπέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν
προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται· τὰ δὲ ὁλοσχεροῦς τῆς δια-
σκευῆς [τοιαῦτα ὄντα] τετύχηκεν· ἀντίκα μὲν ἡ παράβασις τοῦ
χοροῦ ἡμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἀδικὸν λαλεῖ,
καὶ τελευταῖον ὅπου καλεῖται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

VII.

Τὴν μὲν κωμῳδίαν καθήκει κατὰ Σωκράτους, ὥς τοιαῦτα νομίζοντας, καὶ Νεφέλας καὶ Αἴρα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῶ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

VIII.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ἄνυτος καὶ Μέλητος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκῳ βασκίοντες καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι ἀργύριον ἱκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δῶμα κατ' αὐτοῦ συστήσῃται. καὶ ὅς πεπισθίεις γέροντά τινα Στρεψιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀνηλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππίδου ἱπποτροφίαν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, μὴ ἔχων ὁ Στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρεῖα, βουλευέται προσαγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἀδίκον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστάς ἀποκρούσῃται. Φειδιππίδης μὲν οὖν, πολλὰ θεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπέσθη· ἀπαυχὼν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἀπ' ἐκείνου ἐλπίδος καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δεῦτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν οὖν τῆς ἡλικίας φροντίσας οὐδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἄτοπος δόξειεν ἀνὴρ ἐν γῆρας οὐδῶ μανθάνειν καθάπερ κομιδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀπεωρακῶς μόνον ἐκείνο, ἔαν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανειστάς διὰ πειθοῦς ἀποστερηῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσσειι τῷ Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ βουλήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν, οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφηφθαι, αὐτὸς μὲν ἀπέρνω παιδεύεσθαι, προσελθὼν δὲ τῷ παιδί καὶ αὐδὺς πολλαῖς πέπεικε ταῖς δεήσεσιν ἵνα τῶν Σωκράτους ὁμιλητῶν γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δῶμα ἐν χορῶ Νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφείλς καινὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, Αἴρα καὶ Νεφέλας καὶ τὰ τοιαῦτα.

IX.

ΑΛΛΩΣ.

Πρεσβύτες τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τούτου φοιτήσαντα εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἄδικον λόγον, ὅπως μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδώσῃ. μὴ βουλομένου δὲ τοῦ παιδὸς εἰσερχεται αὐτός. καὶ μὴ δυνάμενος μαθεῖν διὰ τὸ γῆρας ἐκδιώκεται. ὑποστρέψας δὲ καὶ τῷ υἱῷ πείσας ἤγαγεν αὐτὸν τῷ Σωκράτει, ὃς καλέσας τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἄδικον καὶ αἵρεσιν τῷ νέῳ δοὺς ἐκλέξασθαι, διδάσκει ἐκείνον τὸν ἄδικον λόγον. μαθὼν δὲ ὁ υἱὸς ὅπερ ἐβούλετο ὁ πατήρ καὶ τὴν παχύτητα ἐκείνου καταγνοὺς τύπτει τὸν πατέρα αὐτὸν ἐστιῶντα. ὁ δὲ ἀλγίστας διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἀσέβειαν ἀπελθὼν κατακαίει τὸ φροντιστήριον, νομίσας Σωκράτην αἴτιον τῆς ἀσεβείας τοῦ παιδὸς εἶναι. κατηγορεῖ δὲ ἐν ταῦθα τοῦ Σωκράτους ὡς ἀσεβοῦς καὶ ξένους θεοὺς ἐπεισάγοντος, ἀφέντος τοὺς συνήθεις. ἐπιγράφεται δὲ Νεφέλαι, διότι παρῆσται χορὸς Νεφελῶν ὁμιλῶν Σωκράτει, ὃς ἐνόμιζε θεός, ὡς Ἀριστοφάνης κατηγορεῖ. ὁ γὰρ Ἄνυτος καὶ Μέλητος φθονοῦντες Σωκράτει καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως βλάψαι ἢ φανερώς κατηγορεῖσθαι μεγάλου ὄντος ἱκανὸν ἀργύριον δεδώκασιν Ἀριστοφάνει ταύτην τὴν κωμῶδιαν κατ' ἐκείνου γράψαι. τὰ δὲ πρόσωπα Στρεψιάδης, Φειδιππίδης, μαθητῆς Σωκράτους, Σωκράτης, χορὸς Νεφελῶν, δίκαιος λόγος, ἄδικος λόγος, Πάσις δανειστής, μάρτυς.

X.

Τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες, ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθηναίους, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἀπεχθὼς ἐχόντων. ἄλλοι δὲ φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην τὸ τῶν Νεφελῶν συντάξασθαι δράμα ὑπὸ Ἄνυτου καὶ Μελήτου παροξυνθέντα. βουλόμενοι γὰρ οὗτοι γραφὴν ποιήσασθαι κατὰ Σωκράτους καὶ θέλοντες πείραν λαβεῖν τῆς τῶν Ἀθηναίων γνώμης περὶ Σωκράτους ὅποιοι τινες αὐν φανεῖν, κατ' αὐτοῦ γραφῆς ἐνισταμένης, πολλοὺς γὰρ εἶχεν

ἐραστάς ἐκεῖνος καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἷ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μὴδὲ μικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν, τοῦτου ἔνεκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν τοῦ δράματος τοῦδε παρῶτρυναι πείθειν, χρήμασιν αὐτὸν ἱκανοῖς, ὡς λόγος, δεξιωσάμενοι. ἐστὶ δὲ ὁ τοῦ δράματος πρόλογός τε καὶ ἡ ὑπόθεσις δεξιωτάτα καὶ ἀρμοδιώτατα συγκείμενα. πλάττεται γὰρ τις ἄγροικος πρεσβύτης Στρεψιάδης ὄνομα ἀχθόμενος παιδί Φειδιππίδῃ καλουμένῳ φρονήματος γέμοντι ἀστικού καὶ διὰ τὴν τῆς οἰκίας εὐγενεῖας πολυτέλειαν πάντα τὰ τοῖς γονεῦσι προσόντα καταναλώσαντι, καὶ μάλιστα εἰς ἵπποτροφίαν. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος τῷ μεираλίσκῳ ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ἵπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνηρημένη τὰς νύκτας, τὰς μὲν Ὀλυμπίαισι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἑτίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέῃ, καὶ ἄλλας ἐν ἄλλοις. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων. ὁ πατὴρ οὖν Στρεψιάδης ὑπὸ τῶν χρεῶν καταπονούμενος διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἵπποτροφίαν βούλεται προσαγγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν παῖδα, ἐν' ᾧ αὐτοῦ διδασχθεῖ τὸν ἀδίκον λόγον, ὡς ἂν ἐντεῦθεν δι' αὐτοῦ τοὺς δανειστάς ἀποκρούσῃται. δέχεται οὖν τοῦ παιδὸς πεισθῆναι τοῖς βουλευμένοις αὐτῷ· μὴ πεισθέντος δὲ τούτου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν μηδεμίαν τῆς τοῦ γήραος ἡλικίας φροντίδα ποιησάμενος μὴδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἄτοπον δόξειεν ἀνὴρ ἐν γήραος οὐδῶ μανθάνειν καθάπερ κομιδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀφεωρακίῳ μόνον ἐκείνο, ἔαν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανειστάς διὰ πειθούς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει, καὶ μαθητὴν τινα τοῦ Σωκράτους καλέσας διαλέγεται περὶ τούτου, καὶ τῆς διατριβῆς διαλυθείσης οἱ μαθηταὶ κύκλῳ καθηήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖν παραλαβὼν τὸν πρεσβύτερον καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς παραδοῦναι Ἀέρα τε καὶ Αἰθέρα πρὸς δὲ καὶ Νεφέλας μετακαλεῖται· πρὸς δὲ τὴν εὐχρὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι χοροῦ σχῆμα πληροῦσαι· καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἐπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποστραφεῖσαι πρὸς τοὺς θεατάς περὶ πλειόνων διαλέγονται· μετὰ ταῦτα ὁ πρεσβύτερος διδασκόμενος μὲν ἐν τῷ φανερῷ, μὴ ἔχον δ' ὑπηρετοῦντα τῇ βουλήσει τὸν νοῦν, εἰς γέλωτα κινήσας τοὺς μαθητὰς τοῦ διδασκαλείου ἐκ-

βάλλεται καὶ προσελθὼν αὐθις τῷ παιδὶ πολλαῖς πέπεικε ταῖς
 δεήσεσιν ἕνα τῶν Σωκράτους ὁμιλητῶν γεγενῆσθαι. συνίστησιν
 οὖν αὐτὸν τῷ Σωκράτει καὶ ἔξαγαγόντος Σωκράτους ἐν τῷ θεά-
 τρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον διαγωνίζονται πρὸς ἀλλή-
 λους οἱ λόγοι καὶ νικηθεὶς ὁ ἄδικος παραλαβὼν τὸν νέον πρὸς τὸ
 διδάξαι καὶ ἱκανῶς ἐκδιδάσκει. ὥς οὖν ἤδη ἐκπεπονημένον κο-
 μισάμενος αὐτὸν ὁ πατήρ ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις καὶ ὥς κατωρ-
 θωκῶς τὸ σπουδαζόμενον εὐωχίαν συνίστησιν· ἐν ᾗ καὶ ἀντι-
 λογίας γινομένης πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοήν ἴσθησι. καὶ
 προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας
 ὑπὸ τῶν νύϊων τύπτεσθαι ὑπεραλγῶν τούτου χάριν κατασκάπτει
 καὶ ἐμπλήρησι τὸ σωκρατικὸν φροντιστήριον. ἐστὶ δὲ τὸ δῶμα
 τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

N E Φ Ε Λ Α Ι.

ΣΤΡ. Ἰοῦ ἰοῦ·

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χοῦμα τῶν νυκτῶν ὅσον
 ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
 καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρονόος ἤκουσ' ἐγώ·
 οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. 5
 ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὔνεκα,
 ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
 ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὕτοσι νεανίας
 ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
 ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. 10
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
 ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος
 ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
 διὰ τουτονὶ τὸν νόον. ὁ δὲ κόμην ἔχων
 ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται 15
 ὄνειροπολεῖ θ' ἱππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
 ὁρῶν ἄγρουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
 οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, παῖ, λύχνον,
 κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
 ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους. 20
 φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δῶδεκα μναῖς Πασίᾳ.
 τοῦ δῶδεκα μναῖς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
 ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἶμοι τάλας,
 εἰθ' ἔξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙ. Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαντοῦ δρόμον. 25

- ΣΤΡ. τοῦτ' ἔστι τουτί τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.
- ΦΕΙ. πόσους δρόμους ἔλᾳ τὰ πολεμιστήρια;
- ΣΤΡ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν; 30
τρεις μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.
- ΦΕΙ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
- ΣΤΡ. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὥφληκα χᾶτεροι τόκου
ἐνεχυράσασθαι φασιν. ΦΕΙ. ἐτέον, ὦ πάτερ, 35
τί δυσκολεύεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
- ΣΤΡ. δάκνει με δῆμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
- ΦΕΙ. ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
- ΣΤΡ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταυτ' ἴσθ' ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται. 40
φεῦ.
εἶθ' ὥφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥ τις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. 45
ἔπειτ' ἐγῆμα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεως,
σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ' ἐγάμον, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὄξων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας, 50
ἢ δ' αὖ μύρον, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδί
πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς. 55
- ΘΕΡ. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἐνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΡ. οἶμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον;
 δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάῃς. ΘΕΡ. διὰ τί δῆτα κλαί
 σομαι;

ΣΤΡ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
 μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,
 ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῇ,
 περὶ τοῦ νόματος δὴ ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
 ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ξάνθιππον ἢ Χαίριππον ἢ Καλλιπιδὴν,
 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φειδωνίδην.
 τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
 κοινῇ ξυνέβημεν ἀθέμεθα Φειδιππίδην.
 τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
 ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
 ὥσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
 ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγὰς ἐκ τοῦ φελλέως,
 ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
 ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
 ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ,
 μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 ἣν ἦν ἀναπείσω τουτονί, σωθῆσομαι.
 ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 πῶς δῆτ' ἂν ἦδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
 Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον. ΦΕΙ. τί, ὦ πάτερ;
 ΣΤΡ. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
 ΦΕΙ. ἰδού. τί ἔστιν; ΣΤΡ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
 ΦΕΙ. νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
 ΣΤΡ. μὴ μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
 οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτιός μοι τῶν κακῶν.
 ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 ὦ παῖ, πιθοῦ μοι. ΦΕΙ. τί δὲ πίδωμαι δῆτά σοι

ΣΤΡ. ἐκστρεψον ὥς τάχιστα τοὺς σπαντοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙ. λέγε δὴ, τί κελεύεις; ΣΤΡ. καὶ τι πείσει; ΦΕΙ. πεί-
σομαι, 90

νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤΡ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.

ὄρας τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον;

ΦΕΙ. ὄρω. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ πάτερ;

ΣΤΡ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.

ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν 95

λέγοντες ἀναπείθουσιν ὥς ἔστιν πνιγεὺς
κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.

οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.

ΦΕΙ. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤΡ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·
μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κἀγαθοί. 101

ΦΕΙ. αἰβοῦ, πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαξόνας,
τοὺς ὠχρῶντας, τοὺς ἀνυποδῆτους λέγεις·
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

ΣΤΡ. ἦ ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον. 105

ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικὴν.

ΦΕΙ. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί, 110

ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕΙ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ,
τὸν κρεῖττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιον τὸν ἕτερον τοῦ λόγου, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τᾷδικώτερα. 115

ἦν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

- ΦΕΙ.** οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένους. 11
- ΣΤΡ.** οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δῆμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει, οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ξύγιος οὐθ' ὁ σάμφορας· ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
- ΦΕΙ.** ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεὸς Μεγακλῆς ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ. 12
- ΣΤΡ.** ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι· ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον. πῶς οὖν γέρων ὦν ἀπιλήσμων καὶ βραδὺς λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι; 13
- ΙΤΗΤΕΟΝ.** τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῦ, παιδίον.
- ΜΑΘ.** βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
- ΣΤΡ.** Φεῖδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
- ΜΑΘ.** ἀμαθὴς γε νῆ Δί', ὅστις οὕτως σφόδρα 14 ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.
- ΣΤΡ.** σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν. ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ προῖγμα τοῦ ξημβλωμένου.
- ΜΑΘ.** ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν. 14
- ΣΤΡ.** λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὕτως ἦκω μαθητῆς εἰς τὸ φροντιστήριον.
- ΜΑΘ.** λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια. ἀνῆρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας· 14
- ΣΤΡ.** πῶς τοῦτο διεμέτρησε; **ΜΑΘ.** δεξιότατα, κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὸ πόδε, 15

καὶ τα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.

ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤΡ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

ΜΑΘ. τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα; ΣΤΡ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΜΑΘ. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος 156
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχει, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τοῦρροπύγιον.

ΣΤΡ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

ΜΑΘ. ἔφρασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος 160
στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βία βαδίζειν εὐθὺ τοῦρροπύγιον·

ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἡγεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

ΣΤΡ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων. 165

ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.

ἢ ὅσδ' ὡς φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
ὅστις δόλοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.

ΜΑΘ. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέσθη 171
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. ΣΤΡ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.

ΜΑΘ. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς 171
καὶ τὰς περιφοράς, εἴτ' ἄνω κεκηνότος
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.

ΣΤΡ. ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.

ΜΑΘ. ἐχθρὸς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας. 175

ΣΤΡ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τ' ἄλλωτ' ἐπαλαμύσατο;

ΜΑΘ. κατὰ τῆς τραπέξης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἴτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαίστρας θολιμάτιον ὑφέλετο.

ΣΤΡ. τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλὴν θανμάζομεν; 180
ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτην.

μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὃ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

ΜΑΘ. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι; 185

ΣΤΡ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Ἀακωνικοῖς.
ἅταρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοί;

ΜΑΘ. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤΡ. βολβούς ἄρα
ζητοῦσι. μή νυν τοῦτό γ' ἐτι φροντίζετε·

ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί. 190

τί γὰρ οἶδε δρωσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;

ΜΑΘ. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

ΣΤΡ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑΘ. αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἀλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ κέῖνος ὑμῖν ἐπιτύχη. 195

ΣΤΡ. μήπω γε, μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

ΜΑΘ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα
ἔξω διατρέβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.

ΣΤΡ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι. 200

ΜΑΘ. ἀστρονομία μὲν αὕτη. ΣΤΡ. τουτὶ δὲ τί;

ΜΑΘ. γεωμετρία. ΣΤΡ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

ΜΑΘ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤΡ. πότερα τὴν κληρου-
χικήν;

ΜΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤΡ. ἀστεῖον λέγεις.
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον. 205

ΜΑΘ. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;

αἶδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤΡ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.

ΜΑΘ. ὥς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤΡ. καὶ ποῦ Κικυννής εἰσὶν οὐμοὶ δημόται; 210

ΜΑΘ. ἐνταῦθ' ἔννευσιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί', ὥς ὁρᾷς,
ἡδὲ παρατέταται μακρὰ πόρρω πᾶν.

ΣΤΡ. οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

ἀλλ' ἡ Λακεδαιμῶν ποῦ ἔστιν; ΜΑΘ. ὅπου
ἔστιν; αὐτῇ.

ΣΤΡ. ὥς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτό νυν φροντίζετε, 215
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνν.

ΜΑΘ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. ΣΤΡ. νῆ Δί', οἰμῶξεςθ' ἄρα.
φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ;

ΜΑΘ. αὐτός. ΣΤΡ. τίς αὐτός; ΜΑΘ. Σωκράτης.
ΣΤΡ. ὦ Σωκράτες.

ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα. 220

ΜΑΘ. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σχολή.

ΣΤΡ. ὦ Σωκράτες,
ὦ Σωκρατίδιον. ΣΩ. τί με καλεῖς, ὦ φήμερε;

ΣΤΡ. πρῶτον μὲν ὅ τι δοῖς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΣΩ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. 225

ΣΤΡ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἶπερ. ΣΩ. οὐ γὰρ ἂν ποτε
ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
λεπτὴν καταμύξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα. 230

εἰ δ' ὦν χαμᾶι τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἂν ποθ' εὔρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βία
ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

ΣΤΡ. τί φῆς; 235

ἡ φροντίς ἔλκει τὴν ἱκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν, κατὰβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὥς ἐμέ,
ἵνα μ' ἐκδιδάξης ὥνπερ οὐνεκ' ἐλήλυθα.

ΣΩ. ἤλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤΡ. βουλόμενος μαθεῖν
λέγειν.

ὑπὸ γὰρ τόκων χρησίων τε δυσκολωτάτων 240
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

ΣΩ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;

- ΣΤΡ.** νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική, δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν 245
πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεοὺς.
- ΣΩ.** ποίους θεοὺς ὁμεί σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. **ΣΤΡ.** τῷ γὰρ ὅμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
- ΣΩ.** βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς 250
ἅττ' ἔστιν ὁρθῶς; **ΣΤΡ.** νῆ Δί', εἶπερ ἔστι γε.
- ΣΩ.** καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; **ΣΤΡ.** μάλιστα γε.
- ΣΩ.** κἀθιξε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
- ΣΤΡ.** ἰδοὺ κἀθημαι. **ΣΩ.** τουτοὺν τοίνυν λαβὲ 255
τὸν στέφανον. **ΣΤΡ.** ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώ-
κρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
- ΣΩ.** οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελομένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. **ΣΤΡ.** εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
- ΣΩ.** λέγειν γενήσεται τρίμα, κρόταλον, παιπάλῃ. 260
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμεῖ. **ΣΤΡ.** μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει
γέ με·
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι.
- ΣΩ.** εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπα-
κούειν.
ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρον τ' Ἀθήρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν
μετέωρον,
λαμπρὸς τ' Αἰθήρ, σεμναὶ τε θεαὶ Νεφέλαι βρον-
τησικέραννοι, 265
ἄρθητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ
μετέωροι.
- ΣΤΡ.** μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ κα-
ταβρεχθῶ.

το δὲ μὴδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἔλθειν ἐμὲ τὸν κακο-
δαίμον' ἔχοντα.

ΣΩ. ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς
ἐπίδειξιν·

εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς λεραῖς χιονοβλήτοισι
κάθησθε, 270

εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις λερὸν χορὸν ἴστατε
Νύμφαις,

εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύ-
εσθε προχοῖσιν,

ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μί-
μαντος·

ἐπακούσατε δεξιόμεναι θυσίαν καὶ τοῖς λεροῖσι χα-
ρεῖσαι.

ΧΟΡ. ἄέναοι Νεφέλαι, 275

ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγῃτον,
πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυναχέος

ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ

δενδροκόμους, ἵνα 280

τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα

καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' ἱερὰν χθόνα

καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα

καὶ πόντον κελάδοντα βαρὺβρομον·

ὅμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται 285
μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.

ἄλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον

ἀθανάτας ιδέας, ἐπιδώμεθα

τηλεσκόπῳ ὅμματι γαῖαν. 290

ΣΩ. ὦ μέγα σεμνὰ Νεφέλαι, φανερωῶς ἠκούσατέ μου
καλέσαντος.

275—290. = 299—313.

ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεο-
σέπτου;

ΣΤΡ. καὶ σέβομαί γ', ὃ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀντ-
αποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ
πεφρόβημαι·
κεῖ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, καὶ μὴ θέμις ἐστί,
χεςεῖω. 295

ΣΩ. οὐ μὴ σκώψης μηδὲ ποιήσης ἅπερ οἱ τρυγοδαίμο-
νες οὗτοι,
ἀλλ' εὐφῆμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος
ἁοιδαῖς.

ΧΟΡ. παρθένοι ὄμβροφόροι,
ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γὰρ
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον· 301
οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος
ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα, 305
ναοὶ δ' ὑπερφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερῶταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλάι τε,
παντοδαπαῖς ἐν ὥραις, 310
ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΤΡ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἰς',
ὃ Σώκρατες, αὐταὶ
αἱ φθεργάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρώωναι
τινὲς εἰσιν; 315

ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαί θεαὶ ἀν-
δράσιν ἀργοῖς

αἵπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέ-
χουσι
καὶ τερατεῖαν καὶ περιλέξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατὰ-
ληψιν.

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσας' αὐτῶν τὸ φθέργμ' ἡ ψυχὴ μου
πεπότῃται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενο-
λεσχεῖν, 320
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξας' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλο-
γῆσαι.
ὥστ', εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτάς ἤδη φανερωῶς
ἐπιθυμῶ.

ΣΩ. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ
κατιούσας
ἡσυχῇ αὐτάς. ΣΤΡ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χω-
ροῦς' αὐταὶ πάννυ πολλαί,
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ πλάγαι.
ΣΤΡ. τί τὸ χρῆμα; 325
ὥς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἰσοδον. ΣΤΡ. ἤδη
νυνὶ μόλις οὕτως.

ΣΩ. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολο-
κύνταις.

ΣΤΡ. νῆ Δί' ἔργον', ὧ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη
κατέχουσι.

ΣΩ. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἤδεις οὐδ' ἐνό-
μιζες;

ΣΤΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτάς ηἰνούμεν
καὶ καπνὸν εἶναι. 330

ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι πλείστους αὐταὶ βό-
σκουσι σοφιστάς,
θουριομάντεις, ἱατροτέχνας, σφραγιδονυχαργο-
κομήτας,

κυκλίων τε χορῶν ἄσματοκάμπτας, ἄνδρας με-
 τεωροφέναντας,
 [οὐδὲν δρωντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μου-
 σοποιοῦσιν.]

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν
 δάϊον ὀρμάν, 335
 πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινού-
 σας τε θυέλλας,
 εἴτ' ἀερίας, διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονη-
 χεῖς,
 ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ'
 αὐτῶν κατέπινον
 κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνί-
 θεια κιχηλᾶν.

ΣΩ. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤΡ. λέξον δὴ
 μοι, τί παθοῦσαι, 340
 εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἷξασι
 γυναιξίν;
 οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι
 γὰρ τινές εἰσιν;

ΣΤΡ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἷξασιν δ' οἷν ἐρίοισιν πεπτα-
 μένοισι,
 κούχλιν γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτιοῦν· αὗται δὲ
 ῥίνας ἔχουσιν.

ΣΩ. ἀπόκριναι νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι. ΣΤΡ. λέγε νυν
 ταχέως ὅ τι βούλει. 345

ΣΩ. ἥδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρω
 ὁμοίαν
 ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; ΣΤΡ. νῆ Δί' ἔγωγ'.
 εἶτα τί τοῦτο;

ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κατ' ἣν μὲν
 ἴδωσι κομήτην,

ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξε-
νοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις εἰκα-
σαν αὐτάς. 350

ΣΤΡ. τί γάρ, ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σί-
μωνα, τί δρωσιν;

ΣΩ. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης
ἐγένοντο.

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν ῥίψασπιν
χθρὲς ἰδοῦσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ'
ἐγένοντο.

ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὄρᾳς, διὰ τοῦτ'
ἐγένοντο γυναικες. 355

ΣΤΡ. χαίρετε τοίνυν, ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἶπερ τινὶ
κάλλω,
οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνήν, ὦ παμβασι-
λειαί.

ΧΟΡ. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων
φιλομούσων·
σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς
ὅ τι χρήξεις·
οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεω-
ροσοφιστῶν 360

πλὴν ἢ Προδίκη, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὐ-
νεκα, σοὶ δέ,
ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷ φθαλμῷ
παραβάλλεις,
κἂν υποδότης κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνο-
προσωπεῖς.

ΣΤΡ. ὦ Γῆ τοῦ φθέρματος, ὥς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τε-
ρατῶδες.

- ΣΩ. αὐται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τᾶλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος. 365
- ΣΤΡ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
- ΣΩ. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἐστι Ζεύς. ΣΤΡ. τί λέγεις σύ; ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.
- ΣΩ. αὐται δὴ πον· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω. φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι; 370 καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
- ΣΤΡ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας· καίτοι πρότερον τὸν Δι' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν. ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
- ΣΩ. αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤΡ. τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν; 375
- ΣΩ. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ ἀναγκασθῶσι φέρεσθαι, κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖται εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
- ΣΤΡ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι;
- ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤΡ. Δῖνος; τουτὶ μ' ἐλελήθει, 380

ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βα-
σιλεύων.

ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς
μ' ἐδίδαξας.

ΣΩ. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι
φημί

ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυ-
κνότητα;

ΣΤΡ. φέρε τουτὶ τῷ χρόνῳ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαντοῦ
'γὼ σε διδάξω. 385

ἤδη ξωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐτα-
ράχθης

τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορ-
κορύγησεν;

ΣΤΡ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι,
καὶ τετάρακται.

χῶσπερ βροντὴ τὸ ξωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ
κέκραγεν

ἀτρέμας πρῶτον παππάξ παππάξ, ἅπειτ' ἐπάγει
παπαπαππάξ, 390

χῶταν χέξω, κομιδῇ βροντῇ παπαπαππάξ, ὥσπερ
ἐκεῖναι.

ΣΩ. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα
πέπορδας·

τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον; πῶς οὐκ εἰκὸς
μέγα βροντᾶν;

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ
πορδῇ, ὁμοίω.

ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ,
τοῦτο δίδαξον, 395

καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας πε-
ριφλύει.

τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἔησ' ἐπὶ τοὺς ἐπι-
όρκους.

ΣΩ. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βε-
κεσέληνε,
εἶπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων'
ἐνέπρησεν
οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ'
εἰς' ἐπιόρκοι. 400
ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον
ἄκρον Ἀθηνέων

π/ καὶ τὰς δρυὺς τὰς μεγάλας· τί μαθῶν; οὐ γὰρ δὴ
δρυὺς γ' ἐπιόρκει.

ΣΤΡ. οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνεται. τί γὰρ ἔστιν
δῆθ' ὁ κεραυνός;

ΣΩ. ὅταν εἰς τὰς ἀνεμὸς ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατα-
κλίσθῃ,
ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φνῆξ, κάπειθ' ὑπ'
ἀνάγκης 405
ρήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνό-
τητα,
ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ὀύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κα-
τακάων.

ΣΤΡ. νῆ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε
Διασίοισιν·
ὥπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, καὶ οὐκ ἔσχων
ἀμελήσας·
ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾷ, εἴτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς
αὐτὸν 410

τῷ φθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ
πρόσωπον.

ΧΟΡ. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σοφίας ἄνθρωπε παρ'
ἡμῶν,

ὥς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γε-
νήσει,
εἰ μνήμων εἰ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον
ἐνεστίν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἔστως μήτε βα-
δίζων, 415
μήτε θιγῶν ἄχθ'· λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
οἶνον τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίῳ καὶ τῶν ἄλλων
ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν
ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλευὼν καὶ τῇ γλώττῃ πο-
λεμίζων;

ΣΤΡ. ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στεροῦσας δυσκολοκοίτου τε
μερίμνης, 420
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστροῦ καὶ θυμβρε-
πιδείπνου
ἀμέλει, θαρρῶν εἴνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρ-
έχοιμ' ἄν.

ΣΩ. ἄλλο τι δῆτ' οὖν· νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν
ἅπερ ἡμεῖς,
τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν,
τρία ταυτί;

ΣΤΡ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ'
ἂν ἀπαντῶν· 425
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπι-
θείην λιβανωτόν.

ΧΟΡ. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρωμέν θαρρῶν, ὥς οὐκ
ἀτυχήσεις,
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤΡ. ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μι-
κρόν,

τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίους
ἄριστον. 430

XOP. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπὸν
γ' ἀπὸ τουδὶ

ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλεονας ἢ σύ.
ΣΤΡ. μὴ μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων
ἐπιθυμῶ,

ἀλλ' ὅς' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας
διολισθεῖν.

XOP. τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπι-
θυμεῖς. 435

ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παρὰδος τοῖς ἡμετέροις
προπόλοισι.

ΣΤΡ. δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με
πιέζει

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον,
ὅς μ' ἐπέτριψεν.

νῦν οὖν **

χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται.

τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν

παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,

αὐχμεῖν, ζιγῶν, ἀσκὸν δεῖρειν,

εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,

τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω

θρασύς, εὐγλωττος, τολμηρός, ἴτης,

βδελυρός, ψευδῶν συγκολλητής,

εὐρησιεπής, περίτριμμα δικῶν,

κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,

μάσθλης, εἴρων, γλοιός, ἀλαξών,

κέντρον, μιαρός, στρόφις, ἀργαλέος,

ματιολοιχός.

ταῦτ' εἰ με καλοῦς' ἀπαντῶντες,

δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήξουσιν·
κεῖ βούλονται,

νῆ τὴν Δῆμητρον ἔκ μου χορδὴν 455
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΧΟΡ. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὥς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἔξεις. 460

ΣΤΡ. τί πείσομαι; ΧΟΡ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

ΣΤΡ. ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ'
ὄψομαι; ΧΟΡ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι
θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαι τε καὶ ἐς λόγον ἐλ-
θεῖν 470

πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ. 475
ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτερον ὅ τι περ μέλλεις προ-
διδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀπο-
πειρῶ.

ΣΩ. ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαντοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
ἤδη πλ' τούτοις πρὸς σέ καινὰς προσφέρω. 480

ΣΤΡ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
ἢ μνημονικὸς εἶ. ΣΤΡ. δύο τρόπων νῆ τὸν Δία·
ἢν μὲν γὰρ ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνν·
ἐὰν δ' ὀφείλω σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνν. 485

ΣΩ. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

ΣΤΡ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.

- Ω. πῶς οὖν δυνησεί μανθάνειν; ΣΤΡ. ἀμέλει, καλῶς
 ΣΩ. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
 περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει. 490
 ΣΤΡ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτησομαι;
 ΣΩ. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὕτοσι καὶ βάρβαρος,
 δέδοικά σ', ὃ πρεσβύτερα, μὴ πληγῶν δέη.
 φέρ' ἴδω, τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτῃ; ΣΤΡ. τύ-
 πτομαι, 495
 ἔπειτ' ἐπισχῶν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
 εἴτ' αὐθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.
 ΣΩ. ἴθι νυν, κατὰθου θοίματιον. ΣΤΡ. ἡδίκηκά τι
 ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
 ΣΤΡ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
 ΣΩ. κατὰθου. τί ληρεῖς; ΣΤΡ. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί-
 ῃν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω, 501
 τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφορῆς γενήσομαι;
 ΣΩ. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφώντος τὴν φύσιν.
 ΣΤΡ. οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιδυνὴς γενήσομαι.
 ΣΩ. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ 505
 ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον; ΣΤΡ. ἐς τῷ χεῖρέ νυν
 δός μοι μελιτοῦνταν πρότερον· ὥς δέδοικ' ἐγὼ
 εἶδω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίον.
 ΣΩ. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;
 ΧΟΡ. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας 510
 εἵνεκα ταύτης.
 εὐτυχία γένοιτο τὰν-
 θρώπων, ὅτι προήκων
 ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
 νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ- 515
 τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
 καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.
 ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως

τάληθῃ, νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὕτῳ νικῆσαι μὲν τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός, 520
ὥς ὑμᾶς ἡγουμένους εἶναι θεατὰς δεξιούς
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρῆσθε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἰτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν
φορτικῶν
ἥττηθείς, οὐκ ἄξιός εἰμι· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμ-
φομαι 525
τοῖς σοφοῖς, ὧν εἶνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δε-
ξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ
λέγειν,
ὁ σῶφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
κἀγώ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἤ, κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι
τεκεῖν, 530
ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνέλλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε·
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία
ζητοῦσ' ἤλθ', ἣν που πτύχῃ θεαταῖς οὕτω σο-
φοῖς· 535
γνώσεται γὰρ, ἥνπερ ἴδῃ, τὰ δελφοῦ τὸν βό-
στρυχον.
ὥς δὲ σῶφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρώτα
μὲν
οὐδὲν ἤλθε βραψαμένη σκύτινον καθειμένον,
ἔρουθρον ἐξ ἄκρου, παχύ, τοῖς παιδίοις ἔν' ἣ
γέλως·
οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' ἐλ-
κυσευ, 540

οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾷ τῇ βακτηρίᾳ
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
 οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
 καὶ γὰρ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ, 545
 οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἑξαπατᾶν δις καὶ τρις ταῦτ'
 εἰσάγων,

ἀλλ' αἰὲν καὶ νῦν ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιᾶς·
 ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαις' εἰς τὴν γαστέρα,
 οὐκ ἐτόλμησ' αὐτῷ ἐπεμπεθῆσ' αὐτῷ κειμένῳ. 550
 οὔτοι δ', ὥς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπερβολος,
 τοῦτον δειλαῖον κολετρῶσ' αἰὲν καὶ τὴν μητέρα.
 Εὐπολὶς μὲν τὸν Μαρκιᾶν πρῶτιστον παρεῖλ-
 κυσεν

ἐκστρέφας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
 προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃν τοῦ κόρδακος εἴ-
 νεχ', ἣν 555

Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
 εἶδ' Ἑρμιππος αὐτῷ ἐποίησεν εἰς Ὑπερβολον,
 ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπερβολον,
 τὰς εἰκόνες τῶν ἐργέλεων τὰς ἑμᾶς μιμούμενοι.
 ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἑμοῖς μὴ χαιρέτω·
 ἦν δ' ἑμοὶ καὶ τοῖσιν ἑμοῖς εὐφραίνεσθ' εὐφρή-
 μασιν, 561

ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκίσετε.
 ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν.

Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
 πρῶτα μέγαν κικλήσκω· 565
 τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
 γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·

καὶ μεγαλῶνυμον ἡμέτερον πατέρ',
 Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων· 570
 τὸν θ' ἱππονῶμαν, ὃς ὑπερ-
 λάμπροισι ἀκτῖσιν κατέχει
 γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
 ἐν θνητοῖσι τε δαίμων.

ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
 ἡδικομέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον· 576
 πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
 δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
 αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
 μηδενὶ ξὺν νῶ, τότε ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν. 580
 εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
 ἡνίχ' ἤρετθε στρατηγόν, τὰς ὀφρὺς συνήγομεν
 κάποιοῦμεν δεινά· βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἄστρα-
 πῆς·

ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' ἥλιος
 τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύνσας 585
 οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
 ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 ὥς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάξομεν. 590
 ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
 εἶτα φιμώσητε τοῦτον τῷ ξύλῳ τὸν ἀνχένα,
 αὐτίς ἐς τάρχαϊον ὑμῖν, εἴ τι καὶ ξημάρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.
 ἀμφί μοι αὐτε, Φοῖβ' ἀναξ 595

Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτραν·

ἦ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρουσον ἔχεις
 οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Αυδῶν μεγάλως σέβουσιν· 600

ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνᾳ.

Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
πέτρᾳ σὺν πεύκαις σελαγεί
Βάγκαις Δελφίσις ἐμπρέπων,
κωμαστής Διόνυσος.

605

ἡνίκ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἢ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμά-
χοις.

εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφα-
νῶς.

611

πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ
δραχμήν,

ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας,
μὴ πρίη, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναῖης καλόν.
ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς
ἡμέρας

615

οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν·
ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, ἀπίωσιν οἰκαδε,
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κῆθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε· 620
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γεᾶτ'· ἂνθ' ὧν λαχὼν Τπέρ-
βολος

τῆτες ἱερομνημονεῖν, κᾶπειθ' ὕφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσε-
ται

625

κατὰ σελήνην ὥς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

- ΣΩ. μὰ τὴν Ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσιμον·
ὅστις σκαλαθυρμάτι ἅττα μικρὰ μανθάνων, 630
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβοῖν.
- ΣΤΡ. ἀλλ' οὐκ ἐῷσί μ' ἐξευεγκεῖν οἱ κόρεις.
- ΣΩ. ἀνύσας τι κατέθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
ΣΤΡ. ἰδοῦ. 635
- ΣΩ. ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ὦν οὐκ ἐδιδάχθης πῶποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερον περὶ μέτρων ἢ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν;
- ΣΤΡ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφिताμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίῳ. 640
- ΣΩ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
- ΣΤΡ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέον.
- ΣΩ. οὐδὲν λέγεις, ὦνθρωπε. ΣΤΡ. περιδου νυν ἔμοί,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον. 645
- ΣΩ. ἐς κόρακας, ὥς ἄγροικος εἰ καὶ δυσμαθής.
ταχὺ δ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
- ΣΤΡ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τάλφιτα;
- ΣΩ. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
ἐπαῖνονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν 650
κατ' ἐνόπλιον, χῶποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
- ΣΤΡ. κατὰ δάκτυλον; ΣΩ. νῆ τὸν Δί'. ΣΤΡ. ἀλλ' οἷδ'·
ΣΩ. εἰπὲ δὴ.
- ΣΤΡ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτοῦ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μέν, ἐπ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.
- ΣΩ. ἄγρευς εἰ καὶ σκαιός. ΣΤΡ. οὐ γάρ, ὦξυρέ, 655
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί;

- ΣΤΡ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
 ΣΩ. ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
 τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
 ΣΤΡ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τᾶρρεν', εἰ μὴ μάλνομαι. 660
 κριός, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρονών.
 ΣΩ. ὀρᾷς ὃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
 ἀλεκτρονύνα κατὰ ταῦτό καὶ τὸν ἄρρενα.
 ΣΤΡ. πῶς δῆ; φέρε. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρονῶν κἀλεκτρονῶν.
 ΣΤΡ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν; 665
 ΣΩ. ἀλεκτρούαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
 ΣΤΡ. ἀλεκτρούαιναν; εὖ γε νῆ τὸν Ἀέρα.
 ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνον
 διαλφισώσω σου κύκλω τὴν κάρδοπον.
 ΣΩ. ἴδου μάλ' αὐθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον 670
 ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὐσαν. ΣΤΡ. τῷ τρόπῳ
 ἄρρενα καλῶ γῶ κάρδοπον; ΣΩ. μάλιστά γε,
 ὥσπερ γε καὶ Κλεωνύμου. ΣΤΡ. πῶς δῆ; φράσον.
 ΣΩ. ταυτὸν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμου.
 ΣΤΡ. ἀλλ', ὦγάθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμου, 675
 ἀλλ' ἐν θυνείᾳ στρογγύλῃ ἡμεάττετο.
 ἅτταρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
 τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
 ΣΤΡ. τὴν καρδόπην; ΣΩ. θήλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
 ΣΤΡ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη. 680
 ΣΩ. ἔτι δῆ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
 ἅττ' ἄρρεν' ἐστὶν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
 ΣΤΡ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἅ θήλε' ἐστὶν. ΣΩ. εἰπέ δῆ.
 ΣΤΡ. Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
 ΣΩ. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤΡ. μυρία. 685
 Φιλόξενος, Μελησίλας, Ἀμυνίας.
 ΣΩ. ἀλλ', ὦ πονηρέ, ταυτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
 ΣΤΡ. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστίν; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

- πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνία;
ΣΤΡ. ὅπως ἄν; ὦδλ', δεῦρο δεῦρ', Ἀμυνία. 690
ΣΩ. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
ΣΤΡ. οὐκ οὖν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;
 ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ **ΣΤΡ.** τί
 δρω;
ΣΩ. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων. 695
ΣΤΡ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, νταῦθά γ'· ἀλλ' εἶπερ γε χρή,
 χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
ΣΩ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. **ΣΤΡ.** κακοδαίμων ἐγώ,
 οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον. 699
ΧΟΡ. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον τε σαντὸν
 στρόβει πνικνώσας.
 ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
 ἐπ' ἄλλο πῆδα
 νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμ-
 μάτων. 705
 * * * * *
 * * * * *
ΣΤΡ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ.
ΧΟΡ. τί πάσχεις; τί κάμνεις;
ΣΤΡ. ἀπόλλυμαι δέλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
 δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, 710
 καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
 καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
 καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
 καὶ τὸν προκτὸν διορύττουσιν,
 καὶ μ' ἀπολοῦσιν. 715
ΧΟΡ. μὴ νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
ΣΤΡ. καὶ πῶς; ὅτε μου

700—706. = 804—812.

φρουῶδα τὰ χρήματα, φρούδη χοροιά,
φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς·
καὶ πρὸς τοῦτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουραῖς ἔδων
ὀλίγον φρουῶδος γεγένημαι.

720

ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤΡ. ἐγώ;
νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφροντίσας;

ΣΤΡ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἰ μού τι περιλειφθήσεται. 725

ΣΩ. ἀπολεῖ κἄκιστ'. ΣΤΡ. ἀλλ', ὠράθ', ἀπόλωλ'
ἀρτίως.

ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
κἀπαιόλημ'. ΣΤΡ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα; 730

ΣΩ. φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δοῖ, τουτουί.
οὗτος, καθεύδεις; ΣΤΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ
μὲν οὔ.

ΣΩ. ἔχεις τι; ΣΤΡ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν
πάνυ;

ΣΤΡ. οὐδὲν γε πλὴν ἢ τὸ πένος ἐν τῇ δεξιᾷ.

ΣΩ. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς; 735

ΣΤΡ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.

ΣΤΡ. ἀκήκοας μυριάκις ἐγὼ βούλομαι,
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

ΣΩ. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα 740
λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὁρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤΡ. οἴμοι τάλας.

ΣΩ. ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
ἀφείδς ἀπελθε· κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὐτίς αὐτὸ καὶ ξυγώθρισον. 745

ΣΤΡ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί, ὦ γέρον;

- ΣΤΡ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
 ΣΩ. ἐπιδείξον αὐτήν. ΣΤΡ. εἶπε δὴ νῦν μοι —
 ΣΩ. τὸ τί;
 ΣΤΡ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ προιάμενος Θετταλήν,
 καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ 750
 αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
 ὥσπερ κάτοπτρον, κατὰ τηροῖν ἔχων,
 ΣΩ. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειεν σ'; ΣΤΡ. ὅ τι;
 εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
 οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. οὐτιγί τί δῆ; 755
 ΣΤΡ. οὐτιγί κατὰ μῆνα τὰργύριον δανείζεται.
 ΣΩ. εὖ γ'· ἄλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν,
 εἰ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
 ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσαις εἰπέ μοι.
 ΣΤΡ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον. 760
 ΣΩ. μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
 ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἄερα,
 λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.
 ΣΤΡ. εὗρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
 ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. ποῖαν τινά;
 ΣΤΡ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον 765
 ταύτην ἐόρακας, τὴν καλήν, τὴν διαφανή,
 ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις;
 ΣΤΡ. ἔρωγε. φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβών,
 ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς, 770
 ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
 τὰ γράμματ' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;
 ΣΩ. σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας. ΣΤΡ. οἴμ' ὥς ἦδομαι
 ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
 ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤΡ. τὸ τί; 775
 ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδίκων δίκην,
 μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

ΣΤΡ. φανλότατα καὶ ῥᾶστ'. ΣΩ. εἶπε δὴ. ΣΤΡ. καὶ δὴ λέγω.

εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης, πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαρξάιμην τρέχων. 780

ΣΩ. οὐδὲν λέγεις. ΣΤΡ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔργω', ἐπεὶ οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

ΣΩ. ὑθλεις· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.

ΣΤΡ. ὅτιν' τί; καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθῃ σὺ γ' ἄτ' ἂν καὶ μάθῃς. 785 ἐπεὶ τί νῦν δὴ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.

ΣΤΡ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν; τίς ἦν ἐν ἧ ματτόμεθα μέντοι τάλφῖτα;

οἴμοι, τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον; 790

ΣΤΡ. οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι; ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν. ἀλλ', ὧ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλευέσαστε.

ΧΟΡ. ἡμεῖς μὲν, ὧ πρεσβῦτα, συμβουλευόμεν, εἰ σοὶ τις νῖός ἐστιν ἐκτεθραμμένος, 795 πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.

ΣΤΡ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τε κἀγαθός· ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;

ΧΟΡ. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤΡ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,

κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας. 800

ἀτὰρ μέτειμι γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλῃ, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ' κ' τῆς οἰκίας.

ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡ. ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' ἀντίχ' ἔξων 805 μόνας θεῶν; ὧς

ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἅπαντα δοᾶν

ὅσ' ἂν κελεύῃς.

σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερωῶς ἐπηρ-
μένου 810

γνοὺς ἀπολάψεις, ὃ τι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρα τρέπε-
σθαι.

ΣΤΡ. οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας. 815

ΦΕΙ. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ΣΤΡ. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας·
τὸ Δία νομίζειν, ὄντα τηλικουτοῖ.

ΦΕΙ. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; ΣΤΡ. ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκά. 821

ὅμως γε μὴν πρόσσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕΙ. ἰδοὺ· τί ἔστιν; ΣΤΡ. ὥμοσας νῦν δὴ Δία. 825

ΦΕΙ. ἔγωγ'. ΣΤΡ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς. ΦΕΙ. ἀλλὰ τίς;

ΣΤΡ. Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακῶς.

ΦΕΙ. αἰβοῖ, τί ληρεῖς; ΣΤΡ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

ΦΕΙ. τίς φησι ταῦτα; ΣΤΡ. Σωκράτης ὁ Μῆλιος 830
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔχνη.

ΦΕΙ. σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
ὥστ' ἀνδράσιν πεῖθει χολῶσιν; ΣΤΡ. εὐστόμει,

καὶ μηδὲν εἰπῆς φλαῦρον ἀνδρας δεξιούς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν ὑπὸ τῆς φειδωλίας 835

ἀπεκείρατ' οὐδεις πόποτ' οὐδ' ἠλείφατο
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μόν τὸν βίον.

ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

ΦΕΙ. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν; 840

- ΣΤΡ.** ἄλλῃδες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
- ΦΕΙ.** οἶμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω, 84
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
- ΣΤΡ.** φέρ' ἴδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις; εἰπέ μοι.
- ΦΕΙ.** ἀλεκτρούνα. **ΣΤΡ.** καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
- ΦΕΙ.** ἀλεκτρονόν'. **ΣΤΡ.** ἄμφω ταυτό; καταγέλαστος 85
μὴ νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἀλεκτρούαναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
- ΦΕΙ.** ἀλεκτρούαναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
- ΣΤΡ.** χᾶτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκαστοτε,
ἐπελανθανόμεν ἂν εὐθύς ὑπὸ πλήθους ἑτῶν. 86
- ΦΕΙ.** διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
- ΣΤΡ.** ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
- ΦΕΙ.** τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτορας, ὠνόητε σὺ;
- ΣΤΡ.** ὥσπερ Περικλῆς εἰς τὸ θεόν ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι, βάδιξ', ἴωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ 86
πειθόμενος ἐξάμαρτε· καὶ γὰρ τοί ποτε
οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος·
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἠλιαστικόν,
τούτου πριάμην σοι Διασίους ἀμαξίδα.
- ΦΕΙ.** ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει. 86
- ΣΤΡ.** εὖ γ' ὅτι ἐπέισθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
ἐξελθ'. ἄγω γὰρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
ἄκουτ' ἀναπέσας. **ΣΩ.** νηπύτιος γὰρ ἔστ' ἔτι,
καὶ τῶν κρεμαστροῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
- ΦΕΙ.** αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρέμαίῳ γε. 87
- ΣΤΡ.** οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
- ΣΩ.** ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγετο

καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρηγμένον.
 πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφραξεν δίκης
 ἢ κλῆσιν ἢ χάνωσιν ἀναπειστηρίαν; 875
 καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπερβολος.

ΣΤΡ. ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
 εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὃν τιννουτοὺν
 ἐπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἐγλυφεν,
 ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο, 880

καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
 ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ μαθήσεται,
 τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα,
 [ὅς τ' ἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·]
 [ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.] 885

ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῦν τοῖν λόγοιν.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΣΤΡ. τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
 πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΤ.

ΔΙΚ. χῶρει δευρί, δεῖξον σαντὸν
 τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν. 890

ΑΔ. ἴθ' ὅποι χρήξεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
 ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

ΔΙΚ. ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν; ΑΔ. λόγος. ΔΙΚ. ἥττων γ' ὢν.

ΑΔ. ἀλλὰ σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
 φάσκοντ' εἶναι. ΔΙΚ. τί σοφὸν ποιῶν; 895

ΑΔ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

ΔΙΚ. ταῦτα γὰρ ἀνθεὶ διὰ τουτουσί
 τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔ. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙΚ. ἀπολῶ σε κακῶς.

ΑΔ. εἰπέ, τί ποιῶν; ΔΙΚ. τὰ δίκαια λέγων. 900

ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω γαῦτ' ἀντιλέγων·

οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνν φημι δίκην.

ΔΙΚ. οὐκ εἶναι φῆς; ΑΔ. φέρε γάρ, ποῦ'στιν;

ΔΙΚ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.

ΑΔ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας; *ΔΙΚ.* αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.

ΑΔ. τυφογέρων εἰ κἀνάρμοστος.

ΔΙΚ. καταπύγων εἰ κἀναίσχυντος.

ΑΔ. ῥόδα μ' εἴρηκας. *ΔΙΚ.* καὶ βωμολόχος.

ΑΔ. κρίνεσι στεφανοῖς. *ΔΙΚ.* καὶ πατραλοίας.

ΑΔ. χρυσῷ πάντων μ' οὐ γιγνώσκεις.

ΔΙΚ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

ΑΔ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

ΔΙΚ. θρασὺς εἰ πολλοῦ. *ΑΔ.* σὺ δέ γ' ἄρχαῖος.

ΔΙΚ. διὰ σέ δὲ φοιτᾷν

οὐδείς ἐθέλει τῶν μειρακίων·

γνωσθήσῃ τοί ποτ' Ἀθηναίοις

οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔ. αὐχμεῖς αἰσχυρῶς. *ΔΙΚ.* σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.

καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχενες,

Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,

ἐκ πηριδίου

γνώμας τρώγων Πανδελετείους.

ΑΔ. ὦμοι σοφίας — *ΔΙΚ.* ὦμοι μανίας —

ΑΔ. ἧς ἐμνήσθης. *ΔΙΚ.* τῆς σῆς, πόλεώς θ',

ἥτις σε τρέφει

λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.

ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.

ΔΙΚ. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ

καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.

ΑΔ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μάλινεσθαι

ΔΙΚ. κλαύσει, εἰ τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις.

ΧΟΡ. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

ἀλλ' ἐπιδειξαί

935

σύ τε τοὺς προτέρους ἅττ' ἐδίδασκες,

σύ τε τὴν καινὴν

παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν

ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.

ΔΙΚ. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. κἄγωγ' ἐθέλω.

ΧΟΡ. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;

940

ΑΔ. τοῦτῳ δώσω·

κἄτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξη

ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν

καὶ διανοαῖς κατατοξεύσω.

τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγκύξη,

945

τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῷφθαλμῷ

κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηγνῶν

ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

ΧΟΡ. νῦν δείξετον τῷ πισύνῳ τοῖς περιδεξίοισι

949

λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμότητοισι μερί-

μναῖς,

ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται. νῦν

γὰρ ἅπας

ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,

955

ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἔστιν ἄγων μέγιστος.

ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρη-

στοῖς στεφανώσας,

959

ῥῆξον φωνὴν ἥτιμι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν

εἰπέ.

960

ΔΙΚ. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη

νεόμιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν'

ἀκοῦσαι·

949—958. = 1024—1033.

εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κιθα-
 ριστοῦ
 τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, καὶ κριμνώδη
 κατανίφοι. 965
 εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἅσμι' ἐδίδασκεν, τῷ μηρῷ μὴ
 ξυνέχοντας,
 ἣ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἣ Τηλέπορόν τι
 βόαμα,
 ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρ-
 δωκαν.
 εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειν τινα
 καμπήν,
 οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρυγίαν ταύτας τὰς δυσκολο-
 κάμπτους, 971
 ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς Μούσας
 ἀφανίζων.
 ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει
 προβαλέσθαι
 τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν
 ἀπηνές.
 εἶτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ
 προνοεῖσθαι 975
 εἰδῶλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλεί-
 πειν.
 ἠλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερ-
 θεν τότ' ἂν, ὥστε
 τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χροῦς ὥσπερ μῆλοισιν
 ἐπὶ νῦνθι.
 οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενός τὴν φωνὴν πρὸς
 τὸν ἐραστὴν
 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβά-
 διζεν, 980

οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς
 ραφανίδος,
 οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ
 σέλινον,
 οὐδ' ὀσοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἰσχειν τὸ
 πόδ' ἐναλλάξ.

44. ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνά-
 μεστα

καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. ΔΙΚ. ἀλλ' οὖν
 ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα, 985
 ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχους ἡμὴ παίδευσις
 ἔθρεψεν.

σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐν-
 τετυλίχθαι.

ὥστε μ' ἀπάγγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις
 δέον αὐτοὺς

τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτο-
 γενείης.

πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω
 λόγον αἰροῦ. 990

κἀπιστήσῃ μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέ-
 χεσθαι

καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς
 σε, φλέγεσθαι.

καὶ τῶν θιάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
 προσιοῦσιν,

καὶ μὴ περὶ τοὺς σαντοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο
 τε μηδὲν

αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγα μ'
 ἀναπλήσειν. 995

μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
 κεχηνώς,

μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀπο-
θραυσθῆς.

μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν
καλέσαντα

μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτρο-
φήθης.

ΑΔ. εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διό-
νυσον 1000

τοῖς Ἰπποκράτους υἱέσιν ἐλξεις, καὶ σε καλοῦσι
βλιτομάμμαν.

ΔΙΚ. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις
διατρίψεις,

οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτρά-
πελ', οἷάπερ οἱ νῦν,

οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχροαντιλο-
γεξεπιτρίπτου.

ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις
ἀποθρέξει 1005

στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος
ἡλικιώτου,

μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλ-
λοβολούσης,

ἥρος ἐν ὄρῳ χαίρων, ὁπότεν πλάτανος πετέλα
ψιθυρίζη.

ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν, 1010

ἔξεις αἰεὶ στῆθος λιπαρόν,
χροιὰν λευκὴν, ὥμους μεγάλους,

γλώτταν βαιάν, πνυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν.

ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης, 1015
πρωτὰ μὲν ἔξεις χροιὰν ὠχράν,

ὧμους μικρούς, στήθος λεπτόν,
γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
κωλὴν μεγάλην, ψήφισμα μακρόν,
καὶ σ' ἀναπείσει

τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγείσθαι, 1020
τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·

καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυροσύνης ἀναπλήσει.

ΧΟΡ. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, 1024
ὥς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἐπεστὶν ἄνθος.
εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν
προτέρων.

πρὸς οὖν τάδ', ὃ κομποπρεπῆ μοῦσαν ἔχων, 1030
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὥς εὐδοκίμηκεν ἀνὴρ.

δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἵπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλή-
σεις. 1035

ΑΔ. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμεν τὰ σπλάγχνα, κάπε-
θύμουν

ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξει·
ἐγὼ γὰρ ἦντων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα
τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τὰναντί' ἀντιλέ-
ξει. 1040

καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἰρούμενον τοὺς ἦντονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἣ πέποιθεν ὥς ἐλέγξω·
ὅστις σε θερμοῦ φησι λουῖσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λου-
τρά; 1045

ΔΙΚ. ὅτι κακιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΔ. ἐπίσχε· εὐθύς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβῶν ἄφυκτον.

καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίς ἄνδρ'
ἄριστον

ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνοὺς πο-
νῆσαι;

ΔΙΚ. ἐγὼ μὲν οὐδέν Ἑρακλέους βελτίον ἄνδρα κρίνω.

ΑΔ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἑράκλεια λου-
τρά;

1051

καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; ΔΙΚ. ταῦτ' ἐστὶ,
ταῦτ' ἐκεῖνα,

ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλήρεις τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαί-
στρας.

ΑΔ. εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ'
ἐπαινῶ.

1055

εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὀμηρος οὐδέ ποτ' ἂν ἐποίη-
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς
ἅπαντας.

ἄνειμι δῆτ' ἐν τεῦθ' εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὸν μὲν
οὐ φησὶ χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.

καὶ σωφρονεῖν αὐτὸ φησὶ χρῆναι· δύο κακὰ με-
γίστω.

1060

ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἥδη
ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγξον
εἰπών.

ΔΙΚ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μά-
χαιραν.

ΑΔ. μάχαιραν; ἀστεῖον τὸ κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαί-
μων.

Ἐπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα
πολλὰ

1065

εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.

ΔΙΚ. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

- ΑΔ. καὶ τ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'. οὐ γὰρ ἦν
ὑβριστὴς
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυ-
χίζειν.
γυνὴ δὲ συναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ κρό-
νιππος. 1070
σκέψαι γάρ, ὦ μενιάκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν
ἅπαντα
ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κι-
χλισμῶν.
καίτοι τί σοι ξῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
εἰεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν εἰς τὰς τῆς φύσεως ἀνά-
γκας. 1075
ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, καὶ τ' ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμι-
λῶν,
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰ-
σχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἁλούς, τὰδ' ἀντερεῖς πρὸς
αὐτόν,
ὥς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενε-
γκειν, 1080
κάκεινος ὥς ἦττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μείζον ἂν δύναιο;
ΔΙΚ. τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρα τε
τιλθῇ;
ἔξει τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος
εἶναι;
ΑΔ. ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν; 1085
ΔΙΚ. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μείζον πάθοι τούτου ποτέ;
ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

ΔΙΚ. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; **ΑΔ.** φέρε δὴ μοι φράσον·
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

ΔΙΚ. ἐξ εὐρυπρώκτων. **ΑΔ.** πείθομαι. 1090

τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;

ΔΙΚ. ἐξ εὐρυπρώκτων. **ΑΔ.** εὖ λέγεις.
δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;

ΔΙΚ. ἐξ εὐρυπρώκτων. **ΑΔ.** ἄρα δῆτ'
ἐγνωκας ὥς οὐδὲν λέγεις;
καὶ τῶν θεατῶν ὁ πότεροι
πλείους σκόπει. **ΔΙΚ.** καὶ δὴ σκοπῶ. 1095

ΑΔ. τί δῆτ' ὄρα;

ΔΙΚ. πολὺν πλείονας, νῆ τοὺς θεοὺς,
τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
γούν οἶδ' ἐγὼ κάκεινον
καὶ τὸν κομήτην τουτονί. 1100

ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς;

ΔΙΚ. ἡττήμεθ', ὥ κινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθί μου
θοῖμάτιον, ὥς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΩ. τί δήτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν 1105
βούλει τὸν νῖόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

ΣΤΡ. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θᾶττα
οἶαν δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθου
στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. 1110

ΣΩ. ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

ΣΤΡ. ὦχρόν μὲν οὖν οἶμαί γε καὶ κακοδαίμονα.

ΧΟΡ. χωρεῖτ' νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἣν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς
φράσαι. 1116

πρῶτα μὲν γάρ, ἣν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς
ἀγρούς,

ὑσόμεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέξειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἣν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὐσας θεάς, 1121
προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται
κακά,

λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ
χωρίου.

ἡνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐλάαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἄμ-
πελοι,

ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσο-
μεν. 1125

ἣν δὲ πλινθεύοντ' ἰδῶμεν, ὑσόμεν καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάξαις στρογγύλαις συν-
τρίψομεν.

κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν
φίλων,

ὑσόμεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κα-
κῶς. 1130

ΣΤΡ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθύς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω, 1135
θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
έμοῦ μέτρι' ἅττα καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
,,ὦ δαιμόνιε, τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες“, οὐ φασὶν ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με 1140

ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαί φασί μοι.
 νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γὰρ μοι μέλει,
 εἴπερ μεμάρθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
 τάχα δ' εἴσομαι κόπας τὸ φροντιστήριον.
 παῖ, ἡμί, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

ΣΤΡ. κἄγω γέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ· 1146
 χρὴ γὰρ ἐπιθανμάξειν τι τὸν διδάσκαλον.
 καὶ μοι τὸν υἱόν, εἰ μεμάρθηκε τὸν λόγον
 ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.

ΣΩ. μεμάρθηκεν. ΣΤΡ. εὖ γ', ὃ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

ΣΩ. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλη δίκην. 1151

ΣΤΡ. καὶ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἐδανειζόμεν;

ΣΩ. πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.

ΣΤΡ. βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
 βοάν. ἰώ, κλάετ' ὦβολοστάται, 1155
 αὐτοί τε καὶ τάρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
 οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι.
 οἷος ἐμοὶ τρέφεται

τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
 ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων, 1160
 πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
 λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·
 ὃν κάλεσον τρέχων ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.

ΣΩ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, 1165
 ἔξελθ' οἴκων, αἶε σοῦ πατρός.
 ὅδ' ἐκεῖνος ἀνὴρ.

ΣΤΡ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩ. ἅπιθι λαβὼν τὸν υἱόν.

ΣΤΡ. ἰὼ ἰὼ τέκνον. 1170
 ἰοῦ ἰοῦ.

ὡς ἦδομαί σου πρῶτα τὴν χροιάν ἰδών.
 νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαρηνητικός

κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἷδ' ὅτι.
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος. 1176
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.

ΦΕΙ. φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤΡ. τὴν ἔννην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙ. ἔννη γάρ ἐστι καὶ νέα τίς; ΣΤΡ. ἡμέρα,
εἰς ἣν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι. 1180

ΦΕΙ. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μὴ ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

ΣΤΡ. οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕΙ. πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.

ΣΤΡ. καὶ μὴν νενομίσταί γ'. ΦΕΙ. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν
νόμον 1185

ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ. ΣΤΡ. νοεῖ δὲ τί;

ΦΕΙ. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤΡ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔννην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙ. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δὴ ἡμέρας
ἔθηκεν, εἰς γε τὴν ἔννην τε καὶ νέαν, 1190
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ νομηνίᾳ.

ΣΤΡ. ἵνα δὴ τί τὴν ἔννην προσέθηκεν; ΦΕΙ. ἵν', ὦ μέλε,
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττοιενθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μή,
ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ. 1195

ΣΤΡ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔννη τε καὶ νέα;

ΦΕΙ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
διὰ τοῦτο προτένθενσαν ἡμέρα μιᾷ. 1200

ΣΤΡ. εἰ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;

- ὥστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτοῦ
 ἐπ' εὐτυχίαισιν ἁστέον μούγκωμιον. 1205
 μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
 αὐτός τ' ἔφους ὡς σοφός,
 χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
 φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
 χοῖ δημόται 1210
 ζηλοῦντες ἥνικ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
 ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐστιᾶσαι.
 ΠΑ. εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐναι;
 οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε 1215
 ἀπερυσθριάσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
 ὅτε τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
 ἔλκω σε κλητεύσονται, καὶ γενήσομαι
 ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
 ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ 1220
 ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην ΣΤΡ. τίς οὐ-
 τοσί;
 ΠΑ. ἐς τὴν ἔννην τε καὶ νέαν. ΣΤΡ. μαρτύρομαι,
 ὅτι ἐς δὴ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
 ΠΑ. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
 τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤΡ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε, 1225
 ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικὴν.
 ΠΑ. καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
 ΣΤΡ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
 Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
 ΠΑ. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρκος εἶναι διανοεῖ; 1230
 ΣΤΡ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
 ΠΑ. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς;
 ΣΤΡ. ποίους θεούς; ΠΑ. ὃν ἂν κελεύσω γωγέ σε,
 τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤΡ. νῆ Δία,
 καὶ προσκαταθείην γ', ὥστ' ὁμόσαι, τριώβολον.

ΠΑ. ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι. 1236

ΣΤΡ. ἄλσιν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.

ΠΑ. οἴμ' ὥς καταγελαῖς. ΣΤΡ. ἔξ χόας χωρήσεται.

ΠΑ. οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
ἔμοῦ καταπροΐξει. ΣΤΡ. θαυμασίως ἦσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν. 1241

ΠΑ. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μὴ,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤΡ. ἔχε νυν ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς. 1245

ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν; ἀποδώσειν σοι δοκεῖ;
ΣΤΡ. ποῦ ἔσθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τὰργύριον; λέγε,
τουτί τί ἐστί; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

ΣΤΡ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον τοιοῦτος ὢν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί, 1250
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

ΠΑ. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤΡ. οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰ-
δέναι.

οὐκ οὐν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
θήσω πρυτανεῖ, ἣ μῆκέτι ξόφην ἐγώ. 1255

ΣΤΡ. προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὅτι ἡ κάλεσας εὐηδικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜ. ἰὼ μοί μοι.

ΣΤΡ. ἔα· τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνητῶν; οὐ τί που 1260
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγεατο;

ΑΜ. τί δ' ὅστις εἰμί, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἄνθρω κακοδαίμων. ΣΤΡ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέ-
που.

ΑΜ. ὦ σκληρὲ δαίμον, ὦ τύχαι θρασυάντυγες
ἱππων ἐμῶν· ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας. 1265

- ΣΤΡ.** τί δαί σε Τληπόλεμος ποτ' εἰργασται κακόν;
ΑΜ. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
 τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
 [ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγόντι.]
- ΣΤΡ.** τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; **ΑΜ.** ἀδανείσατο. 1270
ΣΤΡ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΑΜ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεούς.
ΣΤΡ. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
ΑΜ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
ΣΤΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγιάνεις. **ΑΜ.** τί δαί;
ΣΤΡ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς. 1276
ΑΜ. σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαι γέ μοι,
 εἰ μὰ ποδώσεις τὰργύριον. **ΣΤΡ.** κάτειπέ νυν,
 πότερὰ νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
 ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον 1280
 ἔλκειν κάτωθεν ταῦτό τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
ΑΜ. οὐκ οἶδ' ἔργω γ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
ΣΤΡ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δίκαιος εἰ,
 εἰ μὴδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
ΑΜ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰργυρίον μοι τὸν τόκον 1285
 ἀπόδοτε. **ΣΤΡ.** τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
ΑΜ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
 πλεον πλεον τὰργύριον αἰεὶ γίννεται,
 ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; **ΣΤΡ.** καλῶς λέγεις.
 τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα 1290
 νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; **ΑΜ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἴσθην.
 οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι. **ΣΤΡ.** κατὰ πῶς
 αὕτη μὲν, ὦ κακόδαιμον, οὐδὲν γίννεται
 ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
 ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλεον τὸ σόν; 1295
 οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 φέρε μοι τὸ κέντρον. **ΑΜ.** ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

- ΣΤΡ. ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἔλας, ὦ σαμφόρα;
 ΑΜ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤΡ. ἄξεις; ἐπιαλω
 κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον. 1300
 φεύγεις; ἐμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
 αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.
 ΧΟΡ. οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
 γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
 ἀποστερεῖσαι βούλεται 1305
 τὰ χρήμαθ' ἀδανείδατο·
 κούκ ἐσθ' ὅπως οὐ τήμερόν τι λήψεται
 προᾶγμ', ὃ τοῦτον ποιήσει τὸν σοφιστήν,
 ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης κακὸν λα-
 βεῖν τι. 1310
 οἶμαι γὰρ αὐτὸν ἀντίχ' εὐρήσειν ὅπερ
 πάλαι ποτ' ἐπῆται,
 εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
 γνώμας ἐναντίας λέγειν 1314
 τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νικᾶν [ἅπαντας] οἷσπερ ἂν
 ξυγγένηται, κἂν λέγῃ παμπόνηρα.
 ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κάφωνον αὐτὸν εἶναι.
 ΣΤΡ. λοὺ λοὺ. 1321
 ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
 οἶμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
 ὦ μιαρέ, τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕΙ. φῆμ', ὦ
 πάτερ. 1325
 ΣΤΡ. ὁρᾷθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. ΦΕΙ. καὶ μάλα.
 ΣΤΡ. ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
 ΦΕΙ. ἀνθίς με ταῦτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
 ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά; 1329
 ΣΤΡ. ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕΙ. πάντε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
 1303—1310. = 1311—1320.

- ΣΤΡ.** τὸν πατέρα τύπτεις; **ΦΕΙ.** ἀποφανῶ γε νῆ Δία
ὥς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. **ΣΤΡ.** ὦ μιαρῶτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
- ΦΕΙ.** ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.
- ΣΤΡ.** τουτὶ σὺ νικήσεις; **ΦΕΙ.** πολὺ γε καὶ ῥαδίως. 1335
ἐλοῦθ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
- ΣΤΡ.** ποίοιν λόγοιν; **ΦΕΙ.** τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
- ΣΤΡ.** ἐδιδάξάμην μέντοι σε νῆ Δί', ὦ μέλε,
τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταυτὰ γε
μέλλεις ἀναπέσειν, ὥς δίκαιον καὶ καλὸν 1340
τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν νείων.
- ΦΕΙ.** ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπέσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
- ΣΤΡ.** καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.
- ΧΟΡ.** σὸν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπη 1345
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
ὥς οὗτος, εἰ μὴ τῷ πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται·
δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τάνθρωπον. 1350
ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἤδη λέγειν πρὸς τὸν χορόν· πάντως δὲ τοῦτο
δράσεις.
- ΣΤΡ.** καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἐγὼ φράσω· πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέ-
λευσα 1355
ᾄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριόν, ὥς ἐπέχθη.
ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ᾄδειν τε πίνονθ', ὥσπερ εἰ κήρυς γυναικ'
ἀλοῦσαν.

1345—1352. = 1391—1398.

ΦΕΙ. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαι τε καὶ
πατεῖσθαι,

ἄδειν κελεύουθ', ὥσπερ εἰ τέττιγας ἐστιῶντα; 1360

ΣΤΡ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ
νῦν,

καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.

κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·

ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα

τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κἄθ' οὗτος εὐθὺς

εἶπεν, 1365

[ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς]

ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνο-

ποιόν.

κάνταῦθα πῶς οἶεσθ' ἐμοὶ τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;

ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ

τούτων

λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.

ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὡς ἐκί-

νει

1371

ἀδελφός, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.

κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω

πολλοῖς κακοῖς καίσχροισι· κἄτ' ἐντεῦθεν, οἷον

εἰκός,

ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἴθ' οὗτος ἐπανα-

πηδᾷ,

1375

κἄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει κἄπνιγε κἀπέτριβεν.

ΦΕΙ. οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,

σοφώτατον; ΣΤΡ. σοφώτατόν γ' ἐκείνου, ὃ τί σ'

εἶπω;

ἀλλ' αὐτίς αὖ τυπτήσομαι. ΦΕΙ. νῆ τὸν Δί', ἐν

δίῃ γ' ἄν.

ΣΤΡ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,

αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι
νοοίης. 1381

εἰ μὲν γε βροῦν εἵποις, ἐγὼ γνοῦς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἥκόν σοι φέρων ἂν
ἄρτον·

κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, καὶ γὰρ λαβὼν
θύραζε

ἐξέφερον ἂν καὶ προὔσχόμεν σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν
ἀπάγχων 1385

βοῶντα καὶ κεκραγόντ' ὅτι

χεζητιῶν, οὐκ ἔτλης

ἔξω ἔνευγενεῖν, ὧς μιαρέ,

θύραξέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος

αὐτοῦ ποίησα κακκᾶν. 1390

ΧΟΡ. οἴμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας

πηδᾶν, ὅ τι λέξει.

εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος

λαλῶν ἀναπείσει,

τὸ δέγμα τῶν γεραιτέρων 1395

λάβοιμεν ἂν ἄλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

σὸν ἔργον, ὧς καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτά,

πειθὼ τίνα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

ΦΕΙ. ὥς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιόις ὁμιλεῖν,

καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνα-
σθαι. 1400

ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνον προσεί-
χον,

οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν πρὶν ἑξα-
μαρτεῖν·

νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,

γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ με-
ρίμναις, 1404

οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

ΣΤΡ. Ἰππευε τοίνυν νῆ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
Ἰππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτρι-
βῆναι.

ΦΕΙ. ἐκείσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ'
ἔτυπτες;

ΣΤΡ. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν γε καὶ κηδόμενος. ΦΕΙ. εἰπέ
δή μοι, 1410

οὐκ ἄμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
[τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν, τὸ
τύπτειν;]

πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρηὴ πληγῶν ἀθῶον
εἶναι,

τοῦμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε ἀγῶ.
κλαίουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; 1415
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
ἐγὼ δέ γ' ἀντελποίμ' ἂν ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες.
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας τοῦ νέου ἔστι
κλάειν,

ὅσῳπερ ἑξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αὐτούς.

ΣΤΡ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

ΦΕΙ. οὐκ οὐν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ πρῶ-
τον, 1421

ὥσπερ σὺ ἀγῶ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἥττον τί δῆτ' ἔξεστι κάμοι καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύ-
πτειν; 1424

ὅσας δὲ πληγὰς εἶχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκρόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ
ταυτί,

ὥς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;

ΣΤΡ. τί δ' ἦτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρούνας ἅπαντα μιμεί,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθέν-
δεις; 1431

ΦΕΙ. οὐ ταυτόν, ὦ τάν, ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκολή-

ΣΤΡ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰ-
τιάσει.

ΦΕΙ. καὶ πῶς; ΣΤΡ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κο-
λάζειν,

σὺ δ', ἣν γέννηταί σοι, τὸν υἱόν. ΦΕΙ. ἣν δὲ μὴ
γέννηται, 1435

μάτην ἐμολ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγγανῶν τεθνήξεις.

ΣΤΡ. ἐμολ μέν, ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·
κᾶμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τὰ πικρῇ.

κλαίειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἣν μὴ δίκαια δρωμεν.

ΦΕΙ. σκέψαι δὲ χᾶτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤΡ. ἀπὸ γὰρ
ὀλοῦμαι. 1440

ΦΕΙ. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθῶν ἃ νῦν πέ-
πονθας.

ΣΤΡ. πῶς δὴ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.

ΦΕΙ. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤΡ. τί δ' ἦτα
φῆς σύ;

τουῦθ' ἕτερον αὖ μείζον κακόν. ΦΕΙ. τί δ', ἣν
ἔχω τὸν ἦττω 1445

λόγον σὲ νικήσω λέγων

τὴν μητέρ' ὥς τύπτειν χρεών;

ΣΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταῦτ' ἣν ποιῆς

οὐδέν σε κωλύσει σεαν-

τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον

μετὰ Σωκράτους

καὶ τὸν λόγον τὸν ἦττω. 1450

ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τὰ μὰ πράγματα.

ΧΟΡ. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἷτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα. 1455

ΣΤΡ. τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;

ΧΟΡ. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ', ὅταν τινὰ
γνώμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστήν πραγμάτων,
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακόν, 1460
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

ΣΤΡ. ὦ μοι, πονηρὰ γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην
ἀποστρεφῆν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μισρὸν καὶ Σωκράτην 1465
ἀπολεῖς μετελθών, οἷ σὲ καὶ μ' ἐξηπάτων.

ΦΕΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

ΣΤΡ. ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῶον Δία.

ΦΕΙ. ἰδοὺ γε Δία πατρῶον· ὥς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; ΣΤΡ. ἔστιν. ΦΕΙ. οὐκ ἔστ'
οὐκ, ἐπεὶ 1470

Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

ΣΤΡ. οὐκ ἐξεληλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' εὐόμην,
διὰ τουτοῦ τὸν δῖνον. οἶμοι δειλταῖος,
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἠγησάμην.

ΦΕΙ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα. 1475

ΣΤΡ. οἶμοι παρανοίας· ὥς ἐμακινόμην ἄρα,
ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτην.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδὲ μ' ἐπιτρέψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία. 1480
καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔων δικορραφεῖν,
 ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
 τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία, 1485
 κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
 ἥπειτ' ἐπαναβάς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
 τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
 ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλλῃς τὴν οἰκίαν·
 ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην, 1490
 κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
 ἐμοὶ ποιήσω, καὶ σφόδρ' εἰς' ἀλαζόνες.

ΜΑΘ. ἰὸν ἰού.

ΣΤΡ. σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, ἰέναι πολλὴν φλόγα.

ΜΑΘ. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; ΘΕΡ. ὅ τι ποιῶ; τί δ'
 ἄλλο γ' ἢ 1495

διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

ΜΑΘ. οἶμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤΡ. ἐκείνος οὐπερ θοῖμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘ. ἀπολεῖς ἀπολεῖς. ΘΕΡ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βού-
 λομαι,

ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας, 1500
 ἢ γὰρ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

ΣΩ. οὔτος, τί ποιεῖς ἐτεόν, οὐπὶ τοῦ τέγους;

ΣΤΡ. ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΩ. οἶμοι τάλας, δελλαιὸς ἀποπνιγήσομαι.

ΜΑΘ. ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι. 1505

ΣΤΡ. τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
 καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;

ΧΟΡ. δῖωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὐνεκα,
 μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν.
 ἡγρεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμε-
 ρον ἡμῖν. 1510

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ } οἰκείται Φιλοκλέωνος.
ΞΑΝΘΙΑΣ }

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΚΥΩΝ.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τοῦτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθεύδων τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν, οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφῆξιν ἑαυτοὺς ἀφομοιάσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δράμα ἐπιγέγραπται· ἀλλ' οὐδὲν ἦννον οὐδὲ οὔτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θανμάζοντος τίνος ἕνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἤττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτερος τὸ πρᾶγμα εἶναι σπονδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαλεῖν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτερος μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίλει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ ἠρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψήφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψήφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφῆξιν ἐμφερεῖς εἶσιν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δράμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνاسι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρον ἐπὶ δειπνὸν καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρον πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελοιοποιεῖ τὸ δράμα.

Τοῦτο τὸ δράμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὥσανει γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον· διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δήμον ἀποστήναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφῆξιν

ἀπεικάξει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποιήται δ' αὐτῷ χα-
ριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ
πρὸ Ὀλυμπιάδι. β' ἡν. εἰς Αἴγαια. καὶ ἐνέκα πρῶτος Φιλωνί-
δης Προάγωνι, Λευκῶν Πρέσβεσι τρίτος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἰρξας ἄφνω
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως
μὴ λανθάνῃ μὴδ' ἐξέλῃ διὰ τὴν νόσον.

ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφήκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶ
φρονοῦντες ἐκάνον. ὁ δὲ γέρον τηρούμενος
συμπείθεται ἔνδον διαοικαίνει καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέρρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

5

10

$\Sigma \Phi H K E \Sigma$

ΣΩΣ. Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΕΛΛ. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩΣ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφείλεις μέγα.

ἀρ' οἴσθα γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;

AN. οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι. 5

ΣΩΣ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὶ τοῦ γ' ἐμοῦ

κατὰ ταῦν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.

ΕΑΝ. ἀλλ' ἡ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾶς;

ΣΩΣ. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

AN. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάκιον. 10

καὶ μοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο

Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος·

καὶ διήτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀγρίως.

ΣΩΣ. καὶ γὰρ ἀληθῶς οἶον οὐδεπώποτε.

ἀτὰρ σὺν λέξῃσι πρότερος. ΞΑΝ. ἐδόκουν ἀετὸν 15

καταπτάμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνν

ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα

φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν,

καὶ πάλιν ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

ΣΩΣ. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώννυμος. 20

ΕΛΑΝ. πῶς δὴ; ΣΩΣ. προερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,

ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν καὶ οὐρανῷ

καὶ τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα.

AN. οἱμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται

ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩΣ. μὴ φροντίσης.

$$u_1, u_2, \dots, u_n - v_1, v_2, \dots, v_m$$

- οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς. 26
- ΞΑΝ. δεινὸν γέ τοῦστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. ΣΩΣ. ἀλλ' ἔστιν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάφους ὅλου.
- ΞΑΝ. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30
- ΣΩΣ. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνου ἐν τῇ πυκνῇ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβῶνια·
κᾶππειτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μούδοκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια, 35
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπορημένης ὕος.
- ΞΑΝ. αἰβοῖ. ΣΩΣ. τί ἔστι; ΞΑΝ. παῦε παῦε, μὴ λέγε·
ὅξει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
- ΣΩΣ. εἰθ' ἢ μιαρὰ φάλαινα ἔχουσα τρυτάνην
ἴστη βόειον δημόν. ΞΑΝ. οἴμοι δέλαιος· 40
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διστάναι.
- ΣΩΣ. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας·
ὄλῃς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει. 45
- ΞΑΝ. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
- ΣΩΣ. οὐκ οὖν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὃ Θέωρος κόραξ
γενόμενος; ΞΑΝ. ἥμιστ', ἀλλ' ἄριστον.
- ΣΩΣ. πῶς; ΞΑΝ. ὅπως;
ἄνθρωπος ὦν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
οὐκ οὖν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι 50
ἀρθεῖς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακος οἰγήσεται;
- ΣΩΣ. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοῦς δὴ ὀβολῶ μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνειράτα;
- ΞΑΝ. φέρε νυν κατέλω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί, 55
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,

μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
 ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρν' ἐκ φορηίδος
 δούλω διαρριπτοῦντι τοῖς θεωμένοις,
 οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος, 60
 οὔδ' αὐθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
 οὔδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
 αὐθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
 ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
 ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον, 65
 κωμωδίας δὲ φορητικῆς σοφώτερον.
 ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκείνοσσι
 ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγου.
 οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 ἔνδον καθεύδοντας, ἵνα θύραζε μὴ ῥίη. 70
 νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 ἦν οὔδ' ἂν εἰς γνοίῃ ποτ' οὔδ' ἂν ξυμβάλοι,
 εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάξετε.
 Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φησ' οὔτοσσι
 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει. 75

ΣΩΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
 * * * * *

Εἰ AN. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 ὁδὶ δὲ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩΣ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 αὕτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος. 80

Εἰ AN. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
 εἶναι φιλοθύτην αὐτόν ἢ φιλόξενον.

ΣΩΣ. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
 ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὅ γε Φιλόξενος.

Εἰ AN. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε. 85
 εἰ δὴ πῖθυμειτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
 φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.

φιληλιαστικής ἐστὶν ὥς οὐδεις ἀνὴρ,
 ἐρᾷ τε τοῦτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
 ἦν μὴ πὶ τοῦ πρώτου καθέξεται ξύλου. 90
 ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
 ἦν δ' οὖν καταμύσῃ καὶν ἄγνην, ὅμως ἐκεῖ
 ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
 ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰσθέναι
 τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται, 95
 ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νουμηνία.
 καὶ νῆ Δί' ἦν ἰδῇ γέ που γεγραμμένον
 νλὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
 ἰὼν παρεγράψε πλησίον „κημὸς καλός.“
 τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὅς ἦδ' ἀφ' ἐσπέρας, ἔφη 100
 ὅψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
 εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
 καῖπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρὸ πάντων,
 ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι. 105
 ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
 ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλίδος εἰσέρχεται,
 ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
 ψήφων δὲ δεισας μὴ δεηθεῖν ποτέ,
 ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. 110
 τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' αἰεὶ
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
 μοχλοῖσιν ἐνδῆσαντες, ὥς ἂν μὴ ἔξη.
 ὁ γὰρ νλὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος 115
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
 μηδ' ἐξιέναι θύραξ· ὁ δ' οὐκ ἐπέθετο.
 εἴτ' αὐτὸν ἀπέλου ἀκάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
 μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιξ· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ

ἄξας ἐδίδαξεν εἰς τὸ Καινὸν ἐμπεσιόν. 120

ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα ξυλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.

ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν. 125

ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδροροσῶν
καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν·

ὁ δ' ὥσπερ εἰ κολοιὸς αὐτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο. 130

ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.

ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδ' Ἰ Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρναγμοσεμνάκους τινάς. 135

ΒΔΕ. ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;

ΞΑΝ. οἴμοι. ΣΩΣ. τί ἐστι; ΞΑΝ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.

ΒΔΕ. οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;
ὁ γὰρ πατήρ εἰς τὸν ἵπνὸν εἰσελήλυθεν
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει, 140
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρημ' ὅπως μὴ ᾠδύσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΞΑΝ. ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΒΔΕ. ἀναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη φοφεῖ;
οὔτος, τίς εἰ σύ; ΦΙΛ. καπνὸς ἐγὼ γ' ἐξέρχομαι.

ΒΔΕ. καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙΛ. συκίνου.

ΒΔΕ. νῆ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν. 146
ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δύου πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.

ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ' ὥς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ, 150

- ὅστις πατρὸς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.
 παῖ, τὴν θύραν ὧθει· πίεξέ νυν σφόδρα
 εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
 καὶ τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ
 φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. 155
- ΦΙΑ. τί δράσεται; οὐκ ἐκφρήσεται, ὦ μιαρώτατοι,
 δικάσουντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
- ΞΑΝ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἄν φέροις; ΦΙΑ. ὁ γὰρ θεὸς
 μαντενομένῳ μοῦχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
 ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκλῆναι τότε. 160
- ΞΑΝ. Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
- ΦΙΑ. ἴθ', ἀντιβόλῳ σ', ἔκφρες με, μὴ διασπαρῶ.
- ΞΑΝ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.
- ΦΙΑ. διατρώξομαι τοίνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.
- ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας. ΦΙΑ. οἴμοι δέλαιος· 165
 πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
 ὅπως τάχιστ', ἢ πινακίον τιμητικόν.
- ΒΔΕ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖει κακόν.
- ΦΙΑ. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
 τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλλοῖς· 170
 νουμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔΕ. οὐκ οὐκ κἄν ἐγὼ
 αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; ΦΙΑ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
- ΒΔΕ. μὰ Δι', ἀλλ' ἄμεινον. ΦΙΑ. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
- ΞΑΝ. οἷαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
 ἵνα θάπτον ἐκπέμψεις. ΒΔΕ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
 ταύτη γ'. ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένον. 175
 ἀλλ' εἰσιῶν μοι τὸν ὄνον ἔξαγ' ἐνδοθεν.
 ὅπως δ' ὁ γέρων μὴ τῇδε παρακύψει πάλιν.
- ΞΑΝ. κἀνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσσει τήμερον;
 βάδιξε θάπτον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις 180
 Ὀδυσσεά τιν'; ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
 κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.

- ΒΔΕ. ποῖον; ποῖον ἴδωμαι. ΞΑΝ. τουτονί. ΒΔΕ. τουτί
τί ἦν;
τίς εἶ ποτ', ὠνέτωπ', ἐτεόν; ΦΙΛ. Οὔτις νῆ εἰς αἶα.
ΒΔΕ. Οὔτις ποτ' ποδαπός; ΦΙΛ. Ἰθακός Ἀποδρασιπ-
πιδου. 185
- ΒΔΕ. Οὔτις μὰ τὸν Δί' οὐ τι χαιρήσων γε σύ.
ὑφελκε θάπτον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος,
ἴν' ὑποδέδυνκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι παλῖρ.
ΦΙΛ. εἰ μή μ' ἑάσεθ' ἡσύχως, μαχούμεθα. 190
- ΒΔΕ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα; ΦΙΛ. περὶ ὄνου σκιᾶς.
ΒΔΕ. πονηρός εἰ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
ΦΙΛ. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ. 195
- ΒΔΕ. ὦθι τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν εἰς τὴν οἰκίαν.
ΦΙΛ. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνετε.
ΒΔΕ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.
ὦθι σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν, 200
καὶ τῇ δοκῷ προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. ΞΑΝ. οἴμοι δέλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;
ΒΔΕ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
ΞΑΝ. μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδνύμενός τις οὔτοσί 205
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστῆς ὀροφίας.
ΒΔΕ. οἴμοι κακοδαίμων, στρουῖθος ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ ὅτι μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νῆ Δί' ἥ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιάωνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210
- ΞΑΝ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κονὸν ἔσθ' ὅπως διαδύς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,

τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον σείλην;

ΒΔΕ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, ἤκουσιν ὁλίγου ἱστέρου
οἱ ξυνδικασταὶ καὶ ἀπαλοῦσ' αὐτοῦσι 215
τὸν πατέρα. **ΕΔΝ.** τὸν πατέρα; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος
βίβ'.

ΒΔΕ. νῆ τὸν Δί', ὅψα τὰρ ἀνέστησ' αὐτὸν νῦν.
ὥς ἀπὸ μέσων νεκρῶν γὰρ παρ' ἀπαλοῦσ' αἶψ',
λύχνους ἔχοντες καὶ μιν ἀρξίντες μέλη
ἀρχαιομελισιδανοφρονιχήφατα, 220
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. **ΕΔΝ.** οὐκοῦν, ἦν δέη
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

ΒΔΕ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, τὸ γένος ἦν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾶ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος 225
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέφαλοι.

ΕΔΝ. μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾶν διασκεδῶ.

ΧΟΡ. χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἤσθ' ἱμᾶς
κύνειος· 231

νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαριανάδης βαδίζειν.

ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ που ὕταυθ', ἢ Χάβης ὁ
Φλυεύς;

πάρεσθ', ὃ δὴ λοιπὸν γ' ἐτ' ἐστίν, ἀππαπαὶ πα-
παιάξ, 235

ἦβης ἐκείνης, ἥνικ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κατὰ περιπατοῦντε
νύκτωρ

τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον,
καθ' ἣψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.

ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὥς ἔσται Λάχητι
νυνί· 240

σίμβλον δ' ἔφασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθές οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφείτ' ἐν ὄρα
ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τρικλῆν πονηρὰν
ἐπ' αὐτόν, ὥς κολωμένους ὦν ἠδίκησεν. ἀλλὰ
σπεύδωμεν, ὦνδρες ἥλικες, ἵππων ἡμέραν γενέ-
σθαι. 245

χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μή που λίθος τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙ. τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ, τουτοῦ φύλαξαι.

ΧΟΡ. κάρφος χαμαῖθεν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρό-
βυσον.

ΠΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ τῷδ' μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

ΧΟΡ. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς, 251
καὶ ταῦτα τοῦ λαλοῦ σπανίζοντος, ὠνόητε;

οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίσασθαι.

ΠΑΙ. εἰ νῆ Δί' αὐθις κονδύλοις νουθετήσῃθ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
κάπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτοῦ στερηθῆις 256
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἄττα γὰρ τυρβάσεις βαδίζων.

ΧΟΡ. ἦ μὲν ἐγὼ σου χεῖτερους μελίζοντας κολάζω.

ἀλλ' οὐτοσί μοι μάρμαρος φαίνεται πατοῦντι·
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ὔδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι. 261

ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοῖς μύκητες·

φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.

δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μὴ' ὅτι πρῶα
ὔδωρ γενέσθαι κάπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς. 265

τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
πέπονθεν, ὥς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὲν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

ἡρεῖτ' ἂν ἄδων Φρονίχου· καὶ γὰρ ἔστιν ἀνὴρ
 φιλοσός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ σπάντας ἐνθάδ', ὦνδρες,
 ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἣν τί πως ἀκούσας 271
 τοῦμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύσῃ θύραζε.
 τί ποτ' οὐκ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρον
 οὐδ' ὑπακούει;

μῶν ἀπολώλῃ τε τὰς
 ἐμβάδας, ἣ προσέκοι' ἦν 275
 τῷ σκοτῶ τὸν δάκτυλόν που,
 εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
 τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
 καὶ τάχ' ἂν βουβωνίσῃ.
 ἣ μὴν πολὺν δοιμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
 καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπέλθαι,
 ἀλλ' ὅπότε ἀντιβολοίῃ
 τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω,
 λίθον ἔψει, ἔλεγεν. 280
 τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἀνθρώπου, ὃς ἡμᾶς
 διεδύετ'

ἐξαπατῶν καὶ λέγων
 ὥς φιλαθήναιος ἦν καὶ
 τὰν Σάμῳ πρῶτος κατείποι,
 διὰ τοῦτ' ὁδυνηθεῖς
 εἴτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
 ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ. 285
 ἀλλ', ὦ γὰθ', ἐνίστασο μῆδ' οὕτως σεαυτὸν
 ἔσθιε, μῆδ' ἀγανάκτει.
 καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει
 τῶν προδόντων τὰπὶ Θοράκης·
 ὃν ὅπως ἐγχυτρίεις.
 ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε. 290

273—280. = 281—289.

- ΠΑΙ. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ
πάτερ, ἦν σοὺ τι δεηθῶ;
- ΧΟΡ. πάνν γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' ἐλ-
πὲ τί βούλει με πρίσθαι
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἄ- 295
στραγάλους δῆπουθεν, ὦ παῖ.
- ΠΑΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παπ-
πία· ἦδιον γάρ. ΧΟΡ. οὐκ ἂν
μὰ Δί', εἰ κρέμαιοις γ' ὑμεῖς.
- ΠΑΙ. μὰ Δί' οὐ τᾶρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
- ΧΟΡ. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου 300
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλ-
φριτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·
σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.
- ΠΑΙ. ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ
τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη- 305
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστὴν τινα νῶν ἢ
πόρον Ἑλλας ἱερών;
- ΧΟΡ. ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ,
μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῶν οἶδ'
ὅπόθεν γε δεῖπνον ἔσται. 310
- ΠΑΙ. τί με δῆτ', ὦ μελέα μητέρα, ἔτικτες;
- ΧΟΡ. ἔν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
- ΠΑΙ. ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυ-
λάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα. 315
ἔ. ἔ.
πάρα νῶν στενάζειν.
- ΦΙΛ. φίλοι, τήκομαι μὲν
πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς 317

291—303. = 304—316.

ὑμῶν ὑπακούων.

ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' εἴμ'

ἄδειν. τί ποιήσω;

τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ

βούλομαι γε πάλαι μεθ' ὑ-

320

μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-

σκους κακόν τι ποιῆσαι.

ἀλλ', ὃ Ζεῦ μεγαβρόντα,

ἥ με ποιήσουν καπνὸν ἐξαίφνης,

ἥ Προξενίδην, ἥ τὸν Σέλλου

325

τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.

τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι,

πάθος οἰκτεῖρας·

ἥ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ

σπώδισον ταχέως·

κἄπειτ' ἀνελῶν μ' ἀποφυσήσας

330

εἰς ὀξάλμην ἐμβαλε θυερμὴν·

ἥ δῆτα λίθον με ποιήσουν ἐφ' οὗ

τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

XOP. τίς γάρ ἐσθ' ὃ ταῦτά σ' εἰργων

κάποκλείων τῇ θύρᾳ; λέ-

ξον· πρὸς εὐνοὺς γὰρ φράσεις.

335

ΦΙΛ. οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε· καὶ γὰρ τυγχάνει

οὐτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ

τόνου.

XOP. τοῦ δ' ἔφεξιν, ὃ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;

καὶ τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙΛ. οὐκ ἔἴ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν

κακόν,

340

ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐσθ'· ἐγὼ δ' οὐ βού-

λομαι.

333—345. = 365—378.

ΧΟΡ. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαιφὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ὅδ',
ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νε- 343
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἂν ποθ'
οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ξυνωμότης τις ἦν. 345

ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπί-
νοιαν,
ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὲ καταβῆναι δεῦρο
ποιήσῃ.

ΦΙΛ. τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὥς πᾶν ἂν ἐγῶγε
ποιόιην.
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν στανίδων μετὰ χοιρίνης πε-
ριελθεῖν.

ΧΟΡ. ἔστιν ὁπῇ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἐνδοθεν οἷός τ' εἴης
διορύξαι, 350
εἴτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις
Ὀδυσσεύς;

ΦΙΛ. πάντα πέφρακται κοῦκ ἔστιν ὁπῆς οὐδ' εἰ σέρφω
διαδῦναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπιαν δ' οὐκ ἔστι
γενέσθαι.

ΧΟΡ. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾷς κλέψας ποτὲ τοὺς
ὀβελίσκους
ῖεις σταντὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος
ἑάλω; 355

ΦΙΛ. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνω
προσόμοιον.
ἦβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἰσχυρόν τ' αὐτὸς
ἑμαντοῦ,
κοῦδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι

φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
 ἄνδρες ὀπλῖται διαταξάμενοι
 κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
 τῷ δὲ δὴ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
 ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
 τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

360

ΧΟΡ. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε
 μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἔ-
 ως γάρ, ὦ μελίττιον.

365

ΦΙΛ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι-το δίκτυον
 ἢ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.

ΧΟΡ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνουντος ἐς σωτηρίαν.
 ἀλλ' ἐπαγε τὴν γνάθον.

370

ΦΙΛ. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε μηδαμῶς,
 ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθῇσεται.

ΧΟΡ. μηδέν, ὦ τάν, δέδιδι, μηδέν·
 ὥς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γού-
 ξη τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
 καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
 χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ
 μὴ πατεῖν τὰ
 ταῖν θεᾶν ψηφίσματα.

375

ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον εἶτα
 καθίμα

δῆσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διο-
 πείθους.

380

ΦΙΛ. ἄγε νῦν, ἣν αἰσθομένῳ τούτῳ ζητητόν μ' ἐσκα-
 λαμαῖσθαι

κἄνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράξετε
 νυνί.

ΧΟΡ. ἀμνηοῦμέν σοι τὸν πρηνώδη θυμὸν ἅπαντ' ἐκ-
 καλέσαντες,

ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἶργειν ἔσται· τὰ τοιαῦτα
ποιήσομεν ἡμεῖς.

ΦΙΛ. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ'· ἦν
τι πάθω γώ, 385
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θείναι μ' ὑπὸ τοῖσι
δρυφάκτοις.

ΧΟΡ. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσης. ἀλλ', ὦ βέλτιστε,
καθίει
σαντὸν θαρρῶν ἀπευξάμενος τοῖσι πατρώοισι
θεοῖσιν.

ΦΙΛ. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ
ἐγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλο-
φυρμοῖς. 390
ᾧκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ'
ἀκροῶο,
ἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα κα-
θῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαντοῦ πλησιόχωρον·
κοῦ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ'
ἀποπάρδω.

ΒΛΕ. οὗτος, ἐγείρου. ΞΑΝ. τί τὸ πρᾶγμ'; ΒΛΕ. ὥσπερ
φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται

ΞΑΝ. μῶν ὁ γέρον πη διαδύεται αὖ; ΒΛΕ. μὰ Δί' οὐ
δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ 396
αὐτὸν δήσας. ΞΑΝ. ὦ μιαινότατε, τί ποιεῖς; οὐ
μὴ καταβήσει;

ΒΛΕ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλ-
λάσι παῖε,
ἦν πῶς πρύμνην ἀνακρούσῃται πληγεῖς ταῖς εἴρε-
σιώναις.

ΦΙΛ. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν
ἔσσεσθαι, 400

ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδῃ καὶ Χρήμων καὶ Φερέ-
δειπνε;

πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἶσω
μᾶλλον ἄγεσθαι;

ΧΟΡ. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
ἦν περ, ἦν ἴκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο 405

τοῦ ξύθνμον, ᾧ κολαζό-
μεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.

ἀλλὰ θαίμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν 410

ὥς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
ὄντα ἀπολούμενον,
ὅστις τόνδε λόγον εἰσφέρει,
ὥς χορὴ μὴ δικάζειν δίκας.

ΒΛΕ. ὦ γαθοί, τὸ πρῶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγατε.

ΧΟΡ. νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'. ΒΛΕ. ὥς τόνδ' ἐγὼ
οὐ μεθήσομαι. 416

ΧΟΡ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστίν ἐμφανής;
ὦ πόλι καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.

ΞΑΝ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρον' ἔχουσιν. οὐχ ὀργῆς, ὦ δέ-
σποτα; 420

ΒΛΕ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκη τὸν Γοργίου.

ΧΟΡ. καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπὶ-
στρεφε

δεῦρο ἀξείρας τὸ κέντρον εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
ξυσταλεις, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλή-
μενος,

- ὥς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἶον ὥρρισεν. 425
- ΞΑΝ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχούμεθα·
ὥς ἔγωγ' αὐτῶν ὄρων δέδοικα τὰς ἐγκεντριίδας.
- ΧΟΡ. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μή, φρήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέσματος.
- ΦΙΛ. εἰά νυν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆκες ὀξύκαρδιοι, 430
οἱ μὲν ἐς τὸν προκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὥρρι-
σμένοι,
οἱ δὲ τῷ φθαλμῷ κύκλω κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύ-
λους.
- ΒΛΕ. ὦ Μίδα καὶ Φρονὺ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτοῦ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
εἰ δὲ μή, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε. 435
ὥς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
- ΧΟΡ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.
- ΦΙΛ. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακον-
τίδη,
περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρού-
μενον,
οὕς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίρικα; 440
- ΧΟΡ. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἐνεστι δεινὰ τῷ γήρῳ κακά;
δηλαδὴ καὶ νῦν γε οὕτω τὸν παλαιὸν δε-
σπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνη-
μένοι
διφθερῶν ἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἡμπόλα,
καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χεიმῶνος ὄντος ὠφέ-
λει, 445
ὥστε μὴ θιγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἐνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμ-
βάδων.
- ΦΙΛ. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;

οὐδ' ἀναμνησθῆις ὅθ' εὐρών τοὺς βότρους κλέ-
πτουτά σε

προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρι-
κῶς, 450

ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνεις με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκ-
δραμεῖν.

XOP. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσεται καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακράν, ἵν' εἰδῇθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν
τρόπος

ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

BΔE. παῖε παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰ-
κίας. 456

ΞAN. ἀλλὰ δοῶ τοῦτ'. BΔE. ἀλλὰ καὶ σὺ τῷφε πολλῶ
τῷ καπνῷ.

οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ
ξύλῳ.

καὶ σὺ προσθῆις Αἰσχίνην ἐντυφε τὸν Σελλαρ-
τίον.

ΞAN. ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσιν τῷ χρόνῳ.

BΔE. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέ-
φυγες, 461

εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρω-
κότες.

XOP. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
τοῖς πένησιν, ἣ τυραννίς
ὥς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με; 465

εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὸς καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος. 470

- ΒΔΕ.** ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
- ΧΟΡ.** σοὶ λόγους, ᾧ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστά,
καὶ ξυνῶν Βρασίδα, καὶ φορῶν κράσπεδα 475
στεμμάτων, τὴν δ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;
- ΒΔΕ.** νὴ Δί' ἣ μοι κρεῖττον ἐκστήναι τὸ παράπαν τοῦ
πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
- ΧΟΡ.** οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐν σελίνῳ σοῦστίη οὐδ' ἐν πη-
γάνῳ. 480
- τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἄλγεις, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταῦτά ταῦτά σου καταντλή καὶ ξυνωμότας καλῇ.
- ΒΔΕ.** ἄρ' ἄν, ᾧ πρὸς τῶν θεῶν, ἡμεῖς ἀπαλλαχθεῖτε μου;
ἢ δέδονται σοὶ δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας. 485
- ΧΟΡ.** οὐδέποτε γ', οὐχ, ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ἦ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ᾧδ' ἐστάλης.
- ΒΔΕ.** ὥς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννὶς ἐστὶ καὶ ξυνωμόται,
ἦν τε μεῖζον ἦν τ' ἑλαττον προῶγά τις κατηγορή,
ἥς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ'
ἐτών. 490
- νῦν δὲ πολλὰ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα.
ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἦν μὲν ὠνῆται τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,
εὐθέως εἶρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας.
οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἀνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι. 495
ἦν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφύαις ἡδύσματα,
ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ.
εἶπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
- ΞΑΝ.** κάμει γ' ἢ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσαι ἔκλεινον, ὅξυθυμηθεῖσά μοι 501

ἥρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

ΒΔΕ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἤδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα
τῶν 504

ὁρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
ξῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δοῶν ξυνωμότης ὦν καὶ φρονῶν τυραννικά.
ΦΙΑ. νὴ Δί' ἐν δίκη γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς·
οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγ-
μένον. 511

ΒΔΕ. νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἦδεσθαι τοιούτοις πράγ-
μασιν·

ἀλλ' εἰς σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἶομαί σ' ὥς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις.

ΦΙΑ. ἐξαμαρτάνω δικάζων; **ΒΔΕ.** καταγελῶμενος μὲν
οὖν 515

οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσ-
κυνεῖς.

ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. **ΦΙΑ.** παῦε δουλείαν
λέγων,

ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. **ΒΔΕ.** οὐ σύ γ', ἀλλ'
ὑπηρετεῖς

οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὃ πάτερ,
ἥτις ἡ τιμὴ· στί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα. 520

ΦΙΑ. πάνυ γε· καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. **ΒΔΕ.** καὶ
μὴν ἐγώ.

ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. **ΦΙΑ.** καὶ ξίφος γέ μοι
δότε.

ἦν γὰρ ἡττηθὼ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ
ξίφει.

ΒΔΕ. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ ῥυμένῃς;
 ΦΙΛ. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαί-
 μονος. 525

ΧΟΡ. νῦν δὲ τὸν ἐκ θῆμετέρου
 γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
 καινόν, ὅπως φανήσῃ —

ΒΔΕ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὥς τάχιστα.
 ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν, ἦν ταῦτα παρακελεύῃ;

ΧΟΡ. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν 531
 τόνδε λέγειν. ὁρᾷς γὰρ ὥς
 σοὶ μέγας ἐστ' ἀγὼν
 καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
 εἴπερ, ὃ μὴ γένοιτο, νῦν
 οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι. 535

ΒΔΕ. καὶ μὴν ὅς' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράφο-
 μαι γῶ.

ΦΙΛ. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὁδὲ με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

ΧΟΡ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος 540
 χορήσιμος ἐστ' οὐδ' ἀκαρῇ·
 σκωπτόμενοι δ' ἂν ἐν
 ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις
 θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
 τωμοσιῶν κελύφῃ. 545
 ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλο-
 γήσῃν

τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βα-
 σάνιξε.

ΦΙΛ. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς
 ἀποδείξω
 τῆς ἡμετέρας ὥς οὐδεμιᾶς ἦτταν ἐστὶν βασιλείας.
 τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ
 δικαστοῦ, 550

ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα
 γέροντος;
 ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι
 δρυφάκτοις
 ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· ἅππειτ' εὐθὺς
 προσιόντι
 ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων
 κεκλοφυῖαν·
 ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἴκτρο-
 χοοῦντες· 555
 οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καὶ τὸς
 πώποθ' ὑφείλου
 ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾷς τοῖς ξυσσίτοις ἀγο-
 ράζων·
 ὅς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤιδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέ-
 ραν ἀπόφυξιν.

ΒΔΕ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυ-
 νόν μοι.

ΦΙΛ. εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπο-
 μορξθεῖς, 560
 ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πε-
 ποίηκα,
 ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπό-
 φυξιν.
 φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐν-
 ταῦθα δικαστῇ;
 οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πεύλῃν αὐτῶν καὶ προστι-
 θέασιν
 κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν
 ἑμοῖσιν· 565
 οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι
 γέλοιοι·

οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν
κατάθωμαι.

κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθαι, τὰ παιδάρι' εὐ-
θὺς ἀνέλκει,

τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρός, ἐγὼ δ'
ἀκροῶμαι.

τὰ δὲ συγκύπτουτ' ἀμβληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατήρ
ὑπὲρ αὐτῶν 570

ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης
ἀπολύσαι.

εἰ μὲν χαίρεις ἄρνος φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλε-
ήσais.

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με
πιθέσθαι.

χῆμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ'
ἀνεῖμεν.

ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου
καταχήνη; 575

ΒΔΕ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλού-
του καταχήνην.

καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλά-
δος ἄρχειν.

ΦΙΑ. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι
θεᾶσθαι.

κἂν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει
πρὶν ἂν ἡμῖν 579

ἐκ τῆς Νιόβης εἶπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.

κἂν ἀνλητῆς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπὶ χεῖρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἡύλησ' ἀπι-
οῦσιν.

κἂν ἀποθυήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων
παῖδ' ἐπὶ κληρον,

κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ δια-
θήκῃ

καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν
ἐπούσῃ, 585

ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀνα-
πέσῃ.

καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δροῶμεν· τῶν δ' ἄλλων
οὐδεμί' ἀρχή.

ΒΔΕ. τουτὶ γάρ τοι σὲ μόνον τούτων ὧν εἶρηκας μα-
καρίζω·

τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογ-
χυλιάζων.

ΦΙΑ. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χῶ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πράγμ'
ἀπορήσῃ, 590

ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς πα-
ραδοῦναι·

εἴτ' Εὐαθλος χῶ μέγας οὗτος κολακῶνυμος ἀσπι-
δαποβλήs

οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ
μαχεῖσθαι.

κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν,
ἔαν μὴ

εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρῶτιστα μίαν δικά-
σαντας· 595

αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ
περιτρώγει,

ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπα-
μύνει.

σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοῦν τούτων τὸν σαντοῦ
πώποτ' ἔδρασας.

ἀλλὰ Θέωρος, καίτουστίλιν ἀνῆρ Εὐφημίου οὐδὲν
ἐλάττων,

τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰ μβάδι' ἡμῶν
 περικωνεῖ· 600
 σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷον ἀποκ'· ἴεις καὶ
 κατ' οὐκεις,
 ἦν δουλείαν οὕσαν ἐκείνη καὶ ὑπηρεσίαν ἀπο-
 ρεῖξεν.

ΒΔΕ. ἐμπλησο λέγων· πάντως γὰρ τοι παύσει ποτὲ
 κάναφανησει
 προκτὸς λουτροῦ περιγιννόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
 περισέμνου.

ΦΙΛ. ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὐ γὰρ
 'πιλελήσμην, 605
 ὅταν οἶκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἤκουθ'
 ἅμα πάντες
 ἀσπάζονται διὰ τ' ἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυ-
 γάτηρ με
 ἀπονίξῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φι-
 λήσῃ,
 καὶ παπίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκ-
 καλαμάται,
 καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθαπεῦσαν φυστὴν μάξαν
 προσενέγκῃ, 610
 κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάξῃ,
 φάγε τουτί,
 ἔντραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάννυμαι, καὶ μὴ με
 δεήσῃ
 ἔς σέ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον πα-
 ραθήσῃ
 καταρασάμενος καὶ τονθορύσας, ἄλλην μὴ μοι
 ταχὺ μάξῃ.
 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων
 ἄλεωρήν. 615

κἄν οἶνόν μοι μὴ ῥγῆς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ'
 ἐσκεκόμισμαι
 οἶνου μεστόν, κἄτ' ἐργέομαι κλίνας· οὗτος δὲ
 κεχηνώς
 βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στρατίον
 κατέπαρδεν.

ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν
 ἐλάττω, 620

ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;

ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
 πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
 οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. 625

κἄν ἀστράψω, πομπύξουσιν,
 κἀγκεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες
 καὶ πάνυ σεμνοί.

καὶ σὺν δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
 νῆ τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δ'
 ἀπολοίμην, εἰ σε δέδοικα. 630

ΧΟΡ. οὐ πάποθ' οὕτω καθαρῶς
 οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
 δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙΛ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος θάδιως τρυγῆσειν·
 καλῶς γὰρ ἦδειν ὥς ἐγὼ ταύτη κράτιστός εἰμι. 635

ΧΟΡ. ὥς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν
 κοῦδεν παρῆλθεν, ὥστ' ἔρωγ'
 ηὔξανόμην ἀκούων,
 κἄν μακάρων δικάζειν
 αὐτὸς ἔδοξα νήσοις, 640
 ἠδόμενος λέγοντι.

ΦΙΛ. ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾷται κἄστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.

ΒΔΕ. ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.

ΧΟΡ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας. 645
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὦρα ζητεῖν σοι καὶ
νεόκοπτον,
ἥν μοί τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν
κατερεῖξαι.

ΒΛΕ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πλ
τρυγῶδοις, 650
ιάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
ἀτάρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙΛ. παῦσαι καὶ
μὴ πατέριζε.

εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω' γώ, τοῦτ' ἐταχέως με δι-
δάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, καὶν χρηῖ σπλάγ-
χνων μ' ἀπέχεσθαι.

ΒΛΕ. ἀκρόασαί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
μέτωπον· 655
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φάυλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ'
ἀπὸ χειρός,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν
προσιόντα·

κᾶξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἐκα-
τοστάς,
πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς
καὶ δημιόπρατα.

τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχιλία γίγνεται
ἡμῖν. 660

ἀπὸ τούτου νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς
ἐνιαυτοῦ

ἕξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατέ-
 νασθεν,
 γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙΛ. οὐδ' ἡ δεκάτῃ τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐρίγνεθ'
 ὁ μισθός.

ΒΔΕ. μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποὶ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ
 χρήματα τᾶλλα; 665

ΦΙΛ. ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
 κολοσυρτόν,
 ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί. ΒΔΕ. σὺ
 γάρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
 ἄρχειν αἰρεῖ σαντοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις πε-
 ριπεφθεῖς.

καὶ οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα
 τάλαντα

ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαντὶ κάναφο-
 βοῦντες, 670

δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
 ἀνατρέψω.

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους
 περιτρώγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι ὥς ἥσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν
 ἄλλον

ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ
 μηδέν,

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δω-
 ροφοροῦσιν 675

ῥρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σῆσαμα,
 προσκεφάλαια,

φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα,
 πλουθυρίαν·

σοι δ' ὦν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πο
 ὑγρᾷ πιτυλεύσας
 οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐν
 δώσιν.

ΦΙΔ. μὰ Δι' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλι-
 θας μετέπεμψα. 680

ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀπο-
 κναίεις.

ΒΔΕ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἅπαν-
 τας ἐν ἀρχαῖς

αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μι-
 σθοφοροῦντας;

σοι δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολούς, ἀγαπᾷς, οἷς
 αὐτὸς ἐλαύνων

καὶ πεξομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πο-
 νήσας. 685

καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά
 μ' ἀπάγχει,

ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι καταπῦγον, Χαιρέου
 υἱός,

ὥδ' διαβάς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφε-
 ρανθείς,

ἤκειν εἴπη πρὶν κἂν ὥρα δικάσονθ', ὥς ὅστις ἂν
 ὑμῶν

ὑστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριῶβολον οὐ κο-
 μιεῖται. 690

αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, κἂν
 ὑστερος ἔλθῃ.

καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τιπὶ τῶν μεθ'
 ἑαυτοῦ,

ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ
 πρᾶγμα δὴ ὄντε

ἐσπονδάκατον, καὶ ὅς ὥς πρίονες ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ' ἄντενέδωκε.

σὺ δὲ χασκάξεις τὸν κωλαργέτην· τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν. 695

ΦΙΛ. ταυτί με ποιοῦς; οἴμοι, τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις, καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.

ΒΔΕ. σκέψαι τοίνυν ὥς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν, ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιουργόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι·

ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς, 700

οὐκ ἀπολαύεις πλήν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῇ. καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν' ἐνεχ', ὥσπερ ἔλαιον.

βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν εἶνεκ', ἐρῶ σοι,

ἵνα γινώσκῃς τὸν τιθασευτήν· καὶ ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ

ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν', ἐπιρρυῖξας ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς. 705

εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον ἦν ἄν.

εἰσὶν γε πόλεις χίλια, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῶν ἀπάγουσιν·

τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἰ τις προσέταξεν ἑκάστη,

δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔξω ἐν πᾶσι λαγῶις

καὶ στεφάνοις παντοδαποῖσιν καὶ πυῶ καὶ πυ-
ριάτῃ, 710

ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.

νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μι-
σθὸν ἔχοντι.

ΦΙΛ. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς
καταχεῖται,

καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλ-
θακός εἰμι.

ΒΔΕ. ἀλλ' ὁπότεν μὲν δεισῶς αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν δι-
δόασιν 715

ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα με-
δίμνους

ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτε σοι, πλὴν· πρῶην
πέντε μεδίμνους,

καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοί-
νικα, κριθῶν.

ᾧν εἵνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον αἰεί,
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους 720

ἐργάσκειν σοι στομφάζοντας.

καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν

ὅ τι βούλει σοι,

πλὴν κωλαγρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟΡ. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν
μῦθον ἀκούσης, 725

οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾷν πολλῶ
δεδόκησαι·

ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας κα-
ταβάλλω.

ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνδιασῶτα,
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ,

μηδ' ἄτενης ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
εἶθ' ὄφελέν μοι κηδεμῶν ἢ ξυγγενῆς
εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

730

σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν

παρὼν ἐμφανῆς

ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,

καὶ δηλὸς ἐστὶν εὖ ποιῶν·

735

σὺ δὲ παρὼν δέχου.

ΒΔΕ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον
λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σίσυραν,
πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει,

740

καὶ τήν ὀσφῦν.

ἀλλ' ὅτι σιγαῖ κοῦδὲν γρούζει,

τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.

ΧΟΡ. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς
τότ' ἐπεμαίνεται· ἔγνωκε γὰρ ἀρετῆς,
λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,

745

ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπέθετο.

νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς

λόγοις πείθεται,

καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-

στάς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον

πειθόμενός τέ σοι.

749

ΦΙΛ. ἰὼ μοί μοι.

ΒΔΕ. οὔτος, τί βοᾷς;

ΦΙΛ. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
ἵν' ὁ κήρυξ φησί, τίς ἀψήφι-

750

στος; ἀνιστάσθω.

κάπιστᾶιην ἐπὶ τοῖς κημοῖς

729—736. = 743—749.

ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.

755

σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
 πάρες, ὦ σκιερὰ. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
 μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
 κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΔΕ. ἴθ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἔμοι πιθοῦ. 760

ΦΙΛ. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἐνός.

ΒΔΕ. ποῖον; φέρ' ἴδω. ΦΙΛ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
 "Αἰδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.

ΒΔΕ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
 ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιξ', ἀλλ' ἐνθάδε 765
 αὐτοῦ μένων δικάζε τοῖσιν οἰκέταις.

ΦΙΛ. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔΕ. ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράτ-
 τεται.

ὅτι τὴν θύραν ἀνέωξεν ἡ σῆκλις λάθρα,
 ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.

πάντως δὲ ἀκεί ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε. 770

καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως, ἣν ἐξέχη
 εἴλη, κατ' ὀρθὸν ἡλιάσει πρὸς ἥλιον.

ἐὰν δὲ νύφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
 ὕοντος, εἴσει· καὶ ἔργῃ μεσημβρινός,
 οὐδεὶς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κυγκλίδι. 775

ΦΙΛ. τουτί μ' ἀρέσκει. ΒΔΕ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἣν
 δίκην

λεγῇ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
 δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

ΦΙΛ. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
 ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματα· ἔτι μασώμενος; 780

ΒΔΕ. πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
 ὥς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
 μόλις τὸ πρᾶγμ' ἐγνώσαν ἀναμασώμενοι.

ΦΙΛ. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,

τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔΕ. παρ' ἐμοῦ.

ΦΙΛ. καλῶς,

783

ὅτι κατ' ἐμαυτὸν κοῦ μεθ' ἐτέρου λήψομαι.

αἰσχιστα γὰρ τοί μ' εἰργάσατο Αὐσίστρατος

ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῶην λαβών,

ἐλθὼν διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,

κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων. 790

κἀγὼ νέκαψ' ὀβολοὺς γὰρ ῥόμην λαβεῖν.

κἄτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα.

κἄθ' εἶλκον αὐτόν. ΒΔΕ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ'

εἶπ' ; ΦΙΛ. ὅ τι ;

ἀλεκτρονὸς μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν.

ταχὺ γοῦν καταπέσεις τὰργύριον, ἣ δ' ὅς λέγων.

ΒΔΕ. ὅρῳ ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς ; 796

ΦΙΛ. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.

ΒΔΕ. ἀνήμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρον.

ΦΙΛ. ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὥς περαινεται.

ἡκηκόειν γὰρ ὥς Ἀθηναῖοί ποτε

800

δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,

κἂν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ

αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρόν πάνυ,

ὥσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΔΕ. ἰδοὺ, τί ἔτ' ἐρεῖς ; ὥς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω 805

ὅσαπερ ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.

αἰμὶς μὲν, ἣν οὐρητιάσῃς, αὐτῇ

παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἐγγυὲς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

ΦΙΛ. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον

ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. 810

ΒΔΕ. καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῇ,

ῥοφεῖν ἂν δέῃ τι. ΦΙΛ. τοῦτ' αὖ δεξιόν·

κἂν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μισθὸν λήψομαι.

αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ῥοφήσομαι.

ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὥς ἔμ' ἐξηνέγκατε; 815

ΒΔΕ. ἵνα γ', ἣν καθεύδης ἀπολογουμένου τινός,
ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσί.

ΦΙΛ. ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔΕ. τὸ τί;

ΦΙΛ. θῆρῶν εἰ πῶς ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

ΒΔΕ. πάρεστι τουτί, καὐτὸς ἄναξ οὔτοσί. 820

ΦΙΛ. ὦ δέσποθ' ἦρως, ὥς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.

ΒΔΕ. οἷόςπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.

ΦΙΛ. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἦρως ὢν ὄπλα.

ΒΔΕ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἂν δίκην
ἐκάλουν. ΦΙΛ. κάλει νυν, ὥς κάθημαι γὰρ πάλαι.

ΒΔΕ. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην; 826
τί τίς κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷκίᾳ;

ἢ Θραῦτα προσκαύσασα πρῶτην τὴν χύτραν

ΦΙΛ. ἐπίσχεσ οὔτος· ὥς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, 830

ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;

ΒΔΕ. μὰ τὸν Δεῦρ οὐ πάρεστιν. ΦΙΛ. ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραντίκ' ἐνδοθεν.

ΒΔΕ. τί ποτε τὸ χρῆμα; ὥς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

ΞΑΝ. βᾶλλ' ἐς κόρακας· τοιουτοῦ τρέφειν κύνα. 835

ΒΔΕ. τί δ' ἔστιν ἑτεόν; ΞΑΝ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παρᾶξας εἰς τὸν ἱπνὸν ἀναρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;

ΒΔΕ. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰ δίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγορεῖ παρῶν. 840

ΞΑΝ. μὰ Δεῦρ οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσαγάγῃ γραφήν.

ΒΔΕ. ἴθι νυν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο. ΞΑΝ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.

ΒΔΕ. τουτὶ τί ἔστι; ΦΙΛ. χοιροκομεῖον Ἑστίας.

ΒΔΕ. εἰθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; ΦΙΛ. οὐκ, ἀλλ' ἵνα
ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρέψω τινά. 846

ἀλλ' εἰσαγ' ἀνύσας· ὥς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

ΒΔΕ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.

ΦΙΛ. οἴμοι, διατρύβεις ἀπολεῖς τρισημερῶν·

ἐγὼ δ' ἀλοκίξειν ἐδεόμην τὸ χωρίον. 850

ΒΔΕ. ἰδοῦ. **ΦΙΛ.** κάλει νυν. **ΒΔΕ.** ταῦτα δῆ. **ΦΙΛ.** τίς
οὔτως;

ὁ πρωτότος ἐστίν; **ΒΔΕ.** ἐς κόρακας, ὥς ἄχθομαι,
ὅτιν' πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.

ΦΙΛ. οὔτος σὺ ποῖ θεῖς; **ΒΔΕ.** ἐπὶ καδίσκους. **ΦΙΛ.** μὴ-
δαμῶς.

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους. 855

ΒΔΕ. κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῶν
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

ΦΙΛ. ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστίν; οὐχὶ κλεψύδρα;

ΒΔΕ. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ ἀπιχωρίως.
ἀλλ' ὥς τάχιστα πῶρ τις ἐξευεγκάτω 860
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρώτα τοῖς θεοῖς.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς

φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν, 865
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.

ΒΔΕ. εὐφημία μὲν πρώτα νῦν ὑπαρχέτω.

ΧΟΡ. ᾧ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Πύθιε,

ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ 870
τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται

ἔμπροσθεν οὔτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι
πανσαμένους πλάνων.

Ἰήε Παιάν.

868—873. = 885—890.

ΒΔΕ. ὦ δέσποτ' ἀναξ, γείτον ἀγνιεῦ τοῦμοῦ πρόσθεν
 προπυλαίου, 875
 δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινο-
 τομοῦμεν·

παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ
 πρίνινον ἥθος,
 ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παρα-
 μίξας·

ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
 ἥπιον αὐτόν,
 τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον 880
 τῶν γραψαμένων
 κἀπιδακρῦειν ἀντιβολούντων,
 καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
 ἀπὸ τῆς ὀργῆς
 τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΧΟΡ. ξυνενχόμεσθα (ταῦτά) σοι κἀπάδομεν 885
 νέαισιν ἀρχαῖς, εἵνεκα
 τῶν προλελεγμένων.
 εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὗ
 τὸν δῆμον ἡσθόμεσθά σου
 φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
 τῶν γε νεωτέρων. 890

ΒΔΕ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω·
 ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.

ΦΙΛ. τίς ἄρ' ὁ φεύγων; ΒΔΕ. οὗτος. ΦΙΛ. ὅσον ἀλώ-
 σεται.

ΒΔΕ. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο 895
 κύων Κυδαθηναίεὺς Αἰβητ' Αἰξωνέα,
 τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
 τὸν Σικελικόν. τίμημα κληρὸς σύκινος.

ΦΙΛ. θάνατος μὲν οὖν κύνεις, ἣν ἅπαξ ἀλώ.
 14*

- ΒΔΕ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὐτοσὶ Λάβης πάρα.
 ΦΙΛ. ὦ μιαιφόνος οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει, 900
 οἷον σεσηρῶς ἐξαπατήσιν μ' οἴεται.
 ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;
 ΚΥ. αὐ' αὐ'. ΒΔΕ. πάρεστιν. ΦΙΛ. ἕτερος οὗτος αὐ'
 Λάβης,
 ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
 ΒΔΕ. σίγα, κάθιξε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγορεῖ. 905
 ΦΙΛ. φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
 ΞΑΝ. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἣν ἐγραψάμην,
 ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ
 ἔργων δέεδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ὕπαπαϊ.
 ἀποδράς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν 910
 κατεσικέλιξε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ,
 ΦΙΛ. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ δηλὸς ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
 τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
 ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΞΑΝ. κοῦ μετέδωκ' αἰτοῦν-
 τί μοι.
 καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, 915
 ἣν μὴ τι κἀμοὶ τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
 ΦΙΛ. οὐδὲν μετέδωκεν; οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
 θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἦττον τῆς φακῆς.
 ΒΔΕ. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίνωσκ', ὦ πάτερ,
 πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. ΦΙΛ. ἀλλ',
 ὦγαθέ, 920
 τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
 ΞΑΝ. μὴ νυν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὡς ὄντ' αὐ' πολὺ
 κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
 ὅστις περιπλεύσας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ
 ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῆρον ἐξεδήδοκεν. 925
 ΦΙΛ. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἐστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
 ΞΑΝ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσας· οὐ γὰρ ἂν ποτε

τρέφειν δύναται ἂν μία λόχη κλέπτα δύο·
 ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·
 εἰ δὲ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγγομαι. 930

ΦΙΛ. ἰοὺ ἰοὺ.

ὅσας κατηγορήσῃ τὰς πανουργίας.
 κλέπτον τὸ χοῆμα τᾶνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
 ὦλεκτρον; νῆ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.
 ὁ θεσμοθέτης ποῦ 'σθ'; οὗτος, ἀμίδα μοι δότω.
 ΒΔΕ. αὐτὸς καθ'ελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ. 936

Λάβητι μάρτυρας παρῆναι, τρύβλιον,
 δοίδυκα, τυρόκηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
 καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
 ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὔρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω; 940

ΦΙΛ. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.

ΒΔΕ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
 καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδᾶξ ἔχει;
 ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.

ΦΙΛ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ. 945

ΒΔΕ. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
 ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
 ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνώθους.
 πάρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
 χαλεπὸν μὲν, ὦνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένον 950
 ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
 ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.

ΦΙΛ. κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
 οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφρεστιάει. 955

ΦΙΛ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

ΒΔΕ. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
 καὶ τᾶλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφέλετο,
 ξύγγνωθι. καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

- ΦΙΛ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα, 960
 ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
- ΒΔΕ. ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
 ἀνάβηθι, τυρόκηστι, καὶ λέξον μέγα·
 σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
 εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες. 965
 φησὶ κατακνήσαι. ΦΙΛ. νῆ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.
- ΒΔΕ. ὦ δαιμόνι', ἐλέει τοὺς ταλαιπωρουμένους.
 οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
 καὶ τὰς ἀκάνθας, κοῦδέ ποτ' ἐν ταύτῳ μένει.
 ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον. 970
 αὐτοῦ μένων γὰρ ἄτ' ἂν εἴσω τις φέροι,
 τούτων μετατεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
- ΦΙΛ. αἰβοῖ, τί κακόν ποτ' ἐσθ' ὅτ' μαλάττομαι;
 κακόν τι περιμένει με κἀναπελίδομαι.
- ΒΔΕ. ἰθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτεῖρατ' αὐτόν, ὦ πάτερ, 975
 καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παῖδια;
 ἀναβαίνειτ', ὦ πονηρά, καὶ κνυζούμενα
 αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
- ΦΙΛ. κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. ΒΔΕ. καταβή-
 σομαι.
 καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980
 ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
- ΦΙΛ. ἐς κόρακας. ὥς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
 ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσσα νῦν γνώμην ἐμὴν
 οὐδέν ποτ' ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
- ΒΔΕ. οὐκ οὐν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙΛ. χαλεπὸν εἶ-
 δέναι. 985
- ΒΔΕ. ἰθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπον.
 τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
 μύσας παρᾶξον ἀπόλυσον, ὦ πάτερ.
- ΦΙΛ. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

- ΒΔΕ. φέρε νῦν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 990
 ΦΙΑ. ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; ΒΔΕ. οὗτος. ΦΙΑ. αὕτη
 ὑπαῦθ' ἐνι.
- ΒΔΕ. ἐξηπάτηται, ἀπολέλυκεν οὐχ ἑκόν.
 φέρ' ἐξεράσω. ΦΙΑ. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;
 ΒΔΕ. δέξιν ἐοικεν· ἐκπέφευγας, ὦ Λάβης.
 πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙΑ. οἶμοι, ποῦ
 σθ' ὕδαρ; 995
- ΒΔΕ. ἐπαιρε σαυτόν. ΦΙΑ. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
 ὅντως ἀπέφυγεν; ΒΔΕ. νῆ Δί'. ΦΙΑ. οὐδέν
 εἰμ' ἄρα.
- ΒΔΕ. μὴ φροντίσης, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
 ΦΙΑ. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
 φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000
 ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι·
 ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κοῦ τοῦμοῦ τρόπου.
- ΒΔΕ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὦ πάτερ,
 θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
 ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005
 ὥσθ' ἠδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
 κοῦκ ἐρχανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
 ἀλλ' εἰσίωμεν. ΦΙΑ. ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.
- ΧΟΡ. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'·
 ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες 1010
 ἀναρίθμητοι,
 νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι
 μὴ πέση φανύλως χαμᾶξ'
 εὐλαβεῖσθε.
 τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
 ἐστὶ πάσχειν, κοῦ πρὸς ὑμῶν.
 νῦν αὖτε λεῶ προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθάρων
 τι φιλεῖτε. 1015

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπι-
 θυμεῖ.
 ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς ἐν
 πεποιηκώς,
 τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρυβδὴν
 ἑτέροισι ποιηταῖς,
 μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διά-
 νοιαν,
 εἰς ἀλλοτριᾶς γαστέρας ἐνδὺς κωμωδικὰ πολλὰ
 χέασθαι. 1020
 μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύων καθ'
 ἑαυτόν,
 οὐκ ἀλλοτριῶν, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ'
 ἥνιοχῆσας.
 ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τιμηθεῖς ὥς οὐδεὶς πώποτ' ἐν
 ὑμῖν,
 οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ
 φρόνημα,
 οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἰ
 τις ἐραστῆς, 1025
 κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς
 αὐτόν,
 οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων
 ἐπιεικῇ,
 ἵνα τὰς Μούσας αἴσιν χρῆται μὴ προαγωγούς
 ἀποφῆνῃ.
 οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις
 φήσ' ἐπιθέσθαι,
 ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
 ἐπιχειρεῖν, 1030
 θρασέως ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ κατ-
 χαρόδοντι,

οὐ δεινότεταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες
 ἔλαμπον,
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλᾷ κολάκων οἰμωξομένων
 ἐλιχμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλε-
 θρον τετοκνίας,
 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους,
 πρωκτὸν δὲ καμήλου. 1035
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν δείσας καταδωρο-
 δοκῆσαι,
 ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε
 μετ' αὐτοῦ
 τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρε-
 τοῖσιν,
 οἳ τοὺς πατέρας τ' ἥγchon νύκτωρ καὶ τοὺς πάπ-
 πους ἀπέπνιγον,
 κατακλινόμενοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν
 ἀπράγμοσιν ὑμῶν 1040
 ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συν-
 ἐκόλλων,
 ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πο-
 λέμαρχον.
 τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίνακον τῆς χώρας τῆσδε
 καθαρτὴν,
 πέρυσιν καταπροῦδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐ-
 τὸν διανοίαις,
 ὅς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ'
 ἀναλδεῖς· 1045
 καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν
 Διόνυσον
 μὴ πάποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν'
 ἀκοῦσαι.

τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχροὺς τοῖς μὴ γνοῦσιν
 παραχρῆμα,
 ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νε-
 νόμισται,
 εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν
 ξυνέτριψεν. 1050

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
 ὧ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
 καινόν τι λέγειν ἀξενερίσκειν
 στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
 καὶ τὰ νοήματα σώξεσθ' αὐτῶν. 1055
 ἐσβάλλετε τ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
 μετὰ τῶν μῆλων.

κἂν ταῦτα ποιῇθ', ὑμῖν δι' ἔτους
 τῶν ἱματίων
 ὀξήσει δεξιότητος.
 ὧ πάλαι ποτ' ὄντες ὑμεῖς ἄλκιμοι μὲν χοροῖς, 1060
 ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
 καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο μόνον ἄνδρες ἀλκιμώτατοι,
 πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
 οἴχεται κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ
 αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες. 1065

ἀλλὰ καὶ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε δώμην
 νεανικὴν σχεῖν· ὥς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω
 γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
 λῶν κιλίνουσι νεανιωῶν καὶ
 σχῆμα κεύρουπρωκτίαν. 1070

εἴ τις ὑμῶν, ὧ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
 εἴτα θαναμάξει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηγωμένον,
 ἥ τις ἡμῶν ἢ' πλίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
 ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρὶν.

1060—1090. = 1091—1121.

ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοῦρροπύγιον,
 Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες, 1076
 ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
 ὤφελῃσαν ἐν μάχαισιν, ἥνικ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 τῷ καπνῷ τύφων ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρ-
 πολῶν,

ἔξελεν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τὰνθρήνια. 1080
 εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
 ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνην πεπωκότες,
 στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην
 ἐσθίων.

ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
 ἀλλ' ὅμως ἐωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν.
 γλαυῆ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν δι-
 ἔπιτατο. 1086

εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλά-
 κους,

οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντού-
 μενοι.

ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
 μῆδεν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτε-
 ρον. 1090

ἄρα δεινὸς ἦν τόθ' ὥστε πάντα με δεδοικέναι,
 καὶ κατεστρεψάμην

τοὺς ἐναντίους, πλέων κείσε ταῖς τριήρεσιν.

οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως

ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότε, οὐδὲ 1095

συκοφαντήσειν τινὰ

φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.

τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες,

αἰτιώτατοι φέρεσθαι

τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν κλέ-

πτουσιν οἱ νεώτεροι.

1100

πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπανθ' εὐρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξίν ἐμφερε-
στάτους.

πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον· 1105
εἴτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

ξυλλεγένετες γὰρ καθ' ἐσμούς, ὥσπερ εἰ τάν-
θρηνία,

οἱ μὲν ἡμῶν οὐπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑν-
δεκα,

οἱ δ' ἐν ᾧδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι πυκνόν, νεύοντες εἰς τὴν γῆν,
μόλις 1110

ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἕς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμέν εὐπορώτατοι.

πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κᾶκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηφῆρες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
οὐκ ἔχοντες κέντρον· οὐ μένοντες ἔνδον τοῦρό-
φου 1115

τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευ-
τος ὦν

ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῇσδε τῆς χώρας ὕπερ
μῆτε κώπην μῆτε λόγῃην μῆτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχυ
ὅστις ἂν μὴ ᾔχῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβο-
λον. 1121

ΦΙΛ. οὐ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

ΒΔΕ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125

- ΦΙΛ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.
- ΒΔΕ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδὴ περ γ' ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. 1130
- ΦΙΛ. τί οὖν κελεύεις δοῦν με; ΒΔΕ. τὸν τρίβων' ἄφες·
τηνδὲ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
- ΦΙΛ. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὐτοσί με νῦν ἀποκνίξαι βούλεται;
- ΒΔΕ. ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὲ λαβοῖν, καὶ μὴ λάλει. 1135
- ΦΙΛ. τοῦτ' ἐστὶ κακὸν τί ἐστὶ πρὸς πάντων θεῶν;
- ΒΔΕ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
- ΦΙΛ. ἐγὼ δὲ σίσυραν ὠόμην Θυματίδα.
- ΒΔΕ. κοῦ θαυμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἐγnows γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιννώσκεις. ΦΙΛ. ἐγὼ;
μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι 1141
εἰοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
- ΒΔΕ. οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταυτ' ὑφαίνεται.
- ΦΙΛ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
- ΒΔΕ. πόθεν, ὦ γὰθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ἡμίδιας.
- ΦΙΛ. οὐκ οὖν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν
δικαιότερόν γ' ἢ καυνάκην; ΒΔΕ. ἔχ', ὦ γὰθέ,
καὶ στηθὶ γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙΛ. οἴμοι δεῖλαιος·
ὥς θερμόν ἢ μιὰρὰ τί μου κατήρυγεν. 1151
- ΒΔΕ. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙΛ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ',
ὦ γὰθέ,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
- ΒΔΕ. φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἔθι.
- ΦΙΛ. κατάθου γε μέντοι καὶ κρεάργον. ΒΔΕ. τί τί δή;
- ΦΙΛ. ἴν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυηκέναι. 1156

- ΒΔΕ. ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
 τασδί δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
- ΦΙΑ. ἐγὼ γάρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε
 ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῇ καττύματα; 1160
- ΒΔΕ. ἐνθες ποτ', ὦ τάν, ἀπόβαιν' ἐρωμένως
 ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙΑ. ἀδικεῖς γέ με
 ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
- ΒΔΕ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙΑ. μῆδαμῶς τοῦτόν γ',
 ἐπεὶ 1164
 πάννυ μισολάκων αὐτοῦ' στίν εἰς τῶν δακτύλων.
- ΒΔΕ. οὐκ ἔστι παρὰ ταυτ' ἄλλα. ΦΙΑ. κακοδαίμων ἐγώ,
 ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
- ΒΔΕ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἴτα πλουσίως
 ὠδὶ προβάς τρυφερόν τι διασαλακῶνισον.
- ΦΙΑ. ἰδοῦ. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ 1170
 μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
- ΒΔΕ. ὅτῳ; δοθιῇνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.
- ΦΙΑ. καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σαυλοπρωκτιᾶν.
- ΒΔΕ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
 ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 1175
- ΦΙΑ. ἐγώ γε. ΒΔΕ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; ΒΔΕ. πολ-
 λούς πάννυ.
- πρῶτον μὲν ὥς ἡ Λάμι' ἄλοῦσ' ἐπέρδετο,
 ἔπειτα δ' ὥς ὁ Καρδοπλίων τὴν μητέρα.
- ΒΔΕ. μή μοι γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
 οἷους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν 1180
- ΦΙΑ. ἐγῶ δα τοίνυν τῶν γε πάννυ κατ' οἰκίαν
 ἐκεῖνον, ὥς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.
- ΒΔΕ. ὦ σκαῖ ἐκπαίδευτε, Θεογένης ἔφη
 τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
 μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν; 1185
- ΦΙΑ. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔΕ. μεγαλοπρεπεῖς,

ὥς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.

ΦΙΛ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πάποτ' οὐδαμοῦ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δὴ ὀβολῶ φέρων.

ΒΔΕ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὥς ἐμάχετό γ' αὐτίκα 1190
Ἐφρουδίων παγκράτιον Ἀσκανῶδα καλῶς,
ἤδη γέρον ὦν καὶ πολίος, ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ
θώρακ' ἄριστον. ΦΙΛ. παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.
πῶς ἂν μαχέσαιο παγκράτιον θώρακ' ἔχων; 1195

ΒΔΕ. οὕτως διηγείσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικότατον;

ΦΙΛ. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρεϊότατόν γε τῶν ἐμῶν, 1200
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

ΒΔΕ. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὥς ἢ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅ τι νεανικότατον.

ΦΙΛ. ἐγὼ δα τοῖνον τό γε νεανικότατον· 1205
ὅτε τὸν δρομέα Φάυλλον, ὦν βούπαις ἔτι,
εἴλον διώκων λαιδορίας ψήφουσιν δυοῖν.

ΒΔΕ. παῦ'· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικὸς.

ΦΙΛ. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράξ' ἀνύσας. ΒΔΕ. εὐσχη-
μόνως.

ΦΙΛ. ὡδὲ κελεύεις κατακλινῆναι; ΒΔΕ. μηδαμῶς. 1211

ΦΙΛ. πῶς δαί; ΒΔΕ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμνα-
στικῶς

ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.

ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων·

ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον· 1215

ὔδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·

δειπνοῦμεν· ἀπονενίμεθ'· ἤδη σπένδομεν.

ΦΙΛ. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;

ΒΔΕ. αὐλητρίς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων, 1220
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει. ΦΙΛ. καλῶς.

ΒΔΕ. ἄληθες; ΦΙΛ. ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.

ΒΔΕ. ἐγὼ εἶσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ. 1225
οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγενετ' Ἀθήναις

ΦΙΛ. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος (οὐδὲ) κλέπτης

ΒΔΕ. τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοῶμενος·
φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελεῖν. ΦΙΛ. ἐγὼ δέ γε, 1230
ἐὰν ἀπειλῇ, νῆ Δί' ἕτερον ἄσομαι.

ᾧνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέφεις ἔτι τὰν πόλιν· ἅ δ' ἔχεται ἡσυχᾶς. 1235

ΒΔΕ. τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
ἄδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον, ὧταῖρε, μαθῶν τοὺς ἀγαθοὺς
φίλει,

τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; ΦΙΛ. ᾧδικῶς ἐγώ, 1240
οὐκ ἔστιν ἄλωπεκίζειν,

οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.

ΒΔΕ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κατ' ἄσεται·
χρήματα καὶ βίον 1245

Κλειταγύρα τε καὶ
μοὶ μετὰ Θεταλῶν

ΦΙΛ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κάγω.

ΒΔΕ. τουτὶ μὲν ἐπεικῶς σὺ γ' ἐξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δειπνον εἰς Φιλοκτήμονος ἔμεν. 1250

παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκευάζε νῶν,
 ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνον. ΦΙΛ. μηδαμῶς.
 κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται
 καὶ θυροκοπήσai καὶ πατάξει καὶ βαλεῖν,
 κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης. 1255

ΒΔΕ. οὐκ, ἦν ξυνῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κάγαθοῖς.
 ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,
 ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
 Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,
 ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κἄτ' ἐς γέλων 1260
 τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείδ' σ' ἀποίχεται.

ΦΙΛ. μαθητέον τὰρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
 εἴπερ γ' ἀποτίσω μὴδέν, ἦν τι δρῶ κακόν.

ΒΔΕ. ἄγε νυν ἴωμεν· μὴδέν ἡμᾶς ἰσχύτω.

ΧΟΡ. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐμαντῶ δεξιὸς πεφυκέναι, 1265
 καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·

ἀλλ' Ἀμυντάς ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρω-
 βύλου,

οὗτος ὅν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ροιᾶς
 δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.

πεινῇ γὰρ ἤπερ Ἀντιφῶν. 1270

ἀλλὰ πρεσβέων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾔχετ'· εἴτ' ἐκεῖ
 μόνος μόνοις

τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
 Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν, 1275

παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους,

πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,

τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·

τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σφόν·

εἴτ' Ἀριφράδην, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, 1280

1275—1283. — 1284—1291.

ὄντινά ποτ' ὥμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,
 ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
 γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

* * * * *

εἰσὶ τινες οἳ μ' ἔλεγον ὥς καταδιηλλάγην,
 ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος 1285
 καὶ με κακίαις ἔκνισε· καὶ θ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
 οὐκ τὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
 οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
 σκωμμάτιον εἶποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
 ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήμισα· 1290
 εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝ. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
 καὶ τρισμακάριαι τοῦ πλ ταῖς πλευραῖς τέγους.
 ὥς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
 κεράμω τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν. 1295
 ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιξόμενος βακτηρία.

ΧΟΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ πατ; παῖδα γάρ, καὶ ἡ γέρων,
 καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

ΞΑΝ. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
 καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος; 1300
 καίτοι παρῇν Ἴππυλλος, Ἀντιφῶν, Αὐκων,
 Αὐσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
 τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακροῦ.
 εὐθύς γάρ ὥς ἐνέπλητο πολλῶν ἀγαθῶν,
 ἐνῆλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα, 1305
 ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχήμενον·
 κάτυπτε δὴ με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.
 εἶτ' αὐτὸν ὥς εἶδ', ἥκασεν Αὐσίστρατος·
 ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί
 κλητήρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι. 1310
 ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντήκασ' αὐτὸν πάρονοπι

τὰ θροῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
 Σθενέλω τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλὴν γε Θουφράστου μόνου·
 οὗτος δὲ διεμύλλαινε, ὥς δὴ δεξιός. 1315
 ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', εἰπέ μοι,
 ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κομφὸς εἶναι προσποιεῖ,
 κωμωδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰεῖ;
 τοιαῦτα περιύβριξεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
 σκωπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέρων 1320
 ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
 ἔπειτ' ἐπειδὴ μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
 τύπτων ἅπαντας, ἣν τις αὐτῷ ξυντύχη.
 ὁδὸν δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
 ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν. 1325

ΦΙΛ. ἄνεχε, πάρεχε·
 κλαύσεται τις τῶν ὀπισθεν
 ἐπακολουθούντων ἐμοί·
 οἶον, εἰ μὴ ῥοήσεθ', ὑμᾶς,
 ὧ πονηροί, ταυτηλὶ τῇ 1330
 δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

ΒΔΕ. ἥ μὴν σὺ δώσεις αὐρίον τούτων δίκην
 ἡμῖν ἅπασι, κεί σφόδρ' εἰ νεανίας.
 ἄθρόοι γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙΛ. ἰὴ λεῦ, καλούμενοι. 1335
 ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἄρά γ' ἴσθ'
 ὥς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
 δικῶν; λαιβοῖ αἰβοῖ.
 τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
 οὐκ ἄπει σύ; ** ποῦ 'στιν 1340
 ἡλιαστής; ἐκποδῶν.
 ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνηθιον,
 τῇ χειρὶ τουδὲ λαβομένη τοῦ σχοινίου.

- ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ χοιρίον·
 ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
 ὁρᾷς ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην 1345
 μέλλουσάν ἤδη λεσβεῖν τοὺς ξυμπότας·
 ὦν εἴνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τρωδὶ χάριν.
 ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδ' ἐφιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,
 ἀλλ' ἐξαπατήσεις κάρχανεῖ τούτῳ μέγα·
 πολλοῖς γὰρ ἤδη χᾶτέροις αὖτ' εἰργάσω. 1350
 ἔαν γένη δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
 ἐγὼ σ', ἐπειδὴν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
 λυσάμενος ἔξω παλλακὴν, ὃ χοιρίον.
 νυν δ' οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
 νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα. 1355
 τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κᾶστι δύσκολον
 κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.
 ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε μὴ διαφθαρεῶ.
 πατήρ γὰρ οὐδεὶς ἔστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
 ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κᾶμ' ἔοικε θεῖν. 1360
 ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι τάσδε τὰς δετὰς
 λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
 οἴως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
 ΒΔΕ. ὦ οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρούθλιψ,
 ποθεῖν ἐρᾷν τ' ἔοικας ὠραίας σοροῦ. 1365
 οὐ τοι καταπροίξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο ὄρων.
 ΦΙΑ. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
 ΒΔΕ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν ἀνλητρίδα
 τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙΑ. ποῖαν ἀνλητρίδα;
 τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών; 1370
 ΒΔΕ. νῆ τὸν Δί', αὕτη ποῦ 'στὶ σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
 ΦΙΑ. οὐκ, ἀλλ' ἐν ἄγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κάεται.
 ΒΔΕ. δᾶς ἦδε; ΦΙΑ. δᾶς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
 ΒΔΕ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;

- ΦΙΛ. ἡ πάντα δήπου καομένης ἐξέρχεται. 1375
- ΒΔΕ. ὁ δ' ὅπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὗτοςί;
- ΦΙΛ. ὅξος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.
- ΒΔΕ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὅξος; οὐκ εἰ δευρο σύ;
- ΦΙΛ. ἂ ἂ, τί μέλλεις δοῦν; ΒΔΕ. ἄγειν ταύτην λαβῶν
ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν 1380
κούδεν δύνασθαι δοῦν. ΦΙΛ. ἀκουσὸν νυν ἐμοῦ.
Ὀλυμπίασιν ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσασ' Ἀσκῶνδ' αὖ καλῶς,
ἤδη γέρον ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενῶν
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπόπια.
- ΒΔΕ. νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
- ΑΡΤ. ἔθι μοι παραστήθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γὰρ ἀνὴρ ἐστὶν ὅς μ' ἀπώλεσεν
τῇ δαδὶ παίων, κάξεβαλεν ἐντευθενὶ 1390
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κάπιθήκηην τέτταρας.
- ΒΔΕ. ὁρᾷς ἂ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙΛ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ὥστ' οἶδ' ὅτι τὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι. 1395
- ΑΡΤ. οὐ τοι μὰ τὸ θεῶ καταπροῖξει Μυρτιάς
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
- ΦΙΛ. ἀκουσον, ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. ΑΡΤ. μὰ Δία μή μοι γ', ὦ μέλε.
- ΦΙΛ. Αἴσωπον ἀπὸ δειπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας 1401
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κάπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον κύον,
εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς. 1405
- ΑΡΤ. καὶ καταγελαῖς μου; προσκαλοῦμαι σ' ὅστις εἴ,

πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτουί.

ΦΙΛ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἣν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης. 1410
ἐπειδ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.

ΑΡΤ. ἄληθες, οὗτος; ΦΙΛ. καὶ σὺ δὴ μοι Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεύων, ἔοικας θαψίνῃ
Ἴνοι' κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

ΒΔΕ. ὁδὶ τις ἕτερος, ὥς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤ. οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαι σ', ὦ γέρον,
ὑβρεως. ΒΔΕ. ὑβρεως; μὴ, μὴ καλέσης πρὸς τῶν
θεῶν.

ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμι σοι,
ἣν ἂν σὺ τάξης, καὶ χάριν πρὸς εἶσομαι. 1420

ΦΙΛ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἐκῶν· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἔλθ' δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν, ἢ σὺ μοι φράσεις; 1425

ΚΑΤ. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐδέοι οὐδὲ πραγμάτων.

ΦΙΛ. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καὶ πῶς κατεάγῃ τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἱππικῆς.
κᾶπειτ' ἐπιστάς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος. 1430
ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείῃ τέχνην.
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.

ΒΔΕ. ὁμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

ΚΑΤ. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.

ΦΙΛ. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε 1435
κατέαξ' ἐχίνον. ΚΑΤ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΦΙΛ. οὐχίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·

εἶθ' ἡ Συβαρίτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἑάσας ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα. 1440

ΚΑΤ. ὕβριξ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

ΒΔΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρον ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσω σε. ΦΙΛ. τί ποιεῖς; ΒΔΕ. ὅ τι
ποιῶ;

εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445

ΦΙΛ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' ΒΔΕ. ὀλίγον μοι μέλει.

ΦΙΛ. φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὥς ὁ κἀνθάρος ποτε

ΒΔΕ. οἴμ' ὥς ἀπολωὼ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κἀνθάροις.

ΧΟΡ. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας 1450

τὸν πρέσβυν, οἱ μετέστη

ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·

ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν

ἢ μέγα τι μεταπεσεῖται

ἐπὶ τὸ τρυφεῖν καὶ μαλακόν. 1455

τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.

τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν

φύσεος, ἣν ἔχει τις αἰεὶ.

καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἐπαθον·

ξυνόντες γνώμας ἑτέρων 1460

μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἔμοι

καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν

τυχὼν ἄπεισιν διὰ τὴν

φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν 1465

ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.

οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ

1450—1461. = 1462—1473.

ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
 ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.
 τί γάρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
 οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
 τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
 κατακοσμήσαι πράγμασι;

1470

ΞΑΝ. νῆ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
 δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.
 ὁ γὰρ γέγων ὥς ἔπιδε διὰ πολλοῦ χρόνου
 ἦκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
 ὄρχούμενος τῆς νυκτός οὐδὲν παύεται
 τάρχατ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἡγωνίζετο·
 καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησιν ἀποδείξειν κρόνους
 τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

1475

1481

ΦΙΛ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;

ΞΑΝ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

ΦΙΛ. κληῖθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
 σχήματος ἀρχή

1485

ΞΑΝ. μάλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

ΦΙΛ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,
 οἶον μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
 σφόνδυλος ἀχεῖ.

ΞΑΝ. πῖθ' ἐλλέβορον.

ΦΙΛ. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ,

1490

ΞΑΝ. τάχα βαλλήσεις.

ΦΙΛ. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.

πρωκτὸς χάσκει. ΞΑΝ. κατὰ σαντὸν ὄρα.

ΦΙΛ. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροισι τοῖς ἡμετέροις

στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.

1495

ΞΑΝ. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

ΦΙΛ. φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶς.

εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,

ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίστω.

1499

- φησὶν τις, ἢ οὐδεὶς; ΞΑΝ. εἷς γ' ἐκείνοσ' ὁ μόνος.
 ΦΙΑ. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΞΑΝ. υἱὸς Καρκίνου
 ὁ μέσατος. ΦΙΑ. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
 ἀπολωὼ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεία κονδύλου.
 ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΞΑΝ. ἀλλ', ὧς υἱό, 1505
 ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
 ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙΑ. νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
 ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνου.
 προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
 ΦΙΑ. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξὺς, ἢ φάλαγξ;
 ΞΑΝ. ὁ πιπνοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους, 1510
 ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
 ΦΙΑ. ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·
 ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
 ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς, ὧς υἱό.
 ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ. 1515
 ΧΟΡ. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχαρήσωμεν
 ἅπαντες,
 ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυ-
 τούς.
 ἄγ', ὦ μεγαλῶνυμα τέκνα
 τοῦ θαλασσίου θεοῦ,
 πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον 1520
 καὶ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο
 καρίδων ἀδελφοί·
 ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε,
 καὶ τὸ Φρονίχειον
 ἐκλακτισάτω τις, ὅπως 1525
 ἰδόντες ἄνω σκέλος ὦ-
 ζωσιν οἱ θεαταί.
 στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτόν,
 1518—1522. = 1523—1527.

ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων. 1530
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατήρ προσέρπει
ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισί, τοῖς τριόρχαις.
ἀλλ' ἐξάγεται, εἴ τι φιλεῖτ', ὀρχούμενοι θύραζε 1535
ὑμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τρυγαίου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ΔΟΡΤΕΟΣ.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ.

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΠΩΡΑ

ΘΕΩΡΙΑ

} κωφὰ πρόσωπα.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτερος Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἰρξας λίθους ἐπιφορήσει, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυσίᾳ τρῖβειν. καὶ μέχρι μὲν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένον τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοῖδουκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἑκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θοράκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν τῷ περὶ κατασκευὴν δοῖδουκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργούς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μαγλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προδύμως ἀφείκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἄσμένως δὲ τῆς θεᾶς πᾶσιν ὁφθαλμοῖς, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπάρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανείσων, συμπαρῶν ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἧς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἡδὴ περαινέται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χάτερων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνῆταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπάραν γαμεῖν διαγνούς τὴν Εἰρήνην ἰδρύσται, καὶ οὕσα ἐν τῷ προφανεί πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οἱ τε τῶν εἰρηνικῶν ὀπλῶν δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοῦμπαλιν κλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ

τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελοιοποιούς. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφαλαιον τῆς κωμῶδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλευεῖ Ἀθηναίους σπείσασθαι πρὸς Ἀκκεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δράμα τίθεικεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἰσπείας καὶ Ὀλκιάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῶδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Ἀάμαχον τὸν φιλοπόλεμον αἰετ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δραματός εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὅποσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταὶ οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον.

Ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ᾧσκει. πρῶτος Εὐπολῖς Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνην, τρίτος Δεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δράμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδορος, ἥνλικα ἐρμῆν λοιοκρότης.

II.

Ἦδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκηγῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἰκανὸς γὰρ διωπεύκει πολεμουμένων αὐτῶν χρόνος, τὸ δράμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρῶτον ἐχθρας ἐλῆσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργόν, Τρυγαῖον τοῦνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιοῦμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πεισδόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν παρέαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κύνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προστετέτακτο τὸν κύνθαρον, δυσάφορουντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίσι. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ

μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

III.

Α Α Α Ω Σ.

Φαίνεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχὼς Εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν φησιν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθήκεν, ἥτις οὐ σῶζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνέυσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένη οὐκ ἔστιν.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Τῷ Διὶ φράσαι σπεύδων τὰ κατ' ἀνθρώπους (κακὰ)
 Τρυγαῖος, (ἀναπετέσθ') ἐθέλων ὥς τοὺς θεοὺς
 ἐξέτρεφεν ὄρνιθ'. ὥς δ' ἀνέπτυ, κατέλαβεν
 Ἑρμῆν μόνον ἄνω· κατ' ἐπιδείκνυσιν φράσας
 τὸν Πόλεμον βρύθῃται ἀπηρητημένον
 ἄεριος, ἔτοιμόν τ' οὐτα πρὸς κακουλῆαν
 τὴν πρότερον, Εἰρήνην δὲ κατορωρυγμένην.
 ἐκέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς ἀνάπαλιν ποεῖν·
 τὸ μέλ βαδ' ἐπένευσε· καὶ τότε
 ἀπάγουσιν αὐτὴν ἐκ βερέθρου καὶ τὰγαθὰ.

5

10

Ε Ι Ρ Η Ν Η.

- ΟΙ. Α. Αἶρ' αἶρε μάξαν ὡς τάχιστα κανθάρω.
 ΟΙ. Β. ἰδού. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
 καὶ μήποτ' αὐτῆς μάξαν ἡδίῳ φάγοι.
 ΟΙ. Α. δὸς μάξαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
 ΟΙ. Β. ἰδού μάλ' αὐθις. ποῦ γὰρ ἦν νῦν δὴ φερες; 5
 οὐ κατέφαγεν; ΟΙ. Α. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαργάσας
 ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
 ΟΙ. Β. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
 εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν. 10
 ΟΙ. Α. ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιροηκότος·
 τετριμμένης γὰρ φησὶν ἐπιθυμεῖν. ΟΙ. Β. ἰδού.
 ἐνὸς μὲν, ὧνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
 οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
 ΟΙ. Α. αἰβοῦ· φέρ' ἄλλην, χᾶτέραν μοι χᾶτέραν, 15
 καὶ τρῖβ' ἔθ' ἑτέρας. ΟΙ. Β. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ
 μὲν οὐ·
 οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
 ΟΙ. Α. αὐτὴν ἄρ' οἶσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
 ΟΙ. Β. νῆ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ στυτόν γε πρὸς.
 ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κατειπάτω 20
 πόθεν ἂν πρῖαιμην θῖνα μὴ τετρημένην.
 οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
 ἢ κανθάρω μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.

ὅς μὲν γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
 φάυλως ἔρειδεν· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος 25
 βρενθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἄξιόν,
 ἣν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης
 ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
 ἀλλ' εἰ πέπανται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
 τηδὶ παροῖξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ. 30
 ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέ ποτ' ἐσθίων
 τέως ἕως σαντὸν λάθῃς διασσεύεις.
 οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρκτος ἐσθίει,
 ὥσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
 καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸ χεῖρ' ἔπασσε 35
 ὡδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
 τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκάδας.
 μιὰρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν,
 χῶτον ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολῇ
 οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γάρ οὐ μοι φαίνεται. 40
 ΟΙ. Α. οὐ μὴν Χαρίτων γε. ΟΙ. Β. τοῦ γάρ ἐστ'; ΟΙ. Α. οὐκ
 ἐσθ' ὅπως

τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.

ΟΙ. Β. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
 νεανίας δοκησίσσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
 ὁ κἀνθάρος δὲ πρὸς τί; κἄτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ 45
 Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·
 δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' ἐκινύττεται,
 ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει.
 ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις 50
 καὶ τοῖσιν ἀνδρίοις καὶ τοῖς ἀνδράσι
 καὶ τοῖς ὑπερτάτοις ἀνδράσιν φράσω
 καὶ τοῖς ὑπερηνόρξεουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
 ὁ δεσπότης μου μαίνεται καὶνὸν τρόπον,

οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνν. 55
 δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων
 ὧδὶ κεκηνῶς λοιδορεῖται τῷ Διί,
 καὶ φησιν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλευεῖ ποιεῖν;
 κατὰ θου τὸ κόρημα· μὴ' κκόρει τὴν Ἑλλάδα.

TPY. ἔα ἔα. 60

OI. A. σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

TPY. ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖς ποθ' ἡμῶν τὸν λεῶν;
 λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

OI. A. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὐτῷ οὐ γὰρ λέγον. 65
 τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·

ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
 πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
 πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;
 ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
 πρὸς ταῦτ' ἀνερχοῦντ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν, 70
 ἕως ξυνετρίβῃ τῆς κεφαλῆς καταρρεῖς.

ἔχθες δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεῖς οὐκ οἶδ' ὅποι
 εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κύνθαρον,
 κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασεν,
 καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλῖον, 75
 ὦ Πηγάσειον, φησί, γενναῖον πτερόν,
 ὅπως πετήσῃ μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.
 ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύνφας ὄψομαι.

οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες·
 ὁ δεσπότης γὰρ μου μετέωρος αἵρεται 80
 ἱππηδὸν εἰς τὸν αἴρ' ἐπὶ τοῦ κυνθάρου.

TPY. ἥσυχος ἥσυχος, ἡρέμα, κύνθων·
 μὴ μοι σοβαρῶς χάρει λίαν
 εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πύσσωνος,
 πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσης 85
 ἄρθρων ἵνας πτερύγων ῥύμη.

καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν, ἀντιβολῶ σ'·
εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μείνον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙ. Α. ὦ δέσποτ' ἀναξ, ὥς παραπαλεις. 90

ΤΡΥ. σίγα σίγα.

ΟΙ. Α. ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡΥ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

ΟΙ. Α. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις; 95

ΤΡΥ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαυρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς προκτοὺς ἐπικλείειν. 100

ΟΙ. Α. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἣν μὴ μοι φράσης
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡΥ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὥς τὸν Δι' εἰς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡΥ. ἐρησόμενος ἐκείνων Ἑλλήνων πέρι 105
ἀπαξ ἀπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

ΟΙ. Α. ἐὰν δὲ μὴ σοι καταγορεύσῃ; ΤΡΥ. γράφομαι
Μηδοῖσιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙ. Α. μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡΥ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. ΟΙ. Α. λοὺ λοὺ λοὺ· 110
ὦ παιδί', ὁ πατήρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὃ κακοδαίμονα.

ΚΟΡ. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἔρ' ἐτυμός γε 115
δῶμασιν ἡμετέροις φάτις ἦκει,
ὥς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἰπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

ΤΡΥ. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι
ὑμῖν,

ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάμπαν με καλοῦσαι, 120
ἐνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἢ πάνυ πάμπαν.
ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλῦραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟΡ. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν. 125

ΤΡΥ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.

ΚΟΡ. τίς δ' ἢ πίνοιᾶ σουστὴν ὥστε κἀνθάρων
ξεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὧ παππία;

ΤΡΥ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξευρέθη
μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος. 130

ΚΟΡ. ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὧ πάτερ πάτερ,
ὥπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεοὺς.

ΤΡΥ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτέ,
ὧ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.

ΚΟΡ. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ξεῦξαι πτερόν,
ὥπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. 135

ΤΡΥ. ἀλλ' ὧ μέλ' ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
νῦν δ' ἄττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.

ΚΟΡ. τί δ', ἦν ἐς ὕγρον πόντιον πέση βάθος;
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὦν δυνήσεται; 140

ΤΡΥ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ὧ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργῆς κἀνθάρος.

ΚΟΡ. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;

ΤΡΥ. ἐν Πειραεῖ δήπου' σὶ Κανθάρον λιμὴν. 145

ΚΟΡ. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλὲς καταρρυῆς
ἐντεῦθεν, εἴτα χολὸς ὦν Εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς καὶ τραγωδία γένη.

ΤΡΥ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.

ὕμεις δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνοὺς ἐγὼ πονῶ, 150

μὴ βδεῖτε μηδὲ χέξεθ' ἡμερῶν τριῶν·

ὥς εἰ μετέωρος οὗτος ὧν ὁσφρήσεται,

κάτω κάρα δίψας με βουκολήσεται.

ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,

χρυσοχαλίνων πάταγον ψαλίαν

διακινήσας φαιδροῖς ὥσιν.

τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις

τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;

ἔει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,

κᾶτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων

ὀρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,

ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,

ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.

ἄνθρωπε, τί δοῖς, οὗτος ὁ χέξων

ἐν Πειραεῖ παρὰ ταῖς πόρταις;

ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις,

κάπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,

κάπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω,

καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὥς ἦν τι πεσῶν

ἐνθ' ἐνδὲ πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου

πέντε τάλανθ' ἢ πόλιν ἢ Χίον

διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.

οἴμ' ὥς δέδοικα κούκ' ἐτι σκώπτων λέγω.

ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὥς ἐμέ·

ἦδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν,

κεῖ μὴ φυλάξει, χορτάσω τὸν κἀνθάρον.

ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,

καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.

τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνολέξετε;

ΕΡΜ. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὧνάξ' Ἡράκλεις, 180

τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΤΡΥ. ἱπποκάνθαρος.

ΕΡΜ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἔρεῖς; ΤΡΥ. μιαρῶ-
τατος. 185

ΕΡΜ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράξε μοι. ΤΡΥ. μιαρῶ-
τατος.

ΕΡΜ. πατήρ δέ σοι τίς ἐστίν; ΤΡΥ. ἔμοι; μιαρώτατος.

ΕΡΜ. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.

ΤΡΥ. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελονργὸς δεξιός, 190
οὐ σκυφοάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

ΕΡΜ. ἦ κεις δὲ κατὰ τί; ΤΡΥ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

ΕΡΜ. ὦ δειλακρίων, πῶς ἤλθες; ΤΡΥ. ὦ γλίσχρων,
ὄρῳ

ὥς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαρώτατος;
ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'. ΕΡΜ. ἢ ἢ ἢ, 195
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν.
φροῦδοι γὰρ ἐχθρές εἰσιν ἐξωκισμένοι.

ΤΡΥ. ποῖ γῆς; ΕΡΜ. ἰδοὺ γῆς. ΤΡΥ. ἀλλὰ ποῖ; ΕΡΜ.
πόρρω πάνν,

ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοῦρανοῦ τὸν κύτταρον.

ΤΡΥ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200

ΕΡΜ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορεῖδια.

ΤΡΥ. ἐξωκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;

ΕΡΜ. Ἑλλησιν ὀργισθέντες, εἴτ' ἐνταῦθα μέν,
ἔν' ἦσαν αὐτοί, τὸν Πόλεμον κατόκισαν, 205
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται.
αὐτοὶ δ' ἀνωκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
μηδ' ἀντιβολουμένων μηδὲν αἰσθανοίαιτο.

- ΤΡΥ. τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασσαν; εἰπέ μοι. 210
 ΕΡΜ. ὅτιν' πολεμεῖν ἤρξεισθ' ἐκείνων πολλάκις
 σπονδὰς ποιούντων· κεί μὲν οἱ Λακωνικοὶ
 ὑπερβάλλουντο μικρόν, ἔλεγον ἂν ταδί·
 ναὶ τῷ σιῶ, νῦν Ἀττικῶν δώσει δίκαν,
 εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν Ἀττικωνικοὶ 215
 κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
 ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς [εὐθύς· ἐξαπατώμεθα
 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν,] νῆ Αἶ', οὐχὶ πειστέον·
 ἥξουσιν καὶ οἱ, ἣν ἔχωμεν τὴν πόλιν.
 ΤΡΥ. ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν ζημάτων. 220
 ΕΡΜ. ὦν οὐνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
 τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. ΤΡΥ. ἀλλὰ ποῦ γὰρ οἴχεται;
 ΕΡΜ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
 ΤΡΥ. εἰς ποῖον; ΕΡΜ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὄρῳς
 ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων, 225
 ἵνα μὴ λάβητε μηδέ ποτ' αὐτήν. ΤΡΥ. εἰπέ μοι,
 ἡμᾶς δὲ δὴ τί δοῶν παρασκευάζεται;
 ΕΡΜ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, ὅτι θυεῖαν ἐσπέρας
 ὑπερφυᾷ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
 ΤΡΥ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυεῖα χρήσεται; 230
 ΕΡΜ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
 ἀλλ' εἴμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνῶμην ἐμήν,
 μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἐνδοθεν. ΤΡΥ. οἶμοι δει-
 λαιος.
 φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἤσθό μην
 καὶ τοὺς θυεῖας φθέγμα πολέμιστῆρας. 235
 ΠΟΛ. ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
 ὡς ἀντίκα μάλα τὰς γνώθους ἀλγήσετε.
 ΤΡΥ. ὦναξ Ἀπολλων, τῆς θυεῖας τοῦ πλάτους.
 ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
 ἄρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν, 240

- ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
ΠΟΛ. ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλια καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολείσθε τήμερον.
ΤΡΥ. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν προῖγμά πο·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς. 245
ΠΟΛ. ὦ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἀπαξάπαντα καταμεμυτωτενυμένα.
ΤΡΥ. βαβαὶ βαβαιάξ, ὡς μεγάλα καὶ δοιμέα
τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
ΠΟΛ. ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι. 250
ΤΡΥ. οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
ΠΟΛ. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τάττικόν.
ΤΡΥ. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθ' ἀτέρως.
τετρώβολον τοῦτ' ἐστὶ· φείδου τάττικου.
ΠΟΛ. παῖ παῖ Κυδοιμέ. **ΚΥΔ.** τί με καλεῖς; **ΠΟΛ.** κλαύ-
σει μακρά. 255
ἔστηκας ἄργός; οὕτοσί σοι κόνδυλος.
ΤΡΥ. ὡς δοιμύς. **ΚΥΔ.** οἴμ' οἴμοι τάλας, ὦ δέσποτα.
ΤΡΥ. μῶν τῶν σκοροόδων ἐνέβαλεν εἰς τὸν κόνδυλον;
ΠΟΛ. οἷσεις ἀλετρίβανον τρέχων; **ΚΥΔ.** ἀλλ', ὦ μέλε,
οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθρὸς εἰσωκίσμεθα. 260
ΠΟΛ. οὐκ οὖν παρ' Ἀθηναίων σὺ μεταθρέξει ταχύ;
ΚΥΔ. ἔγωγε νῆ Δί'· εἰ δὲ μὴ γε, κλαύσομαι.
ΤΡΥ. ἄγε δὴ, τί δρωμέν, ὦ πονήρ' ἀνθρώπια;
ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
εἴπερ γὰρ ἤξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων, 265
τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ λῆθοι φέρων.
ΠΟΛ. οὗτος. **ΚΥΔ.** τί ἐστίν; **ΠΟΛ.** οὐ φέρεῖς; **ΚΥΔ.** τὸ
δεῖνα γάρ,
ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα. 270

- ΤΡΥ. εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναίᾳ, ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κὰν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρὶν γε τὸν μυτιωτὸν ἡμῖν ἐγγεῖναι.
- ΠΟΛ. οὐκ οὐν ἕτερόν γέ τιν' ἐκ Λακεδαιμόνους μέτει
ἀνύσας τι; ΚΥΔ. ταῦτ', ὦ δέσποθ'. ΠΟΛ. ἤκέ
νυν ταχύν.
- ΤΡΥ. ὦνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγῶν μέγας. 276
ἀλλ' εἴ τις ὕμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμνημένος, νῦν ἔστιν εὐξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.
- ΚΥΔ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα. 280
- ΠΟΛ. τί ἔστι; μὲν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΥΔ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
- ΠΟΛ. πῶς, ὦ πανοῦργ'; ΚΥΔ. ἐς τὰπλ' Θωράκης χωρία
χρησάντες ἑτέροις αὐτὸν εἴτ' ἀπόλεσαν.
- ΤΡΥ. εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω. 285
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.
- ΠΟΛ. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοῖδνκ' εἰσιῶν ποιήσομαι.
- ΤΡΥ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἤκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὃ θεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας, 290
ὦ ἦδομαι καὶ χαίρομαι κεύφραίνομαι.
νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πράγματων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοῖδνκα κωλύσαι τινα. 295
ἀλλ', ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῶ,
ὥς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαί-
μονος. 300

- XOP.** δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν.
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἡδε μισολάμαχος.
πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράξε ἀρχιτε-
κτόνει, 305
- οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
- TPY.** οὐ σιωπήσεσθ' ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσῃ ἐνδοθεν κεκραγό-
τες; 310
- XOP.** ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἦκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
- TPY.** εὐλαβεῖσθ' ἐννυ ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγῶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐν-
θὰδ' ἦν,
ἐμποδῶν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ' ξελκύσαι. 315
- XOP.** οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἦν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοῦ ἰοῦ.
- TPY.** ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.
ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν πο-
δοῖν.
- XOP.** ὥς κυκᾶτω καὶ πατεῖτω πάντα καὶ ταραττέτω, 320
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσάμεθ' ἂν.
- TPY.** τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦνδρες; μηδαμῶς, πρὸς
τῶν θεῶν,
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
- XOP.** ἀλλ' ἐγὼ γ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὕφ'
ἡδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτῷ τῷ σκέλει χορεύετον. 325
- TPY.** μή τι καὶ νυνὶ γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.

ΧΟΡ. ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπαυμαι. ΤΡΥ. φῆς γε, πάνυ
δ' οὐδέπω.

ΧΟΡ. ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.

ΤΡΥ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.

ΧΟΡ. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσασθαι τί σε.

ΤΡΥ. ἀλλ' ὀρατ', οὐπω πέπαυσθε. ΧΟΡ. τουτογὶ νῆ
τὸν Δία 331

τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

ΤΡΥ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.

ΧΟΡ. ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοι μοῦστ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ 335
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡΥ. μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πῶ σαφῶς·
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ'· ἦ-
δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν 340

πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,

ἔς πανηγύρεις θεωρεῖν,

ἔστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,

συβαρίζειν,

ἰοῦ ἰοῦ κεκραγέναι. 345

ΧΟΡ. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν.

πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην

πράγματά τε καὶ στιβάδας,

ἃς ἔλαχε Φορμίων·

κούκετ' ἂν μ' εὐροῖς δικαστὴν δριμύν οὐδὲ δύσ-
κολον,

οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν, ὥσπερ καὶ
πρὸ τοῦ, 350

ἀλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ἴδοις

καὶ πολὺ νεώτερον,

346—360. = 582—600.

ἀπαλλαγέντα πραγμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα καὶ κατατε-
τρίμμεθα πλανώμενοι
ἐς Λύκειον καὶ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
ἀλλ' ὅτι μάλιστα χαρι-
ούμεθα ποιοῦντες, ἄγε
φράξε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ
εἴλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

355

360

TPY. φέρε δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλωμεν.

EPY. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν διανοεῖ;

TPY. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.

EPY. ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον. TPY. οὐκοῦν, ἦν λάχω.
Ἐρμῆς γὰρ ὦν κλήρω ποιήσεις οἶδ' ὅτι.

365

EPY. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. TPY. ἐς τίν' ἡμέραν;

EPY. ἐς αὐτίκα μάλ'. TPY. ἀλλ' οὐδὲν ἡμπόληκά πω,
οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρόν, ὥς ἀπολούμενος.

EPY. καὶ μὴν ἐπιτέτριπαί γε. TPY. καὶ τα τῷ τρόπῳ
οὐκ ἡσθόμην ἀγαθὸν τοσοῦτον λαβών;

370

EPY. ἄρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖπ' ὁ Ζεὺς ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὐρεθῇ; TPY. νῦν ἄρά με
ἅπασ' ἀνάγκη' στ' ἀποθανεῖν; EPY. εὖ ἴσθ' ὅτι.

TPY. ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
δεῖ γὰρ μνηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

375

EPY. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. TPY. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπης, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.

EPY. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. TPY. ναί, πρὸς τῶν κρεῶν
ἀγῶ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.

EPY. ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, 380
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

TPY. μὴ νῦν λακήσης, λίσσομαί σ', ὠρμίδιον.

εἰπέ μοι, τί πάσχειτ', ὦνδρες; ἔστατ' ἐκπεπλη-
γμένοι.

ὦ πονηροί, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μή, λακήσεται.

ΧΟΡ. μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς, μηδαμῶς,
εἴ τι κεχαρισμένον 386

χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐ-

μοῦ γε κατεδηδοκῶς,

τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τῷδε τῷ πράγματι.

ΤΡΥ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ', ὧναξ δέσποτα;

ΧΟΡ. μὴ γένη παλίγκοτος 390

ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν,

ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·

ἀλλὰ χάρισ', ὦ φιλαν-

θρωπότατε καὶ μεγαλο-

δωρότατε δαιμόνων,

εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς

ὀφρυῖς. 395

καί σε θυσίαισιν λε-

ραῖσι προσόδοις τε μεγά-

λαισι διὰ παντός, ὦ

δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἰεί.

ΤΡΥ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα, 400

ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΕΡΜ. κλέπται γὰρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΤΡΥ. καί σοι φράσω τι πράγμα δεινὸν καὶ μέγα,

ὃ τοῖς θεοῖς ἔπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜ. ἴθι δῆ, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ. 405

ΤΡΥ. ἢ γὰρ Σελήνη χά πανοῦργος Ἥλιος,

ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,

τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

ΕΡΜ. ἵνα δῆ τί τοῦτο δρᾶτον; ΤΡΥ. ὅτι νῆ Δία

ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ 410

οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εὐκότως
βούλονται ἂν ἡμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.

ΕΡΜ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁμαρτωλίας. 415

ΤΡΥ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσσον.
καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' Ἑρμῇ, Διόλῃ, Ἀδώνια. 420

ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπανμέναι κακῶν
ἄλεξικάκῳ θύουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
χᾶτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.

ΕΡΜ. οἴμ' ὥς ἐλέημων εἰμ' αἰὲν τῶν χροσίδων. 425
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ἄνδρες. ἀλλὰ ταῖς
ἡμαῖς

εἰσιόντες ὥς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

ΧΟΡ. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἅττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστῶς φράζε δημιουργικῶς·
τᾶλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κα-
κοῦς. 430

ΤΡΥ. ἄγε δῆ, σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλούμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
σπονδὴ σπονδῇ·
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.

σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν 435
Ἑλλήσιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
χῶστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχολίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

ΧΟΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν τὸν βίον,
ἔχονθ' ἐταῖραν καὶ σκαλεύοντ' ἀνδρακας. 440

- ΤΡΥ. ὅστις δὲ πόλεμον μάλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἀναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
- ΧΟΡ. κεί τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις 445
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.
- ΤΡΥ. κεί τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἴν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
- ΧΟΡ. κεί τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ, 450
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος.
- ΤΡΥ. ἤμιν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἡ παιῶν, ἡ.
- ΧΟΡ. ἄφελε τὸ παῖειν, ἀλλ' ἡ μόνον λέγε.
- ΤΡΥ. ἡ ἡ τοῖνον, ἡ μόνον λέγω 455
Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὀραιοσιν, Ἀφροδίτῃ, Πότνι.
- ΧΟΡ. Ἄρει δὲ μή. ΤΡΥ. μή. ΧΟΡ. μηδ' Ἐνναλίῳ γε.
ΤΡΥ. μή.
ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.
- ΕΡΜ. ὦ εἴα.
- ΧΟΡ. εἴα μάλα. 460
- ΕΡΜ. ὦ εἴα.
- ΧΟΡ. ἔτι μάλα.
- ΕΡΜ. ὦ εἴα, ὦ εἴα.
- ΤΡΥ. ἀλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ' ; οἷ' ὀγκύλλεσθ' . 465
οἰμῶξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
- ΕΡΜ. εἴα νῦν.
- ΤΡΥ. εἴα ὦ.
- ΧΟΡ. ἀλλ' ἄγετον, ξυνεφέλκετε καὶ σφά.
- ΤΡΥ. οὐκουν ἔλκω καῖσαρτωμαί 470

459—472. = 486—499.

καπεμπίπτω καὶ σπονδάξω;

XOP. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;

TPY. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδῶν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ', ὦνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

EPH. οὐδ' οἶδε γ' εἴλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι 475
ἀλλ' ἢ κατερέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιστα.

TPY. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὦγάθ', ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.

EPH. ἄρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'. ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἔα. 480

TPY. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρωσ' οὐδέν· ἔλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δί' ἐξολωλότες.

XOP. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὐθις ἀντιληπτέον. 485

EPH. ὦ εἴα.

TPY. εἴα μάλα.

EPH. ὦ εἴα.

TPY. εἴα νῆ Δία.

XOP. μικρόν γε κινουμέν. 490

TPY. οὐκουν δεινὸν * * * *

τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ', ὦργεῖοι.

EPH. εἰά νυν.

TPY. εἴα ὦ. 495

XOP. ὥς κακόννοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

TPY. ὑμεῖς μὲν γ' οὖν οἱ κιττώντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.

XOP. ἀλλ' εἰς' οἱ κωλύουσιν.

EPH. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε; 500
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρωτοὶ γὰρ αὐτὴν τοῖς σκοροδοῖς ἡλείψατε.

καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
 ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἔλκετε·
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε. 505
 ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
 πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

XOP. ἄγ', ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.

ERM. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦνδρες,
 ὑμῖν.

XOP. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προ-
 θυμοῦ. 510

TPY. οἱ τοι γεωργοὶ τοῦτον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδεὶς.

XOP. ἄγε νυν, ἄγε πᾶς·

καὶ μὴν ὁμοῦ 'στὶν ἤδη.

μὴ νυν ἀνωμεν, ἀλλ' ἐπεν-

τείνωμεν ἀνδρικώτερον. 515

ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.

ὦ εἴα νῦν, ὦ εἴα πᾶς.

ὦ εἴα, εἴα, εἴα, εἴα, εἴα, εἴα.

ὦ εἴα, εἴα, εἴα, εἴα, εἴα πᾶς.

TPY. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος; 520

πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμορον

ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἰκοθεν.

ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.

οἶον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·

οἶον δὲ πνεῖς, ὥς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας, 525

γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

ERM. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

TPY. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.

τοῦ μὲν γὰρ ὄξει κρομμυοξυρεγμίας,

ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διουνυσίων, 530

αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,

ἐπυλλίων Εὐριπίδου, ERM. κλαύσῳρα σὺ

ταύτης καταφενδόμενος· οὐ γὰρ ἦδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.

TPY. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων, 535
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἄγρον,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοός,
ἄλλων τε πολλῶν κάγαθῶν. **ERM.** ἔθι νυν, ἄθρει
οἶον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι, 540
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
ἀπαξάπασαι καὶ κυάθους προσκειμέναι.
καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας. **TPY.** αἰβοῖ
τάλας,

ἐκείνου γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὄρας 545
τίλλουθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρθεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινοῦ.
ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὄρας ὥς ἦδεται
καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν;

ERM. ἔθι νυν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι. 550

TPY. ἀκούετε λεῶ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκευὴ λαβόντας εἰς ἄγρον
ὥς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κάκοντίου·
ὥς ἅπαντ' ἦδη 'στὶ μεστὰ τὰνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἄγρον παιωνίδας.
XOP. ᾧ ποθεινῇ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα, 556
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσεπειπὲν βούλομαι τὰς ἀμπέ-
λους·

τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὦν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῶν ἐστὶ πολλοστῶ χρόνῳ.

TPY. νῦν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσεξεῶμεσθα πρῶτον
τῇ θεῷ, 560

ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφείλε καὶ τὰς Γοργόνας·

εἶδ' ὅπως λιταργοῦμεν οἴκαδ' εἰς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἄγρον ταρίχιον.

ΕΡΜ. ὦ Πόσειδον, ὥς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαί-
νεται

καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ παν-
δαισία. 565

ΤΡΥ. νῆ Δί' ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλι-
σμένη,

αἶ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.

ἡ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.

ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἄγρον
καὶ τραινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῆδιον. 570

ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦνδρες,

τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,

ἦν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,

τῶν τε παλασίῳ ἐκείνων,

τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων, 575

τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,

τῆς ἰωνιάς τε τῆς πρὸς

τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,

ὧν ποθοῦμεν,

ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ 580

τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟΡ. χαῖρε χαῖρ', ὥς ἀσμένοισιν ἦλθες, ὦ φιλότατη.

σῶ γὰρ ἐδάμην πόθῳ,

δαιμόνια βουλόμενος 585

εἰς ἄγρον ἀνερπύσαι.

* * * * *

ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη,

πᾶσιν ὅποσοι γεωρ-

γὸν βίον ἐτρίβομεν. 590

μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.

πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
 πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα
 καὶ δάπανα καὶ φίλα.
 τοῖς ἀγροίκουσιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία. 595
 ὥστε σὲ τὰ τ' ἀμπέλια
 καὶ τὰ νέα συνκίδια
 τ' ἄλλα θ' ὁπόσ' ἐστὶ φυτό
 προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα. 600
 ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἂν ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον
 χρόνον

ἦδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.
 EPM. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ ξυνίετε
 ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
 πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξεν Φειδίας πράξας κα-
 κῶς. 605

εἶτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν αὐτοδαῖ-
 ττρόπον,
 πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτός, ἐξέφλεξε τὴν πόλιν·
 ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικῷ ψηφίσ-
 ματος

ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ 610
 πάντας Ἑλλήνας δακρυῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ'
 ἐνθάδε.

ὥς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος
 καὶ πῖθος πληγὴς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πῖθον,
 οὐκ ἔτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφρανίζετο.

TPP. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ πεπύσμην οὐ-
 δένος, 615

οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἡκηκόειν.

XOP. οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἂν εὐπρόσω-
 πος ἦν,

οὔσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡΜ. καὶ τ' ἐπειδὴ ᾔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχεστε
ἡγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, 620
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόβους φοβού-
μεναι,

κἀνέπειθον τῶν Λακωνῶν τοὺς μεγίστους χρη-
μασιν.

οἱ δ' αὖτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι
τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχροῶς τὸν πόλεμον ἀνῆρ-
πασαν.

κατὰ τὰ κείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι 626
οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

ΤΡΥ. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι τὴν κορώνεῶν γέ μου
ἐξέκοψαν, ἦν ἐγὼ φύτεύσα κἄξεθρεψάμην.

ΧΟΡ. νῆ Δι', ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κάμου
λίθον 630

ἐμβαλόντες ἐξμέδιμον κυψέλην ἀπώλεσαν.

ΕΡΜ. κατὰ δ' ὥς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης
λαῶς,

τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάν-
θανεν,

ἀλλ' αὖτ' ὧν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκου-
τες εὖ 635

τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας ἀποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλου-
σίους, 639

αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὥς φρονοῖ τὰ Βρασιίδου.
εἴτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε·

ἡ πόλις γὰρ ὠχρίωσα καὶ φόβῳ καθημένη
 ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἦσθιεν.
 οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρῶντες ἄς ἐτύπτονθ', οἱ ξένοι
 χρουσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
 ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἐλ-

λας ἂν 646

ἐξερημωθείς ἂν ὑμᾶς ἐλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
 βυρσοπώλης. TPT. παῦε παῦ', ὃ δέσποθ' Ἑρμῆ,
 μὴ λέγε,

ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκείνον οὔπερ ἔστ' εἶναι κάτω·
 οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός. 650

ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκείνου,
 κεί πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔξη,

καὶ λάλος καὶ συκοφάντης

καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,

ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυνὶ

655

τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.

ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὃ πότνια, κάτειπέ μοι.

ΕΡΜ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·
 ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὦν ἔπαθε πολλήν ἔχει.

TPY. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σέ μικρὸν εἰπάτω μόνον. 660

ΕΡΜ. εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὃ φιλέτης.

ἴθ' ὃ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.

εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.

ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὦν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.

ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ 665

σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν

ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ κλησίᾳ.

TPY. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·

ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜ. ἴθι νυν, ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο. 670

ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,

χῶστις φίλος κ᾿σπενδεν εἶναι μὴ μάχας.

TPY. εὐνούστατος μὲν ἦν μακροῦ Κλεώνυμος.

ERM. πολὸς τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος; TPY. ψυχὴν γ' ἄριστος, πλὴν
γ' ὅτι 675

οὐκ ἦν ἄρ' οὐπὲρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.

εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθὺς

ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.

ERM. ἔτι νυν ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. 680

TPY. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.

αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῦ περιάγεις;

ERM. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖς ὅτι

αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.

TPY. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν 685
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὦν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεξώσατο.

ERM. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;

TPY. εὐβουλότεροι γενησόμεσθα. ERM. τίτιν τρόπῳ;

TPY. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὦν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν 690
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλευσομεν.

* ERM. ὦ ὦ,
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. TPY. τὰ τί;

ERM. πάμπολλα, καὶ τὰρχαί' αὖ κατέλιπεν τότε.

πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνῆρετο. 695

TPY. εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θανμαστόν. ERM. τὸ τί;

TPY. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

ERM. Σιμωνίδης; πῶς; TPY. ὅτι γέρον ὦν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἕκατι καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

ERM. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἐστίν; TPY. ἀπέ-
θανεν,

ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. EPM. τί παθών;
TPY. ὅ τι; 701

ὠρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
ἄτερὰ πόσ' ἄττ' οἷε γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
ὥστ' οὐδέ ποτ', ὃ δέσποιν', ἀφησόμεσθά σου. 705

EPM. ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαντῶ τήνδε· κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαντῶ βότρους.

TPY. ὦ φίλτάτῃ, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
ἄρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ, 710
ὃ δέσποθ' Ἑρμῇ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;

EPM. οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληγωνίαν.
ἀλλ' ὥς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών, ἥσπερ ποτ' ἦν.

TPY. ὦ μακαρία βουλή σὺ τῆς Θεωρίας, 715
ὅσον δοφήσεις ξωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ, χαῖρε πολλά. EPM. καὶ σὺ γε,
ὦνθρῶπε, χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.

TPY. ὦ κύνθαρ', οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα. 720

EPM. οὐκ ἐνθάδ', ὦ τάν, ἔστι. TPY. ποῦ γὰρ οἴχεται;

EPM. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

TPY. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

EPM. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτησεται.

TPY. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; EPM. θάρρει, κα-
λῶς· 725

τηδὲ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. TPY. δεῦρ', ὦ κόραι,
ἔπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὥς πολλοὶ πάννυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.

XOP. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευὴ πα-
ραδόντες

τοῖς ἀκολουθοῖσι δῶμεν σῶξιν, ὥς εἰώθασι μά-
 λιστα 730
 περὶ τὰς σκηνὰς πλείστοι κλέπται κυπτάξιν καὶ
 κακοποιεῖν.
 ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ
 τοῖσι θεαταῖς,
 ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἰπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
 Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κω-
 μωδοποιητῆς
 αὐτὸν ἐπῆναι πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς
 ἀναπαίστοις. 735
 εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις
 ἄριστος
 κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος
 γεγένηται,
 ἄξιός ἐναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος
 ἡμῶν.
 πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώ-
 πων κατέπαυσεν
 εἰς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθιερσὶν
 πολεμοῦντας· 740
 τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πει-
 νῶντας ἐκείνους
 ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέ-
 λυσεν
 τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους
 ἐπίτηδες,
 οὓς ἐξηγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὖνεκα τουδί,
 ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς, εἴτ'
 ἀνέροιτο, 745
 ὦ κακὸ δαίμον, τί τὸ δέρμ' ἐπαθες; μῶν ὑστριχὺς
 εἰσέβαλέν σοι

εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε
 τὸ νῶτον;
 τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρον καὶ βωμολοχεύ-
 ματ' ἄγεννῃ,
 ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν ἀπύργωσ' οἰκοδο-
 μήσας
 ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ
 ἄγοραίοις, 750
 οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμωδῶν οὐδὲ γυ-
 ναῖκας,
 ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
 ἐπεχείρει,
 διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς ἀπείλῃς βορβορο-
 θύμους.
 καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχα-
 ρόδοντι,
 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτί-
 νες ἔλαμπον, 755
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλᾷ κολάκων οἰμωξομένων
 ἐλιχμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὀλε-
 θρον τετοκυίας,
 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρω-
 κτὸν δὲ καμήλου.
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεις', ἀλλ' ὑπὲρ
 ὑμῶν πολεμίζων
 ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὧν εἵνεκα
 νυνὶ 760
 ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμο-
 νας εἶναι.
 καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαί-
 στρας περινοστῶν

παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐ-
θὺς ἐχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρα-
σχὼν τὰ δέοντα.

πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ 765

καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·

καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν

ξυσπουδάξειν περὶ τῆς νίκης.

πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ

κἀπὶ τραπέξῃ καὶ ξυμποσίοις, 770

φέρει τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ

τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει

γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν

ἄνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπώσαμένη μετ' ἐμοῦ 775

τοῦ φίλου χόρευσον,

κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαίτας

καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τὰδ' ἐξ ἀρχῆς

μέλει. 780

ἦν δέ σε Καρκίνος ἔλθων

ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,

μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλ- 785

θης συνέριθος αὐτοῖς,

ἀλλὰ νόμιζε πάντας

ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστὰς

ναννοφνεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανο-

δίφας. 790

καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ ὃ παρ' ἐλπίδας

εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς 795

ἐσπέρας ἀπ' ἀγῆαι.

τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων

775—796. = 797—817.

- τὸν σοφὸν ποιητὴν
 ὑμνεῖν, ὅταν ἡρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν 800
 ἡδομένη κελιδῇ, χορὸν δὲ μὴ ᾗ Μόρσιμος
 μηδὲ Μελάνθιος, οὐδὲ
 πικροτάτην ὅπα γηρύσαντος ἤκουσ', 805
 ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
 τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
 φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
 Γοργόνες ὀσφάγοι, βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι, 810
 γραυσόβοι, μικροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·
 ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ 815
 Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμ-
 παιξε τὴν ἑορτήν.
- ΤΡΥ. ὥς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
 ἔργω γέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τῷ σκέλει. 820
 μικροὶ δ' ὅρᾳν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοι γέ τοι
 ἀπὸ τοῦ ὀρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
 ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοηθέστεροι.
- ΟΙΚ. ὦ δέσποθ', ἦκεις; ΤΡΥ. ὥς ἐγὼ πρυθόμην τινός.
- ΟΙΚ. τί δ' ἐπαθες; ΤΡΥ. ἦλθον τὸ σκέλει μακρὰν 825
 ὁδὸν
 διεληλυθώς. ΟΙΚ. ἴθι νυν, κάτειπέ μοι,
 ΤΡΥ. τὸ τί;
- ΟΙΚ. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἄερα
 πλανώμενον πλὴν σαυτόν; ΤΡΥ. οὐκ, εἰ μὴ
 γέ που
 ψυχὰς δὴ ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδοσκάλων.
- ΟΙΚ. τί δ' ἔδρων; ΤΡΥ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτῶ-
 μεναι, 830
- τὰς ἐνδιατριανερηνήχτους τινάς.
- ΟΙΚ. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἄλγουσι, κατὰ τὸν ἄερα
 ὥς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

- ΤΡΥ. μάλιστα. ΟΙΚ. καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ
 Ἰων ὁ Χίος; ΤΡΥ. ὅστις; ἐποίησεν πάλαι 835
 ἐνθάδε τὸν Ἀοῖον ποθ'· ὥς δ' ἦλθ', εὐθέως
 Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρας.
- ΟΙΚ. τίνες γάρ εἰς' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
 οὐ καόμενοι θεοῦσιν; ΤΡΥ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
 τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων, 840
 ἱπποὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱπποῖσι πῦρ.
 ἀλλ' εἰσαγ' ὥς τάχιστα ταυτηνὴ λαβών,
 καὶ τὴν πύελον κατὰκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
 στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
 καὶ ταῦτα δράσας ἦκε δεῦρ' αὐθις πάλιν· 845
 ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
- ΟΙΚ. πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; ΤΡΥ. πόθεν; ἐκ τοῦ-
 ρανοῦ.
- ΟΙΚ. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
 εἰ πορνοβοσκοῦς' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
- ΤΡΥ. οὐκ, ἀλλὰ κάκει ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές. 850
- ΟΙΚ. ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
 ταύτη τι; ΤΡΥ. μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
 οὗτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰδῶν τ' αἶλ
 παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
- ΟΙΚ. λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον. 855
- ΧΟΡ. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
 βύτης, ὅσα γ' ὦδ' ἰδεῖν,
 τὰ νῦν τάδε πράττει.
- ΤΡΥ. τί δῆτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὀρᾷτε λαμπρὸν ὄντα;
- ΧΟΡ. ζηλωτὸς ἔσει, γέρων, 860
 αὐθις νέος ὢν πάλιν,
 μύρω κατάλειπτος.
- ΤΡΥ. οἴμαι. τί δῆτ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;

856—867. = 909—921.

ΧΟΡ. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.

ΤΡΥ. οὐκ οὐν δικαίως; ὅστις εἰς 865
ὄχημα κανθάρου 'πιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἑλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἄγροϊς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

ΟΙΚ. ἡ παῖς λέλονται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ·
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῇ ξυμπλάττεται,
καὶ τὰλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ. 870

ΤΡΥ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι. **ΟΙΚ.** ταυτηγέ; τί φῆς;
αὕτη Θεωρία 'στίν, ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρωνάδ' ὑποπεπωκότες;

ΤΡΥ. σάφ' ἴσθι, ἀλήφθη γε μόλις. **ΟΙΚ.** ὦ δέσποτα,
ὅσῃν ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα. 876

ΤΡΥ. εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
οὗτος, τί περιγράφεις; **ΟΙΚ.** τὸ δεῖν, εἰς Ἴσθμια
σκηνην ἐμαντοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω. 880

ΤΡΥ. οὐπὼ λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ·
καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς εἰς μέσους ἄγων.

ΟΙΚ. ἐκεινοσὶ νεύει. **ΤΡΥ.** τίς; **ΟΙΚ.** ὅστις; Ἀρι-
φράδης,

ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. **ΤΡΥ.** ἀλλ', ὦ μέλε,
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται. 885

ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.

σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὰ σκέλη

ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν. 890
τουτὶ δ' ὁρᾷτ' ὀπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν.

- ΟΙΚ. διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικεν ἄρ'· ἐνταῦθα γὰρ
 πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.
- ΤΡΥ. ἔπειτ' ἄγωνα δ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
 ταύτην ἔχουσιν αὖριον καλὸν πάνν, 895
 ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἐστάναι,
 πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
 καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
 παίειν, ὀρύττειν, πῦξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
 τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε,
 ἵνα δὴ κέλῃς κέλῃτα παρακελητιεῖ, 900
 ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
 φνσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται,
 ἕτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπεψωλημένοι
 περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
 ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν. 905
 θέασ' ὥς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
 ἀλλ' οὐκ ἄν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
 ἀλλ' εὖρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
- ΧΟΡ. ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
 ταις ἐστὶν ἅπασιν ὅσ- 910
 τισ γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
- ΤΡΥ. ὅταν τρυγᾷτ', εἴσεσθε πολλῶ μᾶλλον οἶός εἰμι.
- ΧΟΡ. καὶ νῦν σὺ γε δῆλος εἰ·
 σωτήρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
 θρώποις γεγένησαι. 915
- ΤΡΥ. φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.
- ΧΟΡ. καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν αἰεὶ σ' ἡγήσόμεσθα πρῶτον.
- ΤΡΥ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
 Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγώ,
 δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων 920
 τὸν δημότην [ὄμιλον]
 καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν,

Ἐπέρβολόν τε παύσας.

921

ἄγε δὴ, τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;

ΟΙΚ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;

ΧΟΡ. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἐρμίδιον;

ΤΡΥ. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῶ βοῖ;

925

ΧΟΡ. βοῖ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέη.

ΤΡΥ. ἀλλ' ὅτι παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; ΧΟΡ. μὴ μῆ. ΤΡΥ. τῆ;

ΧΟΡ. ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑνυία.

ΤΡΥ. τῶ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟΡ. οὔ.

ΤΡΥ. οὔ; ΧΟΡ. ναὶ μὰ Δι'. ΤΡΥ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ'

Ἰωνικόν

930

τὸ φῆμ'. ΧΟΡ. ἐπίτηδές γ', ἵν' ὁπότ' ἐν τῇ κλησίᾳ

ὥς χρηὴ πολεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι

ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς οὔ,

ΤΡΥ. εὖ τοι λέγεις. ΧΟΡ. καὶ τᾶλλα γ' ὧσιν ἤπιοι.

ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἄμνοι τοὺς τρόπους

καὶ τοῖσι συμμαχοῖσι προότεροι πολύ.

935

ΤΡΥ. ἴθι νυν, ἄγ' ὥς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών.

ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' οὔτου θύσομεν.

ΧΟΡ. ὥς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χῆ τύχῃ κατορθοῖ,

χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἐτέρῳ

940

τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.

ΤΡΥ. ὥς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι

καὶ δῆ.

ΧΟΡ. ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ σοβαρὰ

θεόθεν κατέχει

πολέμου μετάρροπος αὔρα· νῦν γὰρ

945

δαίμων φανερώς

ἐς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

ΤΡΥ. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὁλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μά-

χαιραν,

939—955. = 1023—1038.

καὶ πῦρ γε τουτί, κούδεν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον
ἡμᾶς.

ΧΟΡ. οὐκουν ἀμιλλήσεσθον; ὥς 950

ἦν Χαῖρις ὅλας ἰδῆ,
πρόσεισιν ἄκλητος αὐ-
λῶν, κατὰ σάφ' οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.

955

ΤΡΥ. ἄγε δῆ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

ΟΙΚ. ἰδοὺ· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

ΤΡΥ. φέρε δῆ, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβῶν.
σεῖλον σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν, 960
καὐτός τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥίπτε τῶν κριθῶν. **ΟΙΚ.** ἰδοὺ.

ΤΡΥ. ἔδωκας ἤδη; **ΟΙΚ.** νῆ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει. 965

ΤΡΥ. οὐχ αἱ γυναικὲς γ' ἔλαβον. **ΟΙΚ.** ἀλλ' εἰς ἐσπέραν
δώσουσιν αὐτοῖς ἄνδρες. **ΤΡΥ.** ἀλλ' εὐχώμεθα.
τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;

ΟΙΚ. τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί.

ΤΡΥ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; **ΟΙΚ.** οὐ γάρ, οἵτι-
νες 970

ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσούτον
ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἐστᾶσ' ἰόντες χωρίον;

ΤΡΥ. ἀλλ' ὥς τάχιστ' εὐχώμεθ'. **ΧΟΡ.** εὐχώμεσθα δῆ.

ΤΡΥ. ὦ σεμνοτάτῃ βασίλειᾳ θεᾷ,
πότνι' Εἰρήνῃ, 975
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ΧΟΡ. δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτῃ,

νὴ Δία, καὶ μὴ ποιεὶ γ' ἄπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρωῶσι γυναῖκες.
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύνπτουσιν·
κἂν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν.

980

κἄτ' ἦν ἀπλή, παρακύνπτουσιν.
τούτων σὺ ποιεὶ μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.

985

ΤΡΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαντήν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἳ σου τρυχόμεθ' ἥδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη.

990

λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους,
αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·
μῖξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας
πάλιν ἐξ ἀρχῆς

995

φιλίας χυλῶ, καὶ συγγνώμῃ
τινὶ προτετέρα κέρασον τὸν νοῦν·
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σκοροδῶν,
σικύων πρῶων, μήλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
κἂν Βοιωτῶν γε φεροντας ἰδεῖν

1000

χῆνας, νῆπτας, φάττας, τροχίλους·
καὶ Κωπάδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι

1005

Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κἄτα Μελάνθιον

ἤκειν ὅστερον εἰς τὴν ἀγοράν,
 τὰς δὲ πεπραῖσθαι, τὸν δ' ὁτοτύζειν,
 εἶτα μονωδεῖν ἐκ Μηδείας,
 ὁλόμαν, ὁλόμαν, ἀποκηρωθεῖς
 τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·
 τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν. 1015

ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.
 ΟΙΚ. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
 σφάξεις τὸν οἶν. ΤΡΥ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΟΙΚ. τὴν
 τί δῆ;

ΤΡΥ. οὐχ ἦδεται δήπουθεν Εἰρήνην σφαγαῖς,
 οὐδ' αἵματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων 1020
 θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
 χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

ΧΟΡ. σέ τοι θύρασι χορὴ * * μένοντα τοῖνον
 σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
 τὰ τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις. 1025

ΤΡΥ. οὐκ οὐ δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τί-
 θεσθαι;

ΧΟΡ. πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ' ὅσα χορὴ
 σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
 σὺ φρονεῖς, ὅποσα χρεῶν ἐστὶν τὸν
 σοφῇ δόκιμον 1030
 φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;

ΤΡΥ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
 καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡ. τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-
 ἐν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅς-
 τις πόλλ' ἀνατλάς ἔσω- 1035
 σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
 ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὦν
 ξηλωτὸς ἄπασιν.

- OIK.** ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τῷ μηρῷ λαβῶν.
 ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἰμι καὶ θυλήματα. 1040
- TPT.** ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἄλλ' ἤκειν ἐχορῆν.
- OIK.** ἰδοὺ, πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
- TPT.** ὅπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὕτοσὶ
 προσέροχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος. 1044
- τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; **OIK.** ὡς ἀλαζῶν φαίνεται·
 μάντις τίς ἐστίν. **TPT.** οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἰεροκλῆς
 οὗτός γέ τοι' ἐσθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὁρεοῦ.
 τί ποτ' ἄρα λέξεις; **OIK.** δῆλός ἐσθ' οὕτως γ' ὅτι
 ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.
- TPT.** οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνίσαν εἰσελήλυθεν. 1050
- OIK.** μή νυν ὀρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. **TPT.** εὖ λέγεις.
- IEP.** τίς ἢ θυσία ποθ' αὐτῇ καὶ τῷ θεῶν;
- TPT.** ὅπτα σὺ σιγῇ, κᾶπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
- IEP.** ὅτω δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; **TPT.** ἡ κέρκος ποιεῖ
 καλῶς; **OIK.** καλῶς δῆτ', αἶ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
- IEP.** ἄγε νυν ἀπάρχου, κατὰ δὸς τὰ πάργματα. 1056
- TPT.** ὅπτα ἄμεινον πρῶτον. **IEP.** ἀλλὰ ταυταγὶ
 ἤδη' στὶν ὅπτα. **TPT.** πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
 κατὰ τεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
- IEP.** ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. **TPT.** μεμνήμεθα. 1060
- ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσον; **IEP.** ἦν φράσης. **TPT.** μὴ
 διαλέγῃς
- νῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.
- IEP.** ὦ μέλειοι θνητοὶ καὶ νήπιοι, **TPT.** ἐξ κεφαλῇν σοί.
- IEP.** οὔτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ αἰοντες
 συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
- TPT.** αἰβοὶ βοῖ. **IEP.** τί γελᾷς; **TPT.** ἡσθην χαροποῖσι
 πιθήκοις. 1066
- IEP.** καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,

ᾧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. ΤΡΥ. εἴθε σου
εἶναι

ᾧφελεν, ᾧλαζών, οὐτωςὼι θερμοὺς ὁ πλεύμων.

ΙΕΡ. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἑξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκισ θνητούς, μὴδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν
αὐτόν, 1071

ΤΡΥ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

ΙΕΡ. οὐπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τύδε πρότερον ΤΡΥ. τοῖς ἄλλοι γε παστέα
ταυτί. 1074

ΙΕΡ. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὕμεναιοι.

ΤΡΥ. καὶ πῶς, ᾧ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὕμε-
ναιοι.

ΙΕΡ. ὥς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χὴ κώδων ἀκαλανθὺς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκισ οὐπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιήσθαι.

ΤΡΥ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦν-
τας, 1080

ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλανσοῦμεθα μεῖζον,
ἐξὸν σπείσαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;

ΙΕΡ. οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

ΤΡΥ. οὐποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ ν πρυτανεῖω,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

ΙΕΡ. οὐδέ ποτ' ἂν θείης λείον τὸν τροχὸν ἐχίνον. 1086

ΤΡΥ. ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;

ΙΕΡ. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

ΤΡΥ. ὄνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὀμηρος·
ὥς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
Εἰρήνην εἶλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖω. 1091

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπά-
σαντο,

- ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
 χρησμολόγῳ δ' οὐδείς ἐδίδου κώθωνα φαιινόν.
 IEP. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
 TPT. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δι' Ὀμηρος δεξιὸν εἶπεν· 1096
 ἀφρήτωρ, ἀθήμειστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 IEP. φράξεο δὴ, μὴ πῶς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 ἰκτίνος μάρπη TPT. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάτ-
 του, 1100
 ὥς οὗτος φοβερός τοῖς σπλάγχχνοις ἐστὶν ὁ χρη-
 σμός.
 ἔρχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχχνων φέρε δευροί.
 IEP. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαντιῶ βαλανεύσω.
 TPT. σπονδὴ σπονδὴ.
 IEP. ἔρχει δὴ κάμοι καὶ σπλάγχχνων μοῖραν ὄρεξον. 1105
 TPT. ἀλλ' οὐπὼ τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
 ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελ-
 θεῖν.
 ᾧ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
 πρόσφερε τὴν γλῶτταν. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ'
 ἀπένεγκον
 σπονδὴν, καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θατ-
 του. 1110
 IEP. οὐδείς προσδώσει μοι σπλάγχχνων; TPT. οὐ γὰρ
 οἶόν τε
 ἡμῖν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος οἷν ὕμεναιοι.
 IEP. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. TPT. ἄλλως, ᾧ τάν, ἰκε-
 τεύεις·
 οὐ γὰρ ποιήσεις λείον τὸν τροχὸν ἐχόνον.
 ἄγε δὴ, θεαταί, δεῦρο συσπλαγχχνεύετε 1115
 μετὰ νῶν. IEP. τί ἐγὼ δέ; TPT. τὴν Σίβυλλαν
 ἔσθιε.

- ΙΕΡ.** οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
 ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά· κείται δ' ἐν μέσῳ.
- ΤΡΥ.** ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. **ΙΕΡ.** μαρτύρομαι.
- ΤΡΥ.** κᾶργον, ὅτι τένθης εἰ σὺ κᾶλαζὼν ἀνὴρ. 1120
 παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
- ΟΙΚ.** σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν καρδίων,
 ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπιατῶν, ἐκβολβιῶ.
 οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θυηπόλε;
 ἤκουσας; ὁ κόραξ οἶος ἦλθ' ἐξ Ὀρεοῦ. 1125
 οὐκ ἀποπετήσει θᾶπτον εἰς Ἑλύμμιον;
- ΧΟΡ.** ἦδομαί γ', ἦδομαι
 κρόανους ἀπηλλαγμένους
 τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
- οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις, 1130
 ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-
 κων μετ' ἀνδρῶν ἐταί-
 ρων φίλων, ἐκκέας
 τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ἦ
 δανότατα τοῦ θεοῦ
 ἐκπεπρεμνισμένα, 1135
 κᾶνθρακίζων τοῦρεβίνθου,
 τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
 χᾶμα τὴν Θραῖτταν κυνῶν,
 τῆς γυναικὸς λουμένης. 1139
 οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἥδη' σπαρμένα,
 τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γέλ-
 тона,
 εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρωμεν, ὦ Κωμαρχίδη;
 ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρωντος καλῶς.
 ἀλλ' ἄφνευ τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χολ-
 νικας, 1144

1127—1158. = 1159—1190.

τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἢ Σύρα βωστρησάτω ἢ τοῦ χω-
ρίον.

οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἶναρίζειν τήμερον
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον·
κἄξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τῷ
σπίνῳ·

ἦν δὲ καὶ πνός τις ἔνδον καὶ λαγῶα τέτταρα, 1150
εἴ τι μὴ ᾔνηνεγκεν αὐτῶν ἢ γαλῇ τῆς ἐσπέρας·
ἐξόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα μάκνυδοιδόπα·
ὦν ἐνεγκ', ὦ παῖ, τρεῖς ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ
πατρὶ·

μυρρίνας τ' αἰτήσον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρ-
πίμων·

χᾶμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρίνάδην τις βωσάτω, 1155
ὥς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος κῶφελοῦντος

τοῦ θεοῦ τάρῳματα.
ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας
ἄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον, 1160
διασκοπῶν ἥδομαι

τὰς Αἰμυλίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἡ-
δη· τὸ γὰρ φῖτον προῶ-
ον φύσει· τόν τε φή- 1165
ληχ' ὀρῶν οἰδάνοντ'·
εἶθ' ὁπότεν ἡ πέπων,
ἐσθίω κἀπέχω,

χᾶμα φήμ', ὦραι φίλαι· καὶ
τοῦ θύμου τρέβων κνκῶμαι·
κἄτα γίγνομαι παχὺς 1170
τηνικαῦτα τοῦ θέρους

μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
 τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξείαν πάννυ,
 ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
 ἣν δέ που δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα, 1175
 τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
 κατὰ φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλε-
 κτρονῶν

τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα λινόπτω-
 μενος.

ἥνικ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, θρῶσιν οὐκ ἀνα-
 σχετά,

τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ
 κάτω 1180

ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς. αὖριον δ' ἔσθ' ἡ' ξοδος·
 τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἦδειν ἐξιῶν·
 εἶτα προστάς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίοιο,
 εἶδεν αὐτόν, κάπορῶν θει τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν·
 ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους θρῶσι, τοὺς δ' ἐξ
 ἄστεως 1185

ἦττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ὀψάσπιδες.
 ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἣν θεὸς θέλη·
 πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν,
 ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
 ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες. 1190

ΤΡΥ. ἰοὺ ἰοὺ.

ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δειπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.

ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτησί·

πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.

ἔπειτ' ἐπέσφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας 1195
 καὶ τῶν λαγῶν πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΑΡΕ. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡΥ. ἀναβράττω κίχλας.

ΑΡΕ. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαί', ὅς' ἡμᾶς τάγαθὰ

δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὥς πρὸ τοῦ
οὐδεις ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου, 1200
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγροῦς·
ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου·
ἅψ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κάκερδάναμεν 1205
τὰ δῶρα ταυτὶ σοὶ φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

ΤΡΥ. ἰθὺ νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὥς τάχιστα· καὶ γὰρ οὕτοσιν
ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦ. οἴμ' ὥς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλε-
σας. 1210

ΤΡΥ. τί δ' ἔστιν, ὦ κακόδαιμον; οὐ τί που λοφῆς;

ΛΟΦ. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτοῦ καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινοῦ.

ΤΡΥ. τί δῆτα τουτοῖν καταθῶ σοὶ τοῦν λόφον;

ΛΟΦ. αὐτὸς σὺ τί δίδως; ΤΡΥ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύ-
νομαι. 1215

ὅμως δ' ὅτι τὸ σφῆκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχύδων τρεῖς χοίνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτοῦ.

ΛΟΦ. ἐνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχύδας·
κρεῖττον γάρ, ὦ τάν, ἔστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν. 1220

ΤΡΥ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορρνείτον, οὐδέν ἐστιν τῶ λόφῳ.
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχύδος μιᾶς.

ΘΩΡ. τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θῶρακος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρῆσθαι τάλας; 1225

ΤΡΥ. οὗτος μὲν οὐ μὴ σοὶ ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνν.

- ΘΩΡ. παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἑμοῖσι χρήμασιν.
 ΤΡΥ. ὦδέ, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς; 1230
 ΘΩΡ. ποῖα δ' ἀποψήσει ποτ', ὠμαθέστατε;
 ΤΡΥ. τηδὲ, διεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμῆς
 καὶ τηδ'. ΘΩΡ. ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ'; ΤΡΥ. ἔγωγε
 νῆ Δία,
 ἵνα μὴ γ' ἄλῳ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
 ΘΩΡ. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμυρ' ἔσσει καθήμενος; 1235
 ΤΡΥ. ἔγωγε νῆ Δί', ὠπλίτριπτ'. οἷε γὰρ ἂν
 τὸν πῦρκατὸν ἀποδόσθαι με χιλιῶν δραχμῶν;
 ΘΩΡ. ἴθι δῆ, ἔξενεγκε τάργυριον. ΤΡΥ. ἀλλ', ὦραθέ,
 θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
 ΣΑΛ. τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι, 1240
 ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἐξήκοντ' ἔγώ;
 ΤΡΥ. μόλυβδον εἰς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχείας,
 ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεῖς ὑπόμακρον,
 γενήσεται σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
 ΣΑΛ. οἴμοι καταγελᾷς. ΤΡΥ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
 τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔρχεον, 1246
 ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἡρτημένην
 πλάστιγγα πρόσθες, καὐτό σοι γενήσεται
 τὰ σὺκ' ἐν ἄγρῳ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι.
 ΚΡΑ. ὦ δυσκάρταρε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας, 1250
 ὅτ' ἀντέδωκα κἄντι τῶνδε μνᾶν ποτέ·
 καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται;
 ΤΡΥ. πῶλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
 ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαῖαν μετρεῖν.
 ΔΟΡ. οἴμ', ὦ κρανοποῖ', ὥς ἀθλίως πεπράγαμεν. 1255
 ΤΡΥ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. ΔΟΡ. ἀλλὰ τί;
 ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κρᾶνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
 ΤΡΥ. ἐὰν τοιαυταὶ μάθη λαβὰς ποιεῖν,
 ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολύ.

ΚΡΑ. ἀπλώμεν, ὦ δορυξέ. ΤΡΥ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ 1260
τοῦτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

ΔΟΡ. πόσον δίδως δῆτ'; ΤΡΥ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΔΟΡ. ὑβρίζόμεθα. χωρῶμεν, ὦ τάν, ἐκποδών.

ΤΡΥ. νῆ τὸν Δί', ὥς τὰ παιδί' ἤδη' ξέρεται 1265
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἄτ' ἄσεται προαναβάληται μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ ἄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβέλου' νθαδί.

ΠΑ. Α. Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡΥ.
παῦσαι 1270

ὀπλοτέρους ἄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,
εἰρήνης γ' οὔσης· ἄμαθές γ' εἴ καὶ κατάρατον.

ΠΑ. Α. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σὺν ᾧ ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλο-
έσσας. 1274

ΤΡΥ. ἀσπίδας; οὐ παῦσει μεμνημένος ἀσπίδος ἡμῖν;

ΠΑ. Α. Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀν-
δρῶν.

ΤΡΥ. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαυσεῖ νῆ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

ΠΑ. Α. ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γάρ εἶπέ μοι οἷσισι χαί-
ρεις. 1279

ΤΡΥ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτὰ
Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα πάσασθαι.

ΠΑ. Α. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ χένους ἱππων
ἐκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθην.

ΤΡΥ. εἶεν· ἐκόρεσθην τοῦ πολέμου κατ' ἥσθιον. 1285
ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὥς ἥσθιον κεκορημένοι.

ΠΑ. Α. Θωρήσονται ἄρ' ἐπειτα πεπανμένοι. ΤΡΥ. ἄσμε-
νοι, οἶμαι.

ΠΑ. Α. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοή δ' ἄσβεστος ὁρώρει.

ΤΡΥ. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδέν γάρ ἄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καὶ ποτ' εἶ;

ΠΑ. Α. ἐγώ; ΤΡΥ. σὺ μέντοι νῆ Δί'. ΠΑ. Α. υἱὸς Δα-
μάχου. 1290

ΤΡΥ. αἰβοῦ·

ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
ἄνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἄδ' ἰόν.

ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου· στί παιδίον; 1295
ἄσπον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ἄσει· σῶφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑ. Κ. Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνω
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡΥ. εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἄδεις;

ΠΑ. Κ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα, ΤΡΥ. κατήσχυνας δὲ το-
κήας. 1301

ἄλλ' εἰσίσωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
οὐ μὴ πιλᾶθῃ ποτ', ὦν ἐκείνου τοῦ πατρός.
ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργου ἥδη νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς
παρέλκειν. 1306

ἄλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετ' ὦ,
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθουσιν· οὐδέν γάρ, ὦ
πονηροί,

λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἣν μὴ τι καὶ μα-
σῶνται. 1310

ΧΟΡ. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'. εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ
φράζων.

ἄλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λα-
γῶων·

ὥς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
 πλακουῖσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
 πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμε-
 λήσειν. 1315

ΤΡΥ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κο-
 μίξειν,
 δᾶδᾶς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγχαίρειν κἀ-
 πικελεύειν.
 καὶ τὰ σκευὴ πάλιν εἰς τὸν ἀγρόν νυνὶ χρὴ πάντα
 κομίζειν
 ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ ΤπέροβOLON ἐξε-
 λᾶσαντας,

κᾶπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν 1320

διδόναί πλοῦτον τοῖς Ἑλλησιν,
 κριθᾶς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
 πάντας ὁμοίως οἴνου τε πολύν,
 σὺκά τε τρώγειν,
 τὰς τε γυναικας τίττειν ἡμῖν, 1325
 καὶ τὰ γαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
 συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
 λῆξαι τ' αἰθωνα σίδηρον.
 δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρόν,
 χῶπῳ μετ' ἐμοῦ καλῇ
 καλῶς κατακείσει. 1330

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.

ΧΟΡ. ὦ τρισμάκαρ, ὥς δικαί-
 ως τὰ γαθὰ νῦν ἔχεις.

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ,

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ. 1335

τί δράσομεν αὐτήν;

τί δράσομεν αὐτήν;

τρογγήσομεν αὐτήν.

τρυνήσομεν αὐτήν.
 ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
 μεν οἱ προτεταγμένοι
 τὸν νυμφίον, ὧνδρες.

1340

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ,
 Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.

οἰκήσετε ροῦν καλῶς
 οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
 λά συνκολογοῦντες.

1345

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ,
 Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.

τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ,

* * * *

τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.

1350

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.

φήσεις γ', ὅταν ἐσθίης
 οἶνόν τε πλής πολύν.

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ,

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.

ὦ χαίρετε χαίρετ', ἄν-
 δρες, καὶν ξυνέπησθέ μοι,
 πλακοῦντας ἔδεσθε.

1355

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

000

ΑΠ

ARISTOPHANIS
COMOEDIAΣ

ἀριθ. χρ. 259

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΗΜΟΤ.